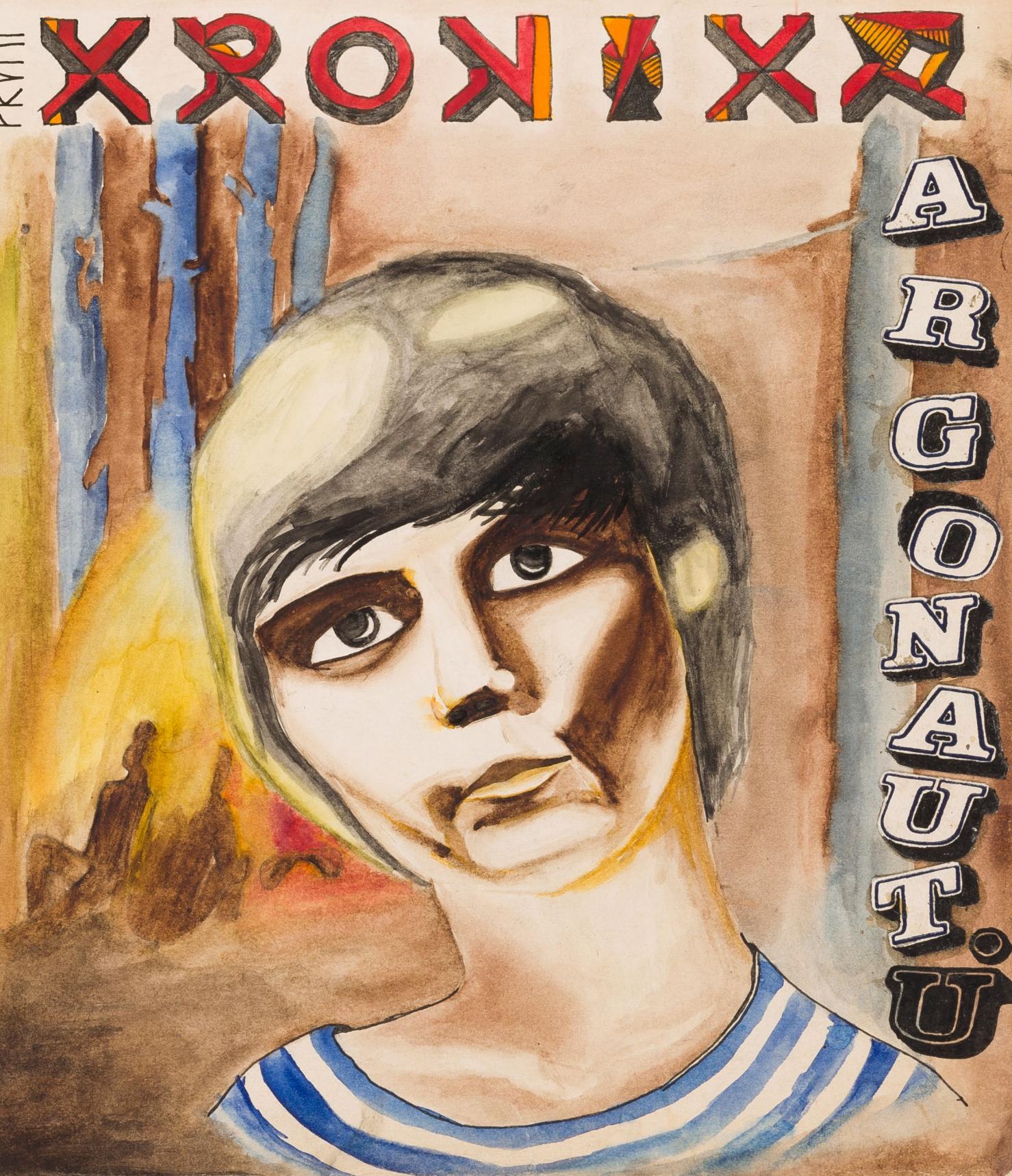

KRONIKA
BYLA ZALU-
ŽENA:
13.3.1977

Se založením oddoru turistiky TJ POKJF
vznikají i sportovní oddoly. jedním z oddolů je i oddol vodácký, kterému byly
tímto dány podmínky ke vzniku.

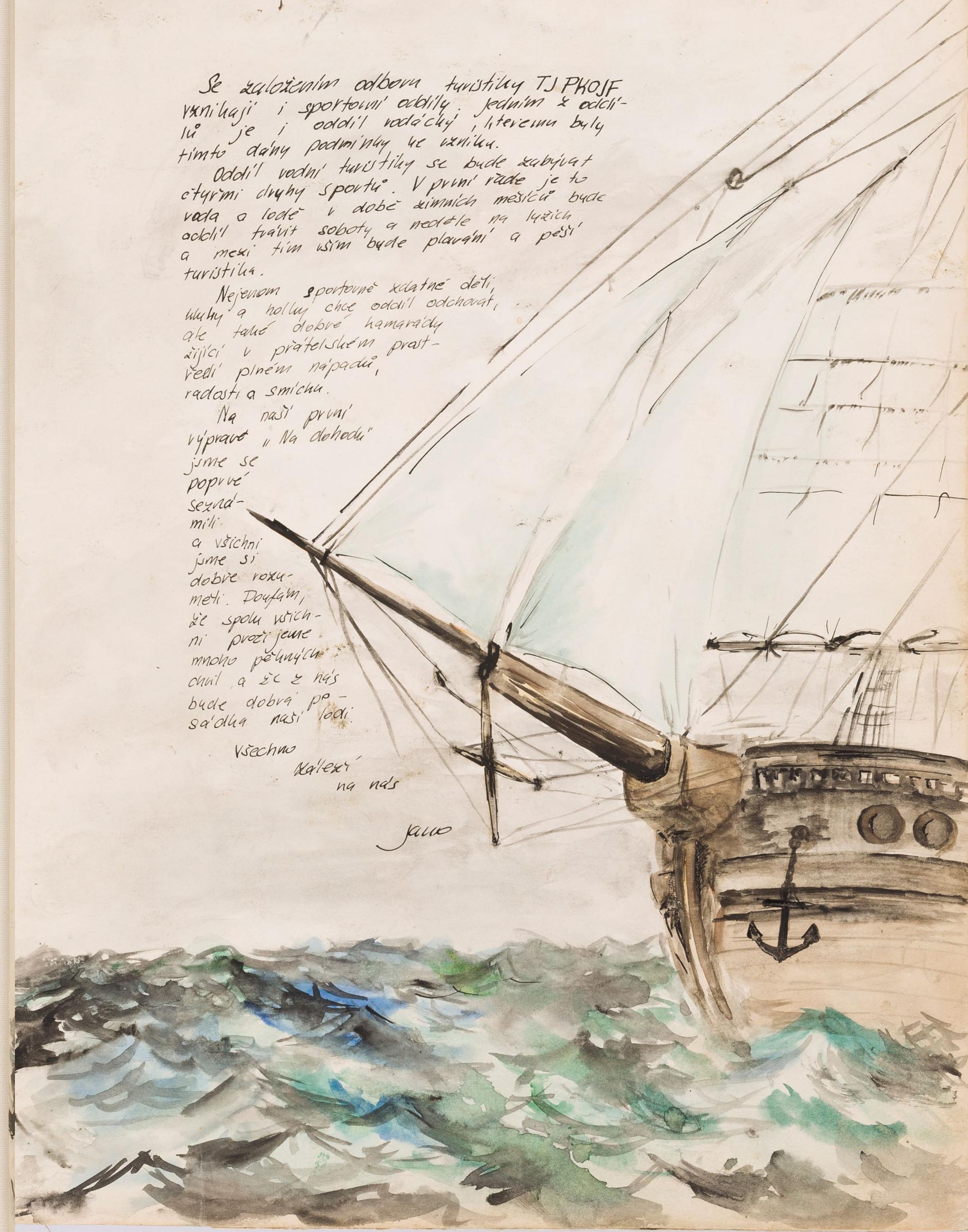
Oddol vodní turistiky se bude zabývat
čtyřmi druhými sporty. V první řadě je to
voda a lode v době zimních měsíců bude
oddol trávit soboty a neděle na ryžích,
a měsíci tím vším bude plavání a pesy,
turistika.

Nejenom sportovně vzdálené děti,
mladí a holly chce oddol odchovat,
ale také dobré kamarády
zíjíci v přátelském prostředí,
vedi plného napadu,
radosti a smíchu.

Na naší první
výpravě „Na dohodu“
jsme se
poprvé
sezna-
mili
a všichni
jsme si
dobré rozuměli. Doufám,
že spolu všechni
prožijeme
mnoho pěkných
časů, a že z nás
bude dobrá posádka naší lodě.

Všechno
kálek
na nás

Jane

SESTAVA

Tělovýchovná jednota PARK KULTURY A ODDECHU JULIA FUČÍKA - PRAHA
Praha 7 - Výstaviště

Dne 12.3.1977 byl v naší jednotě založen oddíl vodní turistiky. Do oddílu přijímáme zdravé a fyzicky zdatné děti ve věku 10 - 13 let s průměrem známek posledního vysvědčení max. 2,-. Program oddílu je zaměřen na několik vzájemně se doplňujících sportovních činností:

vodní turistika na pramicích a kánoích - sezóna duben - září, výcvik jednou týdně ve všední dny odpoledne, sjezdy řek v sobotu a neděli dvakrát za měsíc

lyžování - listopad - březen, jednou až dvakrát v měsíci

plavání - po celý rok, dvakrát týdně ráno od 6,- do 7,- hod. na Plaveckém stadionu PKOJF

pěší turistika - jako doplněk po celý rok

Každoročně v době letních prázdnin plánujeme výcvikové soustředění v podobě dvou-čtyř- týdenního stanového tábora, v zimě týdenní lyžařské soustředění. Činnost oddílu v uvedeném rozsahu je dotována z prostředků TJ. Pro dobrou spolupráci rodičů s oddílem se konají v průběhu roku pravidelné schůzky rodičů, na které jsou rodiče zváni písemně.

Zájemce o členství se může /za pomocí rodičů/ přihlásit třemi způsoby:

- písemně na adresu TJ PKOJF - oddíl vodní turistiky, Praha 7 - Výstaviště
- telefonicky u vedoucího oddílu s. Jana Konfršta na tel. 654 39

/večer od 20,- do 21,- hod./

- osobně na nejbližší náborové akci oddílu, která se koná

dne: ..... místo srazu: .....

hodina srazu: ..... hodina návratu a místo: .....

druh akce: .....

nezapomeň si vzít: .....

VÝLET NA DOHODU

Sraz na první výpravu byl na nádraží v Brně.

Zvláštní bylo, že jediný kdo znal děti byl Dag. Mu /Jano, Márthy, Evžen, zero, a Vova/ jsme neznali je a oni neznali nás. Z toho důvodu byla náladu hodně rozpočítá. Dag šťastně odrazil rodiče, kteří přivedli své mláďata. Bylo mezi nimi i několik holčiček a pak jsme už konečně vyjeli. Dnešní výprava je vlastně neoficiální pouze reklamní akce, na které se děti dívají o jaké oddíl se jedná. My sami nemáme o oddílu pevné predstavy, máme spis představu nijaké. Děti jsou plné očekávání a tak uvidíme co se z oddílu vynese.

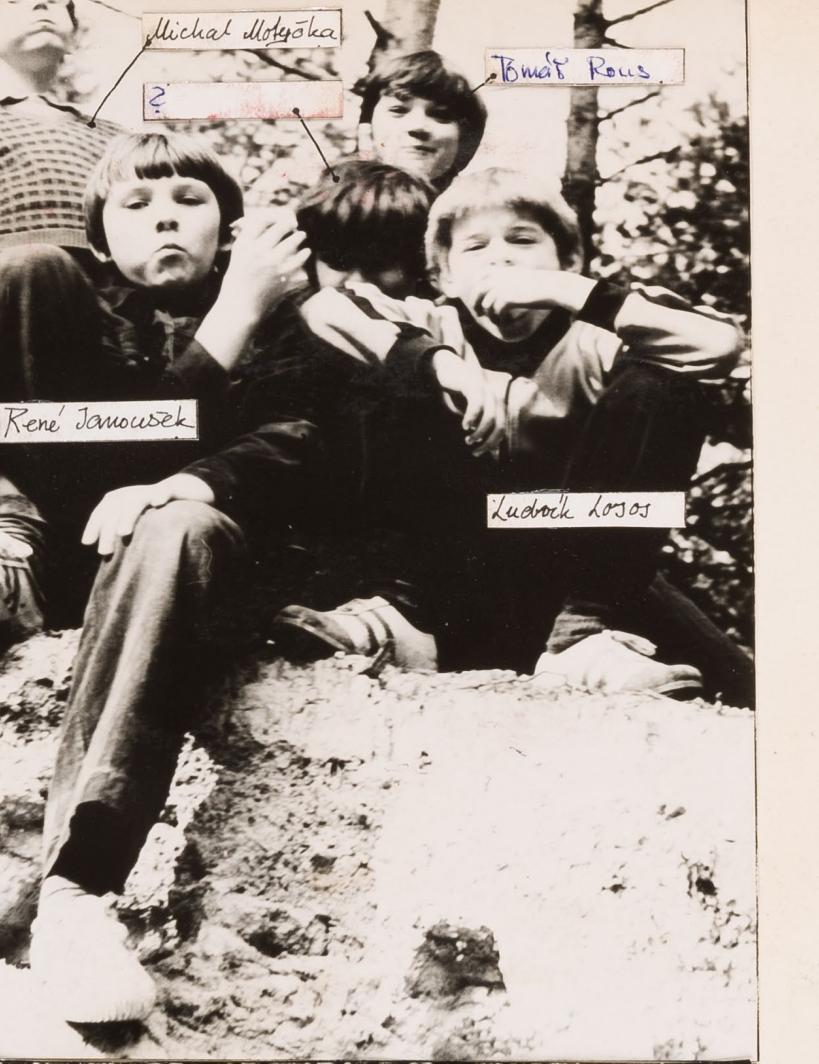
Evžen si svým zvučným smíchem získal v přecpaném vlaku sympatie mnoha cestujících, takže než jsme dojeli na malou zastávku uprostřed lesa, byl vlak prázdný.

Putovali jsme pak do kopce. Doběhlí jsme na vrcholek kopce, a tam na malém plátku Dag pronesl seznamovací řeč. Jana představil jako Kapitána oddílu, a nás jako jeho pomocníků - názvem Kadeti. Pak nastalo vzájemné představení dětí, vlastně teď už budoucích námořníků nám a představení dětí mezi sebou. Bylo to velký. Budoucích námořníků bylo asi dvacet pět a vyskytovalo se mezi nimi po několika Petrech, Pavlech, Michaelach, Michaelach a Martinech. Museli jsme s budoucimi námořníky udělat několik dohod. První dohoda se týkala kažného Kapitána a Kormidelníkovi zkráceně má označení K. Druhá se týká slušného využívání. Za pronesené neslušné nebo hrubé slovo se bude platit do oddílove pokladny 0,5 Kč. Třetí - podání ruky. Na začátku a na konci každé akce si podáme pravou ruku. A poslední patří ke kažní jsou signály. Aby Kapitán nemusel překřikovat všechny ostatní a žádat o pozornost stál použít signál v morzeovce. N-značí nastup do 15 vteřin. T-ticho. S-sraz do 5 minut. Hodně teček - poplach. Poplach znamená co nejrychleji se schovat. Jelikož zatím už nebylo co říci putovali jsme směrem ke Kilinecké pískovně. Pískovna už není používána a tak je mile zarostlá břízami a po okrajích je borovicový les. V lese jsme pod vedením Zera hrdív Babu v uličkách - vybrázděných v tlusté vrstvě jehličí. Na dalším nastupu Jana nadiktoval program na několik dalších akcí. Ohlásil také, že za několik týdnů, až bude teplejší, budou zahájeny plavecké výcviky a loděnice. Zapsal si pak adresy všech budoucích členů a objasnil způsob omlouvání za akce na kterých někdo nebyl. Omlouvá se telefonicky Janovi, nebo se vzkáže po komarovovi.

Na protější straně za železnici, když jsme předtím spadli od pískovny k trati, jsme si zahráli několik hříček. Mlejnek, kohoutí zápasu a na schovávanou. A pak už jsme jeli domů

12 BŘEZNÍ 1977 1. AKCE

KLUBOVNA

Kazdý oddíl si přeje mít klubovnu.
Ne každému se podaří získat místo na
scházení se hned v počátcích vedenia
oddílu. Jednateli oddílu Dagovi se to
povedlo. Kishali jsme bývalou ubytovačku
dělníků ze Staré studánky v PHOF.

Prestavby této chalupy počínají
jako klubovnu jsou katinem
v dezolátním stavu a proto
se celý oddíl vodní turistiky
musí podílet na úpravách
naší boudičky.

Snažíme se na brigády
pravidelně kazdý pátek
a neděly ve středu.

správcem klubovny byl
urezen starší člověk a tím
je Rolf - František Paříšek.
Má přání o vše co se musí
v klubovně opravit a udeřit.
Tento práci je hodlá vymalo-
vat, natřít po vymalování dveře
ohně, ramy, ulítit okna, opravit
plot, vysítit okap a dále
práce zednické, elektrikářské
a kámenické.

Práce na klubovně začaly
2.4. a ještě dnoho potrvá než
se posadíme do naší klubovny.

13.4. Ustanovující schůze

Dne 13.4. 1977 se seská ustanovující schůze odbo-ru turistiky TJ PKOJF v prostorách svazového klu-bovny PKOJF. Schůze se účastnili kromě členů od-boru a jejich rodiců také zástupci OV ČSTV, MV ČSTV a srazu turistů MV. Na schůzce byl zvolen výbor a revizní komise. Dále byl přednesen plán činnosti nové vodního oddílu turistiky, do kterého je již také uhnut týdenní stanový řádový v době od 22.8. do 28.8. 1977.

Jano

Výbor a revizní komise odboru

Jan Konfršt - předseda
Václav Kopecký - jednatel
Irena Štoklárová - hospodář
Jan Mohejlík - styk s orga-[ČSTV, PD, SSM atd]

Jitka Mohejlíková - politicko-výchovný referent
Marek Bíček - předseda revizní komise
Vladimír Haladla - člen revizní komise

Přihláška oddílu vodní turistiky PKOJF

PŘIHLÁŠKA ZA ČLENA TJ PARK KULTURY A ODDECHU JULIA FUČÍKA - PRAHA	
odbor turistiky	
Jméno a příjmení	
Bydliště, telefon	PSC
Povolání	
Zaměstnavatel, škola	
Datum a místo narození	národnost
Členství v jiné jednotě	
Vlastnoruční podpis:	
U nezletilých zájemců o členství je nutno vyplnit následující body přihlášky.	
Prohlášení rodičů	
<p>Přihlašuji svého syna /dcera/ do odboru turistiky TJ PKOJF. Program odboru je zaměřen na turistiku pěší i vodní, lyžování a plavecký výcvik. S dílem svého dítěte na uvedeném rámcovém programu s ohledem na jeho věk, fyzickou zdatnost a zdravotní stav souhlasím. Zavazuji se umožnit svému dítěti plnění veškerých závazků vůči TJ a členství vyplývajících, zejména pak pravidelnou návštěvu všech akcí. Nahradím veškeré škody, které by můj syn /dcera/ svévolně způsobil/-a/ na majetku TJ nebo jiných členů.</p> <p>Vystoupení svého syna /dcery/ oznáminm písemně.</p>	
Datum podání přihlášky	Cítelní podpis rodičů
Souhlas školní zdrav. služby	
<p>Jmenovaný/-á/ je schopen /schopna/ se plně zúčastnit uvedené sportovní činnosti /turistika - pěší i vodní, lyžování, plavání/, mezi jiným také týdenního lyžařského soustředění v zimě a třídního putovního vodáckého stanového tábora v létě.</p> <p>Je nutno vzít v úvahu tyto okolnosti:</p>	
Datum:	podpis a razítka lékaře
Práva vydání dne	
č. ČSTV	

Druhá výprava 34

Oproti prvé výpravě na Dohodu se scházíme o čtvrt hodiny drív, jelikož včera byla pracovní sobota na klubovně a dnes je neděle, který město počtem si vlaste jezděj úplně jinak než je tomu obvykle! Jedeme ve dvoupatrovku a základním patro. Za vedení myslím mohu říci, že když bychom zabrali celý vagón bolely by nás hlavy podstatně méně. Rěšíme problem jak bude klubovna vypadat. Někdy výpravu je péčí. Ostatní mohou jítou celkem dost bez nákoru na věc.

Vystupujem v Mokrých vršítech. Jedeme přes Tolborště Táns, kde se dost místně rozčilují nad ztrátou lebky z tohoto. Pouze asi za tři kilometry po tomto vzdálení ji vybalí Martin. Po hodinu všechno běhá po lesu náčátku opět naší skupinky. Hrají se chozecí po lavičce nad propasti! Na malém polohraku nedaleko od tu d hrají domy všelijí pevnosti. Tato hra celkem posrání pravidel je libí a teď i zaujme každého. Jedeme dál. Zero vysvětluje jak se má vracdit, způsobem "krokate. Jdouci vtipky, jsou láska vejsi" a tak má zero po výkladu. Po sledu zastávka. Je to svatyně. Tu ho využívá René a bere tamějakýsi tiskoun a aniž by chtěl utrhne mu nohu. Isou z toho velký riziko!

René ari dostane za vyučenou. Naposled si hrajou tiskou. Dno výříle se na formu a bychom postřítili mykety tří ohništ. Tady se uplatňují Kadeti a vysvětlují, co to vlastně ten semafor je. Vysvětlují se týče i stavby ohništ. Domu jedeme v deřti z Dobříše.

Výlet do Mokných Vrat

U soboty 3. 7. 77. jsme s naším plaveckým sdílelem jeli na výlet. Jeli jsme z nádraží Praha Brno. Vlak odjížděl v 7 hodin 40 minut. Vlakem jsme se sedli asi 20 minut. Cestou jsme se učili vásal různé usly. Vyskoušeli jsme se vesnicí Mokré Vraty. Dále jsme šli lesem k Dobříši. Cestou jsme hráli různé hry. My se libila hra na pírka. Do Dobříše jsme doráželi asi ve 3 hodiny. Do Prahy jsme seh možnostovým vlakem. Na tamto výletě nás byla asi 20.

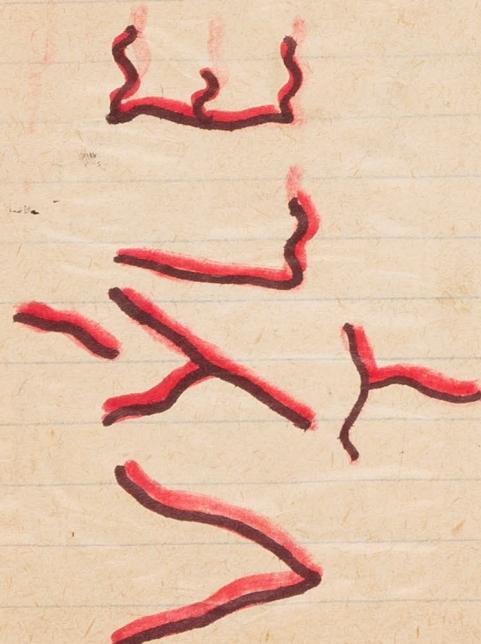
Petr Vaclík chtěl jít na výlet také, ale sasnal a nesklízl nás na nádraží. Když se výlet libel a delfínů se oplatil také.

Petr

Petr Vejvalka

Pohled odleva: Petr Vejvalka
Michal Matuška
Petr Dejmík/Gens/
Tomáš Rous
Milan Štehlík/Zelva/

Stal se omou tato fotografie je z první výpravy „Na Dohodu“

I Loděnice

6. 7. 77

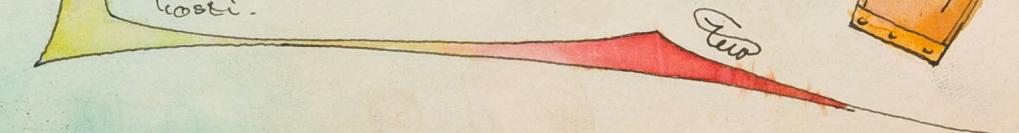
Dnesek se měl stát jednou z důležitých výročních bran pro naše budoucí námořnictvo. Měli se totiž seznámit s lodí, nejen po stránce teoretické, ale i v praxi na vodě, a s dalším příslušenstvím potřebujícím k vodáctví.

Sraz jsme si dali u pomníku Palackého, což se některým velmi zamítalo, neboť ho užívali jako prolezadlo. Lidi dobro rázali repeat a tak jsme rádejší sesli na valbice a otevřeli oči oči dveře s nápisem Slavia US. Zatím přišel Vava, takže jsme u sestavy Vava a jí mohli radit výukou. Všichni se samozřejmě okamžitě rozběhli po celé místnosti a smědili kde se dalo. Neoficiálně jsme tedy zahajili loděnice, ale to námořníci kdy se chovalo jak ve škole a tak bylo celkem dostiže se vzdálenost. Vytáhli jsme lod a rázali: „To jsou lodi, sedátka, koničkovaci řívky atd.“ Ukázali jsme jim i pádro, ale většina nás námořnictvo vyplynila naplano. Námořníci mají jistě co dělat, aby se stali opravdovými námořníky. S kávou bylo neporozumět by na všechny lodě neobstálí.

Splnili jsme tedy první část náš úloh, teoretické seznámení, a venku se zatím udeřilo chladno. Hlavou, ušak už byl přítomen danou, aby vedl a vodil za nás operace na vodě. Zahádli jsme si tedy dvojky → na medvěda a na ušapený ušikad.

Pak konečně přišel Jano a oficiálně „zasypení“ zahajil loděnice. Počasi se na botce choválo, a tis už všechny potřetí, že na vodu už jsme vyspluli k velkému smutku námořníků.

V celém akce to byla dobrá, až na některé kávánské a organizacní malé kosti.

Výlet do Mohyč Vrat

U sobotu 3. 7. 77. jsme s naším plaveckým oddílem jeli na výlet. Jeli jsme s místními Praha Brdské. Vlak odjížděl v 7 hodin 40 minut. Vlakem jsme seděli asi 70 minut. Cestou jsme se všichni vydali různé usly. Vystoupili jsme ve vesnici Mohyč Vrat. Dále jsme šli lesem k Dobříši. Cestou jsme hráli různé hry. Mní se líbila hra na peráčku. Do Dobříše jsme dorazili asi ve 3 hodiny. Do Prahy jsme se vrátili motorovým vlakem. Na tamu výletu nás bylo asi 20.

Petr Vaclík chtěl jít na výlet lasko, ale sasnal a nestihl nás na místní. Mní se výlet líbil a domluv se oslovil lasko.

Petr

Petr Vejvalka

Pohled odleva: Petr Vejvalka
Michal Matuška
Petr Dejmík/Gens/
Tomáš Rous
Milan Stehlík/Zelva/

Stal se omylem tato fotografie je z první výpravy "Na Dohodu"

Napsal a výtvarně upravil Pavel Astl

I - Loděnice

6. 7. 77

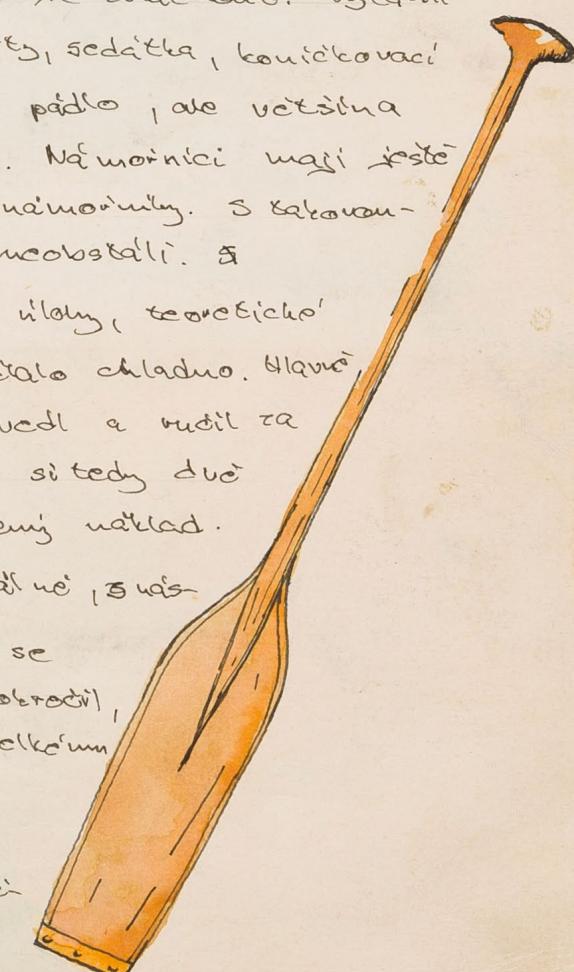
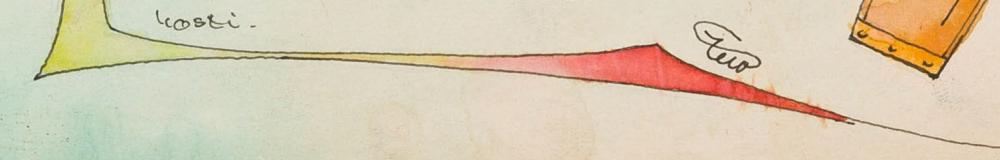
Dnesek se měl stát jednou z důležitých výročních dnů pro naše vydání námořnictví. Měli se totiž sehnat s lodí, nejen po straće teoretiček, ale i v praxi na vodě, a s dalším příslušenstvím potřebujícím k vodáctví.

Sraz jsme si dali u pomníku Palackého, což se všechny velmi zamítalo, neboť ho užili jako prolezadlo. Lidé dobro rázali reptat a tak jsme rádejší sesli na výběžek a otevřeli očkoval dveře s nápisem Slavia US. Zatím přišel Váňa, takže jsme u sestavy Váňa a jí mohli radit výukou. Všichni se samozřejmě okamžitě rozběhli po celém místnosti a smědili kde se dalo. Neoficiálně jsme tedy zahajili loděnice, ale to množství lidí se chovalo jak ve škole a tak bylo celkem obtížné se vzdálit. Vytáhli jsme lod a rázali: "To jsou lodi, sedátka, koničkovaci řívky atd.". Ukázali jsme jim i pádrov, ale většina všech výkladů vyplynula naplano. Neoficiálně mohli žádat, aby se stali opravdovými námořníky. S kloboukem neporozuměli by na všechny lodě novostali.

Splnili jsme tedy první část naši úlohy, teoretiček seznámení, a venku se zatím udeřilo chladno. Hlavou, ušků přitomen dalo, aby vedl a vodil za naše operace na vodě. Zahádli jsme si tedy dvě myš → na medvěda a na mořský mokrad.

Pak konečně přišel Jano a oficiálně vystupoval "zahajil" loděnice. Počasi se na botce chovalo, a tis matalk potřetí, že na vodu už jsme vyspluli k velkému smutku námořníků.

V celém akce to byla dobrá, až na některé kárcusky a organizaci malé kosti.

Výlet do Mokrých Vrat

U sobotu 3. 7. 77 jsme s naším plaveckým oddílem jeli na výlet. Jeli jsme s nádraží Praha Brno. Blak adj. sedl v 7 hodin 40 minut. Vlakem jsme sešli asi 70 minut. Cestou jsme se učili vásal různé usly. Vystoupili jsme ve vesnici Mokré Vraty. Dále jsme šli lesem k Dobříši. Cestou jsme hráli různé hry. Mní se libila hra na perála. Do Dobříše jsme dorazili asi ve 3 hodiny. Do Prahy jsme sešli místním vlakem. Na tamto výletě nás byla asi 20.

Cestu Václav chtěl jít na výlet také, ale sasnal

VÝLET

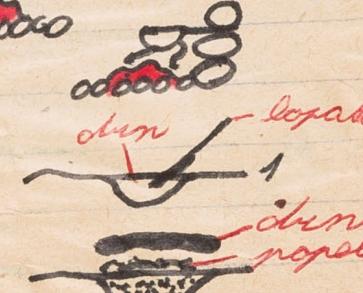
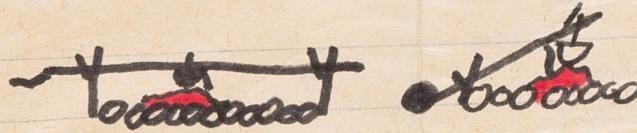
Výlet se mi kvůzně moc líbil. Líbili se mi výz. Nejdříve mi líbila Atua na poklad, na dolívání pernosti a na ty kláče se mi to taky líbila.

ZÍD VÍČNOST

ve světlosti bych jmenoval
děhy a kamry předávání světa
knižák z duby pochněl:

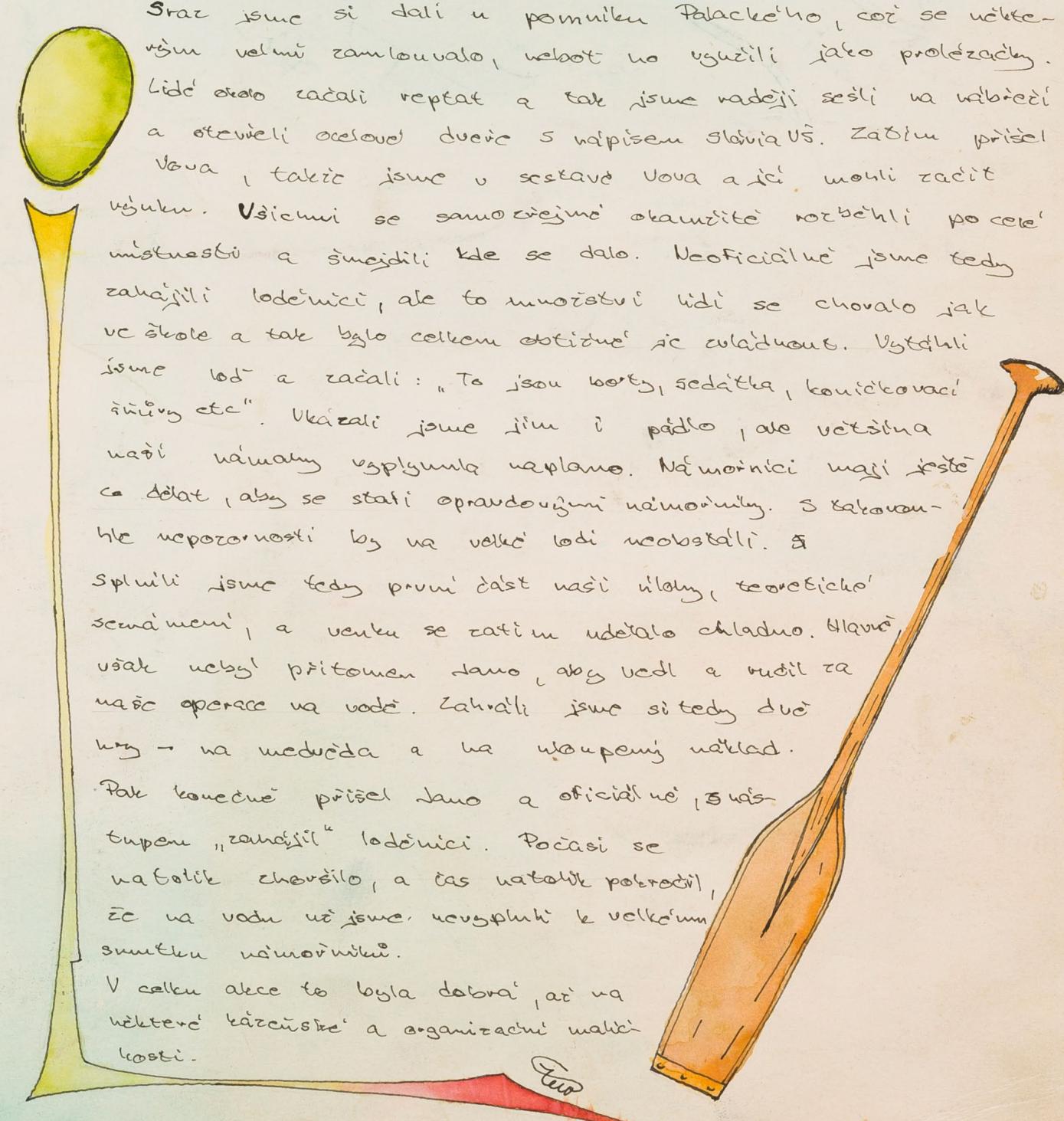
z duby varením kostku

1 drah ukladli ohně

1 den dojde

1 den rojek

I Loděnice

Dnesek se měl stát jednou dle dřívých výrobců bran pro naše vodoucí námořiny. Měli se totiž seznudit s lodí, nejen po stránce teoretičeské, ale i v praxi na vodě, a s dalším příslušenstvím potrebovaným k vodáctví.

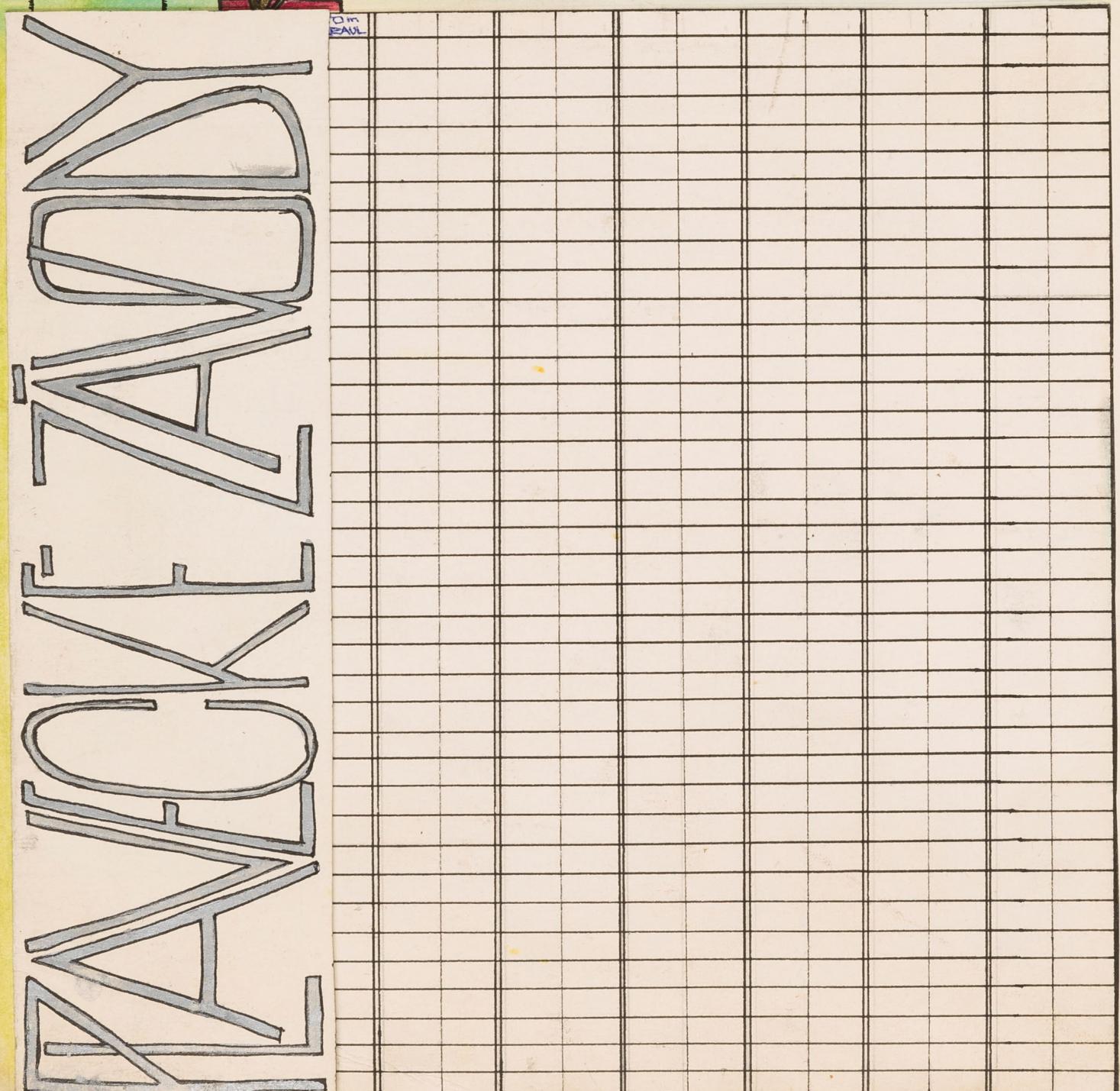
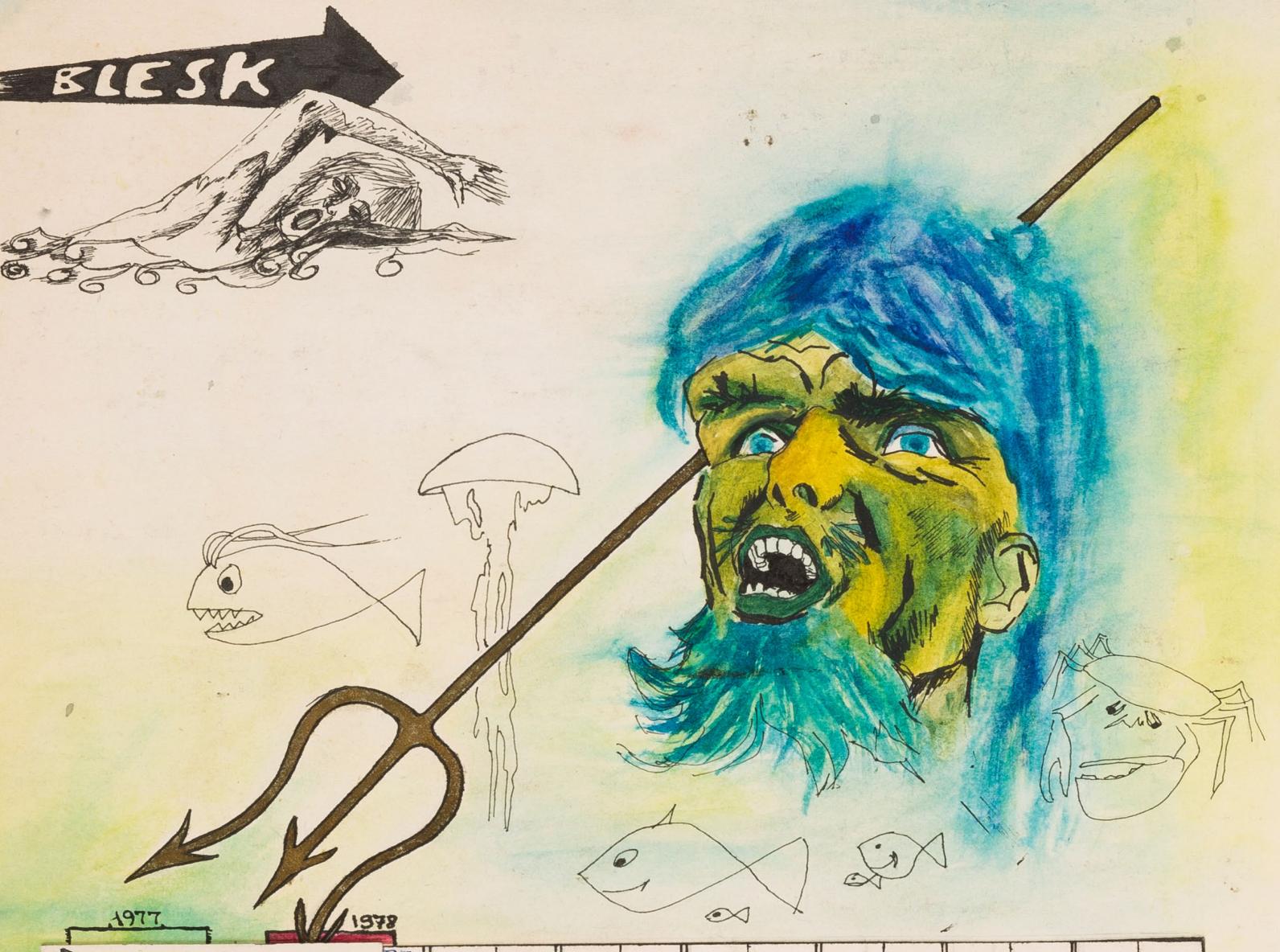
Sraz jsme si dali u pomníku Palackého, což se včetněm velmi zamítalo, neboť ho využili jako prolezadlo. Lidé dletočci začali reptat a tak jsme rádejší sesli na výběžek a otevřeli ocelovou dveře s nápisem Slavia US. Zatím přišel Váva, takže jsme u sestavy Váva a jí mohli radit výukou. Všichni se samozřejmě okamžitě rozběhli po celé místnosti a smědili kde se dalo. Neoficiálně jsme tedy zahajili loděnice, ale to množství lidí se chovalo jak ve škole a tak bylo celkem obtížné se vzdálit. Vytáhli jsme lod a začali: "To jsou lodi, sedátka, konstrukce, říčky etc". Ukládali jsme jím i pádrov, ale včetně nářadí námořiny vyplynula naplno. Neoficiálně mohli těžce dělat, aby se stali opravdužní námořinci. S kakovouklik neporozuměli by na všechny lodě neobstálí.

Splnili jsme tedy první část náši úlohy, teoretičeskou, a venku se zatím udeřilo chladno. Hlavou, ušků přitomen dalo, aby vedl a vodil za naše operace na vodě. Zahádli jsme si tedy dvě kdy → na medvěda a na mořský náklad.

Pak konečně přišel Jano a oficiálně, s vás typem „zahájil“ loděnice. Počasi se na botce chovalo, a tis matalk potrestil, že na vodu už jsme nevyspluli k velkému sumku námořníků.

V celém akce to byla dobrá, až na většinu káčuskeč a organizaci malé kocí.

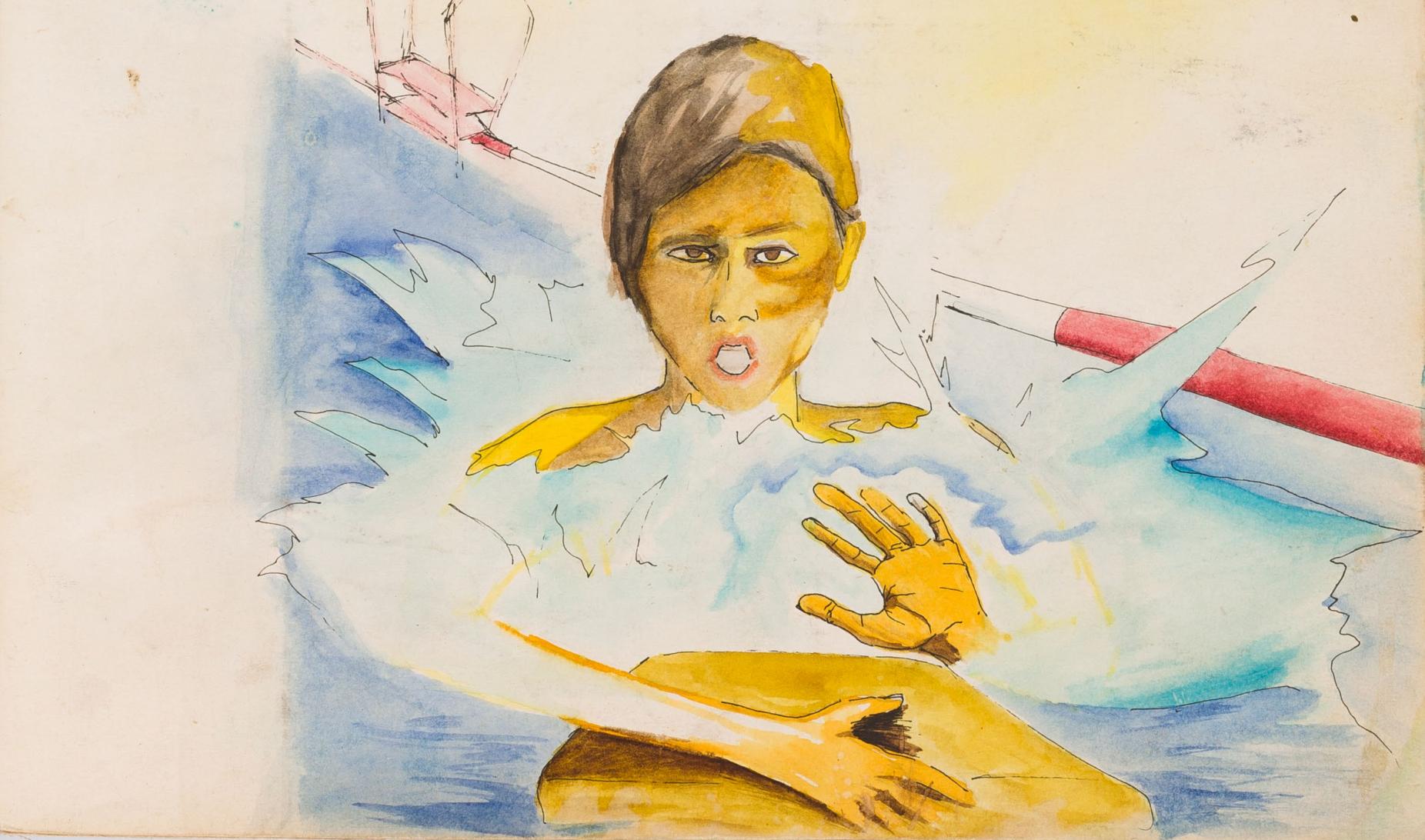
BLESK

LAVÁNÍ

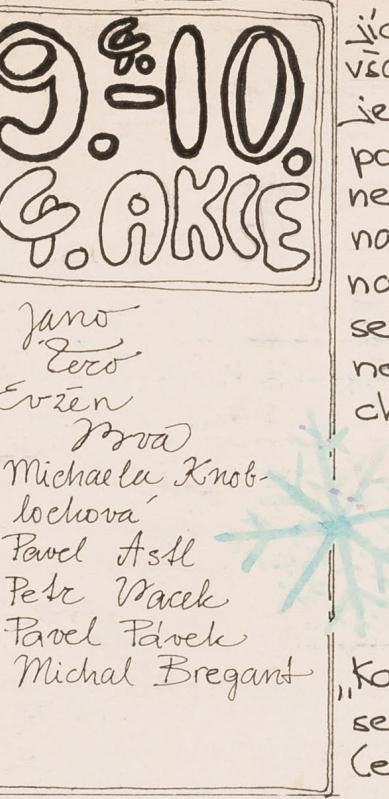

- ▲ Plavání je koordinovaný pohyb končetin se snažením udržet se nad vodou a neutopit se.
- ▲ Protože nás oddíl je vodněturistický je nutné, aby plavání členů bylo na vysoké úrovni.
- ▲ Třikrát týdně nás vítá plavecký stadion PKOJF, kde máme od 6°s do 7°o tréninky.
- ▲ Plavání vede Dag a odbornou asistenci při výcviku pro oddíl Zero a Vova.
- ▲ Výcvik má ustálený řád a 6°o - 6°s mytí bez plavek ve sprchách.
- ▲ 6°s nastup v plavkách a zahjení tréninku.
- ▲ 6°s - 6°v krutá rozvíčka.
- ▲ 6°v rozplavba, plavání s deskou + speciální náčník.
- ▲ 6°v plnění do Námořnické knížky, skoky, event. hry.
- ▲ Každá tréninková rozvíčka zahrnuje dležitou část 7°o nastup → prchý → pára → škola, a tou je posilování. Nejnutnejší je posilování břicha a paží.
- ▲ Vzvrcholením každého ročního období jsou závody.

	Uhranec 3. odhozadu	3. Výprava	3. Loděnice	6. Loděnice	9. Velkonoční výprava	10. Brigida	20. Loděnice	20. Jedová	23. Loděnice	24. Loděnice	27. Loděnice	4. Loděnice	7. Loděnice	10. Loděnice	14 - 15. Loděnice	15. Loděnice	16. Loděnice	Online	
Pavel Astl																			
Marek Brániš																			
Klára Bregant																			
Michal Bregant																			
Petr Dějm																			
Petr Dřížek																			
Hana Jindřichová																			
Jiří Fišta																			
Rene Knobloch																			
Hana Jindřichová																			
Michaela Knoblochová																			
Pavel Astl																			
Petr Vacek																			
Pavel Pálvek																			
Tomas Rous																			
Mich. ŠKŘENDA																			
Petr Čedina																			
Petr Vacek																			
Petr Krajvalka																			
Milan Živný																			
Mirek Vosa																			
Hana Hradecová																			
Kejt																			
Hana Tuč																			

ODDÍLOVÁ DOCHÁZKA BRÉZEN - ČERVEN

Zima se vrátila s tichem a jemností padajících vloček. Od včerejška husté sněžení, jedno však sněhu vadí, nemráz a tak rychle tanče. Sraz na Vysokanském nádraží se moc početně nevysledl, je nás pouze 9. Nikomu se nedá nic vytítat, až do dnešního rána nikdo, až na Jana nevěděl, že nejedeme pod stavu, ale na chatu v Jílovém u Prahy. Z tchoty hlediska se sešlo dost odvážlivců a bylo pro ně příjemné, když se doveděli, že jedeme do skvělé chaty skoro v lese, a ne se spadákem na zamrzlé louži.

Vlak do Jílového jede z Branišova a tak první části poutě je přeprava autousem a tramvají na opačný konec Prahy. Během základní na vlak, Zero začíná cestu knížku Jacka Londona - "Kaňon selů ze zlata". Kniha není vyuvedena a má se nelíbit. Ve vlaku jsme se kavil všechno. Cestou na chatu je teplo, svět kolem nás zmizel a ztichl za clonou padajícího sněhu.

V lese nefouká ani vítr a ticho je úplné. Ani se nám nedívce mluvit, ticho se těžko rozbití. Bavíme se o spoustě věcí, které moc neznamenají, ale prohlubují pocit komářidství a štěsti. Na chatě, nás trochu nevše, přivítal hajný. Dal nám klíče od chaty, horu slavníků a sirku. Rozložili jsme se v chatě na slavníkovém pelechu a hráli jsme se u špatně tahnoucích kamen. Po jídle byl učiněn pokus si zapívat, ale ztroskotal na nesehranosti a

Janu nedokázal všechny utáhnout. Pak jsme hráli "Na vraha". Jano určil nepozorovaně vraha který pak zabil jinaknutím ostatní a ti se snažil přijít nato kdo to je. Ze rova hra "Až pojedu do Ameriky" byla ještě lepší, žádala se různá slova a Zero určoval

podle systému je sli nás s tím do USA vezmou nebo ne. A našim uho-

lem bylo podle přijatých slov přijít na systém. Žli jsme
ven jednou už nás hrá nebařily a jednou už řad-
né nebyly. Venku začalo mrznout a tak se 15 cm

sněhu drží spolehlivě i na stromech, když se do něj strčí podél sněh se závěšením jeho papír. Sněh létat k bitvám. Jdeme na náhorní planinu, kde jsme chtěli udělat sněhuláka, ale zero to zničil. Hrali jsme Babičku v uličkách", ale brzy jsme se unavili a promítali.

Pak už k nám sestoupila tma a tak jsme sestoupili do údolí k chatě. V chatě bylo skvěle teplo a svět se zúžil na kruh osvětlený petrdejkou a svíčkami. Po dalších spoustách židlí co kluci a holka zkonzumovali, začalo se trochu nemceně a trochu nuceně povídат o oddíle. Snažili jsme se o to, aby aspoň ta skupinka co byla s námi, vědomě že patříme do

romadu, aže k nám patří
ještě ta další spousta
kluků a holek co zůstali
doma. Nevím co se už pak
dělo dál, musel jsem jet
domů, protože mám jen jedno-
denní povolení, ale muslím,
že se zpívalo a opět se
četla ta kniha z vlaku.

160

Po rozvídce a výročí smutné, že jsme čtvrťstoletí třetího století žili snídaní. De darf hygienické věnovat také i si pouze mohu kterou my ve věnujeme na připravu dle bance a jeho konzumování. Když deji si celkem v klidu kuchyň to svoje." Pouze Pavel jakoby byl už delnu pojištěle poletuje z místa na místo, aniž by tříšl i kdy se krásně pléká nebo kdeho pláče v kameni. Vzpomínám, že vyset shodou rady na kamenech a vše možné faktovat připomenu poletku. Teď už pochutnám. Skoro bychom vždy mohli přestat s tím mucením žaludku a nechat je odpočinout. Ještě tedy vědě, což mi za následek brázd promočení narůčí botek neříkalo vlastně krupe pod bočas kruhy. S touptíme na kopec vpravo od chaty. Je veselo, protože jsem obou nemá užorek do sněhu. Občas si nedostatek svého ručního záznamu nejdřív se přivítá ze strany, do kterých zdobených vyletí vodopádu a stohu hlučného mezi kopek. Člověk se zastaví zadním oči a stohu hlučného mezi dobroky. Pak je v mže a zhlavní obou kruhům k nejbližšímu nich, aby mu jeho dobroky opětily. Před příchodem do chaty se "podepisujeme" do sněhu. V chatě je teplo. Zároveň s my kromě toho, že se svýme napadá posloudují, přiběhají náhorníku. Teď už hodiny. Je čas jít na vlast. Ještě s panem správcem. Ve vlasti hrajeme oblibenou hru, na vrch. Pan správce nestojí asi měst na vrch. V horní vratičce jsme opravdu potřebovali. Co se fíce dekorativu, tak s tím to není taky moc spousty! Hrajeme hru "Na systém". Vystřídalme systémy všechny druhé. Dřívější věci se rychle hrajeme každouhodiny. Zároveň zazvoní hru systém, když se jednoduše vydří do Prahy. Měla se rychle sloudu zasoudit na horní obléče ní, které máme nahoru, na povrchu. Petr pochopil, že když bude rychle věci zasoudit, na "m" takže mu to projde. Ale že jeho modra buňka "ho" nekrkla. Vypracoval se pouze. Na výšeli jsme se písničku. Škoda je, že organizace slyšela způsobem zcela jiný. Nedivím se rodičům, že necháli pouze děti na druhé, když nebyla zajištěna chaty.

List N.K.

Každý z vás, kdo ještě dosud do svého námořnickou hnutí sítce o vás od této chvíle cítí.

Příště už se postupně každi podpisu člena koupí na tu, majitel NK bude mít další a další hodnosti námořnické.

Je tu jeden hrdý spis HAK a to Alouška Plavčíkův. Neplnoletý této ženy známe po novém opustil lodě Argo.

NK. se shlídá a těchto chování

Plavčík
Lodního II. tř.
Lodního I. tř.
člunar
Kormidelník

dle a Lodního řádu tento rád si majitel doplňuje průběžně s přibývajícími body Lodního rádu v oddílu Argonautů.

Námořnická hnutí je všechno hrdstko. Chcete oddílu a proto žádat na hrdstvo a ta's jen se o NK budete start a jen všechno do ulice hodnosti Kormidelníků.

Dobrý vítr a plout!

Janeš

NÁMOŘNICKÁ KNÍŽKA

ARGONAUTI

Cílem dnešní loděnice měla být výprava - směr Braník. Po svodných orgáni sačních všechny jsme taky skutečně vytáhli lodě na vodu. Ještě jsme se ani nenašli a dva manici se už vysoupalí. Jak by to potom vypadalo na vodě, když už ze břehu padáte do vody jako nějaká suchozemská krysa? Po překonání této potíži na stály další. Sotva jsme vyrazili paru metrů na volnou vodu, prudký vítr pat lodi zahnal až za most. Ještě ke všemu začalo pršet. V tomhle počasí jsme nemohli jet. Čekali jsme ještě v loděnici, ale když vítr nepřestával, uklidili jsme lodě a šli na výstavu o dějinách mořeplavectví do Náprstkovova muzea. Výstava byla hezka. Vystaveny byly ukázky ze všech starověkých kulturních oblastí - Egypta, Indie atd. Začala nás i pověst o starověkých námořnicích - Argonautech. Plavili se do Kolchidy za "zlatým rounem" a zažili na své cestě mnoha dobrodružství. Po prohlídce této výstavy jsme se podívali do dalších salónů muzea. Někoho to opravdu zajímalo, ale někteří se chovali jako na vycházkách se školou. Stálé pokřikování, řinčení skel ve výtrinách nás provázelo celým řízením Muzeem. Když jsme se na něco divili společně, odstrkovali jednu druhého (Ludvík, René). Sprega v tu chvíli třeba vylíkl na druhém konci salónu a bylo po chvíli soustředění. Nad kažní u oddílu by se měl každý zamyslet - a nejvíce ti, coži nedodržují. Venigich pravě malo.

Matty

W
distr
n.K.

Každý z vás, kdo
jste dostal do rukou ná-
morníčkovu kartu, vám je
co rád od této chvíle
čeká.

Prázdne' holenky nám
nictví uměly se postupně
kaplní podpis y členů kapli-
čanské a ty, majitel NK.
budeš vše rást další a dal-
ší hodnosti: návazného

LODNI RAD

NÁMORŇICKÁ KNÍŽKA

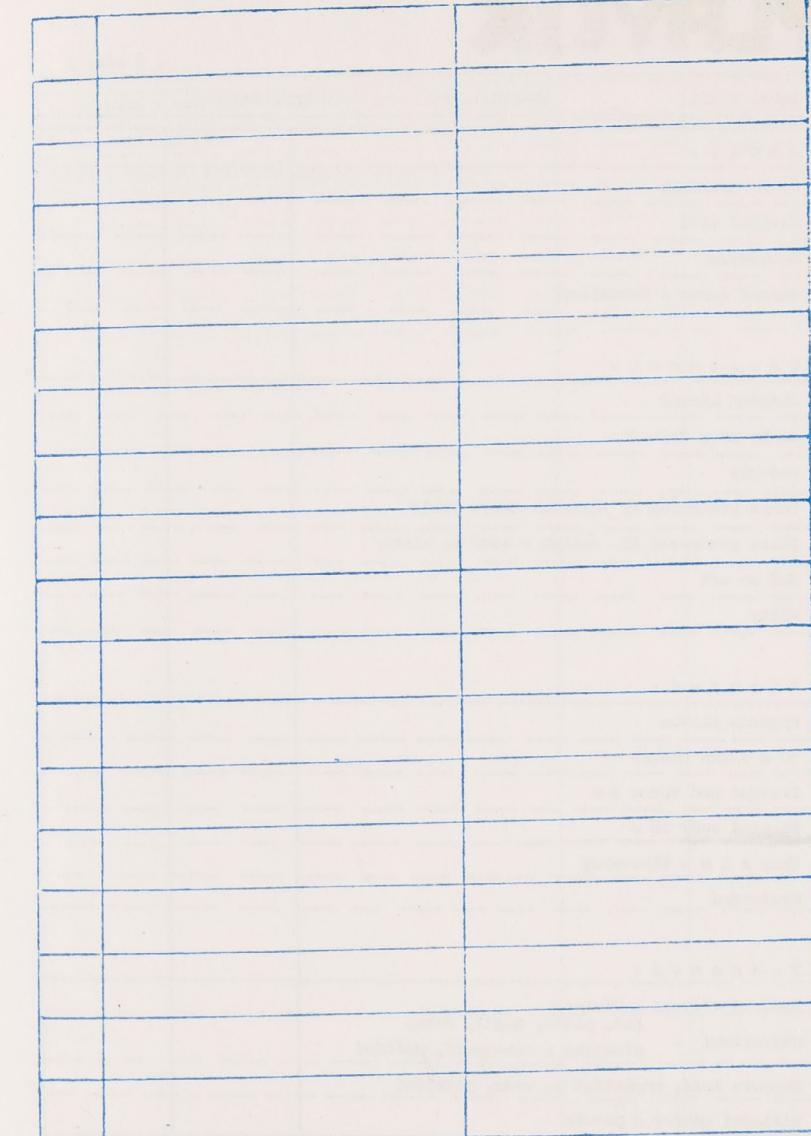

11. *Homostoma normale*

PLAYCÍK

Základní plnít:	Spínal:	Kapitán:
O d d i l :		
60 ře docházky		
Povinné věci		
Morscočka		
Balení těrny a bandalíru		
O b r a t n o s t :		
Shláchní kamenec		
Sleky přes čvítadlo		
Kotoučky		
Díkaz pružnosti I. /dlaními dotyk země/		
Díkaz pružnosti II. /míšek v sedě za klavu/		
Hod na cíl		
Kliky		
P l a v á n í :		
Hygienna plavce		
50 m volný způsob		
Plavání pod vedenou 5 m		
Slapání vody 20 s		
Skok z 1 m - libovoľný		
Ctužování		
V o d a c t v í :		
Vodácká výstroj a výzbroj		
lod, pádro, bagíž, řeka,		
Nářvostoví - infekčky a neberpačí, uhlčení		
Doprava lodí, spouštění na vodu, přistání		
Základní zábry a povely		

Kaločování a vylučování, správný cod., držení pád
Signalizace pádem
Skořcová spojka, rybářská spojka, lodní smyčka

LODNÍK II. TRÍDY

(6 měs.)

Zákal plnit:	Splnil:	Kapitán:
Oddíl:		
Morskočka - rychlosť		
Zkouška obráty		
Čas na pěti výpravách		
Obratnost:		
Překolit prut /dřevěný obklad rukou - výška i vzd./		
Palce nohy k čelu		
Stoj o hlavě		
Kolínka		
Svíčka		
Splň na lodičku na tyči 3 m		
Rozměra, skočka		
Plavání:		
200 m prsa		
Plavání pod vodou 8 m		
Kraulové nohy		
Prsové chrátky		
Slepčinu vody 1 min.		
Vylovení předmětu z hliníku 1 m		
Skok z 1 m šípkou		
Otužování		
Vodáctví:		
Ovládání lodí - prance i kánoe /dle možnosti/		
Výstroj na vodu, balení lodí, uložení bagáže		
Koneční lama		

a) hodnosti na normále

Postavení stolu užíváního v oddílu		
Příprava a zahájení ohňostroje, rozdělení chou		
Příprava čtyř hlavních jídel		
Lyžařství:		
Zásady bezpečnosti na horách		
Lyžařské výběr a výstroj		
Chůze na lyžích, obráty, způsoby výstupu - prakticky		
Skok z nízkého místa		
Maximální lyžid		
Jízda na vleku		

KLUNAR

Zákal:	Clunafáký list získal:	Kapitán:
Oddíl:		
Zkouška nemostnosti		
Soustavná četba		
Prací		
Příprava dvou plavčíků na lodníku II. tř.		
Příprava a vedení tří her nebo závodů		
Stavba lidákového těla		
Obrazec, uhlík čítání, první pomoc		
Obratnost:		
Příprava a vedení finální stotky		
Splň po tyči nebo lami 6 m		
12 skokopovídák		
8 hlavňák s kopacím nízkom		
Hlava ke kolence při negativních nohách		
Svih nohou nad hlavu		
Patnáctkrát z letu do sedu a zpět		
Plavání:		
Za hodinu 1400 m - volný způsob		
Druhý plavecký způsob - 100 m		
Třetí plavecký způsob - 50 m		
Plavání pod vodou 20 m		
Skok ze tří metrů - libovolný		
Svěcení z očiva ve vodě		
Doprovod unavenému plavci		
Záchrana tonoucího		
Otužování		

a) hodnosti na normále

Vodáctví:		
Výcvik na kánoi		
Singl na kánoi až po 3 km		
Obraty na stranu těžka i kormidelníka		
Opravy pádla		
Výroba a upomínky bojo		
Orienteace na vodě podle kilometráže		
Tři noční pod říšskem		
Způsoby nouzového přemocování		
Jízdní rád CSD a ČSAD		
Lyžařství:		
Vedení rozevřítky na horách		
Jednodenní výprava na lyžích		
Sjezd čínskou svahem		
Přivratné oblasty		
Běh sítidlový dvoudobý		
Jízda odpichem soupař		

LODNÍK I. TRÍDY

(6 měs.)

Zákal plnit:	Splnil:	Kapitán:
Oddíl:		
Čas na tábore		
Čas na základní soustředění		
Příprava plavčíka - Patronský patent		
5 zápisů do kroniky		
3 odborné knihy /sport-tělocvičnictví-zdraví/		
Tradice oddílu		
Semafor		
První pomoc při jednoduchých poraněních		
Pravidla baseballu		
Historie mořeplavectví		
Lodní hodiny		
Obratnost:		
Delfín pruhlosti I.		
Skok plavmo		
Psaní číslic náhema v sedě		
Dlepy na jednou nohu		
Průlez okénkem z rukou - tam i zpět		
Hvězda		
Stoj o rukou s opěrou		
Plavání:		
500 m prsa		
Druhý plavecký způsob - 50 m		
Delfíní hřbet		
Startovní skok z bloku		
Vylovení předmětu z hliníku 2 m		

a) hodnosti na normále

Stojka ve vodě		
Plavání v dolnu - 25 m		
Plavání se suchým oděvem v ruce - 25 m		
Plavání pod vodou - 10 m		
Otužování		
Vodáctví:		
Organizace v loděnici		
Práce v loděnici		
Opravy přemístice		
Kotoučky čvazy		
Orientace v přírodě		
Práce s bušolicí a mapou		
Příprava porridge - prekt.		
Lyžařství:		
Sjezdy na lyžích		
Brodání a obložení v plátnu		
Sněžkové igloo /stavba v trojici/		

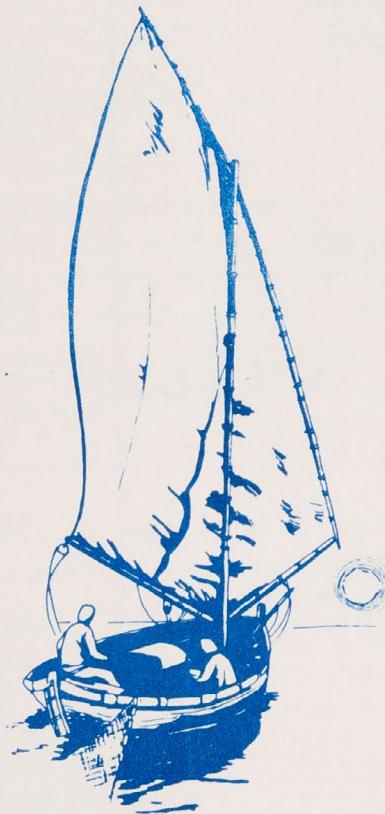
KORMIDELNIK

Zákal:	Kormidelnický patent:	Kapitán:
Oddíl:		
Příprava loďníka II. na lodníku I.		
Cesta poznání		
Hlavatková zkouška		
Aktivní pomoc při vedení oddílu		
Základy meteorologie		
Obratnost:		
Delfín pruhlosti I.		
Skyby		
Chůze na chodidlech		
Judo-kateoul		
Desetkrát z sebe baseballovou holi odplácený mlá		
Stoj o rukou bez opěry		
Stavba dřepu		
Plavání:		
200 m kral		
200 m zmak		
Kraulové chrátky		
Znaková chrátky		
Znakový start		
Plavání s ploutvemi 50 m		
Plavání pod vodou 25 m		
Vylovení předmětu z hliníku 3 m		
Skip na tří metrů		
Vyprostovací čvaty ve vodě		

Vodáctví:		
Plavění kád		
Jistota v ovládání kánoe		
Vylodění a malodění do kánoe na hlinici		
Udělání v kánoi, doprava ko břehu		
Desetkrát úspěšně zdolá slajsem		
Opravy kánoe		
Lyžařství:		
Jízda ve slalomu		
Jízda odpichem soupař		
Odpisování, bruslení na lyžích		

a) hodnosti na normále

SPECIÁLNI ZKOUSKY

57 hodnosti na normále

57 hodnosti na normále

57 hodnosti na normále

57 hodnosti na normále

VÝPRAVA NA JOENU SKÁLU

Z vlaku jsme vystoupili
a vydali jsme se do lesu. Asi po
půlhodině cesty jsme se srazili na
jednom kopečku a tam Vova vyprávěl legendu hry, která
tvorila hlavní program výpravy. Jakýsi námořník jménem Joe
zanechal zprávu, že ve skalách ukryl svůj deník. Je v něm pop-
sána jeho cesta za pokladem. Deník však nelze dostat snadno.
Získat ho mohou pouze nejodvážnější z odvážných. Všichni
námořníci na naší výpravě se rozhodli zkoušit štěstí. Byli roz-
děleni do čtyř posádek - jejich jména jsou Misia, Bliz, Samoa,
a Greba. Jejich prvním úkolem bylo získat zprávu, kam vlastně
pokračovat dál. Tuto zprávu sestavovali po jednotlivých pís-
menech z lístečků, které byly porůznou rozhozeny do potoka.

V tom čim ovšem bránili Evžen s Máttym,
kteří námořníky ubijeli můcky nebo rukou.

Po půldruhé hodině skutečně některé
po sádku zprávu vyuštily a daly se na cestu,

někdo ovšem nezístil ani polovinu a hned
se hnul za ostatními. Nakonec jsme

vyrazili, ale bohužel pouze asi 200m.

Tam se shromáždily všechny posádky,
protože nemohly najít další zprávu.

Šátek, který díl měl označovat, někdo
odne sl. Po marném hledání jsme opět
výdali na cestu. Za každými dvěma
posádkami šel jeden z kadetů. Tím
se z hry stalo pochodové cvičení.

Námořníci se táhli za kadety, sami na
nic nedávali pozor, a o nějakém za-
vodění už vůbec nemohlo být řeči - po-

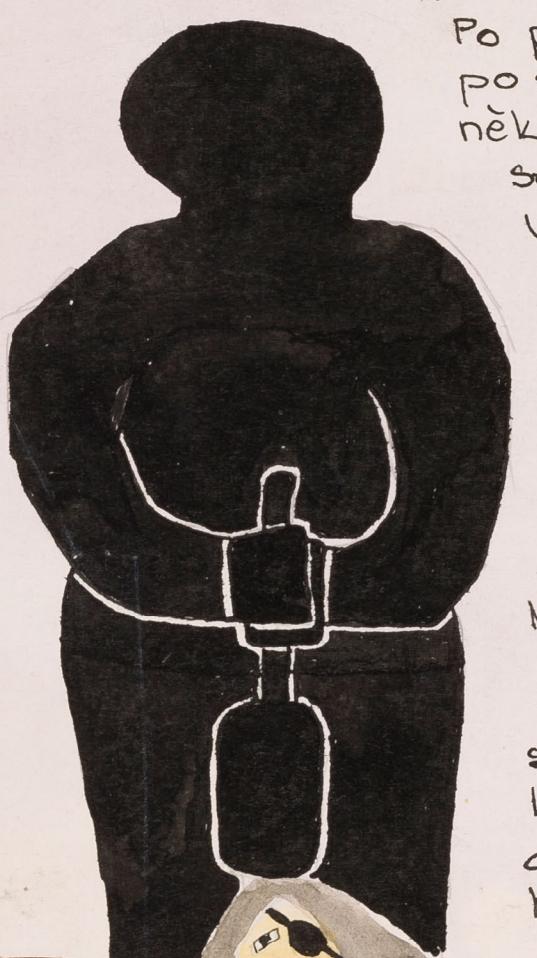
sádku se různě spojovaly, povídaly si atd.
Ke skále námořníka Josea přece nejíak
doklopýtali. Tam mělo na stat vývrcholení
hry - rozdávání Námořnických knížek. To

se také skutečně stalo, ale skoro od-
děleně od hry. Jakoby skončila hra,
všichni si odduchli a potom jak

zákušek každý dostal knížku. Nikdo
moc neposlouchal, coo Nám. knížce

Jano říká - na vrcholku ho vě

větru taky skoro nebylo slušet.
Cestou zpět někdo řekl
"tohle byla nejhezčí
výprava".

23.
4. 77

NÁMOŘNICKÁ
KNIŽKA

osmá akce
27.4.

100dečnice

Do nice - k lodím, se stahovali členové velmi pozvolna. Během nástupu přicházeli stále další až nás bylo solidně. Nástup byl nabité činností. Kontovaly se povinné věci. Pak byl ohlášen jednotný typ zapisníku, bylo vyhlášeno otužování a velké výplňování Námořnické knížky. Na předposlední stránce bude nakreslen Otužovací had. Je to tabulka kam si každý zapisuje svoje otužování. Spouává v tom, že se každý! ráno osprchuje studenou vodou. Na první stránku si zapíše do Lodního rádu slohodu, které zatím mame. Během nástupu se do nice stahly všichni námořníci, ale také se zatdho nebel. Jako skoro každá akce je i tato akcí učební. I přes to jsme vydáli na stejně modré vlašky dobré pohody a sli jsme jezdit. Jedna polovina zůstala v loděnici, tam Jano využil teoreticky několik hodů z N.K., a na vodě je po novém výkladu Vovu cvičili. Tímto způsobem se dokázala dříve nemožná věc a to to, že na lodi byla kózka, kterou se zabranuje případným ztrátám. Bylo vidět, že většina manů jsou námořníci od narození, protože nebyly problémy ani ve chvíli silném větru a v parníkových vlnách. Na závěrečném nástupu, po umytí lodí, Jano vnesl návrh na název oddílu. Návrh byl přijat, neboť nikdo neměl nic proti, a proto se od dnešní akce nazývá oddíl ARGONAUTI!

Jano

Mohu

27. dubna 1944

Práha

Vždy ve středu chodíme do loděnice. Chodím
sem rád, hodně mne tam baví a zajímá. Výplou-
váme na Vltavu a nás vedenou nám vysvětlu-
jí, z čeho se skládají naše lodi, jak se po-
ssaví proti vlnám, jak proplout s lájsnou v je-
zvu a jaké máme druhy jezů a řek. Nelibí se
mně, že na břehu i v prokopa řeky plavou skri-
lé trámy. Ještě houší odpady a olejové skvrny za-
viní lidi. Jsme kolektivem spořovací a kamaraďá.

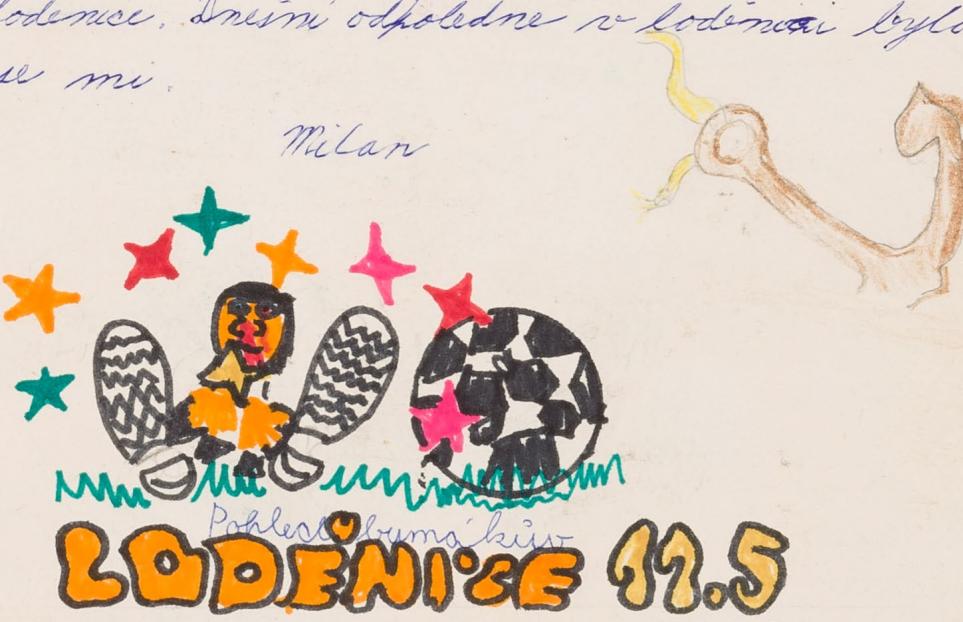

L.ODĚNCE 9. AKCE L.S.

NAPSAL A NAKRESLIL - MILAN ŽIVNÝ

Dnesni lodinice se vydalila, svitilo slunicko, ale fekral voda
kterej delal na vode mani vlnky. Tesle jsem se vse-
chnu a vynosili jsme lode ke biehu. Na vode bylo
asi 12 lodí, z nich 2 jizery 1 smidanka a 9 ber-
sek. Odrakily jsme od biehu a prepluli jsme na
druhou stranu Vltavy odkud jsme pluli až na
nileznici most. Za mostem jsme se vydodili na
Cisarski louce, kde jsme se vracili skoky pres svr-
hadlo po splnemi rhouby placika a hrali s mi-
sem. Po skonceni her jsme se nalodili a pluli
spat do lodinice. Dnesni odpoledne v lodiinci bylo pichne'
a libilo se mi.

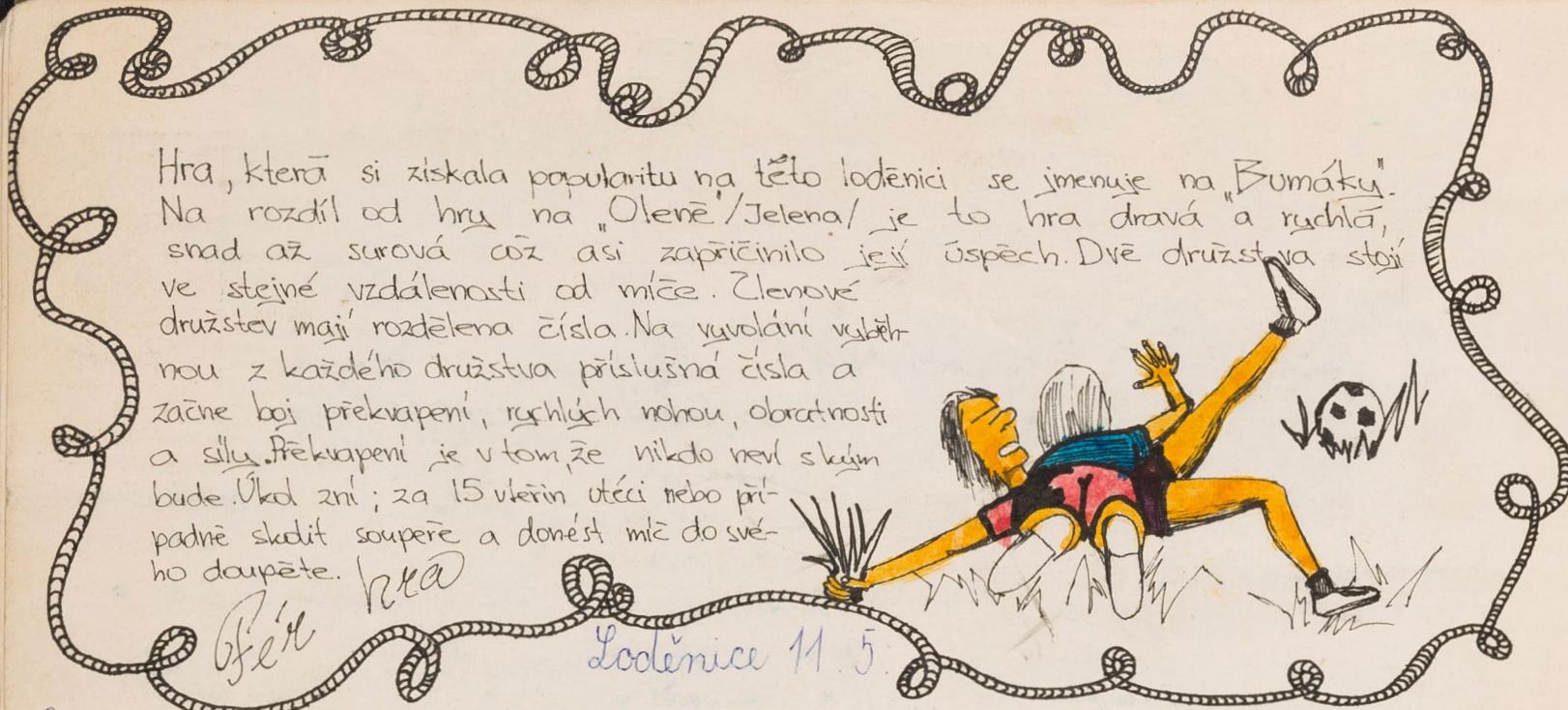
Milan

POHLEDY BUMSKÝM LODĚNÍČKEM 41.5

Násivedenoucí se rozhodli, že se vydáme prosti prorubu d'Usta-
vy. Počas nám píalo. Dojeli jsme až na ostrov Císařská louka. Pro
mnohé z nás to byla dosud namáhavá cesta. Na ostrově jsme se
seznámili s novým bratrem Pavlem a potom jsme hráli různé
hry. Byl hře **bunaci** a hrál Honza, nový člen našeho oc-
dilu mensína a zato nosí. Byl hře císař rychle ubchal a majednou
jsme si srobili, že je čas k mimořadu. Tato loctenice se mi líbila.

navissus - Asco locenice se mi libila
a negrije se mi libila hro **BUMA'CI**
PETR **UA'A'**

Hra, která si získala popularitu na této lodičce se jmenuje na "Bumáku". Na rozdíl od hry na "Oleně/Jelená" je to hra dravá a rychlá, snad až surová což asi zapříčinilo její úspěch. Dvě družstva stojí ve stejné vzdálenosti od míče. Členové družstev mají rozdělena čísla. Na vývolání vydělou z každého družstva příslušná čísla a začne boj překvapení, rychlých nohou, obratnosti a sily. Překvapení je v tom, že nikdo neví skromně bude. Vklad zni; za 15 vteřin utéci nebo přepadně skutit soupeře a donest míč do svého domova.

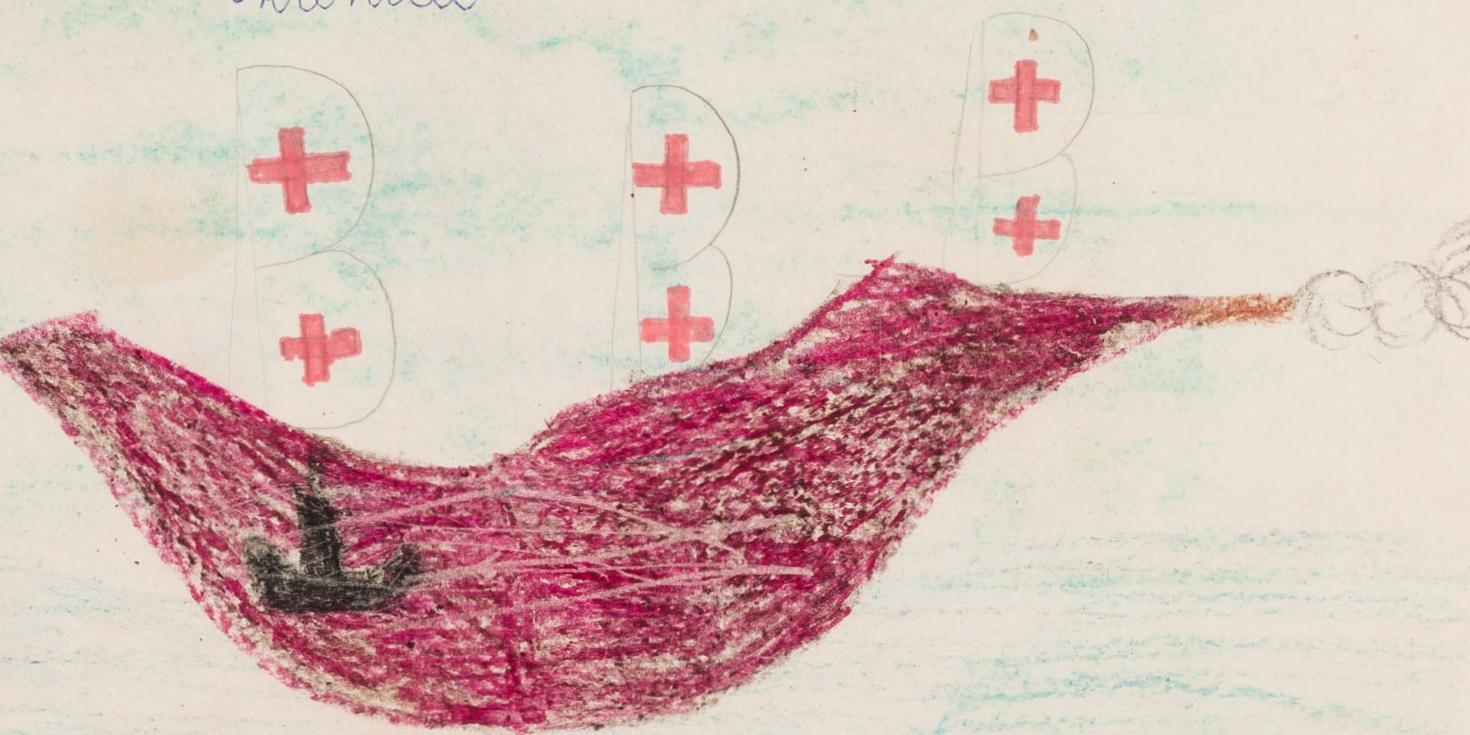
Rea

Lodička 11.5

Bylo krásné jarní odpoledne. Výjeli jsme si na kanojích na malý výlet po Vltavě. Usídlili jsme se na Lávácké louce, kde jsme hráli různé hry a při tom nám celou dobu svítilo slunce.

Výletu se zúčastnili dva noví členové našeho vodáckého klubu. Marek a Pavel. Divisali jsme ji vodáckým povídavem. Mezi hrou jsme plnili řadu vodáckých úkolů, které jsme si napsali do námořnické knížky. Asi v 6 hodin jsme se vydali na zpáteční cestu do loděnice. Uklidili jsme lodě, rozmítli jsme se a rozjeli jsme se domů.

Skřenda

VÝPRAVA KE SMARAGDU NA MĚSÍČNÍM UPATÍ

25.-29.5.

157

PANTATA KRAIB

1. den

Prav by 6.25 na Smichovském nádraží. Pršelo nás 21 s kapitou a s bagážíma. Všem bylo dívce, se nepřesně všem. Jeli jsme do Osava, kde jsme přeskočili do lokality, kterou jsme doplnili až na plánovanou zel. stanici. Od tamtoho jsme šli až 15 km pěšky. Dostali jsme až na Plešivce. Většina řla na výhledu. Blom jsme si nazpívali. Těž si poslavla stan, ale větrina chvíla spal pod střechou.

Blom pršel všem a řekl, že asi třetí základ je vhodnější místo k bátorovi. Takže všechni, kdo poslavli stan museli brouat. Když jsme se podruhé utáborili, začal Gregor dělat abén. Blom všechni učeráli. Gregor učil Milana vodu (nechytrku). Kterou si uvařil a seděl na bato mimo omluvy vynaložil. Večer jsme si učerávali. Po pětadvaceti učerávách, jsme se v 22.30 spali.

Budík dne včetně rána měl 8 hod. podružel nohy ruky, kolena, stavěl stan, když měl závadu, když na strome a bez potřeb, aby mu Blom učerával. Pavel učerával. (Blom netvořil myšlenky)

2. den

Budíček byl v 8 hod. Na nastupu nám Jano řekl že do této minuty musíme být všechni v pláštích. Kdo to nestihl měl dostat trest. Měli jsme rozvítka a běželi jsme ke Smaragdovému jezeru. Ten kdo přišel nezdejma naštěstí se musel v jezeře vyloupat, přeskočit tam byla studená voda. Blom jsme si zbabili všechni hráli jsme hru, že jsme v pralese a chytáme motýly. Blom jsme si osali běžky a řekli jsme 2 km k nádraží. Domů jsme přišli v 6 hod.

Blanka (Kubešová)

Gens, Karel, Milan, Gregor, René
na Čertově kazatelně
na vrcholu Plešivce.

Smaragdovej životo.

Přes noc jsem měl počítač. Počítač jsem měl již. Byla to hledáka až počítač
systém, což nejde očit. Ale všechny se zpochybnilo a hledáka držela, protože všechny
hledáky byly, když jsem se na něm vydal. Normální jsem se a pak byl načas.
Počítačem jsem měl 3 min na výrobu do plánku. Vídlo se svítit musel
a aby namaloval a výsledněho obrázku byl jeho písací. Bohužel, tyhle jsem měl
nemil i já. Umýl jsem se a oči jsem do hálka. Tam jsem se prokáleli
sousední vodovodní trubkou a mazdroval jsem se. Pavel Šulc byl všechny všechny
narážky do mé postříbrného kříže jsem na něj měl mimo slov. Potom
jsem všechny kroužek sloužil a myslil jsem si že všechna. Počítačem všechny
výrobky všechny byly všechny. Myslím, jsem všechny tyto výrobky a myslím
byly kroužek, které byly dopravily. Myslím, když byly počítače, když byly všechny všechny.
Bylo to jen výrobce můj, když mohlo být kroužek kroužek. My jsem jsem měl
dal všechny kroužek, které jsem mohlo. Pak jsem se dál na počítač. Ostatně
jsem se všechny všechny, a tam jsem počítač měl rukou. Všechny jsem
se všechny všechny.

zapsal Marek Šíma

LOV MOTYLU

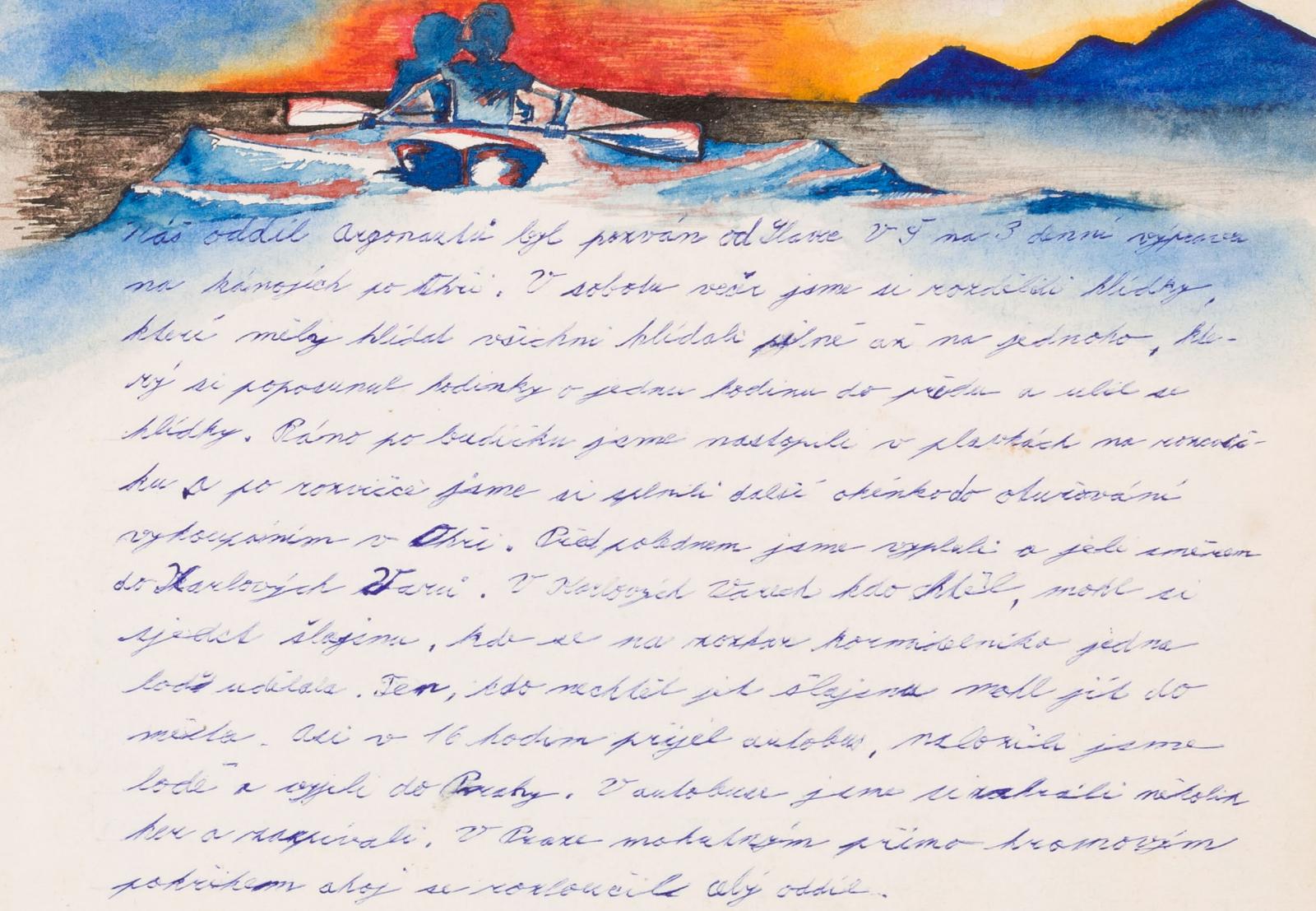
V dusném bahením horku maljského pralesa se pro díra entomologická výprava. Muži jsou unavení, a pochem potu přilákáné milióny komářů je připravují o poslední zbytky sil. První muž, těžkou macetou, prosekává cestu spletitým podrostem. Náhle se zastaví a ze rtů mu splýne výkřik údivu a nadšení. Před ním se v odpoledním slunci prostírá prozářená kotlinu a ve slunci, jako drahokamy, poletuje desítky tisíc nadherných motýlů. Každý motýl představuje velké bohatství. Muži odhadují své náklady a vrhají se do džungle. Všude se ozývají štastné výkřiky lovčů. V hustině se milene žlutý stín a jeden z mužů se s výkřikem hrůzy odebere do věčnosti. Těsně před smrtí mu obličeji přejede velký drsný jazyk - tu se připravuje k hystině.

Na ohrazené ploše pralesa jsou rozkázána poschovávání motýlů (různobarevné kartičky). Lovci pronikají do území, hledají a sbírají motýly. V pralesu žijí tygři, koho zašijou musí odvezdat všechny nalezené motýly a odjet za hranice a začít znova. Po hré vymění lovec motýly za anglické libry a sedle růžidlo.

PLANCHA DO OHRI 10.-13.6.

10. - 13.6.

Milan Žirmuš
Neku

Po probuzení jsme přišli načasováni v pláštích na rozcářku. Pak následovala směšná a balzam slavnost. Když bylo vše hotovo, mohly jsme se vystat směrem ke Karlovarským lázním. Kdyžé jsme byli u konci ~~kde~~ městského společníků slápnutí ~~se~~ dal svou kočkou pořádku a mohl jít na prohlídku města. Ve čtyři hodiny přijel autobus a mi jsme mohli kočkou. Po cestě do Prahy jsme se dobrě bavili. V Praze jsme se rozloučili s svými karmidelemky, a veselce jsme šli domů.

Naše poslední výprava před prázdninami

V pátek po obědě jsme vyrazili směrem k nádraží Vysočany. Procházeli se Prahou a dopravní řidič je hrůza. Ale zvládli jsme to a naš volnýk uhněl k českému Raji. Zdejší jsme si a pozorovali a obecnajíce na poli. Po několika hodinách jízdy jsme vystoupili. Divali jsme se na naše Libočanské. Tady byly skály. Večerní koupání se mi líbilo. Voda byla tepla. Libovnoci začali uhočit komáří a ráno jsme byli samí puperce. Pak následoval celodenní pochod s těžkými bagy. A po skalách! Dolela to bylo bajnář na doře že jsme měli hroznou žízeň. Tu jsme uhasili po obědě na louce s třesmění. Také nás prima osvěžilo koupání. Čtyřkilometrová trasa k nádraží se mi líbila. Horší to bylo ve vleku. Hodně lidí se vrátilo domů a my semálem nedostali. Kdálí jsme na jedné moze a ještě k tomu ne má své. Doma na mne padla taková ilnava, že jsem usimala ve stoje. Přesto byla ta naše poslední výprava správná. Budu na ni často vzpomínat.

Na Adboře v srpnu:

22.8.77

I. den

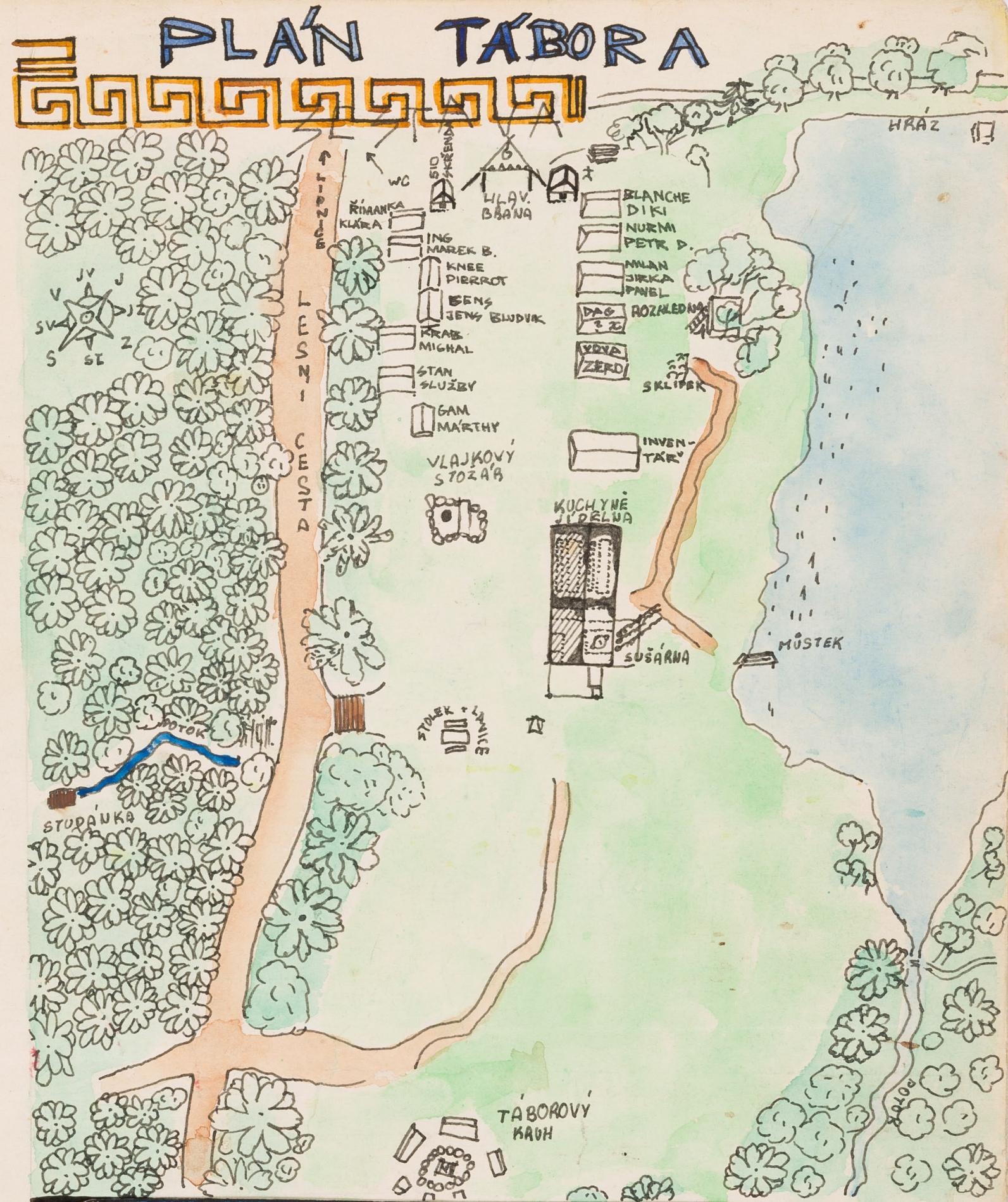
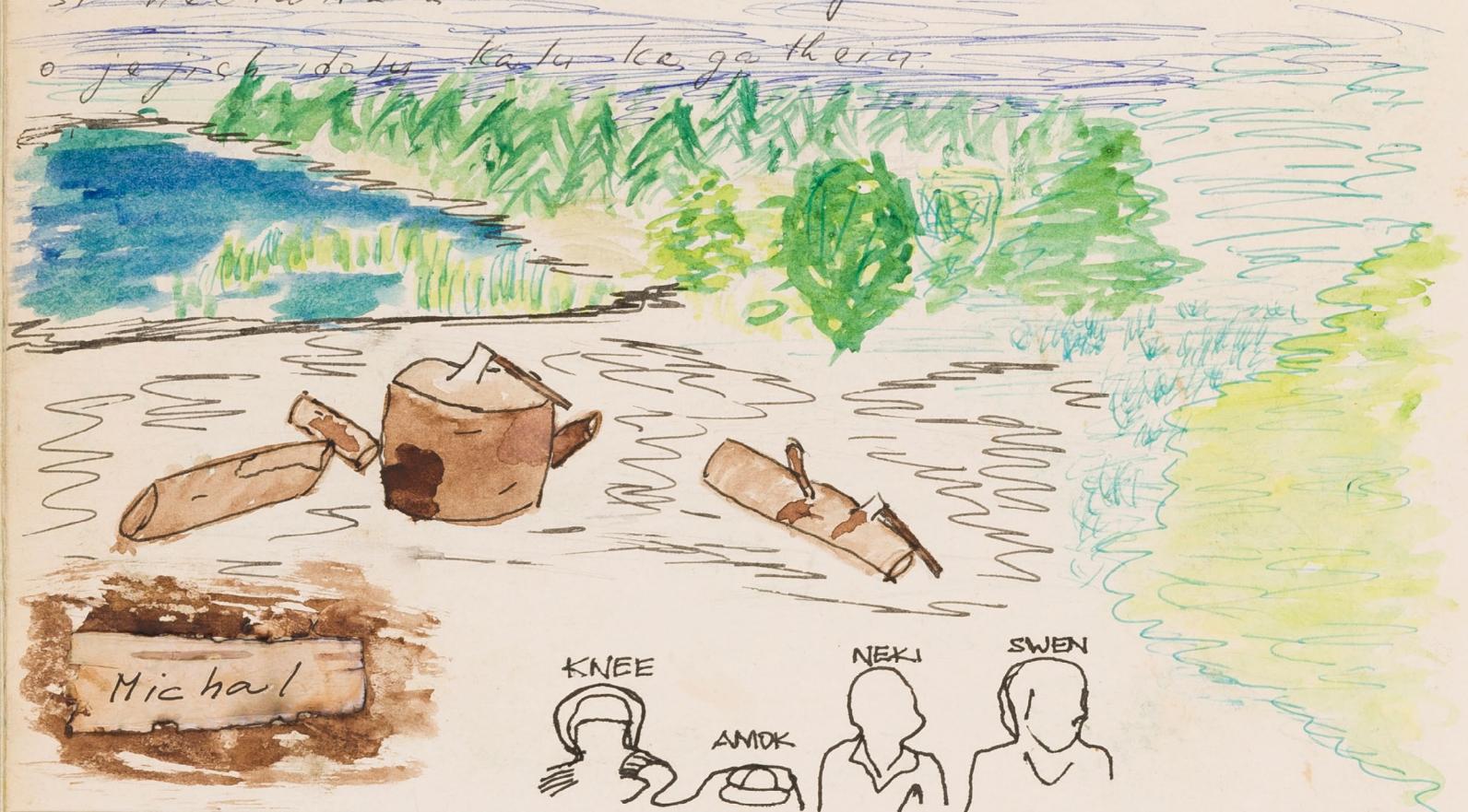
Dneska - 22.8. jsme se ráno kolem 8. hod. sešli u plaveckého stadiónu abychom po dlouhém očekávání když dorazila naša první společný tábor.

Při slunečném dni se všechny sily přeselo nikomu to teď mělo nevadilo, poměrně vzdálené jsme se všichni moc a moc fesili až budeme zase coby oddíl Argonautů spolu. Cesta až k báseň proběhla taky pěkně a rychle, protože přestaly přeselovat všechny vlastní vodou a voda byla všechna naštádlo.

Když jsme přijeli do tábora - hned nás proní pohled se nám za libit. Pak jsme si opravili bučku podstaty a vybavili si torby. Takto všechny jsme se všichni užítali kontaktu. ten nám tady hned dalo něco našeho přijedoucího. Protože bylo potřeba udělat odpadkovou latrinu některí se dali do práce. Ti ostatní, se prostě jednoduše užívali a zážívali. Ti, kteří kopali latrinu si do slova neměli, měli zemákali. Kopali ji Milan, Jirka, Pavel - pod vedením Martýlo. Odpoledne kopal Marek Pott, Michal a pak nám přišel posvatý jester Milan.

Pak jsme si o hraní každý dojedl to co nám zbylo a popídal jsme si o starém dobrém řecku. Povídali jsme si o tehdejším idolu všech sportů a zároveň řecku. Řecký městský stát, byl blízko vojenským statkům. Všichni lidé se snažili přiblížit nejbližšímu jeho idolu - *Kala kaga theios*. Znamená to krásu jak duchovní, tak fyzickou.

A kdo se chce co možná nejbližše přiblížit tomuto idolu - musel se moc přemýchat a překonávat ve všem. Možgán obyvatelům Sparty se to podařilo. A my sice budeš mít o toho - jestli se něčím jato kalo ka-gatheros. Ale bylo toho povídání zajišťováno a poukává, většina zahájila jen částečný obří plavčík a zívala a usílala. Ti nejdvalz nejsí se stí ještě ten večer vytoupat do rybníka - dříky tomu, že bylo příšení a tma, stí jsme na Adama (a Eva) Po osvědžující a hrušné otužující koopeti jsme všichni za ležli do spacáků a usnuli. Tuto noc jsme si nechali zdejší krásné sen o Starém Řecku, o jejich idolu kalo ka-gatheros.

DÍČEK

První ráno jsem tam vstal všechni do deseti dní jižního života. Dali jsme si rozcítit která se pří metu nazývat finické stědu. Každý se měl omýt a odvázlivci vykoupat. Snídání bylo sice sítčidlo, ale o pozitivnosti nebyla velké pochyby. Príprava na následující odzbrojená děti doba po snídani. Za pět minut byl nástup. Bohužel jsme nešli do kuchyně ke stodvouma klíčem a tak nebyla celý den uvedena. Potom jsme projednávali Spartanský pořízení. Všechni se na tento zdroj potichu sili i s tím, že když při reakcích ve stannu asi spal. PROGRAM Č. I začal za nedlouho po nástupu. Tento program se skládal z celé delší řady potřebných táborských vecí. Když když jsem počítala, měl jsem chvíli čas a potom byl oběd. Byl to obrovský oběd. Myslím že každém chutalo. Po desíti obědě ráno byly hrany. Některí lidé, hlavně ty elabé se hýaly různě, protože tyto hry byly náročné hlavně na silu. Par ARGONAUTU při tom kouřilo k různě velkým a malým kouřům. Svaeina můžela být dobrá podle rodičů ženoví pořadatelů, aby se ještě někdo noplánila. Posádky měly po svadine vykonat plavbu po řece. Když tady nejde hlinobeké a hřebce že se bohužel nikdo nestratil. Po plavbě byly hry v hlavní kouzle kde se zpívalo. Jak jsem pozoroval, zpívalo mato táborská a tak si myslím, že by se měli všechni kouzly nazpamět naučit. Vecerka byla skvělá až tím, že ji varili Marthovci. Vecerka jsme cítili tak, tak stihli a myslím, že byl tento den vůbec dobrý.

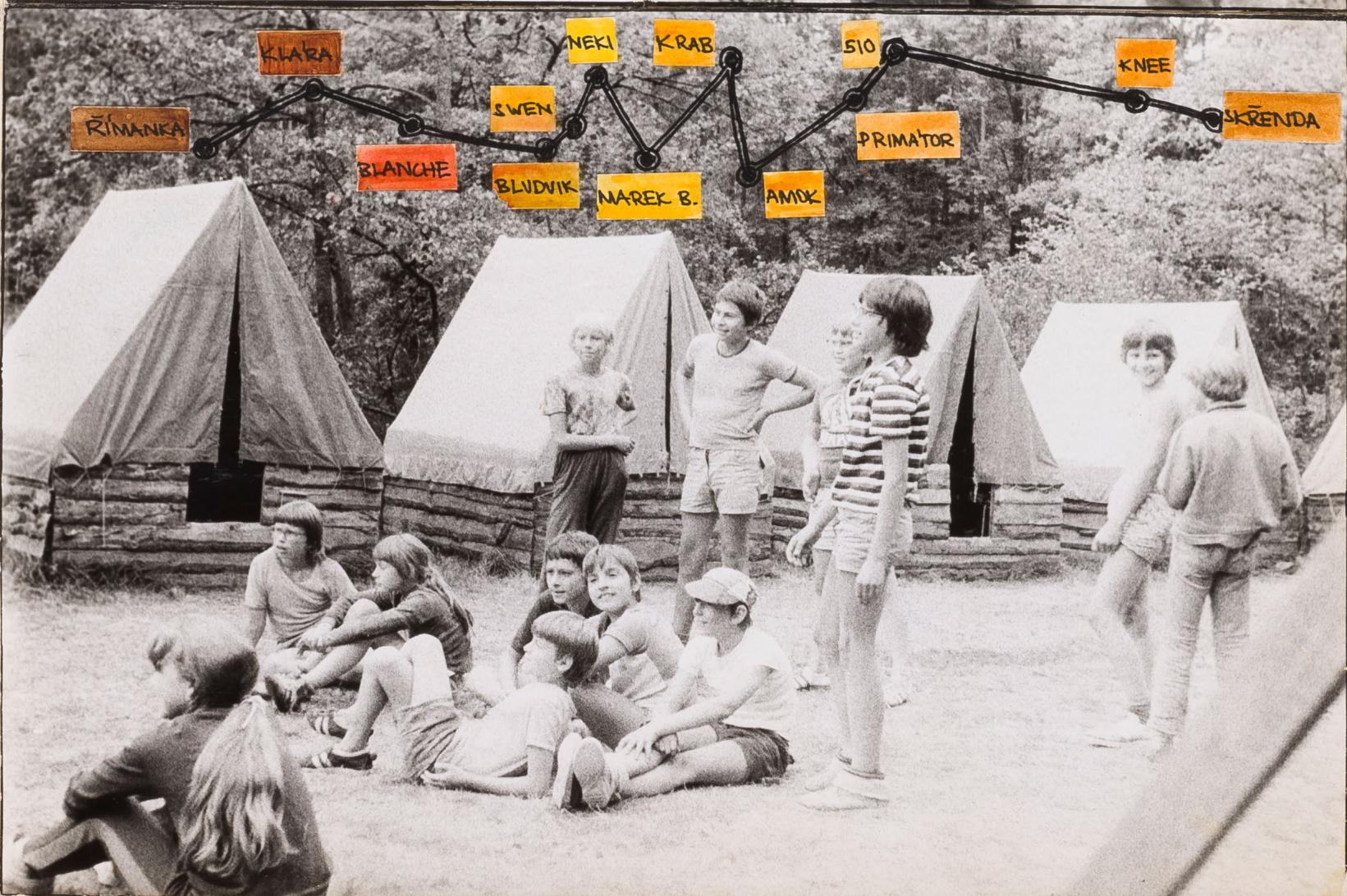
Zápis 510

SPARTSKÝ PĚTIKU

Ve staré Řecké Sparte měly děti již od narození tvrdý život, aby se z nich staly dobrí vojáci. Sparta byla již odporadována výběru a silný stav. V 6 letech měly děti zkoušky, aby byly přijati do římských škol, kde se dělily kouzlo silný jak dívčiny, tak tygří a kde se dělily valčnicoviny. Kdo bylo z kouzla neplnil byl vyrážen z výběru. Tyto děti byly kresané stálí a tím se staly chodobou.

Spartský pořízení se skládá z pěti různě lehkých a těžkých říček: MLÉČNÍ, VODA, SANOTA, ŽÍZEŇ A HUŠT. Mléčný se pojí zim zpětobrem, že 24 hodin se nemůže povolit a ani vydát jakýkoliv hřebku. Ve zkonádce VODA se musí 5 dní a 5 nocí obdržet konzum na roli ADMIRÁLA. „Samoza“ zde ještě vezí praví starší. Ale když ARGONAUTU to nic není. Mají využít od 18.00 hodin do 7.00 hodin sami všechny aby je nikdo neviděl. ŽÍZEŇ A HLAD plníme podobně jako mléčný. 24 hod. nic nevyplijeme a necháme. Spartský pořízení by měl takto pro silně skončit.

Zápis 540

KNEE
AMOK
KRAB
510

II. DEN

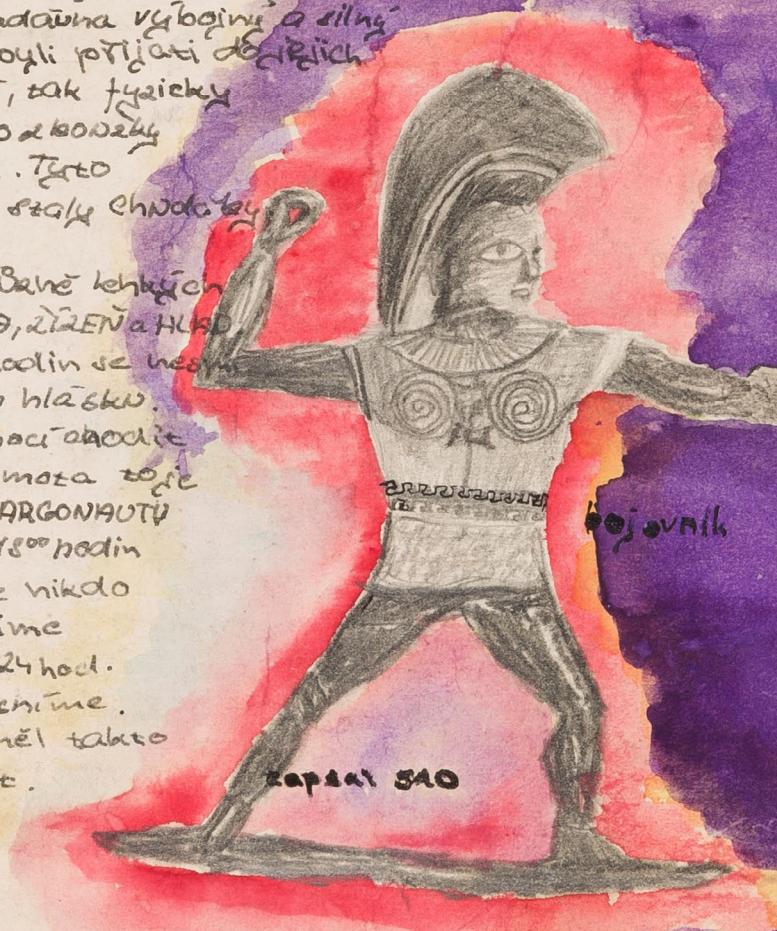
První ráno jsme tady nastali všechni do deseti hodin ráno žádoucí se početně nežádat. Finální hodiny každý se měl umýt a odvázlivci vykonat. Snídání bylo erce s jichličkou, ale o pozitivitnosti nebyly velké pochyby. Príprava na následující den byla odzbrojena dleho po ohlášení. Za pět minut byl nástup. Bohužel jsme nešli lanou ke stavidlu vajen a tak nebyla celý den využita. Potom jsme projednávali Spartanský program. Všechni se na tento závod rozhodli i s tím, že byl při následujícím ve stanu asi spal. PROGRAM C. I. začal za nedovoleného po následujícím. Tento program se skládal z celkového rozvrhu různých potřebných táborských vecí. Každou kdyžlo počítala, měl i jsme chvíli čas a potom byl obed. Byl to obvyklý obed. Myslím že každém chutalo. Po deseti obědě zazářily různé hry. Některí lidé, hlavně ty slabší se hýaly různými programy, tyto hry byly náročné hrané na siln. Par ARGONAUTU při tom křičelo k různě velkým a malým hráčům. Svárcina musela být dobrá podle rozhazu žerovi posadky, aby se ještě někdo noplánila. Posadky měli po svádinech vykonat plavbu po vodě. Když tady nejsou hlinoběže a hřebce žde se bohatě nikdo nestratil. Po plavbě byl hran v hlavní hraně kde se zpívalo, jak jsem pozoroval, zpívalo mato táborské a také myslím, že by se měli všechni příšnici nazpamět naučit. Večeře byla skvělá, tím, že ji vařili Marthovci. Večerem jsme cítili tak, tak stihli a myslím, že byl tento den vůbec dobrý.

ZAPIS 510

SPARTSKÝ PĚTI BOJ

Ve staré Řecké Sparte měly děti již od narození tvrdý život, aby se z nich staly dobrí vojovníci. Sparta byla již odporadávna významnou silnou státem. V 6 letech polní děti zkouzly, aby byly připraveny do dalších škol, kde se učili když svého dala důsledně, tak fyzičky a kde se učili všechny věci. Kdo bylo z konkurenčního nejdokonalejšího byl vyrážen z výcviku. Tedy děti byly hrazené slabí a tím se staly chudobou.

Spartský pětiboj se skládá z pěti různě lehkých a těžkých škol: MLČENÍ, VODA, SAMOTA, ŽÍZEŇ A HLES. Mlčení se plní zimním způsobem, že 24 hodin se nemusí povídávat a ani vydlat jakýkoliv hlas. Ve zkouzdce VODA se musí 5 dní a 5 nocí oddelet konopac na rozbory ADMIRÁLA. „Samota“ je to, když vždyž se vzdálí stanu. Ale jaro ARGONAUTU to nic není. Mají vydávat od 18.00 hodin do 7.00 hodin sami všechno aby je nikdo neviděl. ŽÍZEŇ a HLAD plníme podobně jako mlčení. 24 hodin. Nic nevypijeme a necháme. Spartský pětiboj by měl takto pro silně skončit.

ZAPIS 510

c. 1.

id. 23.8.77

SLUŽBA : ZERO - MARTY

VEJTKONOŠ: JÍDELNÍČEK:

HOUBO - POLEŮKA, CHLÉB S MÁSLEM, (CÁJ)
LUKROU, TRTINA
CHLÉB S MÁSLEM, SPR, CÁJ
DUMPLING

PROGRAM: I.

ADMIRÁLSKÁ KONTROLA STANŮ A VÝSTROJE
LODNI PRÁCE DLE ROZDĚLENÍ

- GAM .. STAN SLUŽBY PRISTUP K H2O
- MARTY .. LATRINA, ODPADOKA
- VODA .. TABOROVÝ KRUH
- ZERO .. SLUŽBA

POSAĐKY - NAMORNICKÁ KNIŽKA, POKŘIK ARGO

II. GLADIATORSKÉ HRY NEBO HLAVNÍ KAJUTA
III. OBJEVITELSKÉ PLAVBY DO OKOLÍ - HOOBY

IV. HLAVNÍ KAJUTA

ZVON, KROJE

PŘIP. : NOČNÍ KLID, SLUŽBA, SANTI - NÁKUP, ČERNÁ ZNÁMKA, EŠUSY
SPARTSKÝ PĚTI BOJ - HLAD, ŽÍZEŇ, SAMOTA, MLČENÍ, VODA

DAB

III. DEN

24.8.77

TŘETÍ DEN NA TÁBORÉ BYL VELMI PĚKNÝ I POČASÍ NÁM PŘÁLO. JELIKOŽ BYLA NOČNÍ HRA NA PROMÉTHEA BUDÍČEM BYL POSUNUT O HODINU A PÓL. HRA BYLA PĚKNÁ A VELMI NAPÍNAVÁ. MĚLI JSME SE DOSTAT NA HORU OLYMP A VZÍT UHLÍK Z PALÁCE BOHŮ STŘEŽENÝ BOHY A VLÁDCEM BOHŮ DIEM. RÁNO SE NEJDŘÍVE VZBUDILA SLUŽBA, KTERÁ ZAČALA PŘIPRAVOVAT SNÍDANI. PO BUDÍČKU SE BEŽELA FINSKÁ STEZKA A PAK KOUPAŇ. NÁLADA BYLA VĚTŠINOU DOBRA. PO SNÍDANI SE HRÁLA NOVÁ HRA O HERÁKLOVI KDE KVÍTEZSTVÍ DOPOMÁHALA VŠÍMAVOST. PO OBĚDE SE HRA DOKONČILA. ZA NÍ NÁSLEDOVALA HRA NA ORFEA. NEJDŘÍVE JSME OBĚ HLI RYBNÍK A PODLE POŘADÍ JSME DOSTÁVALI LISTEČKY S ČÍSLY A PODLE TOHO SE URČILY DVOJICE. JEDEN Z DVOJICE BYL ORFEUS A DRUHÝ EURIDIKA. ORFEUS MĚL NAJÍ TEURIDIKU A PŘIVÉST JI K SOBĚ SVÝM ZPĚVEM. EURIDIKA MĚLA ZAVÁZANÉ OČI A ORFEUS JI MĚL PŘIVÉST DO TÁBORA. POTOM BYLA VEČERÉ A ŠLO SE NA PŘEDEM PŘIPRAVENÝ TÁBORAŘ. NEJDŘÍV JSME ZPÍVALI PÍSNICKY A BAVILI SE NA TÉMA LETOŠNÍCH PRÁZNIN. POTOM JSME VOLKY NEVOLKY MOSILY DO VODY A PO VYKOUPAŇI SPÁT. MYSLÍM, ŽE VŠICHNI BYLI S DNEŠNÍM DNEM SPOKOJENI. ZAPSAL Jirka

c. 2

ad. 24.8.77

ORFEUS
EURIDIKA

ORFEUS VYVÁdí EURIDIKU Z PODSVĚTI (AVOK + GENS)

III. DEN

24.8.77

TŘETÍ DEN NA TÁBORÉ BYL VELMI PĚKNÝ I POČASÍ NÁM PŘÁLO. JELIKOŽ BYLA NOČNÍ HRA NA PROMÉTHEA BUDÍČEK BYL POSUNUT O HODINU A PÓL. HRA BYLA PĚKNÁ A VELMI NAPÍNAVÁ. MĚLI JSME SE DOSTAT NA HORU OLYMP A VZÍT UHLÍK Z PALÁCE BOHOV. STŘEŽENÝ BOHY A VLÁDCEM BOHOV DIEM. RÁNO SE NEJDŘÍVE VZBUDILA SLUŽBA, KTERÁ ZAČALA PŘIPRAVOVAT SNÍDANI. PO BUDÍČKU SE BEŽELA FINSKÁ STEZKA A PAK KOUPAŇ. NÁLADA BYLA VĚTŠINOU DOBRA. PO SNÍDANI SE HRÁLA NOVÁ HRA O HERÁKLOVI KDE KVÍTEZSTVÍ DOPOMÁHALA VŠÍMAVOST. PO OBĚDĚ SE HRA DOKONČILA. ZA NÍ NÁSLEDOVALA HRA NA ORFEA. NEJDŘÍVE JSME OBĚHLI RYBNÍK A PODLE POŘADÍ JSME DOSTÁVALI LISTECKÝ S ČÍSLY A PODLE TOHO SE URČILY DVOJICE. JEDEN Z DVOJICE BYL ORFÉUS A DRUHÝ EURIDIKA. ORFÉUS MĚL NA SÍTĚ EURIDIKU A PŘIVÉST JI K SOBĚ SVÝM ZPĚVEM. EURIDIKA MĚLA ZAVÁZANÉ OČI A ORFÉUS JI MĚL PŘIVÉST DO TÁBORA. POTOM BYLA VEČERÉ A ŠLO SE NA PŘEDEM PŘIPRAVENÝ TÁBORÁK. NEJDŘÍV JSME ZPÍVALI PÍSNICKÝ A BAVILI SE NA TÉMA LETOŠNÍCH PRÁZDNIN. POTOM JSME VOLKY NEVOLKY MOSILY DO VODY A PO VYKOUPAŇI SPÁT. MYSLÍM, ŽE VŠICHNI BYLI S DNEŠNÍM DNEM SPOKOJENI. ZAPSAL Jirka

ROZKAZ ADMIRALITY

č. 2

ad. 24.8.77

SLUŽBA: MÁRTY - VOVA

JÍDELNÍČEK: KAKAO, CHLEB S JANEM

KARTÁČE

CHLEB, MRKEV, NÁPOJ PLAVČÍKŮ

CERVENÉ řASY

PROGRAM:

I. DTH - HÉRAKLES

II. DTH - ORFÉUS

III. VÝPRAVY POSÁDEK

IV. TÁBOROVÝ OHEN'

PŘÍP.: POSUNUTÝ BUDÍČEK KVŮLI DTH - PROMÉTHEUS, SPARTSKÝ PĚTIBOJ, PŘEZDÍVKY, POKŘÍK!?

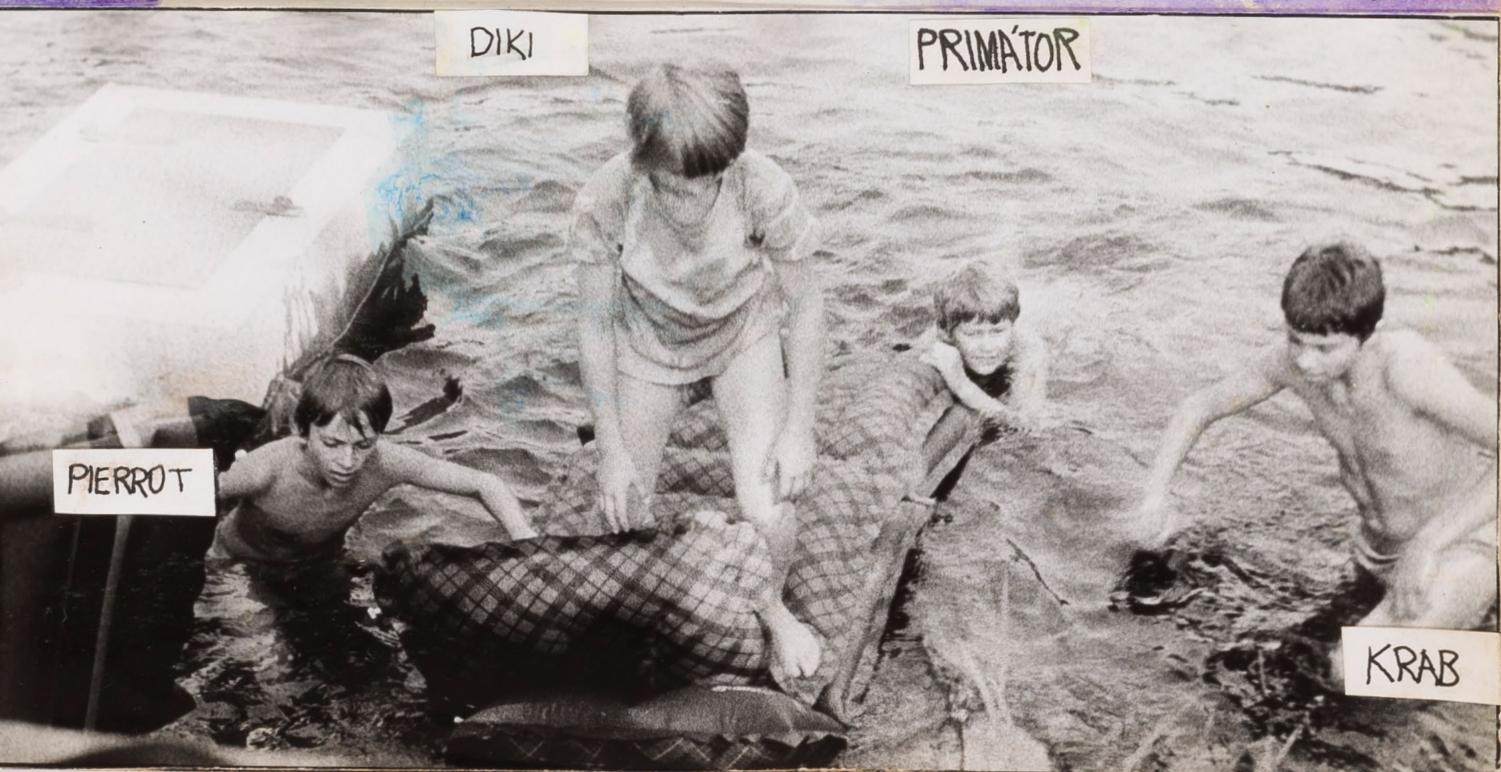
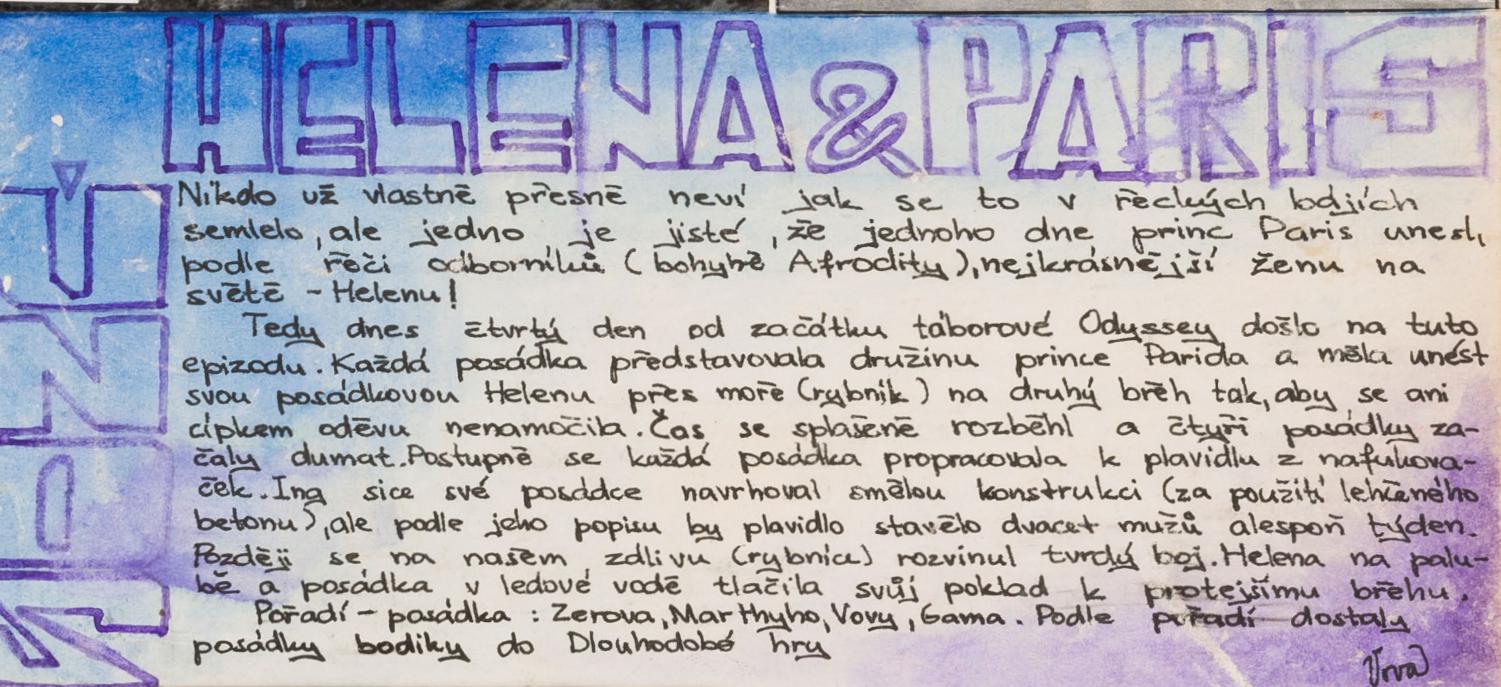
Dag

IV DEN.

Ráno nabylo slunce nejhezčí počasí. Byla ještě rosa na Finské stazece, když jsme dělali kotouly studéla růže do sad. Po té výpravě nabylo zrorna mnohem nejstudenější, zlepšilo se mnoho Argoneutům nechtělo, ale přesto se vydaly. Po koupání jsme se odbrali na louku, kde jsme si zahráli ragbičko. Skončilo 2:2. Po ragbičce nás odvedl Zára & Vova do lesa, kde jsme si zavázali oči a stali jsme se Eurydikou a Pévem.

Orfeus měl mít odvést co nejdřív do tábora. Utekl jsem z hry, jsem se hrával do hlevní kavuty na dřevo. Po čase v poledne nám řidiči jsme jezdili na nekovočekách po rybnice a Dagnás horil z chýlky nás převrhnut. Poklidu jsme si zavíděli v lese. Jak jsme se vrátili závodila jsme na nafukovacích a poborem byly kralové nohy. Po závodech jsme dělali svátek nafukovacího města jsme zjistili volno. Při volném jsme byli v lese na hostech, které jsme museli přinést kávou značky představení smerfotu. Představení nám poslal Dag z magnetofonu. Poprostavení jsme šli všechni do ledové vody.

Pravidla hry Orfeus a Eurydyka Pévec Orfeus se zamiloval do krásné Eurydiky. Eurydika se jednou procházel po louce. Orfeus zaslechl její výkřik příběhku. Eurydika vlny rukou nazátkovala jedovatého hada. Vzátkutím se Eurydika dostala do rýše stínu. Pévec Orfeus dloho bloudil, ale přesto se do rýše stínu. Přivstupu do podsvětí musel svým zpěvem uspat tri hadůvka psa Kerberosa strážce podsvětí. Svoím zpěvem Eurydiku dostal až k ní patřit, kdežto ji odladol. Ohlédl se na Eurydiku a ta mu zmizela.

IV DEN.

Ráno nabylo Slovensko nejhezčí počasí. Byla ještě rosa až Finské stáze, když jsme dělali kotouly studélka růže do sed. Po dovoznice nabylo zrorna mnoho nejstodálších, ale přesto se mnoho Argoneutům nechtělo, ažle přesto se všichni koupali. Po koupání jsme se dleprati na louku, kde jsme si zahráli ragbičko. Skončilo 2:2. Po ragbičce nás odvedl Zára a Vova do lesa, kde jsme si zavázali oči a stali jsme se Eurydikou a Pévem. Orfeus měl odvést co nejdřív do tábora. Utahení zehný jsme hráli do blesvní kajuty na dřevo. Po čase upolehl na klidu jsme jechali na nekoveckých po rybnice a Dagnás honil z chýb těl nás převrhnut. Poklidu jsme si zavcičili v lese. Jak jsme se utěšili závodily jsme na nekoveckých a poborem byli kralové nohy. Po závodech jsme dali sůsiť nekoveckým a měli jsme zájmovou volno. Při volnou jsme byli v lese na hrobách, které jsme museli přinést kádou 3 na všechny představení ze semafóru. Představení nám poslal Dag z magnetofonu. Popředstavení jsme šli všechni do ledové vody

Pravidla hry Orfeus a Eurydyka. Pévec Orfeus se zamiloval do krásné Eurydiky. Eurydika se jednou procházel po louce. Orfeus zaslechl její výkřik příběhku. Eurydika vlny rukou naznačovala jedovatého hada. Vlnou se Eurydika dostala do říše stínu. Pévec Orfeus dloho bloudil, ažle přesto se do říše stínu. Přivstupu do podsvětí musel svým zpěvem uspat tři hadův hlavěho psa Kerberosa strážce podsvěti. Svoím zpěvem Eurydiku dostal ažle nesmíl se na ní padnout, když ji objadol. Ohledl se na Eurydiku a ta mu zmizela

SLUŽBA: VOVA - GAM
JÍDELNÍČEK: CHLEB, MÁSLO, SALÁM, ČAJ
DECH, DOUŠTĚ
RÔHLÍKY, MLEKO
CHALUHY S VEJCI

- PROGRAM:
- I. DTH - ÚNOS HELENY
RAGBIČKO
  - II. LESNÍ TĚLOCVIČNA
HRY S KULATÝM NESMYSEM
  - III. ZÁJMOVÉ VOLNO
  - IV. VELKÁ KAJUTA - SEMAFOR: KYTICE
VSTUPNÉ: 3 JEDLÉ HOUBY

PŘIPOMÍNKY: POHLEDY DOMŮ,

Dny

5. DEN

26.8.1977

Budíček byl o půl hodiny posunut. Po nástupu jsme se odebrali na hru zvanou „Agamemnón“. Všecko se sešlo k tomu že Trojský král Paris unesl Helenu manželku krále Meneala. A proto král Menelaos svolal Řecké hrdiny na ostrov kde se kula třetiná výprava proti Troje. Bojovníci se nemohli dohodnout kdo bude velitel; hrálo se pěškátky asi deset minut. Pravidla hry byla jednoduchá. Na začátku hry dostali hráči barevné skoky. Po pěškutí hra začala. Začala k tomu že hráči si nasadili pásky a sjistili s kým jsou ve skupině. Byly čtyři skupiny každá skupina byla honěna a druhou honila a sjednou byla neutralní. Králi taky Žeruo a Tova. Žeruo představoval Areu a Tova Palass Athén. Hra byla marinářská. Když jsme se vrátili do labora čekali jsme na oběd proloze Gam zapomněl hodat uvařil. Kvůli odloženému obědu se nekonala objevná plavba lodě Augo. Po poledním klidu bylo plniště. V rájnovém volnu jsme měli hledat něco krásného např. samostatky, říšky, listy atd. Po večerii jsme se řekli v hlavní kajutě. Zpívali jsme různé písničky a některé jsme se naučili např.: sálku.

ZAPSAL J. BLUDOVÍK

NEKI

Reklamní
pracovník
Hollywoodu
zachycuje
herceckého
giganta."

5. DEN

26.8.1977

Budíček byl o půl hodiny posunut. Po nástupu jsme se odebrali na hru zvanou „Agamemnón“. Všecko se sešlo k tomu že Trojský král Paris unesl Helenu manželku krále Meneala. A proto král Menelaos svolal Řecké hrdiny na ostrov kde se bude treskná výprava proti Troje. Bojovníci se nemohli dohodnout kdo bude velitel, hrálo se různé hry asi deset minut. Pravidla hry byla jednoduchá.

Na začátku hry dostali hráči barevné skupiny. Po různých hrách dostali hráči barevné skupiny.

Po různých hrách dostali hráči barevné skupiny.

Byly čtyři skupiny každá skupina byla honěna a druhou honila a sjednou byla neutralní.

Králi taky říkají Žeruo a Tova. Žeruo představoval

Areu a Tova Palass Athénou. Hra byla náruční.

Když jsme se vrátili do labora čekali jsme na oběd proloze Gam zapomněli hodat uvařil. Kvůli odloženému obědu se nekonala objevná plavba lodě Augo. Po poledním klidu bylo plniště. V rájnovém volnu jsme měli hledat něco krásného např. samostatky, říšky, listy atd. Po večerii jsme se řekli v hlavní kajutě. Zpívali jsme různé písničky a některé jsme se naučili např.: sálku.

ZAPSAL J. BLUDOVÍK

SLUŽBA : GAM - ZERO

JÍDELNÍČEK: CHLEB, JAM, VÁNOCKA, CACAO

PSÍ PLÁCKY

PUDDING, PIŠKOTY - ČLUNARSKÁ POCHOUTKA

RORIDGE DÁBELSKÉ TOASTY

PROGRAM: I. DTH - AGAMEMNÓN

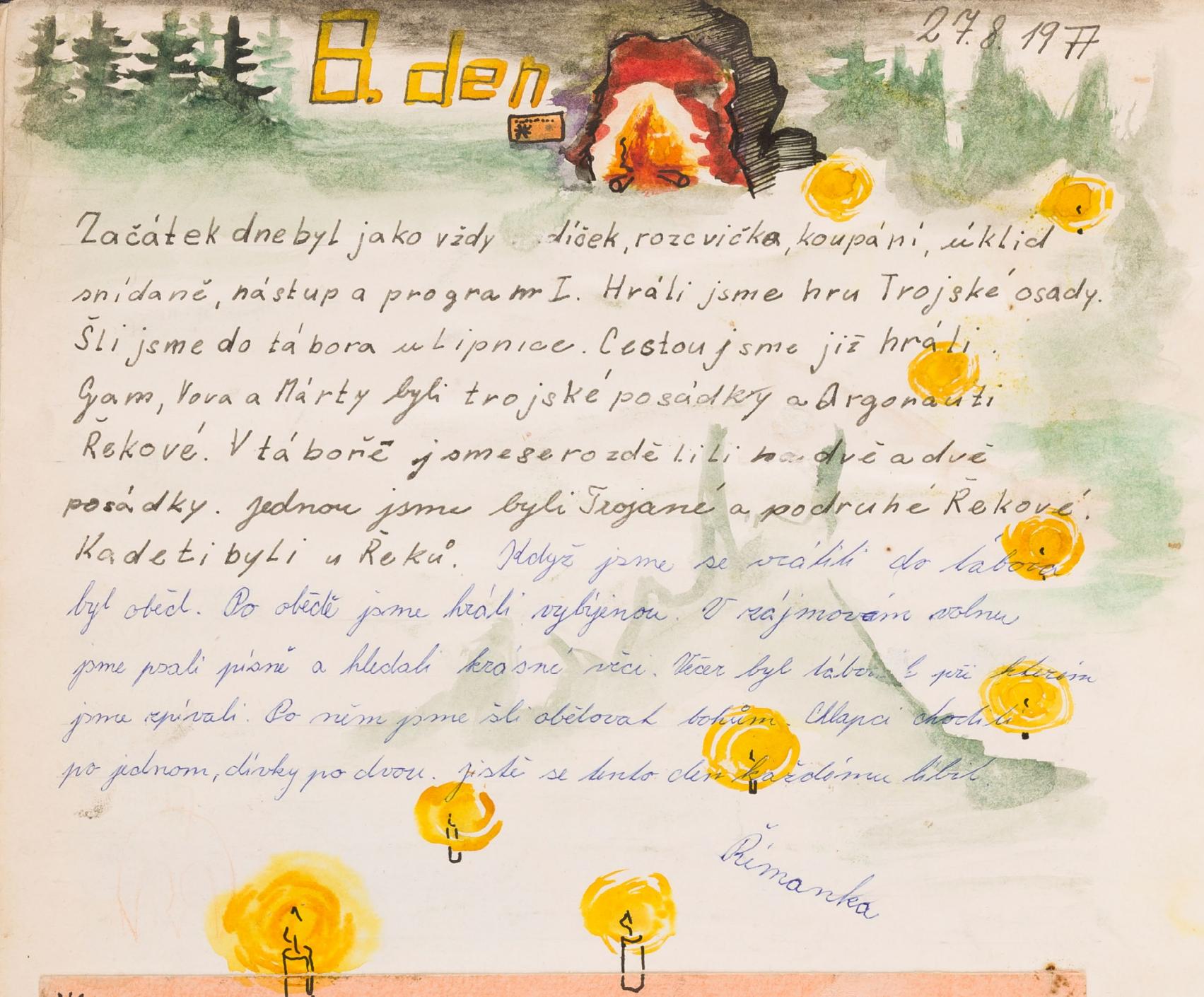
II. SPOLEČNÁ PLAVIDLA ARGO

III. ZÁJMOVÉ VOLNO

IV. PIRÁTSKÉ PÍSNĚ A PRÍBĚHY

PŘIP.: POHLEDY DOMŮ, NÁVSTĚVY U TÁBORÉ,

Jay

Začátek dne byl jako vždy - dílek, rozvíčka, koupání, úklid snídani, nástup a program I. Hráli jsme hru Trojské osady. Šli jsme do tábora u Lipnice. Cestou jsme již hráli. Jan, Vára a Márty byli trojské posádky a Argonauti Řekové. V tábore jsme se rozdělili na dvě a dvě posádky. jednou jsme byli Trojani a podruhé Řekové. Kadeti byli u Řeků. Když jsme se vrátili do tábora byl oběd. Po obědu jsme hráli vybíjenou. V zajímavém svahu jsme psali písni a hledali krásné věci. Tábor byl tábora když jsme spívali. Po ním jsme si občerstvili. Užípací chodily po jehlám, dívky po dvou. Jistě se huklo olen kardomu být.

Rimanka

ŘEČTI ŘEKOVÉ

SVOU UKRUTNOSTÍ V PLENĚNÍ
TRÓJSKÝCH OSAD JSTE SI POHNÁ-
VALI BOHYNÍ MOUDŘE VEDENÉ VÁL-
KY - PALASS ATHÉNU.

NA JEJÍ USMÍŘENÍ OBĚTUJTE
SKRZE PLAMENY VĚSTECKÉHO
OHŇA MALOU KADAF
VLAŠŮ.

ÚSTY VĚSTKYNĚ PYTHIE

USPOKOJENÍ HNĚVU BOHYNĚ PALASS ATHÉNY
DOBRE VYKONANOU OBĚTI NEBYLO ČASTO
KE SPOKOJENOSTI ŘECKÝCH REKŮ

PIERROT NA SEBE
POHLÉDL PO OBĚTI
DO ZRCADLA

DITRYCH

27.8.1977

7. den

28. 8

Budík byl v 9 hodin. Finská škola nebyla, ale houpačka ano. Pak byla snídani a dostali jsme sváčku. Odbrali jsme se do posádkách les hadek do tábora, kdež prahli Brninským pionýry.

V tábore jsme svedli tyri ukrutní boje o dobítku Troje. První hru vyhráli Argonauti a další hru hadci.

Po dobítku Troje jsme se odbrali zpět do tábora. Během cesty se bojovalo s můry. Byly ho rány svedené mezi Řeky. Leska byla dlouhá několik km. Do tábora jsme měli ráno dojet les hadek, to, bez použití esty nebo silnic. Ve skupinách jsme hledali cestu do tábora lesem. První byla skupina Martovou, druhá Vávorovou.

V tábore jsme dostali sváčku na posilnění a mobili jsme se vrhnout do plnění lodi a námořnické knížky. Naše snaze nám vyplnilo slých odpoledne až do večeře.

O večer nam děš přeharil moje plány. Cháli jsme si uspořádat všechny porádky a některé samostatně přenovovat. Jenž jsme se v hlavní hajništi a jinou významnou díl záme si scházeli sarnivali.

Spal jsme si ve 22. hod.

Prinášej

NURMI
BLANCHE
PIERROT

GENS MUDVIG

GENS

SLUŽBA : ZERO - MÁRTY

JÍDELNÍČEK: ČAJ, BUCHTY
NAHORNICKÁ PĚST
POCHOUTKA ČLUNAŘŮ
ZOOVÁK

PROGRAM : I. OBJEVNÁ PLAVBA LODI ARGO
MÍČOVÉ HRY

II. DTH

III. ZÁJMOVÉ VOLNO

IV. TÁBOROVÝ OHEN'

PŘÍP. : KRAJSNÉ VĚCI, POKŘIK, PŘEZDÍVKY - KURA, NÁVŠTĚVA -
-PROFA,

Další

29.8.1977

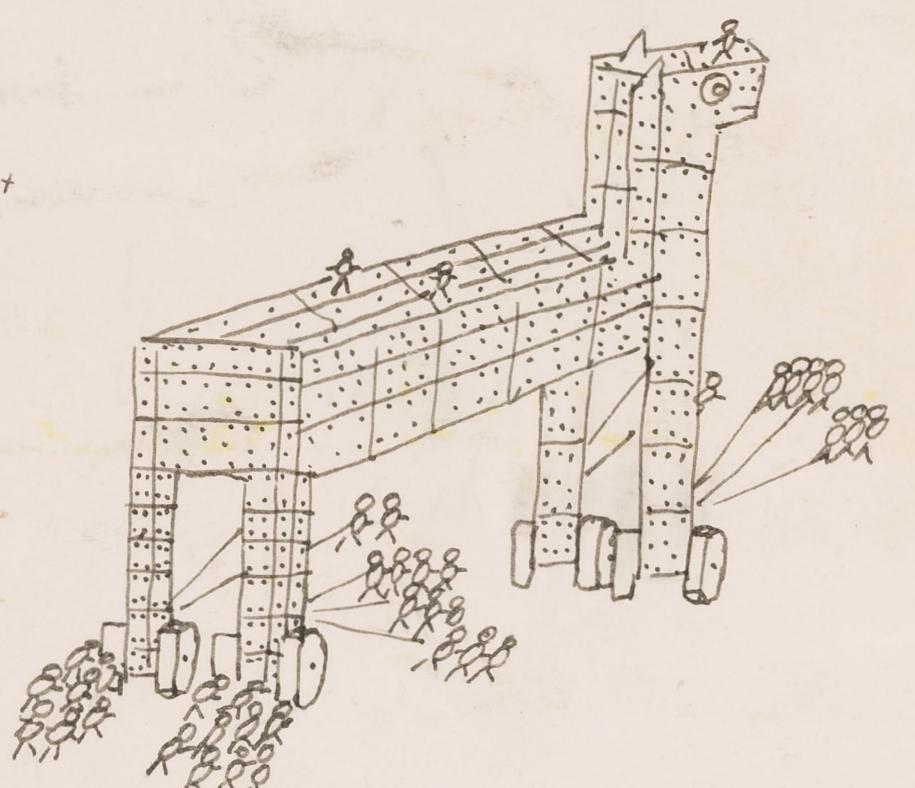
B. DEN

Dnes bylo po budíčku dobrovolné koupání. Po koupání byla velmi dobrá snídáně. Po nástupu jsme si všichni šli plnit do Námořnické knižky. Všichni toho měli velmi málo. Po plnění jsme hráli hru na Achila a Hektora. Po této hře jsme hráli hru o dobytí Troje. Lesní tělocvična byla následující. Všichni jsme se rozběhli do Lesa a tam jsme exišteli. Zerro se na nás zlobil že jsme pořádne neběželi a nevcišteli. Když skončila Lesní tělocvična, tak se všichni snažili splnit si co nejvíce celou Námořnicku knižku ale nikomu se to nepodařilo. Před večerem Dag oznamil, že se všichni mimo těch, kteří šli nasamotu, obodebereme mimo tábor a tam všichni přespíme. Vybrali jsme si poháně místo a tam jsme všichni ulehli. Pustili jsme si magnetofón a při Nánočni hudbě jsme všichni spokojeně usnuli. Mě v noci Dag probudil, aby se šel vykoupat.

Zapsal Knee

Hra na Achila a Hektora probíhala tak že na dvou březích se shromáždily dvě skupiny. Na daný povel vyběhl z každé skupiny 1. hráč a snažil se přetáhnout lano, které bylo uprostřed trasy na svou polovinu.

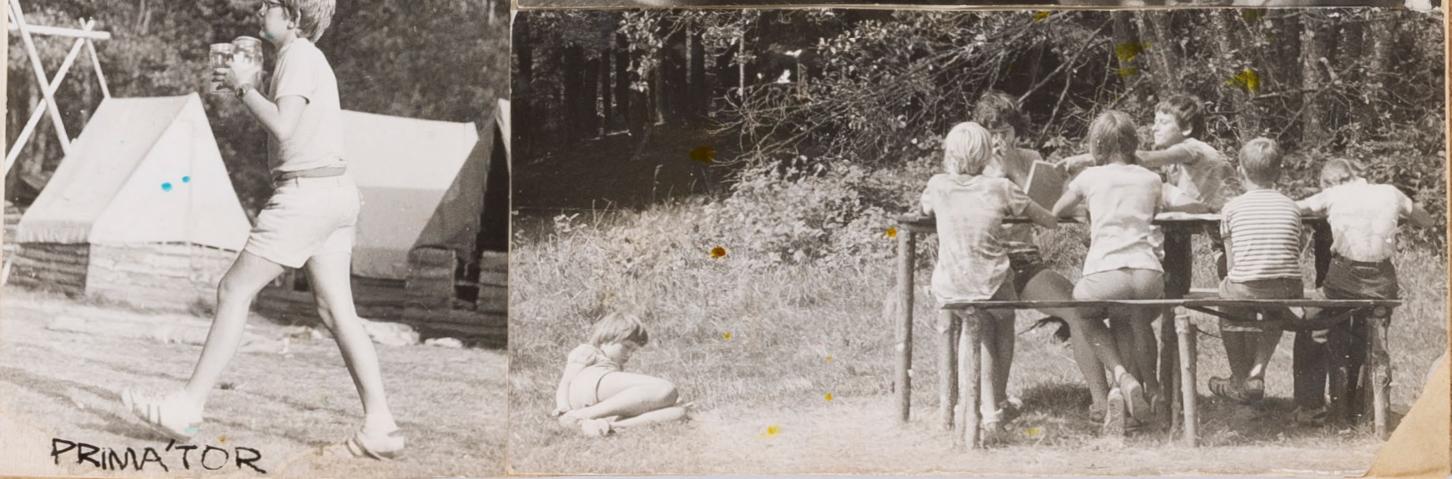
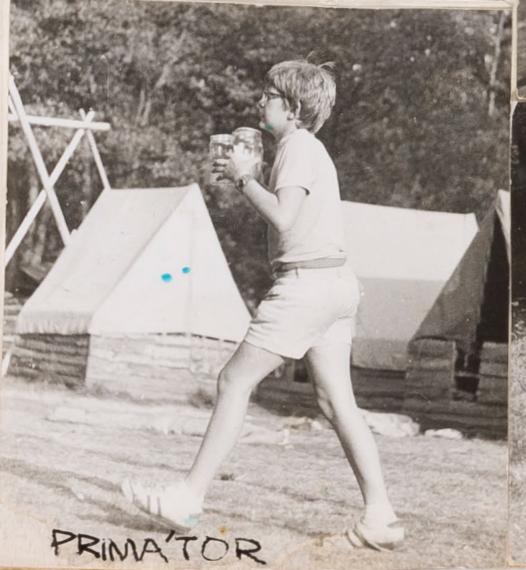
Při hře na dobyvání Troje se kolem plachetnice Galvana rozestavili Trojánci a Rekové měli za úkol dastat na ten galvan obrovského Trojského koně. Vybíl-Li Trojan Reko, zeptal se ho jestli nemá koně, a měl-Li ho, musej ho vydát. V této hře dokázali Rekové svou naprostou neschopnost.

SPARTSKÝ PĚTIBOJ
spartský pětiboj pro některé pokračuje úspěšně a pro některé ne. Zatím vše splnil 510 a nejméně má zatím Gens. Každý doufá, že si splní co nejvíce.

A
M
O
K

29.8.1977

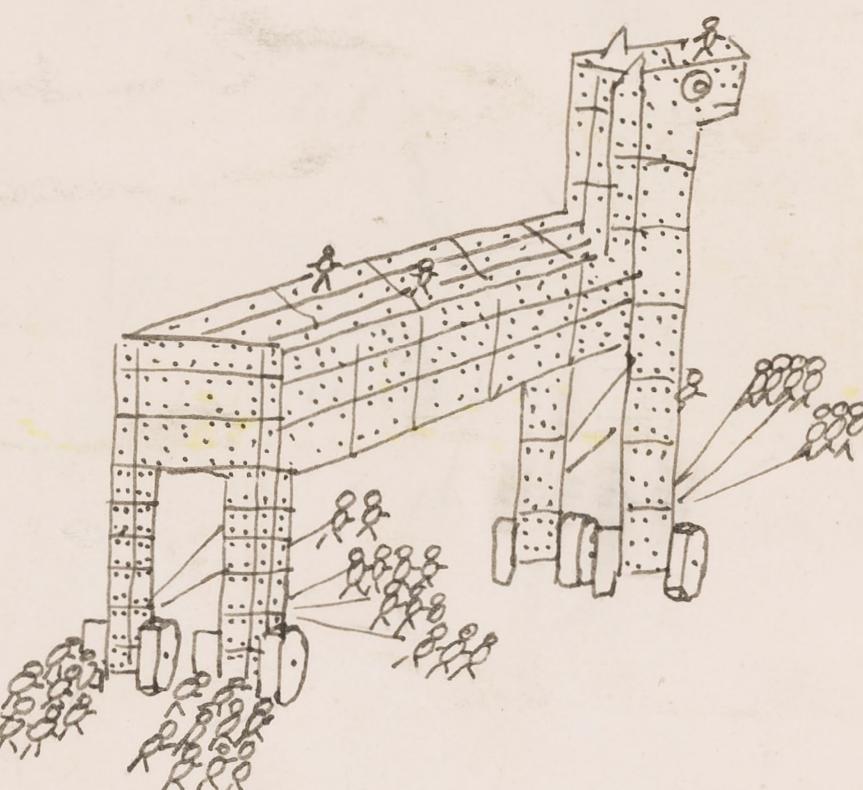
B. DEN

Dnes bylo po budíčku dobrovolné koupání. Po koupání byla velmi dobrá snídáně. Po nástupu jsme si všichni šli plnit do Námořnické knížky. Všichni toho měli velmi málo. Po plnění jsme hráli hru na Achila a Hektora. Po této hře jsme hráli hru o dobytí Troje. Lesní tělocvična byla následující. Všichni jsme se rozběhli do lesa a tam jsme exišteli. Zerro se na nás zlobil že jsme pořádne neběželi a neexišteli. Když skončila Lesní tělocvična, tak se všichni snažili splnit si co nejvíce celou Námořnicku knížku ale nikomu se to nepodařilo. Před večerem Dag oznamil, že se všichni mimo těch, kteří šli nasamotu, obodebereme mimo tábor a tam všichni přespíme. Vybrali jsme si poháně místo a tam jsme všichni ulehli. Pustili jsme si magnetofón a při Nánoční hudbě jsme všichni spokojeně usnuli. Mě v noci Dag probudil, aby se šel vykoupat.

Zapsal Knee

Hra na Achila a Hektora probíhala tak že na dvou březích se shromáždily dvě skupiny. Na daný povel vyběhl z každé skupiny 1. hráč a snažil se přetáhnout lano, které bylo uprostřed trasy na svou polovinu.

Při hře na dobyvání Troje se kolem plachetního galvanu rozestavili Trojánci a Rekové měli za úkol dostať na ten galvan obrovského Trojského koně. Vybíhal Trojan Reko, zeptal se ho jostli nemá koně, a měl-li ho, musej ho vydát. V této hře dokázali Rekové svou naprostou neschopnost.

SPARTSKÝ PĚTIBOJ
spartský pětiboj pro některé pokračuje úspěšně a pro některé ne. Zatím vše splnil 510 a nejméně má zatím Gens. Každý doufá, že si splní co nejvíce.

SLUŽBA: VOVA - PLEBŽEN

JÍDELNÍČEK: HRACHOVÁ POLEVKA, UZENE MASO

CERVENÉ RÁSY,

BUCHTY HRUSKY, ŽVESTKY

BRAMBORY NA LÔUPACKU, MASLO

PROGRAM: I. NÁMOŘNICKÁ KNÍŽKA !!

DTH

II. LESNÍ TĚLOCVIČNA

MÍČOVÉ HRY

III. ZÁJMUVÉ VOLNO

IV. POSLECH HUDBY, EVENT. NOCLEM POSÁDEK

PŘÍP.: N. KNÍŽKA,

Dal

SL
N
HE

1
1

ROZKAD

c.8.

SLUŽBA:
JÍDELNÍČEK

EVŽEN -
POLEČ
DUMP
POCHO
PORR

PROGRAM: I. NA
RE

II. DT

III. (DLE)

PRÍP.: KŘEHNÁ,) -
- ČERNA' ZNA

9. dem

Zočátku láborového dne jsem proměnil, jelikož jsem byl na samotě. Probudil mě svůj rádikál. Byl jsem sesloupen do lábora, kde byla většinou svépoklášená chvíle sám sám. Tato doba byla celkem lehká. Poté jsem se začal blížit svému stanovišti. Když jsem z něho opustil vysel, viděl jsem admirála, jehož vročna přicházela od láborového kuchyň. Co tam dělali, nevím. Potom služba odtáhla směrem. Mož se jsem nevšedala. Měly to být Brambory na loupežce. Mě ale připomínaly Brambory kasi ve slupkách. Po snídani byl následující den nám Dag mimozájíne přinesl připomínku některého Pavloviče. Myslím, že je to významný problém mnoha domů. Bolo jsem ohned po následující rádi plní. Když kašles, rozstřílí se i v některých místech plní, zatím Dag cítil legendu k dnesnímu usluku DTR. Chvíle vám vylečíme jen obsah:

Tak můžil val o břízu, když patřil jeho otcu Jasonovi. Příšer, nešir
brána všel si my bruin vyzdál jen lehce, když mu přinesl z Kolchických
Zlatozravců. Jason se výpravil do Kolchických s možností hrdiny na lo-
di Argos proti Zlatozravcům. Loh je maryvala podle svého slavného Argos.
Pavouk je nazývaný Argonavci. Po mnoha strážtech Zlate rovnostiskali
Jason původní břízu.
Po lombyl obči se nesvědčily a hned prošedle se horila DTH.

P
Paro

ROLKAZ ADMIRALITY

c.8.

SLUŽBA:
JÍDELNICEK: ERŽEN - ZERO
POLEVKA, CHLÉB
DUMPLING
POCHOUTKA ČUNČURU
PORRIDGE

PROGRAM:
I. NÁNOVNICKÁ KNIŽKA
ŘECKÉ BÁJE - ARGONAUTÉ

II. DTH
- prodloužen do večerních hodin

III. (DLE POTŘEB)

IV. ZÁVĚREČNÝ OHŇ. - do 23.30

PŘIP.: KŘEHNÁ, POSUNUTÉ ČASY, Hlídky (říhanka - Milan ?)
- ČERNÁ ZNAÍMKA

id. 30.8.77

9. den

Dosátek laborovního dne jsem proměnil, jelikož jsem byl na samotě. Prokudil mé zprávy plakát. Byl jsem sesloupen do labora, kde bylo všechno zprávy plakátů výhruzeno nevím doborníků. Dnes už ale bylo celkem sice. Tím jsem se zadýchal, všechno stalo. Kolys jsem R něho opis oysel, Vlak jsem admirálku, zdejšná přicházela do laborového kuchyně. Co si mohli, nevím. Podom sloužba všechna kala snídani. Moč se jsem marnovala. Měly by být slambony na loupasku. Míale připomínala slambonovou kasi ve slupkách. Po snídani byl masák, kde nám Dag mimo jiné přečetl připomínky k německé plaváci. Myslím, že je to vážný problém mohla domluví. Bolo jsem mned po naší supu rádi plnil. Kolys kacheti zjistil ze svých rukou nich ceplnis, kacal Dag eist legendu k dnešnímu uskoku DTH. Druhé ván vylehl jsem obrah.

Tak jsem usiloval o brán, který patřil jeho otci Jasonovi. Pelios, Jasonův bratr zadal se mi brán vyzdálen letadly, když mi přinesl Kolchidu. Zlatozrnný slon se vypravil do Kolchidy. Smohujme hrdiny na lodě Argonautů a rovnou žal se margotou podle svého slavitele Daga. Barvi se na vše Argonauti. Po mnicha strabesch. Slabé rounoskávali Jason požádal bránu. Polomby obec které se nezrovnala k té a hned probedle se hrála DTH.

Dag

Dag

31. srpna 1977.

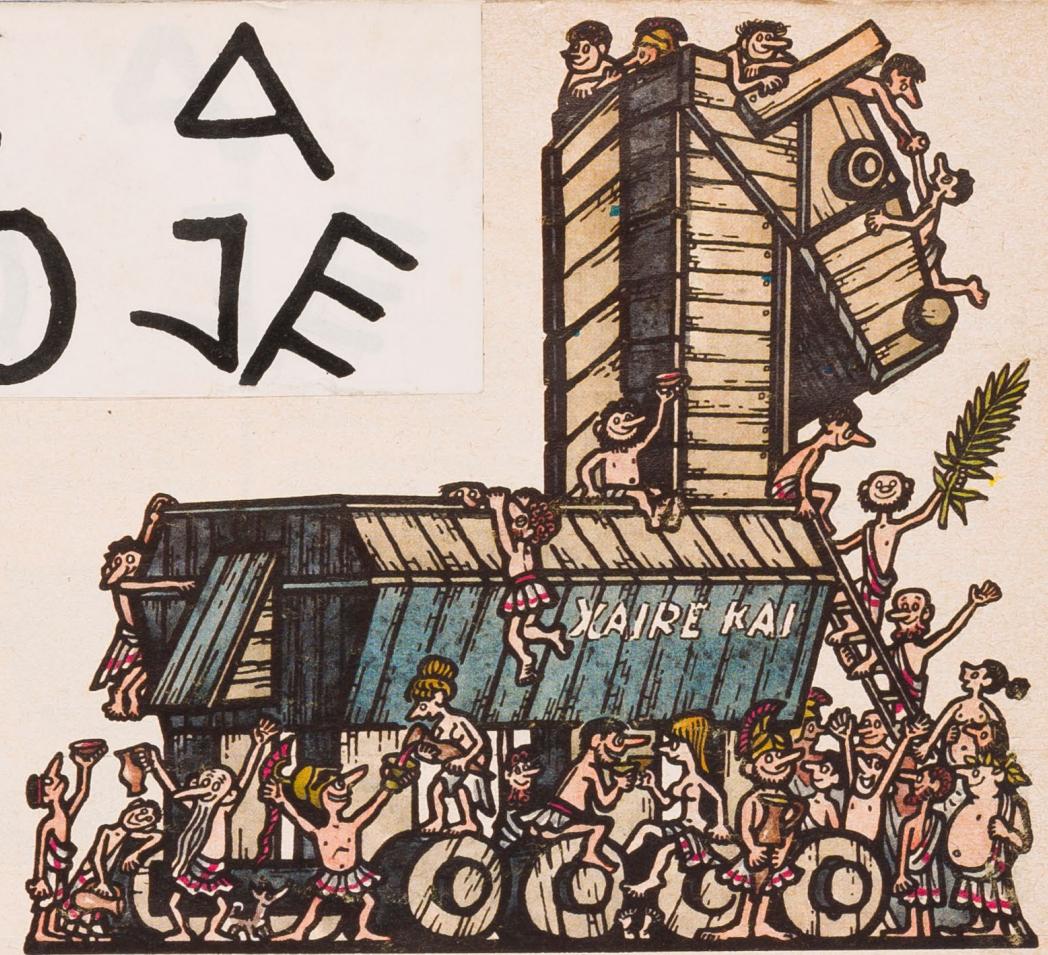
Dnes jsme se probudili do posledního láborového dne. Každý měl od rána plné ruce práce. Ukládali jsme si věci do batohů a bočali slany s podsadami.

Po uklidu lábora jsme se seřadili k poslednímu nástupu. Rozloučili jsme se a rozhlédli naposledy po lábarišti. Vzali jsme si batohy a šli k autobusu. Autobus se rozzel a nám zůstaly hezké vzpomínky na lábor. V Praze na nás čekali rodiče.

Bylo to krásných deset láborových dnů.

Iny

TAK A TO JE VĚČNÝ

Poslední noc jatoby i příroda věděla, že je toto naše poslední noc tábora i poslední noc prázdnin. Když jsme seděli u zavěrečného ohně, vysel nad lesem měsíc a zdě ohně pobledla v jeho jasném světle. Noc byla teplá, až moc, a tak nikomu nevadila koupel. Tímto koupáním zkončil první tábor Argonautů a doufám, že ze sebe se živou nezmali.

dobré se na se jo to dobré dozvěděli a naučili

ODILOVY ROK 1977-1978

Se stárnoucím podzimem začíná i nový oddílový rok. Zlaté částečky prachu poletují v odpoledním slunci a usazují se na vzpominkách z tábora. Nový školní rok dodá vzpominkám na tábor naděj někoho neskutečně minuleho. 5 minutlostí nás pojí vzpomínky a možná nějaký předmět posvěcený pobytu na táboru, ale s budoucností nás už tento pojí něco nového, nějaké představy a naděje (- jestli je někdo všebe má?). Nějaké představy o výpravách s podzimním dechem budoucích sněhů. Představy o vzrušujících hrách a naděje na udýcháné chvíle odpočinku. Naděje na nová kamardiství a přátelství. Naděje na splnění představ. Začíná oddílový rok 1977-1978.....!

Hora

Argonaute,

kapitanát lodi Argo Tě zve na schůzku, která se koná dne 24. 9. 1977 v loděnici. Sraz v 18.30 (za vyššího stavu vody doprava do loděnice zajistěna). Schůzka potrvá 1/2 - 3/4 hod.

S sebou: krojové tričko

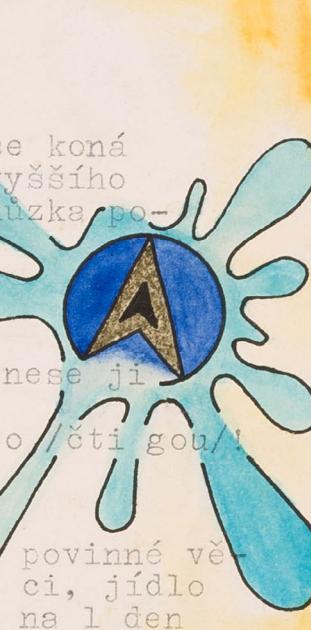
kdo píše kroniku - přinést zápis
kdo má Námořnickou knížku u sebe, přinese ji

Nauč se sportovní pokřik: Hou, hou, hou, Argo go /čti gou/

25. 9. 1977 se koná Zahajovací výprava oddílu.

Sraz: 8.40 hod. Návrat: 18.44 S sebou:

Praha-Smíchov
(vlak. nádr.)

povinné věci, jídlo na 1 den
15.- Kčs

Dne 13.9. zahajujeme plavecký výcvik v bazénu PKOJF (úterý, středa, čtvrtok). II. a III. družstvo - povinně, zbytek dobrovolně.

VEČERNÍ LODĚNICE

Dne 24.9. 77 jsme se sešli večeř v loděnici. Vora nás povál dovnitř a Jana zahájil naší schůzku. Na této schůzce jsme se rozloučili s kadezy: Zerem, Erzenem a Marthym, kteří odcházejí pomocí do jiných oddílů. Potom byly vráceny „námořnické knížky“ a novým placíkům byly předávány argonauteské čepice. Rozloučili jsme se se čtyřimi členy oddílu, kteří násplnili z kousky pláváka a kteří mají možnost se přihlásit za další měsíce v jiném oddílu. Z ním odešel i další člen oddílu, který na činnost v oddíle nemil čas.

Potom nám Jana oznamil kdy je příští výlet a kdy je brigáda v klubovně. V sedam hodin jsme se rozloučili a šli domů.

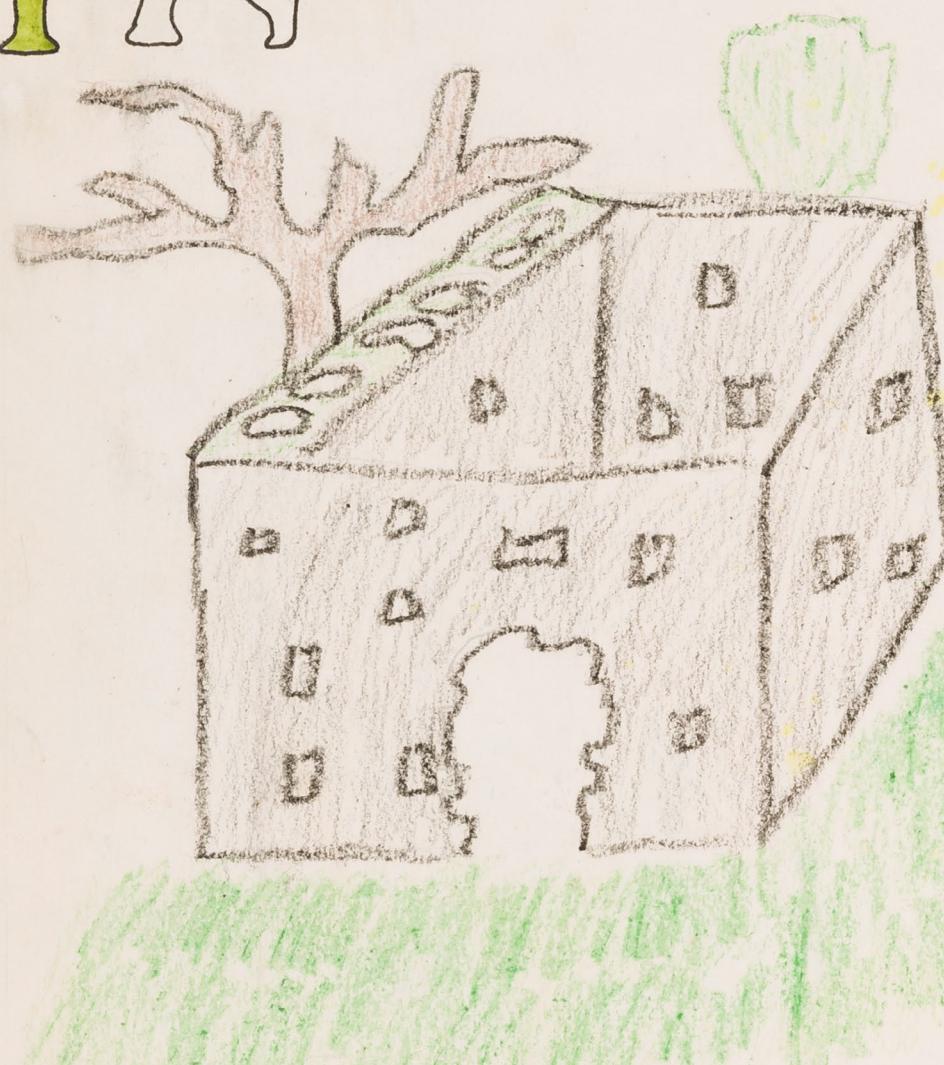
Zapsal Iwan

Z
U
V
E
Y
S
P
R
K
T

4. října 1944

Dne 25. října jsme byli na výpravě u Berouna. Této jsem se skvělými kocíci (Ma) na sváceninu hrada jincov. Užívali jsme po české houby, pozorovali krajinu a na merském paloučku jsme si plnili boty do námořnického kníčku a hráli kru. Voda nám vynesla, jak budeme plnit zásoby.

Tu jsme posom okolo malých rybníčků, kde se hemulo plav na zářených vlnách. Když jsme se dali na sváceninu hrada tak jsme posot sli na zpátek jinou cestou k vlaku. Výprava se nam všechno líbila. Metí jsme rázinky na další den. A už se sesíme, kdy bude naše výprava do koláček.

Martin Klus (Spiegel)

Ferasy

28.9.1944

Fras byl 28.9. 1944 v 15²⁵ na Malosbanském náměstí před kostelem. Celém nemocni vedoucím na Rebůn miskách věci a byla

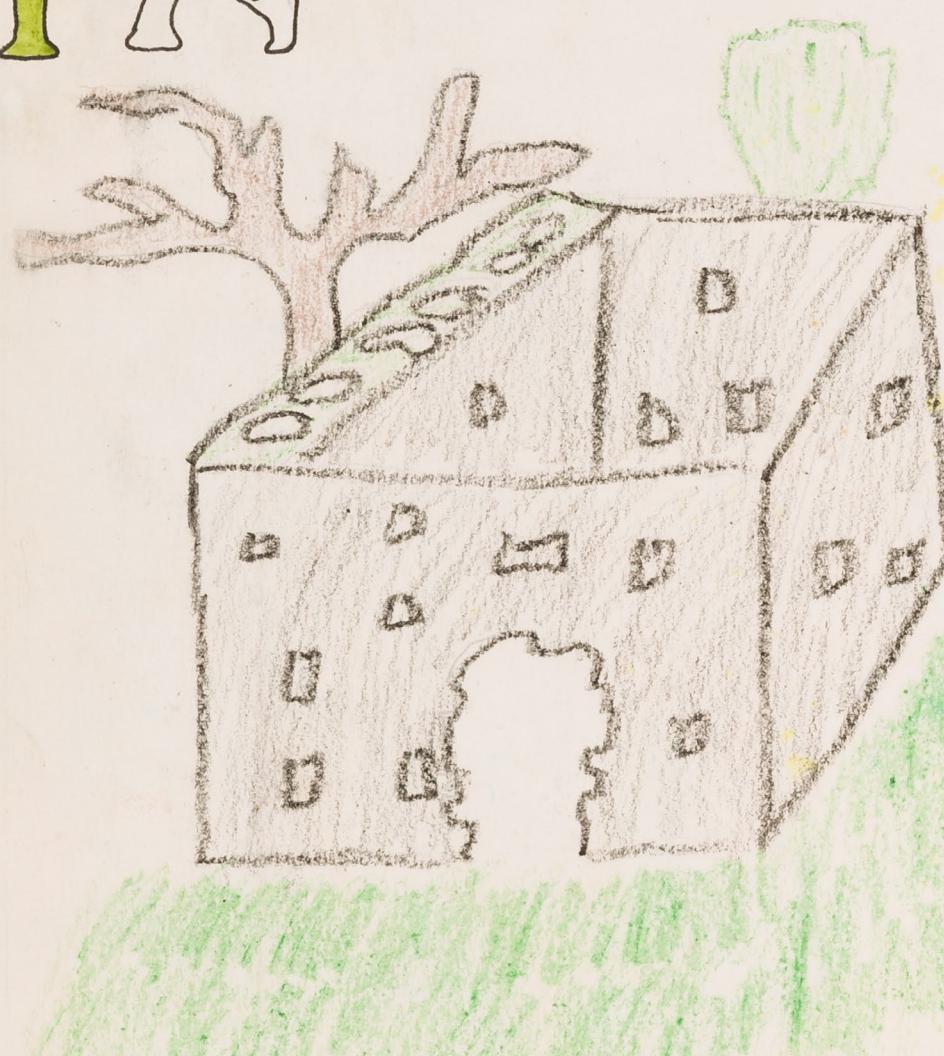
Fras byla dlouhá měsíců životu srovdatval, se meritím h následoval srovdat. Den měl zapamatovat vidět na sem. Po ukončení hledlo nosky kde bylo. Když jsme sli

Z
U
V
Y
E
S
P
R
K
T

4. října 1944

Dne 25. října jsme byli na výpravě u Berouna. Této jsem se skvělými kocíci (Ma) na kráčeninu hrada jincov. Užívali jsme po české houby, pozorovali krajiny a na měsíčním paloučku jsme si plnili boty do námořnického kníčku a hráli hru. Voda nám vynesla, jak budeme plnit svacado.

Pohyb kry.

Vajdeš osamělý sám. Vzameš si kus velkého dřeva a dejte jej využitímu hraci, který bude jako Indian kry. Který bude mít parádní Wampum. Ostatní se poschovají v okolí stromu, aby ji Indian nezpozal. Koho Indian spatří, tak rychle běží ke stromu a sam ho zapytí. Zapytovací formulé je (Indian, Indian bledá tvář) Ale někdo jiný ho může zapytit. Zapytovací formulé proti Indianovi je bledá tvář, bledá tvář Indian. Když zapytí Indian víc běží než oni Indian, vybere si jednoho kry, který bude Indianem. Jenak když Indian prohrál, sal kry dal.

Tu jsme potom okolo malých rybníčků, kde se houpalo plav na zářených vyle. Když jsme se dostali na kráčeninu hrada tak jsme potom sli na zpátek jinou cestou k vlaku. Výprava se nam všechna libila. Metli jsme rájovky na další den. A už se sesíme, kdy bude naše výpravka skončit.

Martin Klus (Spiegel)

Ferasy

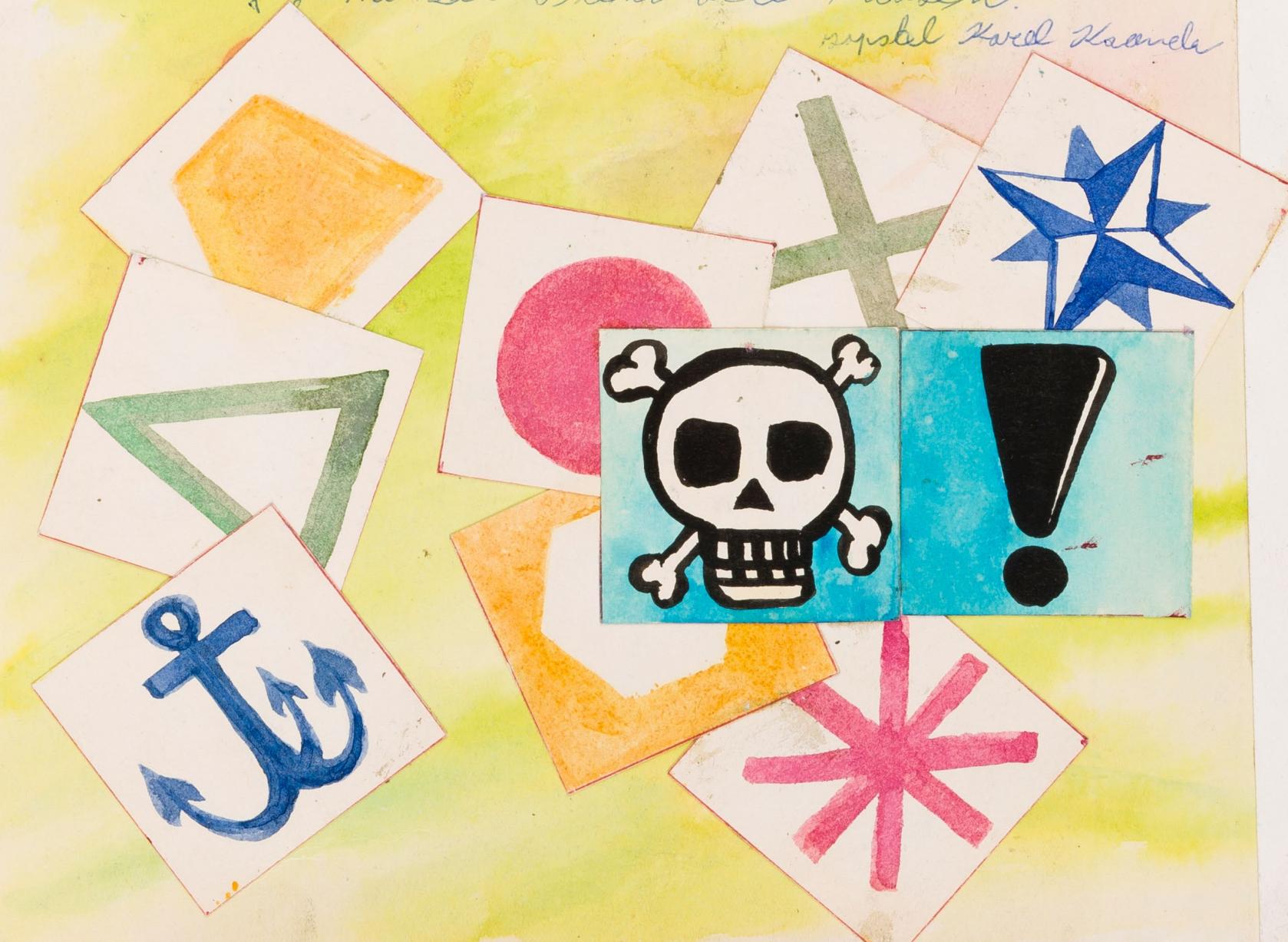
28.9.1944

Fras byl 28.9.1944 v 15²⁵ na Malosbanském náměstí před kostelem sv. Mikuláše. Od tuž jsem sli bohem nemocnice pod Petřínem až ke schodištěmu na Petřín. Tam jsme si odložili na la vickách věci a byla vyhlášena 1. hod. Fras.

Fras byla dlouhá 121 schodů nahoru a dolů. Mezi línky sávadem a sávadem, který se vyníval, se ~~meritím~~ hrálo na babu. Po této hře nasledoval sávod na pánství, kde si hosté celý den měli zapamatovat sávky, které velenou viděli na sem. Byla to součást v jednolití. Po ukončení hřichlo sávadu byl slavnostní noskup, kde bylo vyhodnocení výherní.

Každý jsme sli zdeho oce nadějn.

uspěl Karel Kaanek

22. akce

1. X. 1977

Graz byl na nádraží Praha - Smíchov, jeli jsme do Brdských lesů.

Vystoupili jsme na stanici Řevnice odkud jsme pokračovali po svých.

V poledne po obědě jsme si hráli hru na říjené. Vždy byl jeden říjenecký a ten měl svázaneé nohy, a ostatní ho hledali se zavazanýma očima.

Po hře jsme přišli ke skále na kterou jsme se vysplhali.

Zbytek odpoledne jsme si plnili z národnické knížky. Pak jsme se vydali na železniční stanici.

Do Prahy jsme přijeli v 17 hodin.

Všem se nám vylet líbil.

Zapsal

Marek Bánský

HRA

NEJDŘÍV NÁM VÓVA PREČETL KAPITOLU Z KNÍŽKY "UDOLÍ SLEPCŮ". VTĚTO KNÍŽCE JENAPSANO O UDOLÍ "SLEPCŮ. TOTO UDOLÍ BYLO ODDĚLENOD OSTATNÍHO SVĚTA VYSOKÝMI HORAMI. JEDNOU SE HOROLEZEC JMÉNEM NUŽEZ DOSTAL MEZI SLEPCE.

NUŽEZ PŘESVĚDOVAL SLEPCE ŽE VIDÍ ALETI MU TO NEVĚŘILI. TAK SE RÖZHODL ŽE OD NICHUTEČE. ALE NEBYLO TO TAK LEHKÉ PROTOŽE HO SLEPCI PRONASLEDOVALI. NAKONEC JIM UTEKLI. PO ČTENÍ JSME SI TUTO HRU ZAHRÁLI.

26. akce

Podzimní krásy

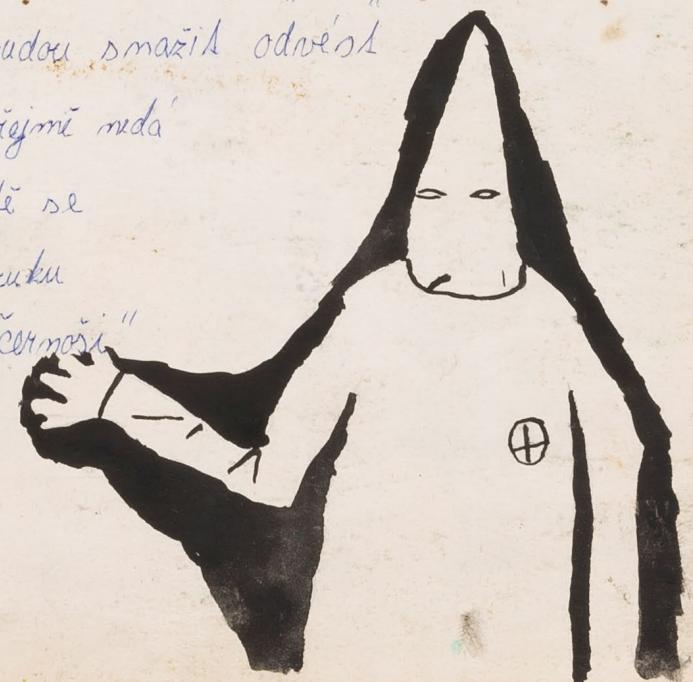
Graz byl 15.10. v 9 hodin na konci města u fontány. Osamotil jsme jeli autobusem k restauraci Gabus. Tam jsme si vyslnou květa voda na svatej rokok. Blok jsme vrtáli lehce. Pokračovali jsme v cestě dál okolo jezírka. Na jednom se pěšina rozdrobovala, zatočili jsme do prava. Pěšina voda daleko nadíl naokna straně. Tam se odehrávala 1 část hry. Hra spoluvala na tom že jsme se otocili, natáhli ruce a Gam říkal ne zvolal svíčky, mohly vrátit nerodolat vše. Neviděli jsme kolo mámaček u sebe. Pokračovali jsme v cestě a když Jano napísal 1 výběrili jsme se, když napísal no 2 rácali si bláv měli u sebe míček stálet do blávského svobodnáče. Tuto hru jsme stále opakovali. Když jsme dostali na jeho s herbářem měst uvařili jsme a tam. Králi jsme tam kouzla která má název Kuklux Klan. Na tamto místě jsme se rozběhli až 14 hodiny. Potom jsme slíšili spalivého vodu. Když si vysvistila kočka. Byli jsme rádi že jsme se z podzemního bojovníku vydali a sedě sejdeme.

Krínola

HRA NA KUKLUX KLAN

Tuto hru jsme si zahráli poprvé 15.10.77, je to zajímavá hra plná napětí. Nejdříve si zvolíme vhodné místo, nejlépe je záclona nebo hustý les. K této hře budeme potřebovat míčky (aby jich každý měl říd) Učíme se létat okolo stromu, kdežto se musí dohnout každý míček (po zásahu míčkem). Pak se rozdělíme na děti skupiny: "děti", "černochy" a "Kuklux Klan". "Kuklux Klan" unese "děti" "černochů" do svého domu kde je omámi. "Černoci" se budou snažit odvést "dvoje děti" ("Kuklux Klan" je si do samozřejmě nedá líbit) háček je ovšem v tom že dítě se musí rukou pustit, "černoch" ruku "dítě" "dítě" se zadrží. Odvedouli si "černoci" "dvoje děti" zářezeli "černoci".

Zapsal František

Z LODNICE

16. 10. 1977

Mila miha v ledovém jítru lezela v chuchvalcích na hladině černé řeky. Ráno již dálko nastalo, ale celou hladinu dušivě přikrývala miha. Nechádám ticho zíhalo na slizkých kamenitých březích, rušeno pouze tichým letem racků. Skvělé ticho, jehož si však ti kdož znají Argonauty. Poryv ledového větru porozhrnul sedivou clanu z mlh a odkryl černý veletok, ale zároveň rozrazil ticho, nebot zjevil obloku loděnice a vesele itebatící skupinu Argonautů. Nahlížejí domitř Škulrami, které růži jsou zavinité běle hladiny, a tak si co chvíli některý Argos stírá otisk spinavého Gamova či Vavova prstu z oka. Ruky pastižených a zředavě zanikne v tichouvolavým signálu Jana - všechna chvíle je tu. Dnešní nástup je důležitý pro všechny, nejvíce však pro Jenise Bludvilea, který posazením čepičky na svou hlavu a podáním pravice vstoupil do stavu plavického. Pak je také důležitý pro Petra Vešvalku, jehož oddílová svíčka dnes s blízkutím dohořela. Petr

asi tím že nebyl na tétoře ztratil kontakt s oddílem a tím i zdejem oni. Druhá svíce dnes také dohořela, je to svíce, kterou se pro nás uvařila vodní hladina až do jara. Na lodích se už nedá kvůli zimě jezdit, a proto se s Vítavou až do jara rozloučíme. Pošleme ji o tom rádo. Na pergamen se podepsali všichni, pak byla listina zapěčena do lahve a hrubým hodem kapitána Jana odvádána vlnám. Dveře loděnice se za nami dnes uzavřely na mnoho měsíců a otevřou se s návratem hřejícího slunce.

1. ŠRST

KLUBOVNA

19. 10.

Co se dá o jednom pracovním odpoledni napsat. Moc práce jsme jako vždy neudělali. Vedení promrhalo čas honěním ulevujících se lidí do práce. Snad ideálem by bylo, když každý byl zařazen do nějaké pracovní četky s určitým pracovním cílem. Trestné komando se pokoušelo shrabat listy kolem klubovny - marně. Při každém zdvánu spadl tisíce celý balík nového listu. Argonauté vždykdy říkají "to je naše klubovna" a jsou na to pyšní, ale nedávno protahli obličeje, když se dozvěděli, že klubovnu bude obnovit i nově vzniklý oddíl, pod vedením Santiho, jménem Tritóni. Argonauta ta si sobecky brání svou práci, kterou už na klubovně udělali a asi se budou na Tritony divat hodně nevrativě. Je to spíše ze stránky lidskosti, ale z oddílové strany, je to docela dobré, protože trošku nadřazenosti či rivality oddílu nelodi, naopak ho to sblížuje.

KLUBOVNA 26. 10.

ÚČAST

Sotva jsme vstoupili do klubovny Sven si rozrazil hrušku o otevřené okno. Poslali jsme ho k srdci, aby mu to zašil. Pak jsme vstávali zde Svena škrabou ze stavu, protože v oddíle potrebujeme jen zdravé a chytře, nemusíme, jak se ten náraz odraží na Svenově mozku. A když měl na hlavě čepičku určitě by náraz tak ztlumila, že by se mu nic nestalo. Ponaučení - pláváku nos čepičku. Během nástupu dorazil Marek B. a Ing ve službách pionýrských krajích. Nástup se týkal hlavně výpravy. Po nástupu si posadili dohodly co budou společně varit. Moje posadka tam byla celá! Chvíli po nástupu musel Jana a Irena odejít na školení. Gam byl se Svenem ujezde a tak hráza z rozdělování práce zbyla na mě. Krab a knee lepili tapety. Kolem lepících krevožili jak moučky u mucholapky flikaci, a zábavily se předtím, že pracují. Ti chytřejší zdrhli ven, protože už byla tma a nemohli jsem je najít. Primátor s Karlem předstírali, že uklízí před klubovnou. Amok říká nepředstírat nic - i předstírat je práce. Primátor má v zádech místo krve mleko a na krku má sasanku. S žádoucím problemem se nevyrovná sdm a před překážkami ustupuje (postup do NK) a když se dá dobrodružství s Karlem a začnou vtipkovat tak myslím, že umírám. Ing náhlil krab, ale i když natáhl seberučejí barva mu došla a on ho nedařil náhlil. Sdm se nabolil, že kupí novou a začal chrilit desítky typů barev, abych si právě vybral. Někdy přezdivka dopadá všechny. Na závěr jsme si už za úplně tmu, zahráli podílné.

Blanka

VA LOUKU, KDE JSME
PODOBALA SE HŘE
VATZA'DAMA.

**VITALÍJOVÉ SE STÁV
DEMONSTRANTY CHYTA**

DNA POLOVIČKA
POLICAJTI SE POSTA
EJSNAZILI DOSTAT
RICO.

Výprava do Tíloveho

Krycí název

Bermudy

Jako na jídlo s malou výpravou byl nařízen jít v pátek u 16³⁰ na Bráničkův nádrazí. Z hrušnického se nezpozdil dorazit Jano. Hvad téma rozhovoru argonautů byly novinové veri. Ještě před odjezdem nám pierrot zapísal několik balad. Po hodinové jízdě plakem zpíval vystoupení na nádraží v Hloubětíně. Jano nás sešelil do poštupu a sli jsme do chaty. Tu čekal ne stál nikdo můsnil. Až po kilometrové cestě jsme ve zavari dalo k chátě. Když jsme se ubytovali píjel Gauč s Nurmou. Po výborné společné večeři byla spánka, my kleli jsme si popakovat písničky komáthovou kalhou. Válce můsnil bravoval, poslal ho Jano na kopce. Ještě před večeří jsme si vyzábrali a doručili nejvýznamnějších pohledáček své. Zaměřili jsme se obzvlášt na Bermudský trojúhelník. Spousta jeho vědy všechny zdebrácel, takže mluvil řeckou řečí. Po tomto vyzábrání nás všechny vypustil do nočního hry "V 11 hodin nečekajte". Jano skákal všechno.

Dáno ari v pátek osme nám značka v buděčku. Jako jistě tradičně bylo řečeno: „Dobrý minut, vstupuj na význam.“ Pod vedením Vony jsme vyzábrali Maria. Po vymyšlení a po mimo ni byla výprava za záhadným oholním výrody. Láskači posádka si vyzvolila jedinice a ten došel vlnou krevíku od mize. Tato byla, aby s pomocí posádky naplnil krabičku s nejzajhodnějším náletem. Když návratem do chaty jsme si řekli pohledáček kouzlo na Míry. Po vyzábrání jsme se na dobrodružství, na míry a na plátečky. Plátečky byly mili, plom (všen) A míry se k nám museli dostat se zpravidlem. Plátečky nás 90% mívají se způsobem myslit, ale dvoříkdy, kdy nejdůležitější se podařilo

mítam poništ. Tolem pojednalo jsem se vzhůd do chaty. Po společném oběti pořádka začal pávod komu vyslovit abynek a nastranilho dvoře nejdile. Gaučovičům zašlubou jsem se ahoj během potími mít pohled. Gaučoviči, metci kterými byl jeho všechny nejvýznamnější výpravy vyzábrali ari drácel minut. Vovovci můsnil Jano na konci řeky, aby ahoj zvadil že už nemá cenu pohledat dás.

Po výletu se pohledáčky se nejvýznamnější výpravou do lesa po návratu z lesa zůstala po havárii. Poté naše dorolalo výrobni. Našlo jsem se nové dvoř písničky. Našlo jsem a Barvrať a Barvrať. Po dozvídání vše se obzvídalo do lesa. Nesbouřil jsem se kapotím papálil oddílou všechn. Nesbouřil slavnostní skromnouky větovat. Právě měli používat dvoř plavečků na kouzlo Argu. Byly jimi Gauč a Blanka.

Bermudy

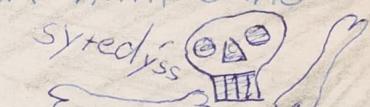
II. den

Balón
Irena večer

Zatím jsem 12 pláváků ze 40 Argonautů prováděl svíčku sestupně nebo smutně nebo

čečer zapískal Jano nástup v krajinách lešli na místo, kde horěla svíčka odlidlu. Tentokrát je malá svíčka, ale dva Argonauté se stali em to já a Blanka. Když jsme se vrátili do i jsme si několik písniček. Pak nám Jano povídaly a šli jsme spát.

Po snídani jsme šli pro dřevo a rezali nám Vava vysvětlil pravidla hry „BERMUDSKÝ TROJÚHLENÍK“. Tuto hru vyhrála Gaučová a Blanka od Vony. Druží byli Irenovým a Vovovci. Po této hře byl oběd. Po obědě jsme uklizeli vcháze. Ve dvě hodiny jsme odcházeli o a kadeti vyprávěli hororovou výpravu.

zapsal Geza

ký trojúhelník

výstev. Každé družstvo stva dostane kartičky, které lidků. Na kartičce může být

nakresleno letadlo, ponorka, torpédrový člun, balón nebo gumový člun. Hráči si své kartičky uchovají. Potom se dejdou všichni na určené místo. Tam se družstva rozejdou na místa svých nabíjedel. Na smluvné

znamení začne hra. Hráči různých družstev se navzájem vzbíjí míčky. Ale pozor! Letadla smí výbit všechny, ale sama může být výbita jen jiným letadlem atd. Podle této tabulky:

Letadlo - smí výbit - všechny - může být výbito - Letadlem

Ponorka - " - všechny až na letadlo - " - ponorkou, letadlem

Torp. člun - " - Torp. člun, balón, gum. člun - " - torp. člunem, ponorkou, letadlem

Balón - " - balón, gum. člun - " - vším kromě gumačka

Gum. člun - " - gum. člun - " - vším

Syrediss (skádér) - " - všechny - " - nicím

Hra končí když v určeném čase nikdo zprávu nenašel.

Geza

Výprava do Jílového

Krycí název

Bermudy

Jako na jídlo s malou výpravou byl nás jít v pátek u 16³⁰ na Bráničkův nádrazí. Z hranic našího se nevpodílel ani Jano. Když téma rozhovorů argonautů byly povinné veri. Ještě před odjezdem nám pierrot zapíral několik balad. Po hodinové jízdě plakem jsme vystoupili na nádraží v Jílovém. Jano nás sešelil do poštupu a sli jsme do chaty. Tu cestou se stěs někdo pousrtil. Aby po kilometrové cestě jsme ve zavari dalože k chátě. Tady jsme se ubytovali písej Gau a Nurmom. Po výborné společné večeři byla spánka, siv klec jsme si popakovali písničku horúčkovou tábora. Tady někdo hrával, poslal ho Jano na kopce. Ještě před večeří jsme si vypátrali a doruč nevyčerpaných pohádáček sám. Zaměřili jsme se obzvlášt na Bermudský trojúhelník. Spouz jako vždy všechny pohádáček, takže mluvil řeckou sám. Po tomto výpravném náska výjimečně vydalil to my, když "V 11 hodin nesmí Jano skládat večeře.

Dáno ari v příloze nám značka buděček. Jako jistě tradičně bylo říkáno: „Dobré minuty vstupu na rozvíječku.“ Pod vedením Vony jsme vyzabíhali Maria. Po vymyšlení a po mnoha byla výprava za ochotníkem oholní výroby. Látky používané jsou jedinečné a ten dočkal vlnou krevíku od mize. Tato byla, aby s pomocí lásackých naplnil krabičku s nejzajhodnějším náletem. Když návratem do chaty jsme si řekli pohádáčku kouzlo na Míry. Pořídili jsme se na dřívku řuping, na míry a na plátečky. Lásacký květ, růžový květ (mícen) A míry se k nám museli dostat se zpravidlem. Plátečky nesou 90% mív se zpravidlem. Spouz, ale dvořík, by nejdůležitější se podařilo

mítam poništ. Tolem položitil jsem se vzhůd do chaty. Po společném oběti pořádech začal říkat komu vysokou abynek a nastranilho dřeva nejdíle. Gansovci jsme zašluhli řečené ohň během potí mimožet pohád. Gansovci, mezi kterými byl jako vždy nejvíce slých spouz, vykročili ari drácech minut. Vovocíci musel Jano vzkoušet kouzlo, aby ohň zhasl. Ze své nemí čenu pohádka.

Po všechnu se pohádky se nejmí kadek vypátrat do leva. Po návratu z leva jsme se na výrobě. Poté naše doložilo výrobni. Našlo jsem se nové dvoř písničky. Našlo jsem a Barvra říz. Po dozvídání jsme se obzdebat do leva. Nesloupslo jsem se kapitánem papálil oddílou východ. Neslaly slavnostní slavnostní ke včera. Právě měli použít dvoř plavčíků na kouzlo Argu. Bylo jsem řečen a Blanka.

Bermudy

II. díl

Balón
Irena več

Zatím jsem 12 plátek ze 40 Argonautů provídá svíčka Cepice s Dřevem smutné nebo

V sobotu večer zapískal Jano nástup v krajinách. Potom jsme colesli na místo, kde hořela svíčka odlidlu. Tentokrát nebyla ani jedna malá svíčka, ale dva Argonauté se stali plavčíky. Byl jsem +0 já a Blanka. Když jsme se vrátili do tábora, zapívali jsme si několik písniček. Pak nám Jano přečetl čtyři povídky a sli jsme spát.

V neděli ráno po snídani jsme šli pro dřevo a rezali jsme ho. Pak nám Vova vysvětlil pravidla hry „BERMUDSKÝ TROJÚHELNIK“. Tuto hru vyhrála Gamova posádka s Rendly a Blankou od Vovky. Druží byli trenovci a poslední Vovovci. Po této hře byl oběd. Po obědě jsme uklizeli vohaté. Ve dvě hodiny jsme odcházeli na vlak. Čestou domů nám Jano a kadeti vyprávěli hororony. Byla +0 letos poslední dvoudenní výprava.

zapsal Geza

Pravidla hry „Bermudský trojúhelník“

Hráči se rozdělí na několik družstev. Každé družstvo má svou barvu. Kapitán družstva dostane kartičky, které potom rozdělí mezi svou posádku. Na kartičce může být nakresleno letadlo, ponorka, torpédomový člun, balón nebo gumový člun. Hráči si své kartičky uchovají. Potom se dejdou všichni na určené místo. Tam je družstva rozejdou na místa svých nabíjedel. Na smluvné znamení začne hra. Hráči různých družstev se navzájem vvbíjí míčky. Ale pozor! Letadlo smí výbit všechny, ale samo může být výbito jen jiným letadlem až. Podle této tabulky:

Letadlo - smí výbit - všechny - může být výbito - Letadlem

Ponorka - II - všechny až na letadlo - II - ponorkou - letadlem

Torp. člun - II - Torp. člun, balón, gum. člun - II - torp. člunem, ponorkou

Balón - II - balón, gum. člun - II - všim kromě gumačka

Gum. člun - II - gum. člun - II - všim

Syredýs (skádří) - Všechny - " - hičím

najde a složí nejaké družstvo zprávu.

Tra konci když v určeném čase nikdo zprávu nenašel.

Geza

TĚLOCVIČNA

13. 11. 1977

33. AKCE

V neděli 13. 11. jsme se sešli ve 3/4 na 9 na Štrossmayerově náměstí před kostelem. Odtud jsme šli do tělocvičny.

U tělocvičně jsme začali nástupem, přišli také nováčci Zdeněk a Pavel. Po nástupu byla rozvídka, při které jsme běhali, dělali kotouly a skákalí přes kožu. Některí cvičili výborně, jiným se tolik nezdalo. Jano nás rozdělil do tří skupin. 1. skupinu vedla Irina, 2. skupinu vedl Gama a 3. skupinu vedl Vojta.

U Irany jsme se učili roznožku přes kožu.

Roznožka se nám všem docela vedla. U Gama byl šplh na laně. Gama nás včil, jak se správně šplhá po laně. U Vovy jsme se učili skrčku. Skrčka nám dělala potíže. Některým se však vedlo, jako například Krabovi a Čertovi.

Také jsme se učili házet na koš, jako pořípravu na košíkovou. Soutěžili jsme, která skupina první hodi 10 košů. Vyhrala to Vojova skupina. Dále jsme hráli hru „Mezilidka vztahy“. Při této hře jsme se navzájem vybíjeli dráma milci. Hra byla zajímavá a líbila se nám. Na konec jsme si zahráli „psí fotbal“. Hra byla rychlá a napínající. Vojova skupina vydala 3:1. Po této hře Jano zapískal nástup. Při nástupu jsme se rozloučili našim pokřikem.

Nedávní dopoledne v tělocvičně bylo moc
pekná.

zapsal

NURMI

Akce q q Gustav Ginze

PÁTEK

Cestou autobusem se každej hrozně bál, aby na horách byl muk. Ja jsem se s Brendym vracila zde samy bude nad deset centáku méně. Samozřejmě, že nás za chvíli jsme viděli závěje. Na rozcestí silnice jsme se potkali s velkým autobusem. Šofér zajel do škarpy a urazil samy. Když jsme vyletěly zahradí jsme dojeli. Pak jsme šli asi tři kilometry k Hnojnímu domu. Vydrápalí jsme se na půdu a dali si spásáky do pelechů. Dole nám říkal něco pan Gjinsel. A sady je o tom písnička.

Jmenuje se Gustav Gjinsel.

V Hnojním domě v kuchyni už každej spal, když pan Gjinsel osvětloval. Směl jsem se, omáli jsem se velice, když vykládal o říční Americe.

Ukazoval nám tři říčky na stupi, jednu velkou, jednu malou, druhou me.

Brenda se ho zeptala co samblesa, kamsa je taková říčka řívala.

Aže nemuměl moc hodně českých slov, pak se jík se slunem řekne t, na záchod.

A když někdo zazvonil jen na krátko, každý zvedal telefon sluchátko.

A když zjistil, že není zapojeny, od se počítat kdo dorvenku svoni.

Když pan Gjinsel otevřel lítacíku milníkův vinařskou klenotku.

SOBOTA

Voda má učil prodat vše bez výběru. Jeli jsme lesem a poslom jsme šli na oběd.

Blanka

Po dlouhé době jsme se odevali na oběd. Vrátili jsme se z oběda a byl polední klid. Tova nám čel o kosmu. Po poledním klidu jsme šli lyžovat. Tentokrát jsme byli blízko chaty a běhali jsme okruhy. Když jano zapiskal nášlup chtěl vysílat kdo už nemívá. Nejdříve někdo nevystoupil z řady, ale když se otočil jeden vystoupil k němu ještě dalších několik. Ti jsou do chaty si vklidit pelech. Asi za půl hodiny jsme šli do chaty všechni. Včera si argonauti udělali zpívání. Asi v deset hodin byla večeřka. Rano v neděli 27. 11. když jsme se probudili tak bylo ještě 5 hodin. Fleóř když se probudil vstal k nám a řekl abychom udělal snídani. Po snídani jsme vyletěli na výsládky kamenné asi na dvacet kilometrů. Byli tam vyzáti nový plaváci. Když jsme se vrátili jeli jsme na oběd. Po obědi jsme šli běhat. Za půl čtvrti jsme se vydali na cestu k autobusu. Teprve hodiny jsme vyletěli směrem do Prahy. V Praze jsme byli v 7. hodin. Když jsme vystoupili měli jsme ještě nášlup. Za půl hodiny jsme se rozrostli úplně všechni. Škranda

PUTO KÁVÍ SVEČÍS

10.12.27.

Do tří hodin jsem se scházela v klubovně. Nejdřív jsme hráli na písničky. Někdo měl předvést písničku, kterou si vymyslel a příjemně říct ani slovo. Hrozně jsem se nasmála, když Spreggym nezděl cestu na západ. Mrskal se hou a dupal, až se celá klubovna trásla. Já jsem předvedla písničku jé, jé. To jsem sebou jenom praskala ozem a dupala jsem. Po hře na písničky jsme začali promítat. Nejdřív jsme s Ingem přeléfli do Taser, potom se Spreggym do Sovětského svazu, se Skřenou do Francie a s Bludou do . Potom Vova promítal, jak jeli se Slávisty na Vltavu. Pak jsme se zahrávali a šli domů.

Blanka

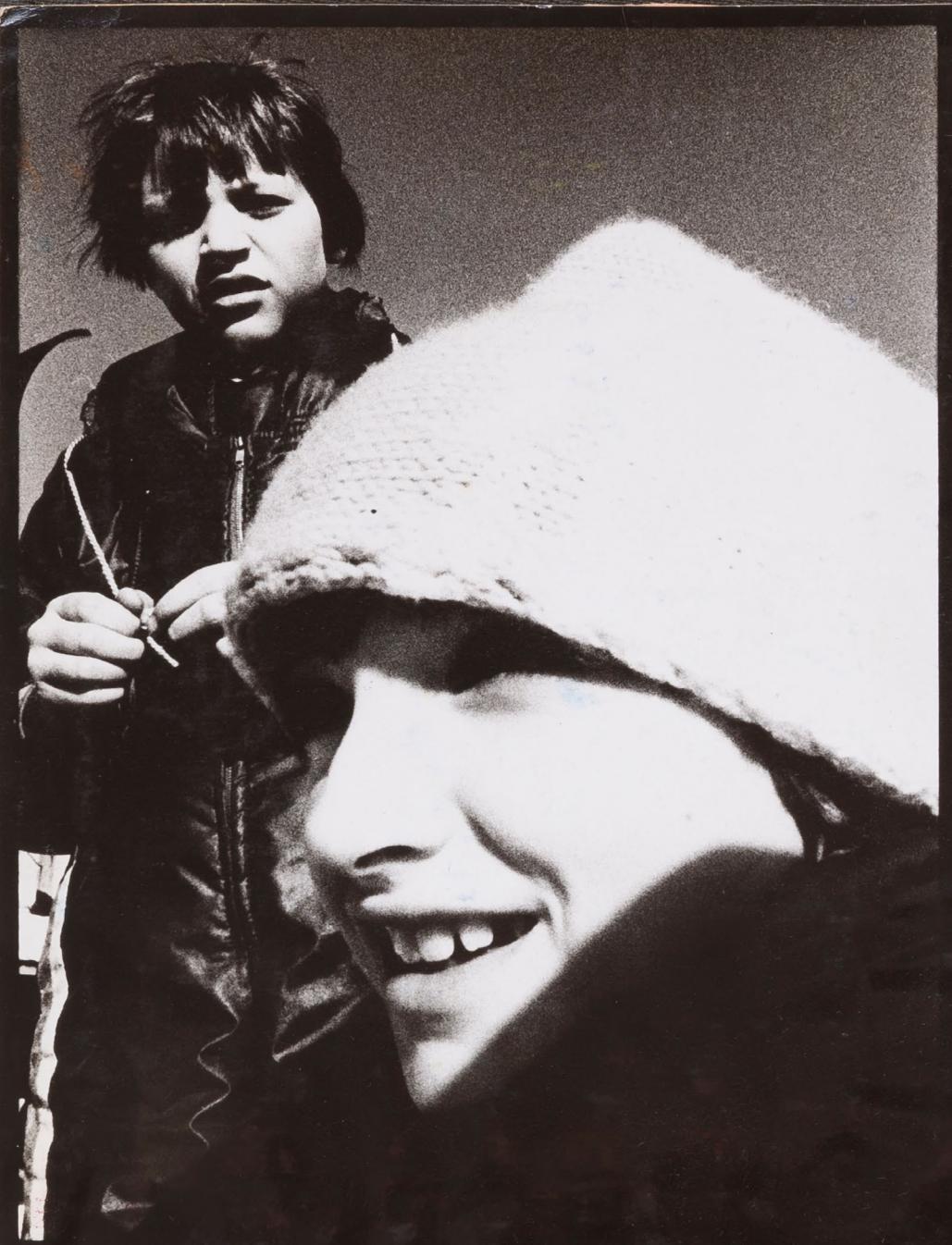

NADÍLKA

Dnes jsme měli my, Vavovci sraz ve tři hodiny v klubovně, abychom mohli připravit pocházení pro sebe a pro ostatní. Přišel jsem bohužel pozdě a tak jsem musel čekat venku až do čtyř hodin i s ostatními. Když jsem vešel dovnitř, šli jsme si všechni potichu sednout. Po usazení měl Jana malý proslov o naší práci a našem chování. Když skončil, všechni jsme začali jíst cukroví a promítali. Jsme si díky že 2 vyprav a 2 tábora. Hrala nám přitom z magnetáku česká mše ránoční Jakuba Jana Ryby. Potom byla přestávka a my jsme šli do vedlejší místnosti kde jsme si položili ruku do barvy a připlačili jsme ji na stěnu. Na ruce byl kroužek a na běže město, které zbylo, jsme se podepsali. Když jsme si všechni sedli zpátky na svá místa, začalo rozdávání dárků. Některé dárky se povedly, ale některé ne. Po prohlídnutí dárků, jsme se začali trouosit domů dle páru vytvořeného mezi náma i já, jsme uklízeli a dajídalí zbytky odklou. Potom nás kapitanat vyhnal a my jsme šli domů.

Kuce

SÍDLEM VÁNOČNÍ VÝPRAVY BYLA UBYTOVNA VE VESNICE STUDENEC, NA ROZHRANI POLABSKÉ NÍŽINY A KRKONOŠE.

Příjezd na hory

od 25.12 - 31.12.1977

V 9.00 hod jsme měli výraz u fotbalistického stadionu Sparta. Bagy a lyže jsme dali do autobusu a tlačili jsme se, abychom si zahráli místa. Den se nám začal líbit, protože se ukázalo sluníčko. Nejdřív jsme se domluvali hlasitě, ale potom jsme ve utíšteli a někdo i ospovedal. Byli jsme sklamání. Už jsme se blížili k našemu cíli, ale sníh se pořád neobjevoval. Leden bylo habaděj, ale sněhu trozno málo. Konečně jsme u cíle. Chata je slušná. Mal velkou a malou teletvornou, kuchyni, jídelnu, klubovnu a nočníchárnou. Všechno bylo připraveno a my jsme se ubystrovali. Kolem chaty a třináctce hodiny jsme se najedli a potom následoval nástup, při kterém jsme se seznámili smlenem nebo předstírkou a také s programem na celé odpoledne. Za chvíli se to co výkal Daň stalo skutečností. Oblékl se a vystoupil před chatu. Volal jsem okrušení cestu kolem města. Většinou jsme šli vše, kde jsme si zahráli své hry. Nejdříve na lodi Eskymáky a potom do prdele, do práce, když jsme došli k chatě a přešli se odebrouli jsme se do teletvory. V teletvorně jsme si zahráli a zavídali. Pak jsme se najedli a šli do klubovny. Daň nám četl knížku Sedmička od Milose Zápletala, kterou si budeme číst každý ráno. Po písničkách jsme odešli do pokojů. Vylezlí jsme na své postele nahoru a tam jsme se domluvili o něčem všechn. V posledních hodinách jsme se odebrouli náhle.

Čábu

VÝPRAVA NA PECKU

Ráno jsme vstali v 7.30, pak následovalo myšlání a mluvení. Poslídáním jsme našemu nám Dag oznamili, že se vydáme na hrad Pečec.

a třetí se slo. Po tom jsme se louzecky ovesli vlakem. Pod hradem v hospodě jsme se napili čaje s tartelem. Jsem se tam rozhodl oddílem řešenou se zdejším. Jsme šli až na hrad Pečec. Když jsme dorazili k hradu bránu zjistili jsme se že hrad zapernutý. Oddíl řešenou knedl odesel, ale mi jsme hrad otevřeli prohlédl a všechnou řešenou prohloumeli cestu stojícím prolohořeným oknem a mi sa mimo. Tak jsme dleli hradu Pečec.

Potom jsme šli až domů po silnici, prošly jsme byly sádky, večer se hrály ručníky a všechna se na nočkování. Denka řešenka od milosé zapadala.

Tento den se nám velice vydařila myšlání, že na něj Zdejdy rád vzpomíná.

Karel

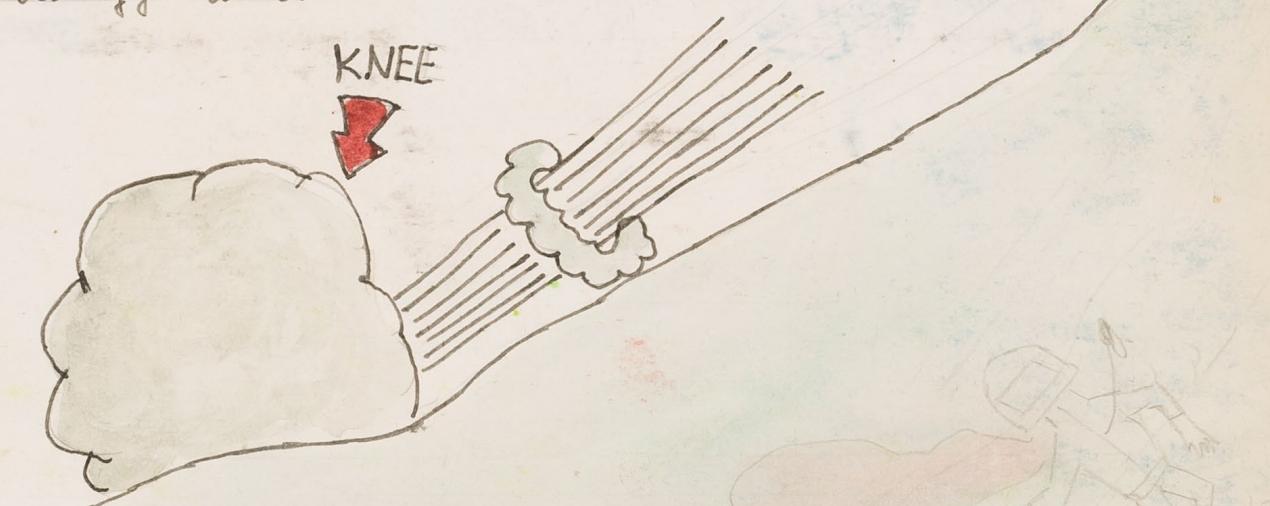

27. 12.
3. DEN

Pan

KNEE

Ráno jsme byli trenou hrdě probuzeni. Rychle jsme se oblékli a odešli do jídelny, kde nám Gunn přidělil vodu. Potom jsme sešli do bosásky pro boky a lýky. Více jsme pospíchali, protože autobus mohl každou chvíli jet. Aby nám všechny všebe dleloval, všechna se schovala. Dveře se otevřely a Krumova máma nasírala dorozili. Polopě jsme si dlece opět vrátili, odtáhli jsme. Cesta k probíhla bez dalších příhod.

K autobusu jsme vystoupili ve Grindelwaldě Mlyně. Karel jsme zamířili do nejbližšího bufetu, abychom se po námi skromnější dorozili kakaem a rohlíky. V tomto bufetu někdo k nám (já, Mikl, Gregor) malém povídali. Popohánění Krumou jsme oblečení až u lanošky. Byla jednoduššíková. V polovině cesty jsme se ohlédl a zjistili, že Tinnell je sedla zumba.

Připravbu nahoru jsme si naroskovali lýky a vydali se na cestu. Ještě před cestou nás Krumova povídala, abychom se nevrátili, ale když je měla a nahlížet všechno se vrátil.

Cesta byla pláž běž. Karel však až do prvního slunce právě horší srážky se změnil

na led, která se cestuje dlece na dosky. Cesta ale náležela neklesat ani k holi mrazení. Konečně jsme dorozili do chaty. Na rozcestí sam jsme si dali čaj. Rabštej

jsme se vydali na zpáteční cestu. Brani sešli až dopadli cestou dobrá až nato

že někdy dobráci pěšky ke nám Vava upozornil abychom nevzíteli do černé rje-

dovky chlapi okusit sjezdovku lýky. (510, KNEE ad). Ale ta sjezdovka!

Karel se bouřil na zpáteční cestě a zůjíval pacík. Semu jsme došli autobusem (už bez verušičky). Večer nám Dag povídal. Lepenka byla krásná,

po večeři byla zahráka admirabilní. Trochu jsme se bavili, potom nás došlo.

Vrátili jsme se do hotelu. Lepenka byla krásná, včelačka bavila a my jsme usnuli.

4. DEN

28.12.

DNES BYLO OPĚT POŘAÐNÉ TVRDÝ PROBOZENÍ. PAK JSME SE RYCHLE OBLÉKLI

A KMITALI NA AUTOBUS. KDYŽ JSME SE VTEÑNALI DO PŘEPLENÉHO AUTOBUSU, MĚL KAŽDÝ ROZLICNÉ POCITY, JA' SI PŘIPADAL JAKO SARDINKA V KONZERVĚ. NAKONEC JSME SE DOŠTRACHALI DO ŠPINDELUA ŠLI SE NASNIÐAT DO BUFETU „LABE“. KDYŽ JSME SE NAÐLÁBLI, ŠLI JSME ČEKAT PĚKNOU FAONTO LANOVKY NA PLAÑ. PRÍTOM JSME SI O VŠERIČEN Povídali a MICHAL DĚNA'S ZEPTAL JAK SE NAKONCI VYSTUPUJE. PORADILI JSME MU TEDY S BLUDVOU, ŽE SE NA KONCI VYSKAUJE Z TŘÍ METROVÉ VÝŠKY DO SNĚHU. KDYBY JSME MU NEŘEKLI PRAVDU, SNAO BY OPRAVDU NĚKDE VYSKOČIL. NA KONCI SE VŠAK VYSTUPUVALO NOR- MALNĚ - HOP. PO NAMAZÁNÍ LYŽÍ JSME SE ROZJELI SMĚR KLÍNOVKY. OPROTI VČERÁŠI MLZE BYLO PĚKNĚ VIDĚT. ALE PŘEC PRO nedostatek času jsme do bufetu na rozcestí nedojeli a asi v místech bývalej klínovky se otočili a už zpátky pěknějším horačkám směr horní stanice lanovky. NĚKOLIK LIDI SE PAROÐNĚ VYMAZLO NEBUDDERADŠI Jmenovat možná že by se urazili.

PAK JSME DO STALI NA VYBRA NOU BUO DOLŮ LANOVKOU NEBO PO SJEZDOVCE.

VĚTŠINA VOLILA SJEZDOVku, TA BYLA PŘEPYCHOVĚ ZLEDOVATEĽA. ČERTA SKŘENDA SI NA NI LABUŽNICKY POCHVALOVALI JAK JE PĚKNA, KDEŽTO JA PADAL SKORO PO DESETI METRECH. KDYŽ JSME KONEČNĚ SLÍTLI DO ŠPINDELU NA AUTOBUS ŠLI JSME NA AUTOBUS, KTERÝM JSME DOJELI DOMO. PAK JSME ŠLI DO POHOSTINSTVÍ V PĚT HODIN NA OBĚD. POTOM JSME SE DOMA DORAZILI V TĚLOCVIČNĚ. TĚSNĚ PŘED VEČERKOU NÁMI DAG ČETL NA POKRACOVÁNÍ. PO ČETBĚ JSME SI ŠLI SCHRUPNOUT OČEKÁVAJÍCE DALŠÍ DEN.

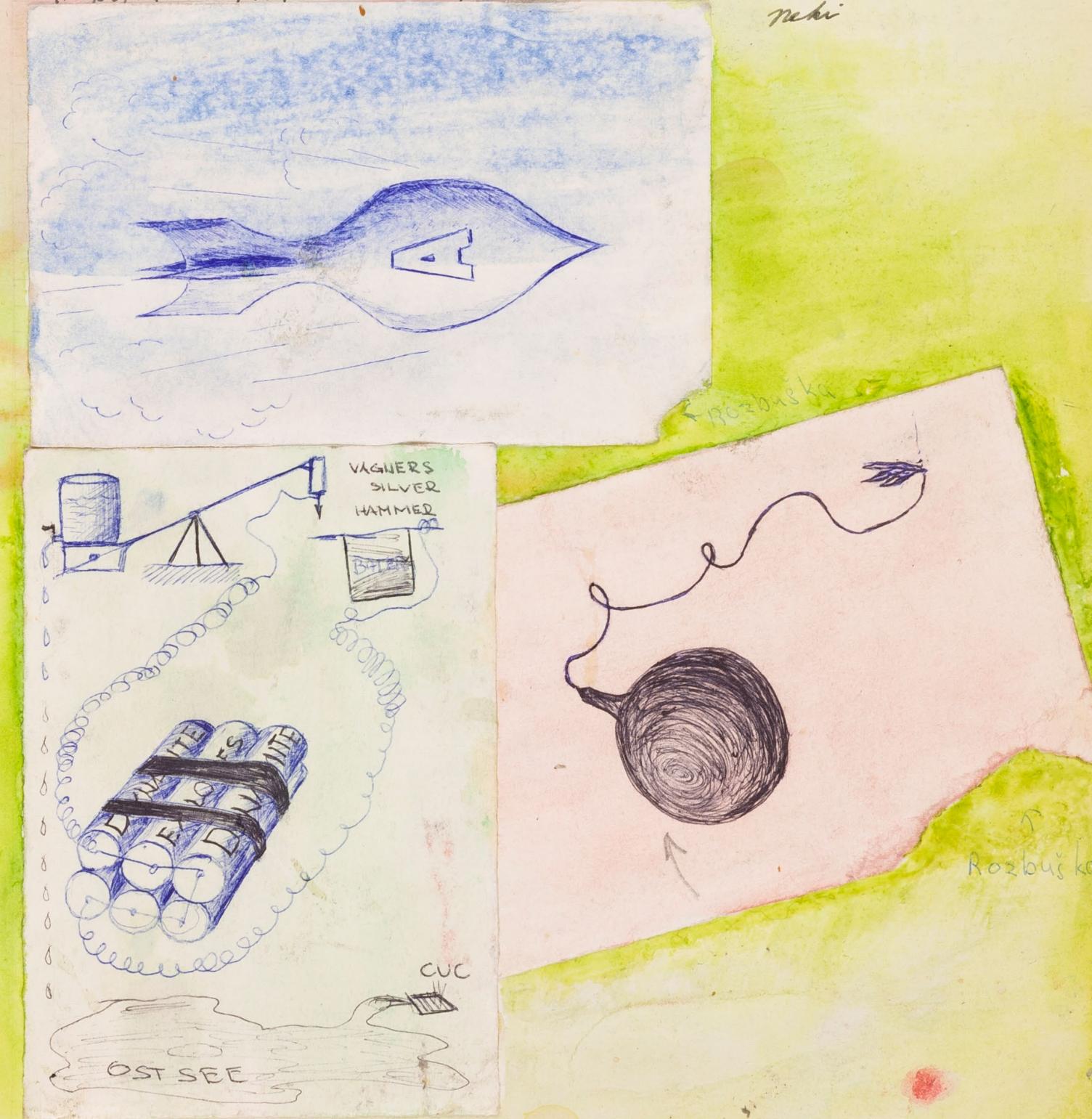

SWEN

5. DEN

29.12.

Ráno po budíku byla rozcviøka poníjsma se umylo a odšli na autobus, který jíž na nás čekal. Jak jsme vysli před dûm usídlili si výjimky a snocí. Dojeli jsme do Špindlu a tam jsme utíkli na lanovku, byla tam dlouhá fronta. Naplánil jsme si do bufetu, kde nám dyla pridelela výživu a jísenky. Vanoa zali jsme lyže a vyleli, když jsme se po dlouhé zastávce odnatili, a tučet vstoupil nám do tváře hrochá řítipal mráz. Dojeli jsme ke sjezdovce a vše jsme jali dole bud po lyžích nebo po pose. Dole jsme na sebe cekali a Guym dojel se zlomenou lyží. Dojeli jsme domů a uvíděli jsme, že je tam shlé. Veče nám Dag cetal sedmicku. Po docteni se nas Dag ptal zo máme voda oddile stejně a také jak se kdo chová. Dozvěděli jsme se co by v jiných oddilech potřebovali a co tam mají stejné. Potom jsme si na pokoji vyprovokovali film Letiště. Usnuli jsme a v noci byli probuzeni, aby zbytelné hledali bomby. Dve jsme rák našli a ty vydouchly. Po výbuchu jsme se vrátili do pokojů a tam byli nepotřebet a poch střelného pradla. Ulebil jsme a usnuli neki

Den 6.

Ráno jsme měli měkké probuzení. Jako vždy byla po budíčku rozcíčka, kde se skoro polovina ulejvala. Pak jsme se šli hasničat.

Po snídani byl nástup, kde nám Dag oznámil že celé dopoledne bude patřit každému oddílu zvlášt'.

Po nástupu jsme vystří s lyžemi ven. Venku jsme si je naradili a vyleli za Voukou. S ním jsme udělali na hřišti několik koleček.

Potom ještě přišel Jana, Gam a Irena a vyleli jsme na projížďky po okolí. Cesta by byla docela příjemná, kdyby se nám na lyžích nedělali bášky. Proto to Vouka skusil se zeleným voskem a řlo to.

Sjeli jsme jedlen skopec a vyskraibali na druhý. Na hoře vznikla bitva.

Všichni proti Vouovi a 510. Samozřejmě jsme to vyhráli.

Ale byl už čas také jsme se museli vracet. Dali jsme na oběd.

Po obědě jsme šli do ubytovny. Tam jsme se uchýlili do tělocvičny.

Dlouho jsme tam nevydrželi a proto jsme šli na pokoj. Tam nam Jana oznámil že se sejdeme na žináčkách. Rekló se tam dost věci k plnit.

Všichni potom zůstali v tělocvičně až na vlnžbu, která šla do kuchyně. Za nějakou dobu byla večeře. Po večeři se v klubovně četla knížka „Sedmíka“ od Milše Zapletalé.

Po čtení začal Silvestr. Začalo to bitvou Španělů proti Portugalcům (bojovat o sebe žináčkách).

Po dvou dálších hrách nám administrativní počítadla malé počítání.

Po něm byl vyhlášen nástup k noční hře. Měla se najít a rozložit roztržíhanou správu. V něm stálo že se ze sněhu má postavit bůh. Stavěli jsme Dia.

Na vystavení jsme měli 30 min.

Aby se někdo neblivil že 30.12. je Silvester je tu vysvětlení

Není kategorické posunut o jeden den do předchozího dne, když byl Silvester 30.12. nás 1.1. 1978

B112

DÍO, POSLEDNÍ
SPLNIT
PRAVENÝM NAD
UODNÍ VYKONÁNÍ
P
PŘI DOBU Z OBLA
SPŘI VOLBĚ VŠAK
P
STE VYBRALI,
J VŠAK POUZE
JUSTITI A PAK
ROKA VDH
TA MÍSTĚ
IM OSTATNÍCH

Den 6

Ráno jsme měli měkké probuzení. Jako vždy byla po budíčku rozcívka, kde se skoro polovina ulejvala. Pak jsme se šli hasničat.

Po snídani byl nástup, kde nám Dag oznámil že celé dopoledne bude patřit každému oddílu zvlášt'.

Po nástupu jsme vystří s lyžemi ven. Venku jsme si je naradili a vyleli za Voukou. S ním jsme udělali na hřišti několik koleček.

Potom ještě přišel Jana, Gam a Irena a vyleli jsme na projížďky po okolí. Česta by byla docela přijemná, kdyby se nám na lyžích nedělali bosky. Proto to Vouka skusil se zeleným voskem a řlo to.

Sjeli jsme jedlen skopec a vyskraibali na druhý. Na hoře vznikla bitva.

Všichni proti Vouovi a 510. Samozřejmě jsme to vyhráli.

Ale byl už čas také jsme se museli vracet. Dali jsme na oběd.

Po obědě jsme šli do ubytovny. Tam jsme se uchytili do tělocvičny.

Dlouho jsme tam nevydrželi a proto jsme šli na pokoj. Tam nám Jana oznámil že se sejdeme na žínkách. Rekle se tam dost věci k plnění.

Všichni potom zůstali v tělocvičně až na vlnžbu, která šla do kuchyně. Za nějakou dobu byla večeře. Po večeři se v klubovně četla knížka „Sedmíčka“ od Milše Zapletalé.

Po čtení začal Silvestr. Začalo to bitvu Španělů proti Portugalcům (bojovat o sebe lavičkách). Po dvou dálších hrách nám administrativní počítadla malé počítání.

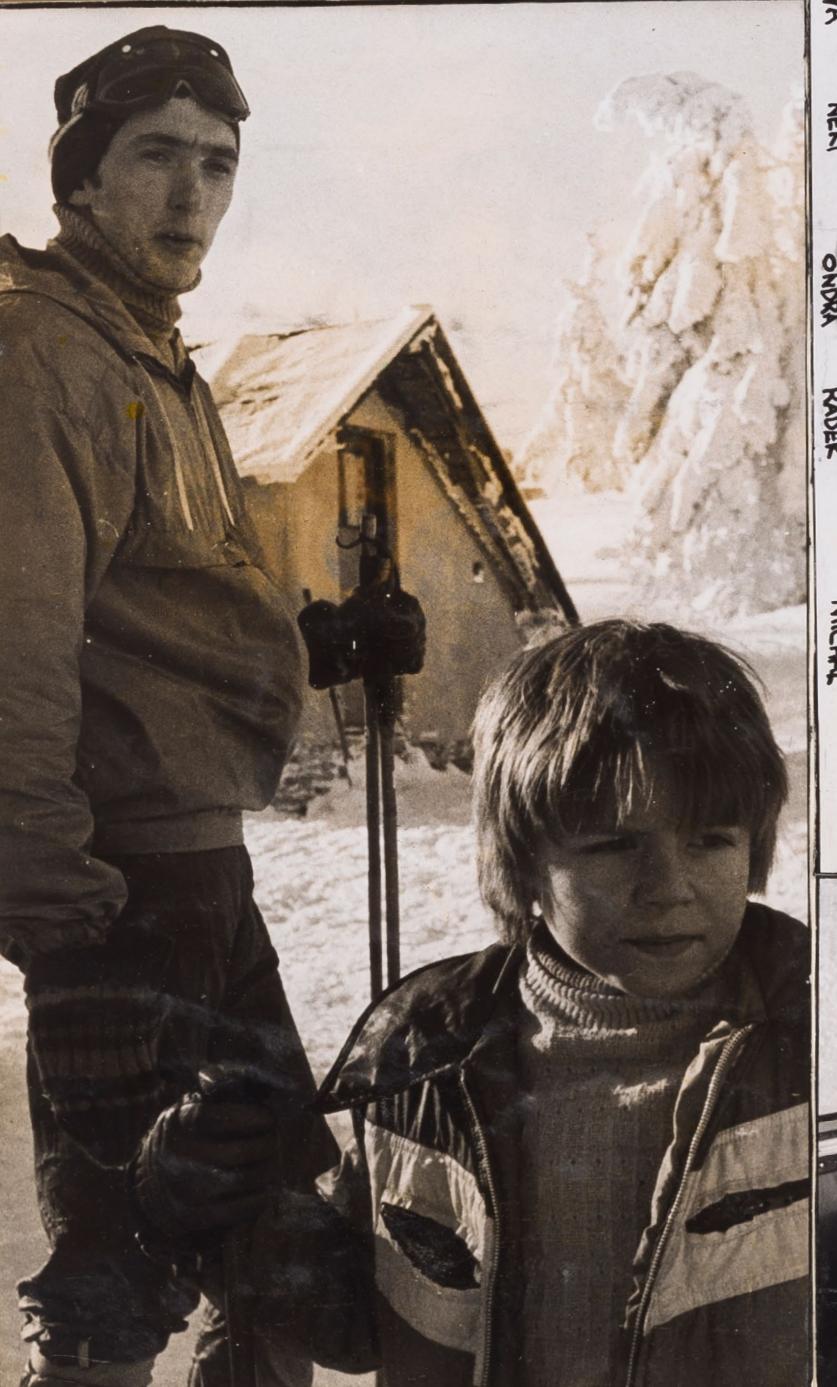
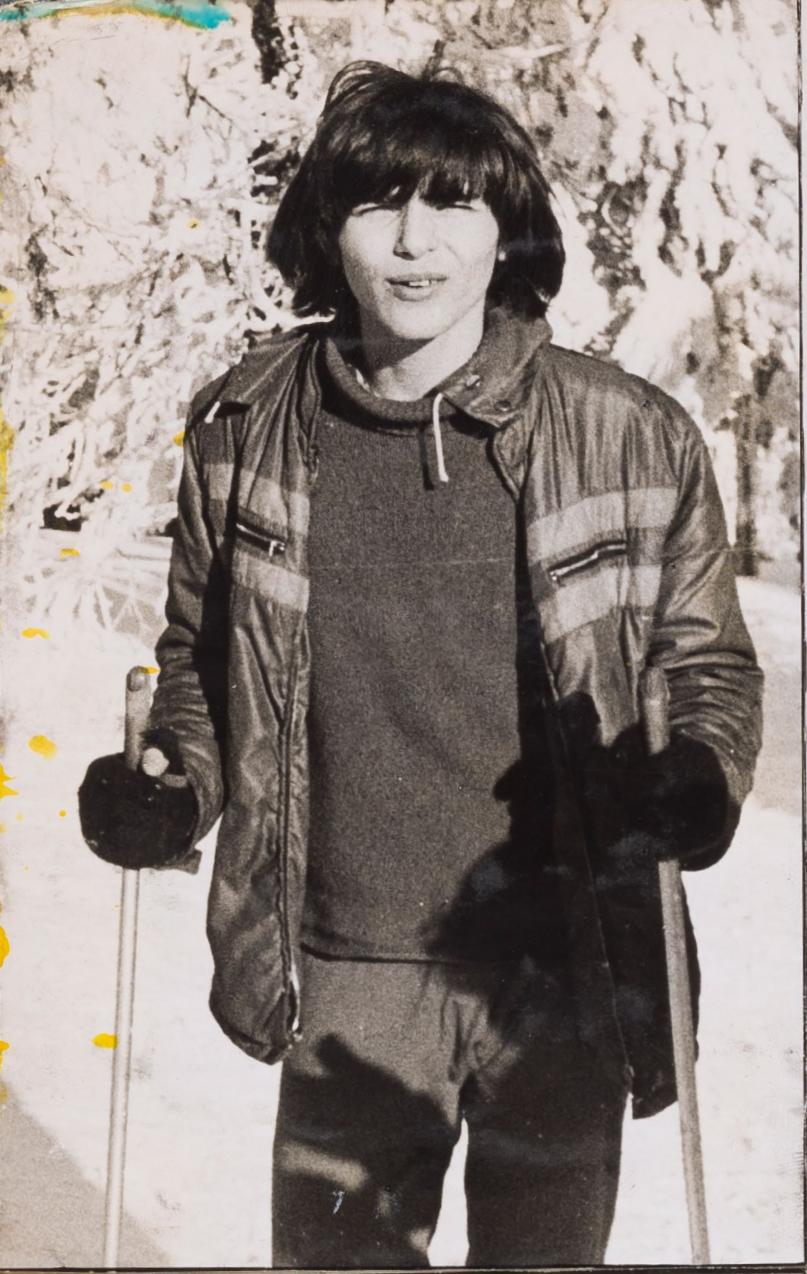
Po něm byl vyhlášen nástup k nočním hře. Měla se najít a rozložit roztržíhanou správou. V něm stálo že se ze sněhu má postavit bůh. Stavěli jsme Dia.

Na postavení jsme měli 30 min.

Aby se někdo neblivil že 30.12. je Silvestr je tu vysvětlení
Na katedrální posunut o jeden den do předu
Takže byl Silvestr 30.12. 1978

B112

DNES, V DEN ZÁVĚREČNÝ ROKU TOHOTO, POSLEDNÍ MOŽNOST OTVÍRA SE K VÁM, JAK SPLNIT ROVINNOSTI SVÉ VŮCI BYTOSTEM POSTAVENÝM NAD VÁMI. SPLNĚNÍ DLUHU TOHOTO USNAĐÍ VÝKONÁNÍ ÚKOLU NÁSLEDUJÍCÍHO.
POSTAVTE Z BĚLAVÉ HMOTY, KTERÁ JIŽ DOBU Z DBA SE RÍTÍ, BOHA VÁMI URČENÉHO. PŘI VOLBĚ VSAK POZOR. DEJTE, BY PRAVÉHO ZROVNA JSTE VYBRAL, JE NĚ VYBRÁ VÁMI BYL. PŘI STAVBĚ VSAK POUZE 30 MINUT MŮŽETE TUTO BUDOVU OPUSTIT A PAK NEPRODLENĚ ZPĚT MUSÍTE SE VRÁТИT. BOHA VÁMI POSTAVENÉHO CELOU NOC ODPOČÍVAT NA MÍSTĚ ZRODU NECHTE. A RÁNO ZRÁKŮM OSTATNICH

SPOŁEGI NURMI GAM SWEN

GENS

IRENA JANO ĆERT

510

PIERROT

ING

BLUJWA

NEKI

ONDRA

RADEK

NICHAŁ

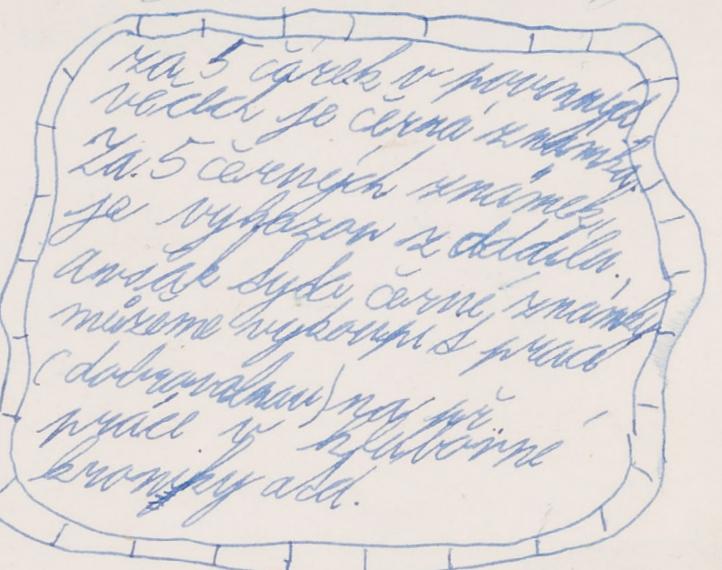
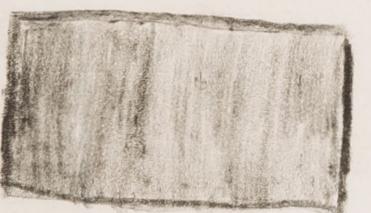

Výprava na Nanga - Parbat

41 akc

Pátek

Dne 6. 1 jsme měli svaz u plánovačky komise. Měli jsme jít do vsi Loučná do Tříkhou. Jeden z nás měl jen pro sebe. Cesta svatého ducha. Také nám v polovině cesty vydýchal moskva a vypukl. Když jsme dorazili na město, rozhodl jsem se da skupiny. Tak jsme si počítali. Budoucna byla reprezentativní a dobře vybavena! Když jsme byli hlasováni, tak jsme si všude hodnotili a srovnávali, a sli jsme do klubovny. Jana nám řekl, že bude od sedmi hodin amnestie, když jí řekl nám odpusťeny všechny lasky za pocity vše a doktorů. A řekl, že bude nový režim s černým vnitřkem.

A naborec jsme si inspirovali. Tím se konal náš Sobota.

Ráno jsme vstali a měli jsme ráj na klativu, klativu byla v dešti, a po obvyklém vstal jsem se do pláště

do sněhu. Připravoval jsem se na výpravu na Nanga a měl jsem do jisté věku. Na vlečku jich bylo spadlo a senchlap a tako věku byl dosud nevážný a také se už oslovil od mě nebojí. Ti co jeli nahoru také poslaly své ideli domů. My jsme zatím pod vlečkou své ideli potěšen sestupem sakes nám ani nevadilo že jsme nejsme úplně až nahoru. Poslaly jsme se dali vracet na zpátky. Trajina v den byla překvapivá!

Vátek

Včera jsme se vše sešli do klubovny. Právě jsme připravovali výbavu. Měli jsme si na sobě výpravu a připravil jsem klobouk a o něm něco vědět. Když vylezl chotek klobouk výbavu, klobouk. Mexi sem jsem měl připravený a rozpolnil jsem si. Když ohně v klobouku bylo a zbylo je několik žárovek, ta jsem si na klobouk.

Neděle

Po obvyklém umytí a snídani jsme se ven na sluní. Slavět jsem se igli jimi zahájil z malého můstku. Hala se nechala. Padlo spadalo. Když jsme se vydali do klativy a měl lehkou obuv mosku. Všechni výbavu se byly sude byla již syden ale škola je neuprostřed. Výprava se nám všechno líbila.

Spojci

PÁTEK - 20. 1. 1978

V pátek 20.1. jsme měli sraz v 1/2 4 před Spartou na Letné. Když přijel autobus, naložili jsme lyže a bágly, nasedli jsme do autobusu a jeli směr Jizerky. Přijeli jsme na místo večer. Vzali jsme si lyže a bágly a šli jsme k chatě G.G. Byl večer, měsíc krásně svítil a ozářoval bílé království zimy. Cesta rychle utekla a náhle jsme se ocíli před chatou OG. Gustav Gunzel nás přivítal. Lyže jsme dali do lyžárny a bágly jsme si vzali sebou na půdu do naší přepychové nočníchárnny. Tam jsme si připravili lože ze spacích pytlů. Potom jsme si vzali jídlo a šli jsme do jídelny. Po večeru jsme se všichni - Argonauti, Poseidoni a Tritoni sešli v jídelně. Zpívali jsme různé písni. Na kytaru hrál Fletcher. Nakonec jsme si zazpívali píseň Barevné stíny. Je to naše večerka. Po písničkách jsme se odebrali ke spánku. Irena nám vyprávěla příběh o YETYM (sněžném muži). Byl to příběh o přátelích, kteří se vydali na výpravu za Yetym. Prátelé zažili velké dobrodružství. Potom jsme všichni usnuli.

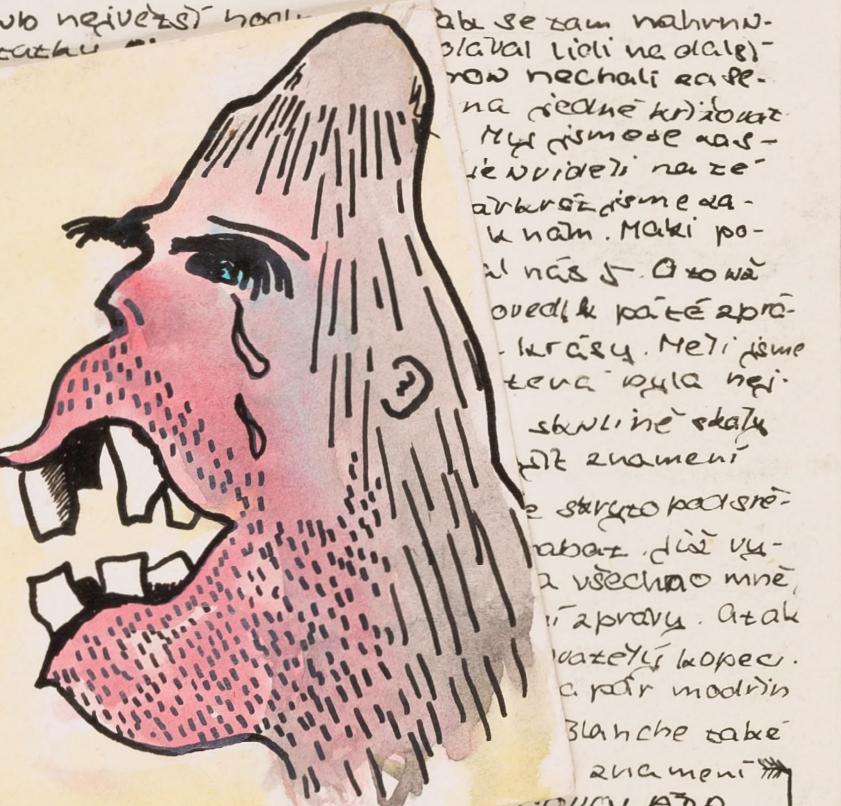
SOBOTA - 21. 1.

Rano jsme vstali a měli pravidelnou rozvečíčku. Prí rozvečíčce jsme dělali opět Irenin cvik, který děláme na každé zimní výpravě. Je to obtisknutí do sněhu. Po mytí a snídani jsme jeli na běžkách k dalekému hotelu. Cesta byla rovinatá s mírnými kopci. Na kopci před hotellem byl svah. V hotelu jsme se najedli a nabrali nové síly. Po obědě jsme hráli hru, o které nám Irena večer vyprávěla.

zapsal NUR MI

YETI-

Jak to slovo zní. Myslím, že něco už než my. Umí přenášet telepaticky myšlenky, je gigantický věhlas a ráje uprostřed ledu a sněhu. Tato událost za Yetim zádala hned mnoho obětí. Lenka (mohla být dcerou VIKINGŮ) mi předala své květiny, holen a boty a tak jsem se mohl zúčastnit. Nejprve když dostal záčnami kartičku. Dostanuto přihlásit se a kapisovat výsledek závodu. My tři jsme si uvolili účastce. Byl někam zvolán. Irena a Maki byli naši nasídli. Nejdříve jsme nastoupili na nepravou stranu, ale napravili jsme to vracením a vydětím po spravné. První startovala buď hned na záčtu. Yeti zanechal ve svém dloni klášť (který měl představovat jeho roho) a když si ho měl odhadnout a v centimetrech zaplatit do záčnami květiny. Také jsme zjistili, že se Yeti zavázal všechny tiskací. A tak jsme vysílali. Přecházel ještě různé pozory a na jednom si sponky zlomil svou vlastní dlanou a stejnou zlomil. Právě druhá zpráva. Když si měl někdyz to konvičku strhnout na vrcholu stromu. Zášky se měly zase zaplatit. Nastoupil se cesta až zdejší zpátečnou. Pocestě dle led, často nahm můj scopo Yetiho, jeho snachy aži proto také dle zářeňské. Procházelme lesem a na konci jde vložení zapáchnuté zprávy. Když si vznadavá řekl, povídavže se na sebe a dle výkladu na pověi Makihó k vrcholovému stromu a řekl. „Rychle nárovný, opakuj se když pro sebe. Ažiž dle tu první Quadrant poníž a dalej. Maki zapáknutí vysoké nosnicekou kohoutí do kříže. Tu se sekávají jako poslední zdravý a živý, který mám ruku abychom si dílnou cestou a něco jenom. Pak zmizí. Maki si vzdorně řekl, že je na celo cestě je zelená snachka, o které mu dalo před odjezdem nárok. A tak se vydávala netušící k Butláčkům kamenným. Nacházíme k zpěvu. Yeti zazáří způsob. Máme dle nás. Za zpěvem jelem násel kartičku a vedle ní 13 svíček. Nasíl jelem jako první způsob a záležitostí zapomeňte, jelem si můžete pootočit kartičku, ale nahlásit. Jaké první jelem si také vaří způsob největší honi. li ostatní a rozehrál se pořádání.“

mojoučí dám. Za chvíli jsem
vysklopil žnli ženě se a níkali do zepřa.
Nejdřív bylo výhodno čení zdrojů z výro-
vý za výstav (Rozděl vede). Krátká doba omluva
povídala všechny a ten díl dal naštěstí, aby když
si uval. Měli jsme počítat s cestním programem.
Dříve jsem počítal i z dříve z dříve a
také cesta skvělá hra CINKAČKA. Po ní následovala
hra s pomerančem a strašidlem a začátek.
Takže představil spolek jde v zimě sportovat. Potom
byla hra moje představu zimních osobností
i hradby člen si měl zapamatovat jeho jméno a dám byl
představa odložitá všechny a po ní povíd-
ání o tříčetné když všechny schází schází. To vše jsem
vysklopil ve své kouti. A jistě zanechované jsem všechni chra-
palí.

Hpedej

NEEDLE

K budil jsem se zdeně před hodinou . Tu jsem uviděl dlanou rukou s naříznutou židu se vysvítající ze spacáků . To nejdřív vedle , ale se vydal vzdálej . Jako všechny ostatní vzbudil a ozvali , že se rozvídka nekoná . Ale my jsme ho násilně a sponou na dobrovolnou . Vyběhl jsem ven abylo mám počítat . Zavídali jsme si a opakovaně jsme vešli do chaty . Tam se nám stalo , že je úplně vedro . Oba žáci se vykoupati . Bohužel jsme mali rychle spěchat na oběd , abychom stačili anebolus a tak jsme se rozhodli po reprezenci zhause . Nemoh jsem běžatřské bosy a tak jsem dal v normálních . Ostatní mě nechali až sebon . Pak jsem dohonil Evu ači jsme spolu . Na jednom bopecku jsme navazili na zasňeného Dagu , který sedíval na zřípké sněhu ve svahu . Byl to velice někdy pojed . Aži k hodingu jsme si tam povídali . Vyzátili jsme dal . Jednou mi vypadla botka a vrázni a dole dí Dag chytil . Poděkoval jsem , ale to než si to svízel prý . Dí za ním . Za chvíli se okrevila chada v kleně a jsme měli obědovat . Naobědrali jsme se a vyzátili na společně cesen . Nevím jak ostatní , ale mě se nelíbila . Konsek od obědových mi řídila paní starší na výšku . Bohužel praskla , a tak jsem byl se spreagu počítal . Ostatní říkali konsek všem a tak odbočili . Spreagu dal Mati podařit kteří měl kouzlo od Pionora a prý ho . A tak nezměl mě sprechit a spadouz nevzbudil . Klonalci jsme se cítili dovo na lyži kleně mi zbylo . Sem tam jsme se kontolali a řídili jsme zazávili u kročeho kozaka . Skoro u chaty BG nás botka vysvítala , kteří díl v nespavé zimě a ráz jsem se mu bolesl nemohl vynést a tak jsem vylebocil a vrázni a on mi nadej na male lyže . Bezdej dal , ale spreagu na nedíkovat , aby se nadej lyže skořepal . Aži mě čas a asi jsme ho nastvali . Rozběhl se naprázele a nejdřív dohnal mě , přezdív jsem několik spreagu až do výšky (záhadný)

Ginclairna →

družina nám, probudíte třem nebel správou, aby následek i zohodnotíme
a dal my ráh poslaváním.
Dostřídíme k chatek lide
když Dag a párlidi
od Tricomm.
za chvíli
li nás
dříž patří
a zde dříve
dříu několik své
dopravní zóny:
zase odjeli, probudí
chada byla zavřená
za chvíli tam byly velké
na čekali jsme na BG
Na jednom se objevily
u dali. Ale to nebylo když
bylo uchazeč, když tam
vlezli oknem. Evakuovali
nám žádají, abyste
shromázdili na horce.
Prisíž BG a nebel nám,
že když byl pod střechou
kde mohou být všechny
jsme si z chasy všechny
večí a odcházeli směrem
ke autobusům. V autobuse jsem
zpívali a tak nám cesta všechna.
Když jsme vystoupovat, nikoliv
Dag ironicky, že až budeš doma
může být pravidlo a pak televize
a to až si poznáváme. O měsíc
splynulo s tím poznáním. Když
jsem ho viděl, záclad jsem se snad
probudil jsem si na Dagův význam

YETI-

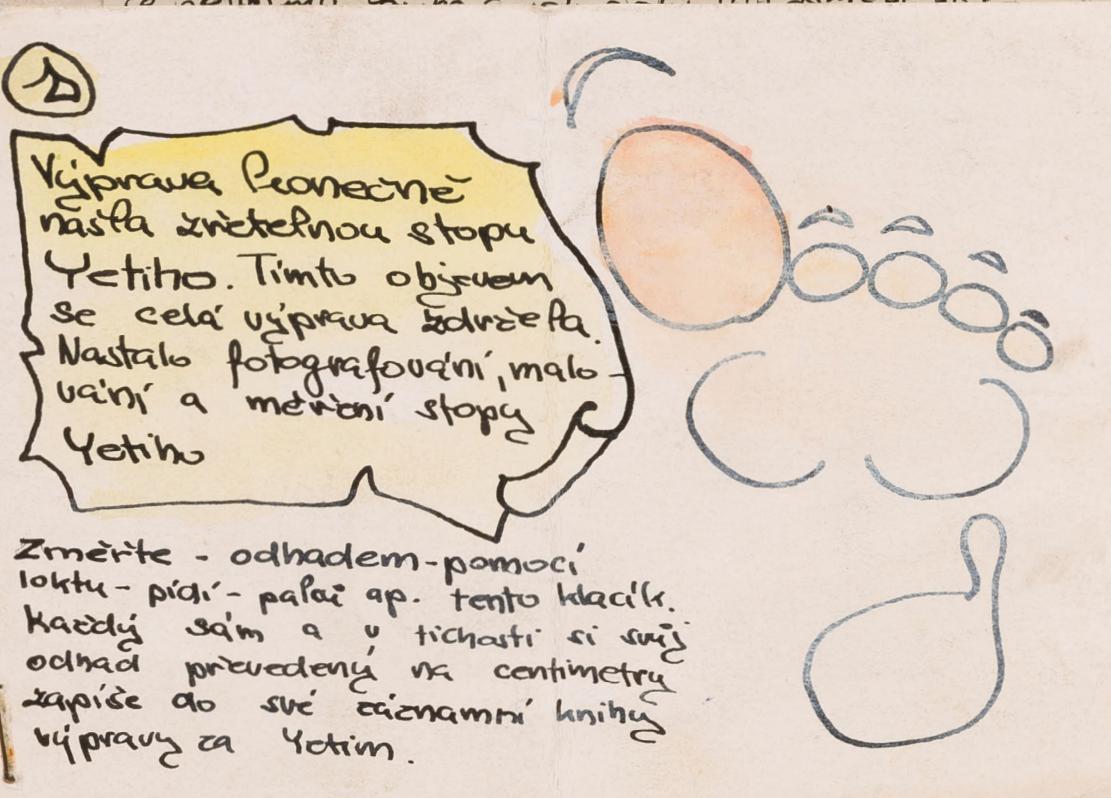
Jak to slovo zní. Muslim, že něco víc než my. Umí přenášet telepa-
ticky myšlenky, je gigantický věhlas a ráje uprostřed ledové sněžiny.
Tato výjmačka za všechnu zádalu hned rozběhla Lenka (mazhá budešce člen-
ka VIKINGŮ) mi povídala své kouzlo, hore a horu a tak jsem se mohl zúčastnit.
Nejprve kouzlo dostal dřezhamini-karticku. Dostanout průkazu se když ovšem
nugledky, tak vodou

de nacházíš zub Yetiho
nam jeden patří tobe'

Zde nacházíš zub Yetiho
jenom jeden patří tobe'
Vem ten s největší hodnotou,
hodnotu napiš do

Opatrně
ostatní hledají zaznamu
výpravy.

kontrolách a vedle ní 13 akcií. Naší akce ještě první akce a zde už v radoši zapomeňtejte si meprácte roztěžnou karbikou, ale nahlas. Jako výrovní akce si také rád zde nejdovolí hodnoz. Rab se zde nahoru- li ostatní a rozehraťte si pořazatky. Ale tady ještě jednou všechny lidí nechtejte cestu. Naše výpravu jste ještě mnoho nechali za sebe. Bon lidí a také se stalo, že si na ředné křídloze se vydali i všechny, kdo se vydali. Naše výprava

Poradí z výprav
zkuš.

1. 510
2.
3.

VYUŽITIEM VÝHOD A NEVÝHOD MÍSTSKÉHO OBDOBIA
patriila výzva a ten díl dal nášti, aby když
si uval. My jsme počítali jednotlivé programy.
Dříbratli jsme patřili z druhých oddílu a
dělali každou skvělou hru CINKACKA. Po několika
dnech hrá s pomerančem a strakatkovou žápatkou.
Po kule předčetl Šprague, jde v zimě a sportovat. Potom
byla hra moje předčetl den 21 významných osobností
českých členů si měl zapsat jeho jméno a dle byl
a průvodnost. Nadešla odložitá výzva a po ní povídání o středeční kolyphonu výroční schůze. Té výzve
byly ve své loži. A díky zanechanému výzvělnímu choru
popali.

NEEDZEE

Když jsem se zdejšel před lodičkem. To jsem uviděl danoval rukou s horizontálními páky se výstřuhou ze spacáků. To než jsem vedle, abe se všechny vzdálil a otočil, že se rozvídka nekoná. Ale my jsme ho nulavili apon na doloňovolnou. Když jsem ven abylo ráno počasí. Závěrky jsme si a opakovaně jsem vrtali do chalupy. Tam se nám dařilo, že je úplně vedro. Oba žilci se vyzkoušeli. Bohužel jsme mneži rybku spěchat na oběd, abychom se stacili a tak jsme se vydali po kčerejce zhrace. Neměl jsem běžkářské boty a tak jsem dal v normálních. Ostatní mě nechali až sedět. Pak jsem dohonil Eva a jsem spolu. Na jednom bopecku jsme narazili na zasněnou dagogu, která seděla na zády sánky ve slunci. Byla to velice krásná pohled. Aži k hrdinu jsme si tam povídali. Narazili jsme dal. Sedlou mi vysadila botku a všechno a dole díl daga chytit. Poděkoval jsem, ale to než se svízal prý. Díl zo nim. Za chvíli se objevila chalupa v kleně a jsme měli obědvat. Na obědrali jsme se a vyrazili na zpáteční cestu. Nevím jak ostatní, ale mě se nelíbily konsek od obědových mìrácích paní sláporu na Švýcáku. Bohužel jsem slápor, a tak jsem se se sprežem rozhodl. Ostatní si konsek všamí a pak odbočili. Sprežem dal Mati' podaří kteří měly kouzlo od Pérovou a pářího kouzlo. A tak nezměly mě sprežník správnou než konzne. Konzali jsme se sám dovo na kyle kleně mi zbyla. Sem tam jsme se kontrovali a jednon jsem zazávili u kročeho kozáka. Skoro u chalupy BG naše kozáci chtové (maznaj), které díl v nespavé stope a když jsem se mu bohužel nemohl uhnout a tak jsem užekolik a vratil a on mi užel na moje kyle. Bezdíl dal, ale sprež na nedlouhotu, aby se hrálo? Lepší skoře předpis. Aži mě čas a asi jsem ho naštvali. Rozložil se naprostě a nejdřív dohnal mě, protože jsem netkal sprež.

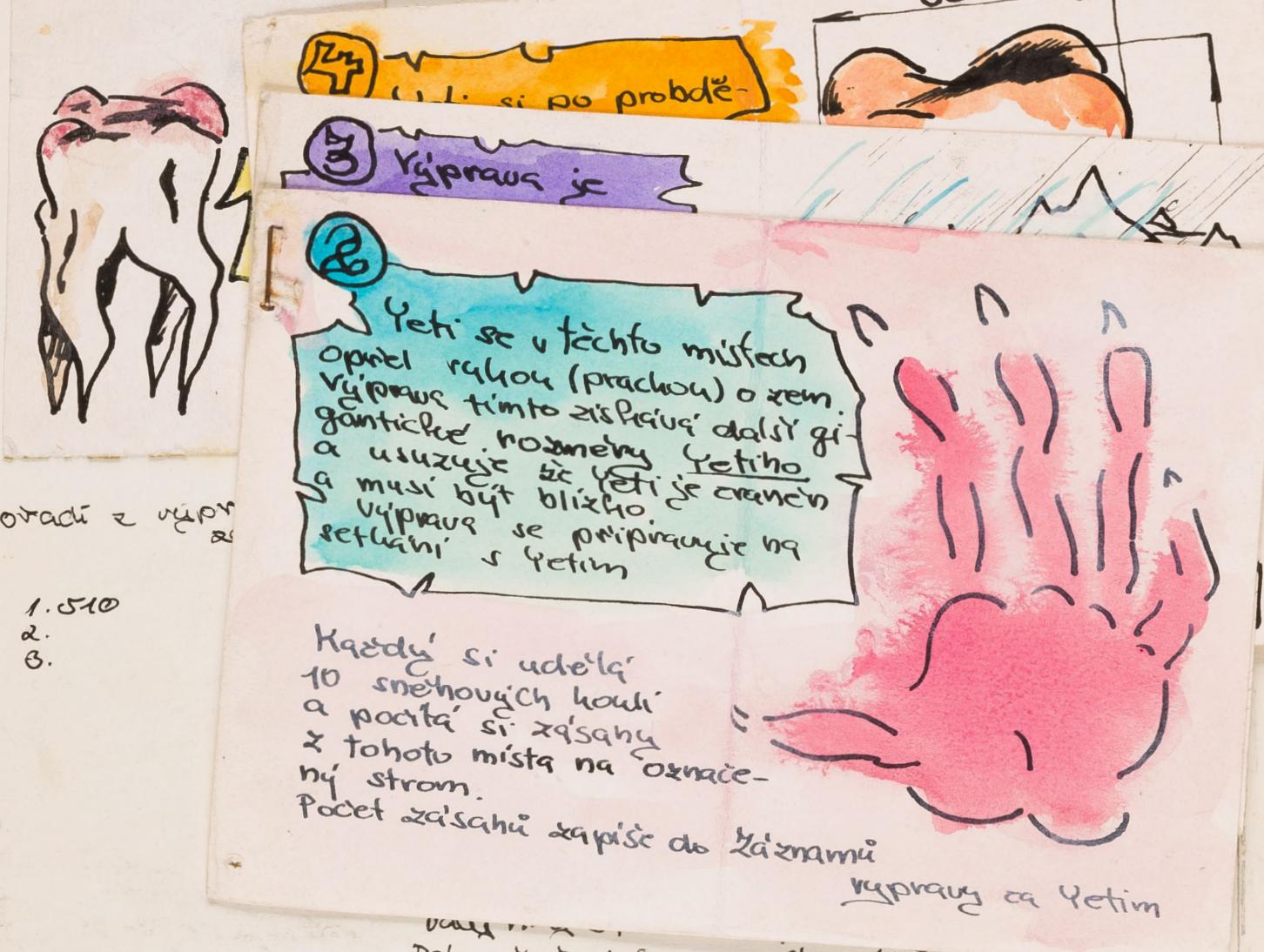

Ginevra →

Li násí a zde dne
dívce všechny své
dopravnězor:
zase odíeli, protože
chápa býla závěra
za chvíli tam byli veřej-
nosti a čekali jsme na BG.
Na jednom se objevil
v další. Ale to neprávnicko
bylo uchazeč, když tam
vlezli oknem. Čekal
na ně zavolal, aby se
shromázdili na horce.
Prisel BG a řekl nám,
že klíč byl pod schodištěm
kde vstoupil hrátek. Vrátil
jsme si z chápy všechny
veci a oddávali s měrem
k anabolům. V anabolu jsme
zprávali a tak nám cesta všechla.
Když jsme vystoupovali, níhal
Daga ironicky, že až budeš mít
můj bude kudang a pak televize
a to až si poznáme. O mě se to
spinilo s tím pravidlem. Když
jsem ho vyslechl, zacpal jsem se smíchem
protože jsem si na Daga vzpomněl

YETI -

A child's drawing of a Viking longship on a red and white striped background. The ship is yellow with a black hull and a blue dragon head at the bow. The word 'Viking' is written in large, outlined letters below the ship, with 'Viking' in yellow and 'long' in blue. The background consists of horizontal red and white stripes.

1. 510
2.
3.

Pak přečetl správce všechny spornouky. Byla hra moje. Přečetl jsem 21 uvedených osobností a když člen si mě zapsal jeho jméno ažm byl a původnost. Nadešla odložka večeře a po ní povídání o svédečkách když jsem uviděl užívání chvíle se mohlo. To než jsem byli ve své loži. A třeba zanechovanou jsem všechni ohromili.

NEEDLE

Khodil jsem se zdeň před kouzlem. Tu jsem viděl jeho rukou s kartinkami jak se vysvobodí ze spacáku. To něj jsem vedel, že se bude vztahat jeho všechny osačni užívání a osušení, že se rozvíjí někdo. Ale my jíme ho někdy až do pozdovolnosti. Vyběhl jíme ven abylo nám počas. Zavřeli jsme si a opakovaně jíme vratili do chaty. Tam se nam zdaleko, že je úplně vedro. Obrátili se vykoupati. Bohužel jíme myslí rychle spěchat na oběd, abychom osačili a tak jíme se "gdali po včerejší" zruse. Neměj jsem běžkařské bohy a tak jíme jí v normálních. Osazní mě nechali za sebe. Pak jísem dohonil Evu aži jíme spolu. Na jednom kopecku jíme navazili na zasněnho daga, který sedíval na západě světa ve svinci. Byl to velice někdy povíd. Aži k hradu jíme si tam povídali. Vrazili jíme dal. Jednou mi vyrobila botku a vratili a dole jí dag chytil. Poděkoval jíem, ale to něj si to svízal přeč. Jí aži nim. Za chvíli se objevila chata v lese aži měli oběduvat. Na obědrali jíme se a vrazili na západě světa. Nevím jak osazní, ale mě se nelíbila konsek oběduvny mi jednou pan stojí na výšce. Bohužel praskla, a tak jíem se spadl počty. Osazní si konecku všimli a pak odbočili. Spadly dal haki podél koryt mey luna od pěrovou a páří se vše. A tak nejemý mě společně s každou ne-
přítomnou. Konečně jíme se svízavou na (y) kteří mi zbylo. Sem tam jíme se konvali a jednou jíme zasezavili u kročeho botky. Skoro u chagy BG nač botky chtyly možná, kteří jíel v nesprávné straně a jíem se mu botky nemohu vymontovat a tak jíem všechno a vratili a on mi užel na mě (y). Běžel dal, ale spadly na nej zavolal, aby se hrálo i zápasové předpis. Aži mě čas a asi jíme ho nastavil. Rozběhl se napřed a nejdřív donal mě, protože jíem někdy spadly, aby následovali. I zahodil dal my pat oči vydal.

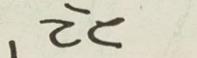

Ginclairna →

YETI -

Jak to slovo zní. Myslím, že něco víc než my. Umí přenášet telepaticky myšlenky, je gigantický. Velký a žije uprostřed ledové sněhu. Tato výprava za všechna rádce mne dalo oběd. Lenka (nashai hudeba).

YETI

 zmizel, ale
nechal po sobě zname-
ní, zc̄ není mrtev

znamení je skryto
pod SNĚHEM

POD SNĚHEM

na celo cestě. A tak se vydáváme nejdříve do Petřkovic kamením. Nacházíme u zdroje. Při zrádci zdroj. Máme dle naší ž. začít s menem dle nášel kartiček a vydír už 18 zdrojů. Našež jsem díky první zdroj a tak u radosti zapoměl jsem si nepráct roztoku kartiček, ale nahlas. Takže první jsem si také užil zdroj nejdřívej hodiny. Pak se kam nahoru - li ostatní a rozehnali se pořádají. Ale taží jsem roloval lidí ne daří -

A child's drawing of a landscape. In the foreground, there is a black silhouette of a person standing next to a small tree. The background features a winding river with blue and green water, surrounded by brown and black land. There are several small, blue, circular shapes scattered along the riverbank.

NEEDLE

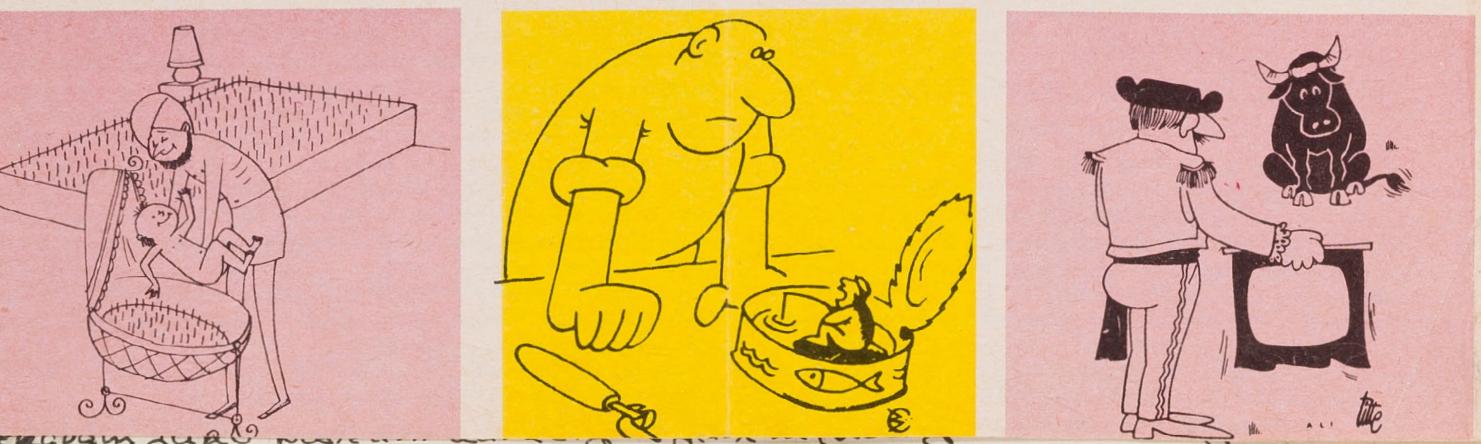
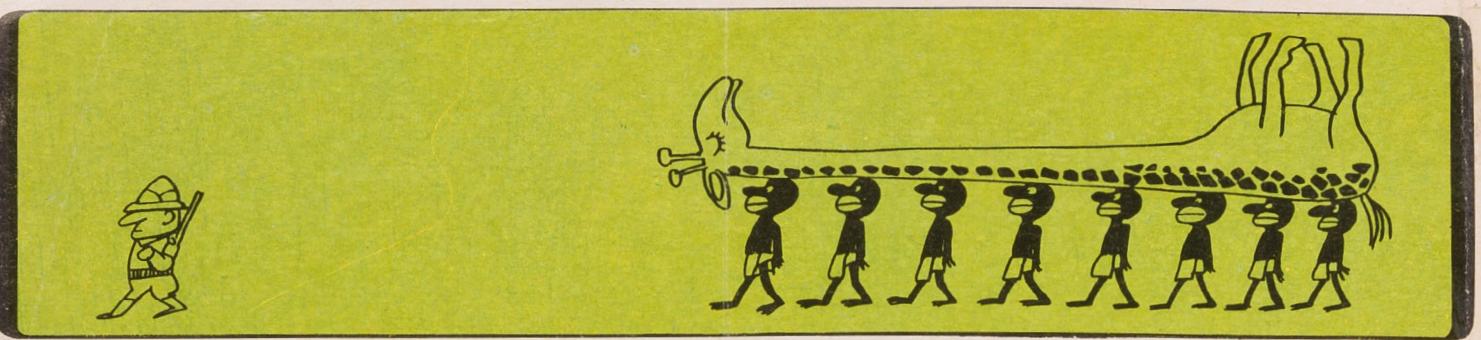
K budil jsem se zeleně před kouzlem. Tu jsem viděl dlanou rukou s kartinkami jak se vysouvají ze spacáku. To nějsem vedel, že se bude vztahat. Jako všechny ostatní vložil a odkulil, že se rozvídka nekoná. Ale my jsme ho někdyli cestou na dobrovolnici. Vyběhl jsem ven abylo nám počas. Zavřeli jsme si a okno jsem neklal do chacie. Tam se nám sedlo, že dělají větro. Ovazíci se vykoupati. Bohužel jsem mne rybale speciat na oběd, abychom stačili a tak jsem se vydali po učenosti. Němou jsem běžkářské bohy a tak jsem dal v normálních. Ostatní mě nechali až s sebou. Pak jsem dohonil Evu ači jsem spolu. Na jednom bopecku jsem narazili na zasněnýho Daga, který sedíval na zřípkách snehu ve svahu. Byl to velice někdy pojed. Aži k hledání jsem si tam povídali. Narazili jsem dal. Sedmon mi vysadil botec a rázani a dole dí Dag chytil. Poděkoval jsem, ale to neži co svízel prý. dí za ním. Za chvíli se objevila chata v kleně jsem měl obdržet. Na obdržet jsem ee a vyzářili na zpěcení česky. Nevím jak ostatní, ale mě se nelíbila. Konsek od obědu vlny mi píchna paní stojíce na výšce. Bohužel pořekla, a jak jsem řek se společným počasem. Ostatní říkají všim a pak odbočili. Společně dal Mati podík kteří měly kouzlo od Pérovou a pořídily kouzlo. A tak nezemě měl společně společnou ne-
kouzlo. Konec jsem se zhroutil na zemi. kteří měl vysadil. Sem tam jsem se končovali a jednon jsem zasevili v kleněho pozorka. Skoro u chacie BG nač pozkačily vlny, kteří měl v nespavém stope a dí jsem se měl posadit nemohl vzhůru a tak jsem vyskočil a rázani a oh mě naděl na moře (yep). Běžel dal, ale společně na neděl zavolal, aby se mohly létat. kteří předpřípravy. Aži měl čas a asi jsem ho naštvali. Rozběhl se naprázdno a neděl do mě, prozore jsem řekl společnou, aby někdo. I zahodil mě,

za chvíli
li nastí a zde dne
dne řecky sre-
dostrodravízov
za se odíeli, protože
chápa byla zaučená
za chvíli tam byli veřej-
ní a čekali jsme na EG.
Na jednu se objevily
velké. Ale to nebyly
byly v chate, když tam
vlezli obněm. Evaku-
na ně zavolal, aby se
shromázdili na horce.
Prisel EG a řekl nám,
že klíč byl pod suchou
kádou v děrce kůže. Vrábí-
jeme si z cháty všechny
veřej a odcházel s měrem
k andobru. V andobru jsme
zprávili a daleko nám cesta všeho.
Když jsme vystoupali, nikol
Daga ironický, že až pojdeme do
mě bude pravidlo a pak zelené
a to až si požíváme. O měsíc
spnilo s mím pondílkem. Když
jsem ho viděl, vypadl jsem se smí-
protože jsem si na Daga vzpomněl

dat
tic
Tat
ka
Ne
uy
al
no
la
pr
ra
tri
ge
Pr
se
vo
to
ta
lo
ly
ig
ee
st

stříbrnou cestou a nečekaným návratem. Takto zmrzl. Nebo si všechno vše, že je na celé cestě je zelená a nečerná, o které mnoho jeho lidí odkládají vše. A tak se vydávaly nejprve k Pustéckým kamennům. Nacházíme u zpočtu. Při zmrzání zmrzl. Naše dle naší. Zastavil jsem svůj nosel kartičkou a vede mi 13 aut. Našel jsem růčko první auto a tak v radosti za deku vorum li ostatní

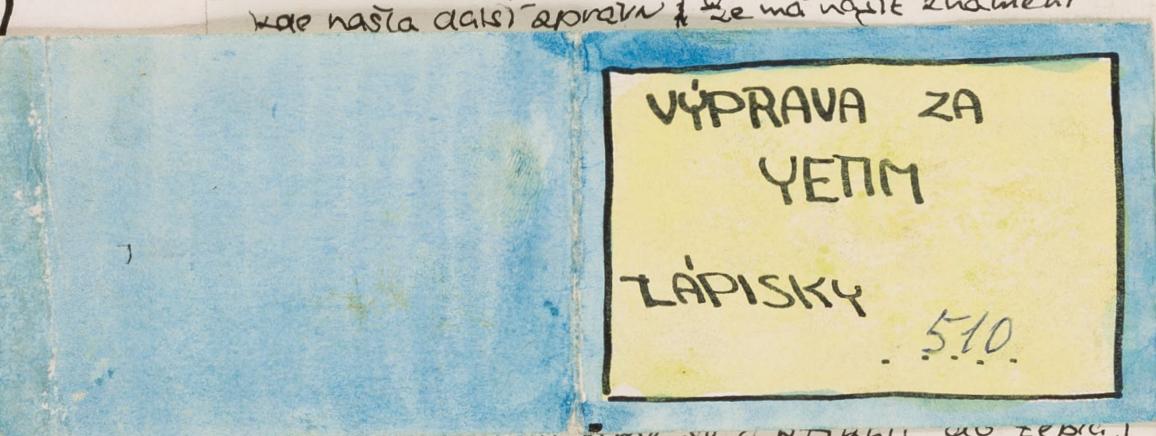
Toto znamení je
pro nejlepšího

se začalo stmívat - jano nás dovedl k patě způsobem. Tento náš takého pozorovatel krasavý. Nejdříve nás vlevo. A pak Blanche, kterou vylezl na vlny. Ostatně rychle hrabat ve skvilkách, kde násla dalsí zprávu, že máme nás všechno

Poradí z vý

1. 510
2.
3.

Nejdřív jsme se vnitřku do reprezentativního výroku učili významného člena závodního závodu a výstavu za většinu (poradí vedení). Hříčka čekala patrně ráda vítězství a ten díl dal naštěstí, aby hrdou si uval. Měli jsme počítat s většími programy. Dříve byly jisté počítat s jinými oddíly, se kterými se mohlo skvělá hra CINKACKA. Po ní následovaly hry s pomerančem a skrabičkou od společnosti. Pak přišel společný jatek v zimě sportovaců. Potom byla hra moje. Přečetl jsem 21 významných osobností a když člen si měl zapamatovat jeho jméno ažím byl jeho význam. Nadešla odložitá vedení a po ní povídání o své vedení když všechny scházely. To vše jsem vyslyšel ve své loži. A ještě zanechované jsem všechni ohromil.

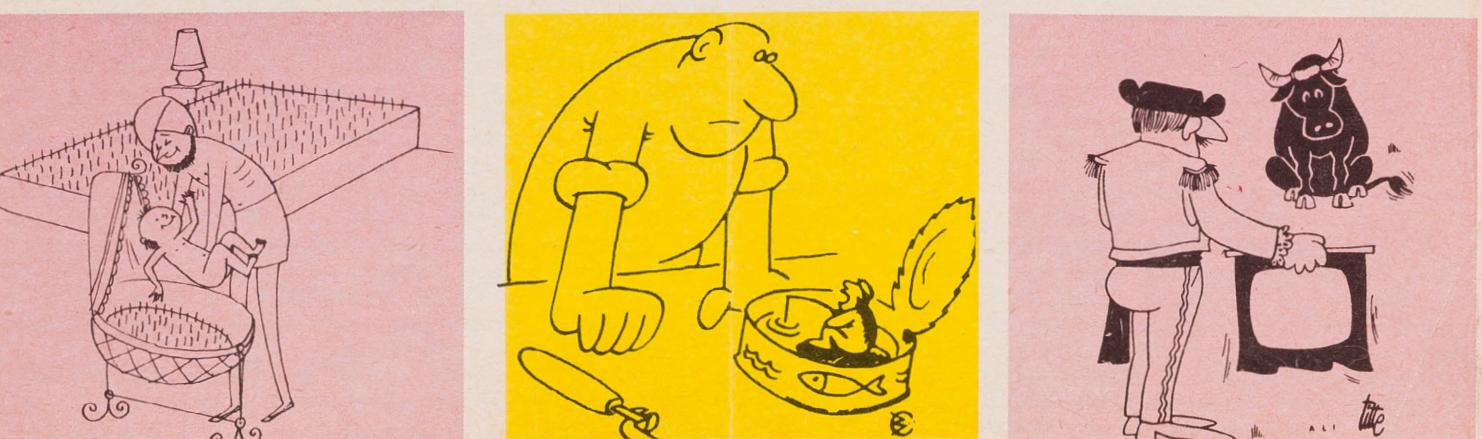
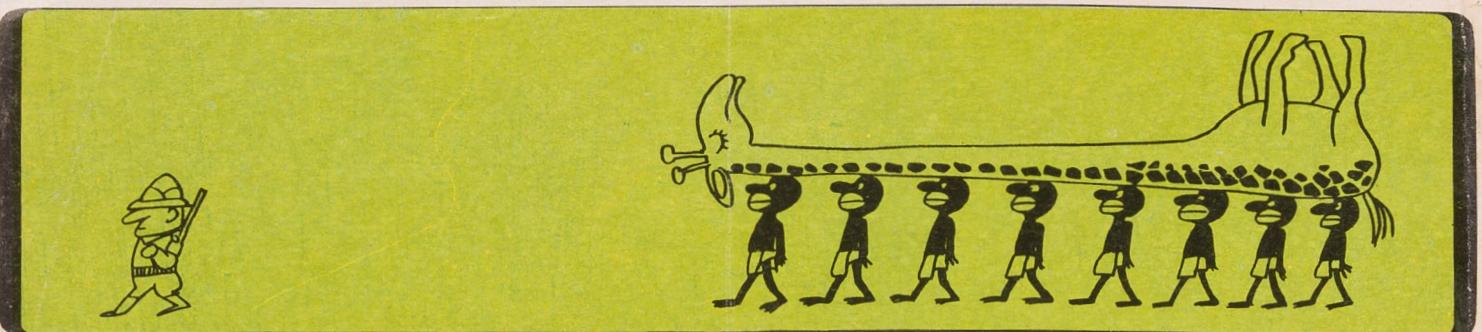
K budil jsem se zdeně před lodičkem. To jsem viděl dle svých rukou s hřebíkama jak se vydával ze spádky. To nejsem vedel, že se vše vztahuje k jeho všechny ostatní vložení a oznámil, že se rozvídka nekoná. Ale my jsme ho nultužili apon na dobrovolnosti. Vyběhl jsem ven abylo nám počasí. Zavítili jsme si a opakovaně jsme vstávali do chalupy. Tam se nám řeklo, že je úplně vedro. Oba žilci se vyzkonali. Bohužel jsem mne ráhně spěchat na oběd, abychom stačili anebolus a tak jsem se "odali po krátké" zrazen. Neměl jsem běžkářské boty a tak jsem jel v normalních. Ostatní mě nechali na sebe. Pak jsem dohonil Evu aži, jsem spolu. Na jednom bopecku jsem navazili na zasněnýho Daga, který sedíval na zemi snežnou ve snu. Byl to velice krásný pohled. Asi by ho jsem jistě si tam povídali. Vzal jsem dal. Jednou mi vyprodala botku a všechno a dole dle Dag chytal. Poděkoval jsem, ale to neži to svízel prý. Dle to nám za chvíli se okružně chala v kleně a jsem měli oběduvat. Na obědrali jsem se a vzal jsem na společníče. Nevím dle ostatní, ale mě se nelíbila. Konsek od obědu všechny mi říctou patří stojí na špičkách. Bohužel praskla, a tak jsem se se sprejům poštýkal. Ostatní říkají konsek v námi a pak odbočili. Sprejům dal Mati' podařilo krytý metr kouzlo od Přerova a pořídil kouzlo. A tak nejsem měl společník spadnutí neplatné. Konečně jsem se cítil dovoz na (když) kleně mi všichni. Sem tam jsem se kontrovali a jednou jsem zasevili u kleněho kozolca. Skoro u chalupy BG naš kozolců chtovat (možná), krytý dle v nesprávné stope a dle jsem se mu bohužel nemohl uhnout a tak jsem uchvátil a vzdálil a on mi udeřil na kleně (když). Bezdej dat, ale sprej na nedlouhotu, aby se hrálo, když skočí předpis. Asi měl čas a asi jsem ho nastavil. Rozběhl se naprásek a nedlouhotu dohnal mě, protože jsem netkal sprej.

Ginevra →

za chvíli
li násí
dříž pří
a zde dne
dříž řecky sre-
dotrodravatci;
zase opět, protože
chápa byla závěra
za chvíli tam byly veče-
ni a čekali jsme na BG.
Na jednu se objevily
v dálce. Ale to nebyly
byly v chaze, když tam
vlezli oknem. Evaku-
na ne zavolal, aby se
chromadili na horu.
Právě BG a řekl nám,
že klíč byl pod schodištěm
kde mělci hýzely. Vrábí
jsme si z cházy všechny
veči a odcházeli směrem
ke autobusům. V autobuse jsem
zprávili a tak nám cesta všeliká.
Když jsme vystoupali, nikol
Daga ironicky, že až přijedeme do
města bude ručing a tak televize
a to až si poznáme. O měsíc
splynulo s tím pondělníkem. Když
jsem ho vyslechl, žádal jsem se sná-
protože jsem si na Daga vzpomněl

dal
tic
Tat
ka
Ne
uq
al
no
la
pr
za
tri
ge
Pr
se
vo
to
ta
lo
ly
ig
ee
st
-o

stříbrnou cestou a kouzlenou mìní). Takže amží. Moksi si všechno vše, že je
na této cestě je zelený anebka, o které má dano všecky odkazadlo
Míša, a takže se vydávám nevražit k Pustým lánům v Karviném. Nacházíme
u železničky. Vstoupíme do výhybky. Máme dle návštěv. Za stromem ještě následují
kartičky a vedle ní 13 žlutků. Následují díky první žlutkou a takže
radostí zas
dále vpravo
li ostatní

Toto znamení je
pro nejlepšího
⇒ výpravy za Yetim

5 cm	6	2	13	(5) bokú
Oblast průsne	↗ město	↗ město = 2	↗ město	

Já něj byl. Jeni jsme se a následně už třetí. Nejdřív bylo výhodnočení závodů z výkonu vráza (později vedle). Horačka čekala patnáctiletá vícež a ten díl dal naštěstí, aby když se i uval. Metla jsme počítaly vedení programu. Dříbralí jsme počítat všechny z finálních hodnot, takže se jistě každá skvělá hra CINKACKA. Po ní následovaly hry s pomerančem a šípkami nad župatky. Pak přešel spolek jáde v zimě sportovat. Potom byla hra moje předčetníkem 21 významných osobností a významných členů si mě započítalo jeho jméno ažm když jsem počítal. Nadešla odbytová vedeře a po ní povídání o středečních výročích schůze. To nejdřív byli ve své koži. A říká zavětlounko jsem všechni chrapali.

1. 510
2.
3.

K budil jsem se zdeně před hodinčkem. To jsem uviděl dano na muk
s hřebíkama jak se vysouvají ze spáčky. To nějsem věděl, že
se bude vrtat. Jako všechny ostatní vzbudil a ozvali, že se roz-
vívka nekoná. Ale my jsme ho nultužili apon na dobrovolnou.
Vyběhl jsem ven abylo ráno počas. Zavítili jsme si a opakovali
jsem vstání do chalupy. Tam se nám zdaleko, že je úplně vedro. Oba-
žilci se vyzkoušeli. Bohužel jsem mne řekl spěchat na oběd,
abychom stačili anthona a tak jsem se vydali po krátké závase.
Neměl jsem běžkařské boty a tak jsem jel v normálních. Ostatní
mě nechali za sebou. Pak jsem dohonil Eva a já jsme spolu.
Na jednom kopečku jsem narazili na zasněnýho Dagga, který sedí-
val na zády snežnu ve slunci. Byl to velice netradiční pohled. Aži
k hrdinu jsem si tam povídali. Narazili jsem dal. Jednou mi
vypradla botka a vrázil a dole dí Dag chytil. Poděkoval jsem,
ale to něj si to svízel prý. Dí se ním. Za chvíli se objevila chala
v kleně jsem měl obědu. Naobratně jsem se a vyrazil na zpa-
decni česku. Nevím jak ostatní, ale mě se nelíbila. Konsek od obě-
dovny mi řekla paní Štajbla na Švájcář. Bohužel praskla, a tak
jsem se se sprežem počkal. Ostatní si konsek všimli a pak odbo-
dli. Sprežmu dal Mati fodačku který měl kouzlo od Pánora
a pořídil mu ho. A tak nejem mě sprežem řekl a ostatní ne-
věděly. Konsek jsem se cítil dovede na lyže který mi zbyla.
Sem tam jsem se kontrovali a řekl jsem jsem zasevili u kročeho
pozorka. Skoro u chalupy BG nás pozorovali a řekli (možná), kteří
jeli v horském stonu a dí řekl sc mn bosnici nemohl uhnout
a tak řekl užebodit a rázil a on mi řekl na moje lyže.
Bezdíl dal, ale sprež na něj zavolal, aby se hrálo? Řekl
že předpis byl. Aži mě čas a asi jsem
ho nastavil. Rozložil se napůl a ne-
děl důkladně, prosil jsem řekl spre-

Ginevra →

za chvíli
li násí
a zde domě
dám řecky své
dopravníky;
zase oříši, protože
chápa byla závraň
za chvíli tam byly vedle
něj čekali jíme na GC.
Na jednom se objevil
u dálí. Ale to nebyl lid
bylo ucháče, kteří tam
vlezli ohnem. Evaku
na ně zavolal, aby se
chromatidii na hore.

Přijetí GG a říká nám, že klíč byl pod soudcem kde našel křížek. Váleční jsme si z chasy všechny večí a odcházeli s měrem ke anabněn. V anabně jsem zpívali a tak nám cesta všechna. Když jsme vystoupovat, nikoliv daly ironický, že až pojdeme do mě bude pravidlo a pak televize a to je si povídáme. O mě se to spinilo s mím pravidlem. Když jsem ho vyslechl, rád jsem se smál protože jsem si na dobu zapomněl.

25.1.78

Výroční schůze

Tento den jsme se po dobu deseti hodin oddali

tréninku dobrovolných

Na program bylo hod-

nocem uplynulo celé

lovelo rok 1978

a zároveň dale

plán činností na

tento rok rok 1978

Na tuto výroční

schůzi se měli

dostatit začlenit

TS PHOSF přišel

jenom jeden

a tak jsme

následnou

odbornou

touristickou

představili

program, který

je v tomto

roce ieho

Systém pro

závěrečnou

polovinu

jane smí

varovat

pozor

NANGA HARTAT

SOBOTA 11.2.

Sraz jsme měli před pláňákem. Museli jsme čekat na autobus. Vlastně so ani autobus nedýl.

Byla to stará hrkavka pro 20 lidí. Našlo bylo 28, takže jsme měli velkou radost. Na odjezdu byl Šaký Ženský. Měl přijet v úterý večer mísťo

Jana. Když jsme se konečně vmačkli do autobusu hrkavky a já jsem sačala vysakovat gumačky, byli jsme jako lidé do herbáře. Bylo nám po cestě divný, že jsme se s tou hrkavkou nesaboreli do sněhu. Jeli s námi i Třísoni. Když jsme vylestli z hrkavky, uviděli jsme barák. Kdyby ho někdo chcel přirovnávat ke Ginzellárně musel by se chystat za břicho. Potom jsme se v jídelně rozdělovali, kdo s kým bude spát. Ja a Ránka jsme měly so „šestku“, že snáma spal Michal a Ondra.

To jsme si zase jednou učily. Když jsme se zabydleli, šli jsme na stráňku lyrovat. Udelali jsme si klouzadlo a jezdili jsme po káhozach. Včer jsme si v kubovně pěkně saspirali.

Blanche

NEDEĽE 12.2. 78

Přáno jsme netrpělivě čekali na budiček. V našem pokoji se dělali všelijaké věci. Protože Jana byalel vedle nás museli jsme být zticha a nesměli jsme řádit. Jana na nás přišel a Spregyho, Swena a Gense poslal proběhnout. Když se vrátili šli hned na rožovičku. Já jsem nešla, protože jsem byla nemocná. Po rožovičce jsme šli jako služba do studánky pro vodu. Vrátili jsme se presně na odjezd na Nanga-Parbat. Stoupání nám šlo dobrě. Po chvíli náš zastihl velký vítr. Ještě chvíli jsme šli ale, pak jsme se rozhodli že se vrátíme. Otočili jsme se. Když jsme se vráceli šli jsme podél silnice. U chaty jsme špičkami slalom a některí skákali z můstku. Na štěsti si nikdo nezlamil kyči ani nohy ani ruce. Asi pět lidí zůstalo odpoledne v chatě. Když se skláňala k večeři šli do chaty. Byla večer. Po večeři jsme šli do klubovny. Hráli jsme tam různé hry a testy.

3. Den - Pondělí 13.2.

Ráno šli Jana, Zeno, Krabatič a Mikael nakupovat. Nás pokoj jen tak-tak ušel trestu za nekázeně, běhání. Po budíčku byla jako obvykle rozvířka. Rendy se ukázal jako otužilec a šel bez trička. Několik lidí se otužovalo sněhem. Byli jsme rádi, když jsme se odti v teplé chatě. Chvíli jsme čekali na snídani. Po snídani odšeli ti, kdo měli sjezdovky, na Klinovec. My, běžkáři, jsme museli čekat na Jana, až se vrátil z nákupu. Sjížděli jsme kopec před chatou a skákali. Když Jana přijel a připravil se, odšeli jsme na túru. Nejdříve jsme výšlapali kopec u chaty k lesu. Potom jsme pod veleňím Krabatiče vjeli do lesa. Cestou jsme viděli samé sedule: Pozor! Státní hranice 200 metrů! Dajeli jsme až k městu České Hamry. Tam jsme výšlapali kopec, který už byl skoro nad chatou. Na kopci odpadl Martin, se kterým šel Jana nazpátek. Byli mezi námi dva Tritoni, kteří moc neuměli lyžovat. Byl to Martin a Ivan. Myslím si ale, že Ivan byl lepší, protože když upadl, jel dál. Když upadl Martin, začal břečet, a to se mi na něm nelíbilo. Potom nás vedl Krabatič. Sli jsme lesem, potom jsme sjeli mezi různými klacky, kteří vyučnivali ze země a o které jsme si malem roztrhlí kalhoty, k silnici. Při tom sjíždění vypadla několikrát Spregovi boty z lyže a musel jí honit. Podél silnice jsme se dostali do chaty. Po obědě jsme mohli zastát na pokoji, nebo jezdit před chatou. Já jsem si zvolil první možnost. Opisoval ~~si~~ jsem si písničky. Mezi nimi byla i nová odbílová Vrbový houština. Pak jsem ale nedolal, a šel jsem taky ven. Venku jsme si plnili skok z můstku a nebo jezdili slalom. Nebyli jsme tam včak dlouho. Služba šla připravit večeři, a my jsme šli chvíli za ní. Ještě jsem si však stačil splnit skok z můstku. Po večeři byl společný večer v klubovně. Zpívali jsme a naučili se Vrbový houštiny. Potom začal Zeno číst knížku Rájem i peklem, kterou jsme pak četli celý týden na pokračování a při čtení každý třetí člověk usnul. Když Zeno dočetl několik kapitol, posílal nás Jana po pokojích spát. Po umyti, případně osprchování jsme se u nás ve trojce bavili. Řehoř nám pohrozila, že budeme škrábat brambory pro celý oddíl. V úterý jsme se proto naštvali, když jsme museli být kvůli tomu zticha a dozvěděli jsme se že brambory nejsou a nebudou. Ale večer jsme to ještě nevěděli a byli jsme radši ticho. Z toho ticha jsme nákonc usnuli. Večer několikrát začal Spregy mluvit a slávat nám „narkózu.“ To znamená pichnout pod oko nebo jinam. Když narkóza, tak narkóza, řekl židovský Šwen a „příšpendlil“ Spregy ho na zopení. Jedině tak ho totíž šlo umlít.

zapsal

6ens

Výsledky	hrv	Sečnovky	
	34	15.) AMINA	20
	31	16.) RENDY	19
	30	17.) JARDA	18
	29	18.) FILIP	18
	24	19.) RENE'	14
	7	20.) JIRKA	
	16	21.)	
	26	22.)	
	25	23.) PETR	15
	23	24.) ONDRA	12
	77	25.) SWEN	6
	22		
	22		

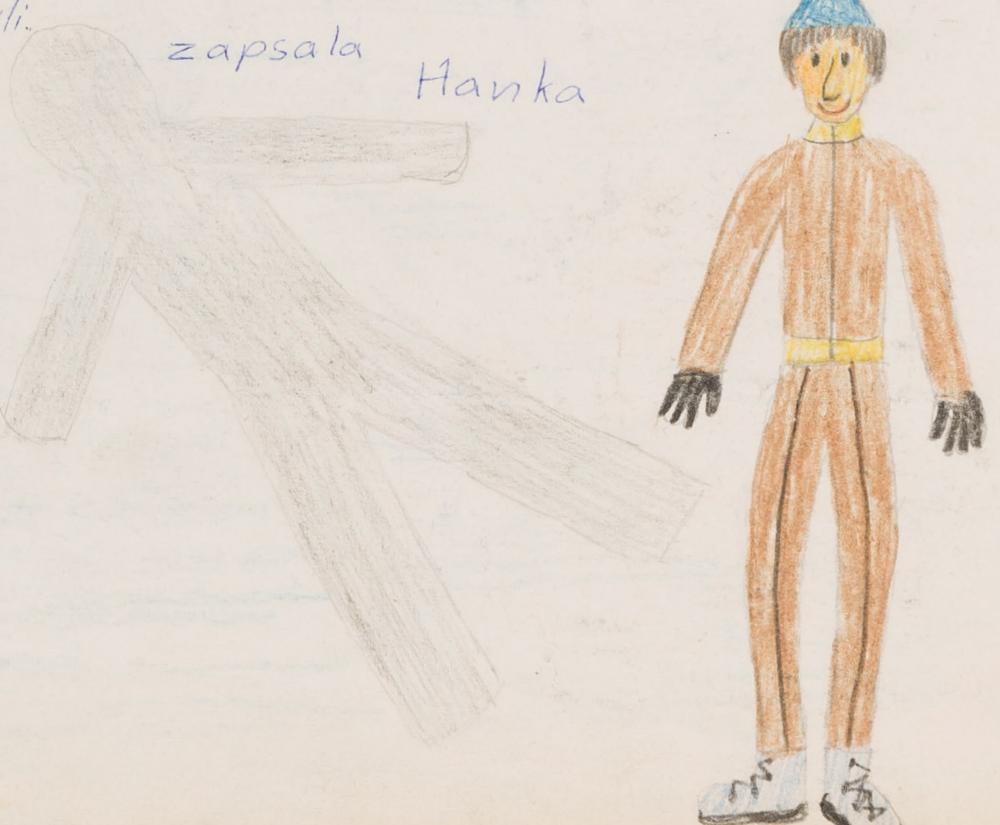

4. den - úterý 14.2.

Ráno nás přišel Rehor řebudit. Protože už nikdo z našeho pokoju nespal, rychle jsme se zvedli a běželi na rozvevku. Nebylo zrovna nejteplejší a tak jsme byli rádi, když jsme dobehlí na zpátek do chaty. Všichni šli hned na pokoj a my s Blanchetem jsme se sly umyt. Potom byla snídaně, po které si někdo odesel ven splnit okoly z lyžařství, co ještě nestačil. Ostatní bili v židlech, nebo dalej v klubovně a hráli sáhky a jiné hry. Takto jsme v drželi až do oběda. A po obědě nám Zero řekl, aby jsme se převlékli do civilu, protože odjížděl Jana. Kdybli jsme před chatu, samozřejmě v civilním oblečení rozloučili jsme se s Janem. Přišel Zero a řekl: „za mnou“! A rozběhl se na zasnežený kopec před chatou. Všichni jsme se v okamžiku rozběhli za ním. I když v tom oblečení a v těch botech co jsme měli na sobě, nebyla žádná slast škrábat se do kopce a ve sněhu dostali jsme se přece jenom dost vysoko. Tam jsme vyslapali různé propojené částičky, ve kterých jsme hráli vlnkovou babu. Když už byli všichni vydýchani, rozhodl Zero, že si každý vydělá do sněhu svůj otisk. Střídavě, jeden po druhém jsme padali do sněhu. Když byly otisky hotov, Zero se to moc nelíbilo. Pošli jsme tedy o kus dál, vyslapali jsme kruh a rozestavěli se po něm. Chytli jsme se za ruce a po odpočítání a poslouchej! Se všichni na ráz stáceli do sněhu a tím ozdobili kruh svými otisky. Potom jsme si ještě jednou zahráli vlnkovou babu a sesli jsme dolů do chaty. Brzy byla večeře a po ní začal jako vždycky večerní program. Zpívali jsme písničky a Zero četl. Najednou byla sijset kapela. Nejdříve byla slabá a pak tak zesílila tak, že uplně řvala, rozhrnul se závěs a do klubovny vnesl Senty. Všichni měli radost a vítali Senta ho. A když se i Sprgy usadil po vrátili Senta ho, četl Zero dál. Když dočetl, poslal nás spát. Po vteřinu měli ještě Ondra a Michala plno řecí, a když ohromili bylo takové ticho, až jsme z toho všichni usnuli.

zapsala

Hanka

NANGA PARBAT 2.

STŘEDA 15.2.

Hned po budíku nastala první rozvevka. Jakmile jsme vylezli z chaty mítala nás mlhavé počasy a ne zrovna nejlepším větrem. Po rozvevce jsme se rychle maomídalí a my blížkou myslí směrem na Klinovce. Od Klinovce jsme pak někdy dleho běželi podél silnice, při tom jedl okolo každý svůj oběd, kdež jsme po omáčce dostali na cestu. Týden za hodnou chvíli jsme odbočili na leoničku a místním sečením do vzdali dolu. Jakmile jsme vylezli z lesa, bylo vidět nejaký rozbořený mlýn. Každý hned myslil krátké přeslinky a několik domků jen spraguemu se nejak mechlido domků někde. Pak jsme pokračovali do kopce, nahore do některé fukaly a v mlze se běhala takže bylo vidět dost daleko. Z kopce nám do moc nejelo protože len vše fukaly mudi nám, no dost dlouhé doly jsme dojeli na nejakej dost každémou silnicí. Sam chlil Senti několik obrovských, kteří by se o nám vypravili ještě do Vojna pro děčino. Nikomu se nechalo a jeden po druhém zjížděl dolu k chatě. Mní se takz někde mechlido, ale nakonec jsme urazili že alespoň kaňku a mužu zazír reálně dobrodružství a tak jsme my když myslíme jsme narvali SAS podle členů kdo výpravy (Senti, Amina, Swen). a první dobrodružství náslo hned, vylezli jsme k neznámému potoku, ale jak až dorazil na druhou stranu když nebylo možno ani látky. Naštěstí byl přes potok rozřený ostrom. A tak jsme zali lyže a poslali po kluzkém kamenu šlapání na druhou stranu. Nejeli jsme ani několikometru a uviděli jsme překrásnou skálu s obříma cihlovými pecemi a jedním opuštěným našením domem. Senti řekl že by se den dům mohl koupit opravit a oddíly by sem mohly jezdit. Pak jsme myslí dál přes sedmera kopčů a sedméra údolí až jsme se ocílili se Vojnou kde jsme nakoupili medikamenty a malým motoráčkem se vrátili do vesnice Čes. Hamry odkud se už bylo kouzlo když dojde. Návštěvi jsme se a měli výpravu, při kterém nám Zero věděl člení na pokračování. Po výpravě jsme všichni spali. Spragi nám v noci ještě chráli něco myslíval, ale pak jsme všichni usnuli.

Swen

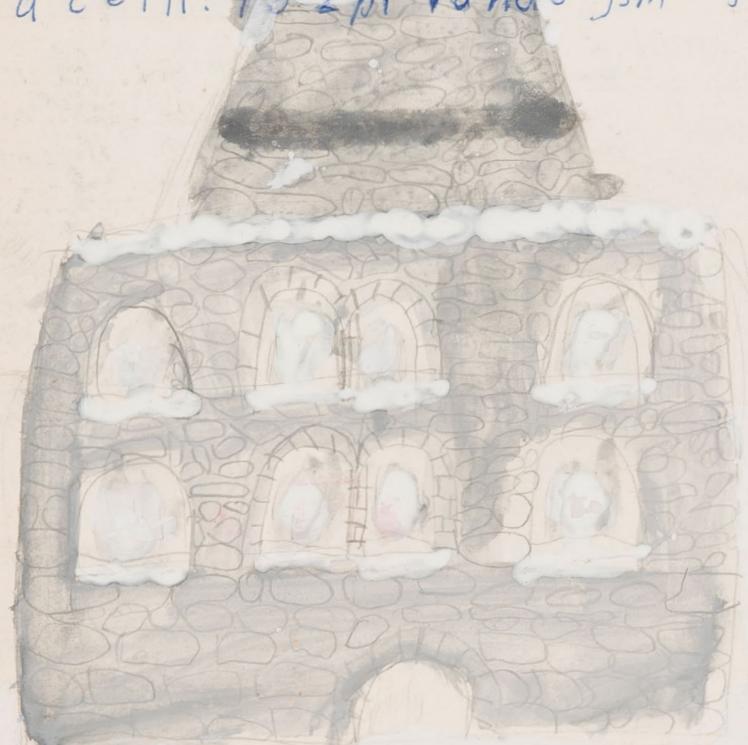
Budova v opuštěné výpance

ČTVRTEK

6. den

Ráno jsme netrpělivě čekali na budíček. Hojnou k nám vtrhl Röhř a řekl stručně: "BUDÍČEK". Po třech minutách (po třech minutách) jsme běželi za Röhřem do Háje. Když jsme běželi do chaty všichni jsme se klepali, ale zima nám nebyla. Porozvívce byla snídaně. Po ní jsme se pomalu oblekli. Pak jsme vysli před chatu namazali lyže. Před poledním jsme výjeli běžkaril směrem na Klinovec. Cestou byli menší závody. Pak jsme jeli dál a dojeli jsme pod Klinovec k vleku. Počkali frontu a jeli jsme, já jeli se Spregem při závodě jsme nasebe hráli já jsem si myslí s se zblázním. Na Klinovci jsme šli do restaurace na oběd. Při oběde jsme si všimli, že nám chybí Genu. Zachvili ho Röhř přivedl. Po obědě jsme sjeli sjezdovku. Dole jsme se rozdělili. Slabší jeli z Ami novi do chaty. Ostatní šli se Sentim na vápenku. Po úmorné cestě jsme dorazili k výpence. Byla to stará kamená vápenka a lom. Když jsme se vraceli tak se stmívalo a dojeli jsme zatmy. Po večeru jsme šli do klubovny, kde jsme zpívali a četli. Po zpívání jsme šli spát.

Neki

PÁTEK

17.2.

Ráno po obvyklé rozcvičce jsme si uklidili v pokojích a po snídani jsme šli na rassádku autobusu. Jezdár i běžkarí šli společně. Před odjezdem jsme dostali velký chleba na oběd. U vleku jsme si připnuli lyže, vysli jsme na horu a začali jsme dostisku rychle sjíždět sjezdovku. Ten den jsme měli snůlu. Klády padaly a sjížděl do sněžků a sklonů. Ani ja somu neušel. A když jsme byli dolu, nedalo by se říct že jsme byli suchý. Ale nikomu se neradilo. A tak si nemůžeme říct že ten den byl spásny.

Spregy

SOBOTA 18.2.

Príjezd na Gg3

Sobota už byla za boráček krátká. Vstali jsme a šli jsme za mýdlem rozevíčku, po rozevíce jsem řádili barobby. Triton se dlel na řepečkování.

Mezi tím Aragorni uklízeli pokoj.

Když se Triton vratili šli jsme za obuví, vez. Pak jsem došel k obědu chleba. Za neděli po obědě přijel autobus a jeli jsme domů.

Přijeli jsme k plánovací komisi.

Na horolez se mi velmi líbilo.

Rezdy

Jako obvykle je vylet v půl čtvrté. V autobuse bylo veselo. Nejdřív jsme se bavili s Blančínou, gumovými zrňaty a potom jsme hráli slavní hry. "Sláva něj jeme taky" řekl Blančák. Vzali jsme si lyže a baťky a šli do "Ginclarney". Jano, pojďme zase do pelechu," zopál se 5-10. "Ne," řekl Jaro, vyměnime si to s Tritonem. Nahore budou spat hubeny," řekl Jaro. Nahore jsme spali já, Blančák, Škranda a Blaž. Vybalyli jsme si spačky a také včetně. Dole jsme se navočereli a začaly pat písniček. Potom jsme šli do pokoje a zasklily do posteli. Sestra jsme všecky nespali. Pohledali jsme se o tom jestli se nám někdy stane, že jsme mohly někoho zachránit např. před pozdninkou, pěknou nebo i jinými věcmi. Nakonec nám Irena přečetla povídku. Hned po včeráci jsem usnula, proto nevím co se stalo dal.

Čert.

2. den na GG³

Ráno jsme vstali v 8 h. Za chvíly následovala rozcvička. Když jsme se vrátili, tak jsme viděli Gama jak jede na rozcvičku. Potom následovalo mytí a očištění v horském potoku. Nasnídateli jsme se a čili obléci na lyžování. Čekala nás doba otváření týva, až do restaurace Sport, kde jsme se nejedl. "Volala Blanka. Nevidí řed" to pojde z kopce. Ten je velký: "Rozestupuj, rozestupuj." Za mnoho si dej růži mnoho to nejede. Už chybí jen Gam s Ireneou." Už jíčíou "vykřikl někdo. Co to?

Irene kde máš hůlku? To jsou Gamma, já a Gam jsme ji zlomili. Už jen kousek, řekl Jano. Takhle za tím kopcem, Janotacky jsou všechni "řekla skřenka. Chilli tady budem jezdit. Nesjela jsem ani jednou a Gam už přišel se zlomenou lyží. Jak se ti to stalo?" Pojď ře už jistě zavolal Flóř. Oběd byl docela dobrý. "Knee a Narmy zavodili kde vydří dýl nejdíl. Nejdíl to vytáhl knee a přidružil se například stejně. Po obědě jsme s novými silami vyskočili na společnou cestu. "Sano, voláte čert!" Mám po lyži Jano. "To se nedáš nic dělat, musíš objít až na Cinclárnou. Už, už ně nemůžu. "Řed" se pochvaluje obopředu" řekl Jano a "a vidíte do NDR." Když už bude vrahové? Hnedko, hnedko. Už jsme nahore. "Čerte jed" cik, cak "řekl Jano. Sedmera poslední. Která zata jsem si měli nejvíce. Už jsem u ohně. Navícete se a přijďte nahoru. "Budeme hrát na pravdu?" zeptal se Šperek. To znova ne, ale něco podobného. "Každý řokne jednu otisku a k tomu i jméno nebo přezdívku a dotýkaj bude maset oaporačkou" a povídával Jano. Největší otisku dal Jano. Pak jsme založili do polohu. Gam nám totiž povídaly k Mikulášových patálků. Podle ranního rozhovoru s Gamem jsem se dozvěděla že cihl 5. povídala. Neslišela jsem konec ani první, protože jsem byla hrozně ospala! Když jsem si zlomila lyži tak nás bylo 43, a neměla jsem sbohem čerta.

čert.

Odezd GG³

Je naše poslední ráno na zimním GG³. Byla neděle. Ráno nás hned po bráčkách odvedlina rozcvičku. Po rozcvičce následovalo mytí a očištění. K snídaně se rády dojedali zbytky z večeře. Ráno mnoho ještě jsme řekli, že malý vellepovat lezen lži. Zanecháno jsme vyleti. Jel s námi i Dag. Cesta vedla skoro pořád z kopce. Každým z nás bylo jasné, že se potom pojde do kopce. Dag zůstal u něco pozadu a my jsme se o něj nevzajímalí. K restauraci jsme dojeli druh, a proto jsme se stli až na Onchar a Michala ještě projed. Po obědě jsme jsme využili zpět, přes Pytláčkové kameny a otámlind do na Cinclárnou. Ihned po příjezdu vklizeni obaly jsme využili. Autobus byl ně připravený, my jsme jenom nasadili a jeli k Praze. Nejdříve jsme se bavili sumi. Žá, Blaník, Bludka, 540 a Skřenka jsme hráli zajímavou hru v zoo. Potom vezal někde do inký kytary a už jí neodložil až na konci. Inak poslední písničku jsme si zazpívali večeřku. Barviny stínky." Potom jsme si ještě vodili ruce. Tyto hory svítily oba dny krásně ohnivě. Každý se snažil těšit na příští zimu až zase rytmické někde zastřachanci běžky čert.

BAROMETR

je hodnocení v kterém se hodnotí
většinou naše práce za práci

JASLEČÍ PRÁCI

(v klubovně, Luciérni atd) se může dostat

až 15 bodů. Za hezký LD. se může

dostat až 20 bodů. Postupem do

další hodnosti získáš 5 bodů. Splníš-li

si další bod v NK, dostanés za něj

dva body, za kroužku 5 bodů a

zcelou volné práce se do Barometru poří

= - 7 bodů

pozdě na akci, máš -1 bod.

Přijdeš - Li

FINIS TERRÆ

Sraz byl po Braničkém vodáči. Šlo sice kolem poloviny oddílu. Pochopitelně, jako skoro žádný akce oddílu se nezdala bez opoždění. Po vystoupení živáku jsme odlehlali na památné místo, které znali pouze tři Argonauté. Tam jsme si také dali první nastín s pokrývkou. Byly zde připomínky zážitků oddílu. Na tomto místě byly také ustanoveny první čtyři body třídího rádu. V klaučích všechny již probitely mylenky na jebovacíky a Argonautech a zpominky na lidí kterí, našimi rádami prošly. Poté jsme se odlehlali do lesa s pokrývkoumi. Kladavni, které jsme přebrali, na konci tohoto lesa bylo podle se sražítkou. Tu mi nám vyrobili novou hru na gorniku. Pravidla jsou velmi prostá a jednoduchá. Jeden člověk byl přivázán ke stromu, kolem kterého lezely v travě různobarevné lítsecky. Gornila se snažit la co nejdál poset lítseckou udržet, ale to se moc nerevelo. Kde, který byl vybiti, mimo ukončení lístek se chodili k jednomu stupni nabíjet. Po této hře jsme přesli po kladavcích zpět a celou hasičku jedna zastávka, na které jsme se naricili novou přívěsky "Jiří Bratr", a zakončili jednu hručku. Následně jsme si dali masop a polévku a vprávily jsme si další pokrývku. U Braniče jsme se rozloučili a odlehlí k domovům, naplnění mnoha zážitků.

Kral

LODĚNICE

29.
B.

58. AKCE

Začali jsme se pomalu scházet v půl čtvrté! První z koupalištu přišel Vova a odemkl nám. Rychle jsme se převlékli a vráli se do práce, kdež bylo dost. Když jsme poklidili museli jsme východičku ven. Zaměstnanci jsme usili a to co jsme snadili nám mnohem nebyla neznamená za sebou na klecích zářily díky svíčky stál koupaliště kromě Vory, který byl o námi venku. Velká voda vyjadřovala oddíl Argonautů a dvě malé by, kteří dorazili ahoj. Byli to Ing a Amak. Začervené zády se odali plavat a na nohou byly Argonautů Michal a Ondra. Pakom jsme si vydáli koupaliště na vodu a koupávali si začínající záblesky a povely. Asi za hodinku jsme se vrátili a rozesídlili domů.

Sven

Výprava proti proudu

(lyžaři jíž žádali pořádat)

Yeshi jsme v neděli ~9:00 v Loděniči. Násilí bylo v Brániku. Násilí jsme koupaliště na vodu a jeli jsme na sobě jsme měli nové žluté vesty, kterých jsme požádali použili jako pláchat. Jeli jsme poměrně rychle. Až na ohrožené incidenty (bez událostí) panovala dobrá nálada.

Když jsme přijeli k mostu, uviděli jsme dvě protopené koule. Vypadaly docela staré. Zde dal Jana zastavit. Když mi uvízl, vodstenskodrážel jeho hlas. Voda zde měla divnou vlnu. Dohromady to dělalo něco tajemného.

Mimo jiné mi uvízel Jana o mimořádnosti. Jen kozí tam byl stín, uctili jsme sluníčko (polohu, když jsme jeli dolů) sládekovic. Tady jsme začali stříkat polovorvi. Ale on si to nenechal líbit a tak jsme susili. Když jsme přijeli do Bránika, Ywen, Kne, gitarověsili jsme na vlny na koule. Potom jsme hráli fúzne hry (např. háček, jsme hádání když hráči cíle se svíhadlem atd.). Pomalu se ochvácelo a už nebylo tak hezký. Zpět to bylo lehčí, protože jsme jeli po proudu. Když jsem čistil koule, hodil jsem moje kormidlo houbu. Jejsem mu to opětila utekl do klubovny. On ji ale poslal bezdít stejně, a měl průšvih.

Já ale dobře, že s všecky akcemi můžeme říct: "Jo, škoda, že konáš!" a my, "Jo, je dobré, že je konec!"

Pierrot

Výprava bez názvu na chatu Metalime Xu.

7. 4. 1978 67. AKCE

Sraz byl ve Štěpánškém. Přijel autobus a vlezli jsme do něj. Bylo tam i plno lidí z kadeřárny. Jenom já a Skřenda jsme neměli lyže a Irena. Ty se měl přivést Jana, ale Jana nepřišel. Gestau jsme si dala valík hadalky. Vlezli jsme za auto busu a slapali jsme do kopečku. Nečo se k nám přidalo. Koukni. Koukni ale neměl od našeho zadního meno. Možná, že měl, ale to jsme přece nemohli vědět. Došli jsme tam. Ale dle nebyl tam žádnej sníh. Tak nejdřív Dag součal skříň na elektriky, pak jsme se zahybovali a najednou, najednou tu byl Jana.

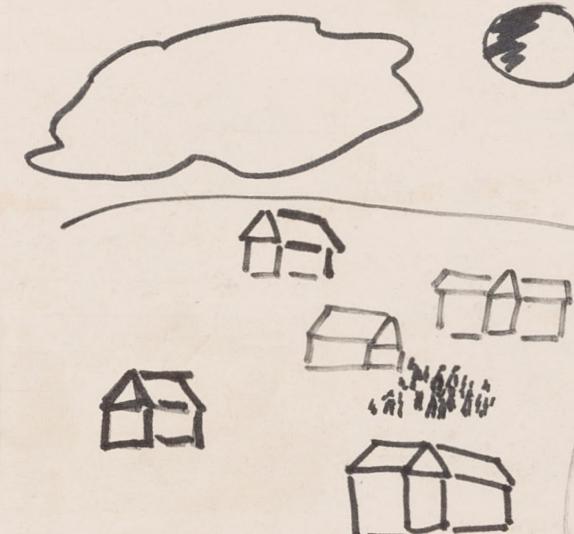
Koukni, Pletku,
budeš v kuchyni!

Pch, přej
že běžet
za autou
busem.
Včerá jsme
měli domi
a pak nám
Dag něco,
něco, no
něco poví
dal.

A protože ten koukni se malý pořád plítl pod nohama, zvedali jsme my říkat Pletek. U kuchyně na dveřích bylo todele. Pak nám Dag něco, něco, no něco říkal. A slí jsme spali. Pak sme se estě o něčem hovili, ale rovněž jsem spala. Ra'no byl budíček asi měl po zde a touž jsem dálno lákali venku a házeli po sobě sítiskama. Na následující den Dag za úkol kadeřecí výmystě pro naši hru. Sdíl jsme běkni dleho, taky přes pláň kolem křímenstiny. Musela jsem jít se Skřendou první aby jsme byly co nejbližší oblasti. Ucháty Metalime Xu. A přece jsme tam došli.

De kadeřern
ze mím tu
nechávám
zbytky

SO SO SO SO

Lyžařka
plná kříž
asinh

NIKDE

Blanche

Ja jsem mezi domácí srdcem,
a také jsem se cítil obecně.
Naši nevlastní - Dag si nechal
učít základní knihy po-
říkává a pak jsme ho mohli
začít učit. Po obecně učil
jako nadějný SEMIFOR. Po
něm jsem byl zde pomocný
až když dálku slíbil. Byla
to legrace. Malíkova skříba o-
pekla knedlíky. Pak, myslím,
že to lidem „chytalo“, a že se
nemohl ani našim rodičům
kněží pro lidé odmítlo učit. Dag
Načátní pak slyšel hru,
kterou nás připravila kocet-
ka. Prý to byla složka a nevá-
lo se poctivě, nemusí jít jsem
krátká nadobí a když jsem všechny
Tento den jsem rábenou spívan-
em.

NEDĚLE

Rozvíjení vedi Blahva no, němoc,
ale když jsem načátní. Blahva

s nimi jsem byl. Při jsem
nemohl vystoupit. Za chvíli jsem
následovali zapísaní noženou. Na něm
jsem jeho očim, že má bez hry.
Právou jsem tři členové Argonauti.
Lidi se mi vzdálit do zahrádky.
Jen Matěj a František mohli být
spolu. Prý, že jsem mao chiggy.
Naše karpatské trasy měly na-
mitky, že prý oni také nejsou
chezuli. Právou jsem byl nedo-
mylečená, mohli jsem si odet
(at. (směr se vzdál děnu misku-
mu). A tak jsem uželi blízko 1.
Závodu. Ale vzdala se odtud zpátky.
Strh se siborci byli mezi členy-
nami. Po 2. závodech vzdaloval
Rendy. Mezi početem vzdane roze-
z vzdílek vzdálejší. Jdu-
tuji byla vzdálejší. Vzdal
nou a my cestují, kterou jsem
se mi vzdálit. Náhle jsem

se strelit závodového srdce. Polí
jsem si smířil, že na sebe zaváz-
něl vzdálejší strelu. Společně jsme
nastoupili a vzdálejší jsme i pastevci
zvídavci. Když jsem se vrátil do
zahrádky, že nás nechali
nechat se vzdálejší zvídavci, prováz-
ejcím na trochu vzdálejší. Po zá-
vodu byl jsem si nblízko závodu.
Jedni přišli dřevi, dřevi za-
metali, když vzdálejší mali praví
dělníci se dělali medvědi. Zdejší
se každoukdy a hráli si s pláštěm
když jsem dorazil když jsem kan-
tobízen, když jsem vzdálejší, když
jsem vzdálejší pomocný. Když jsem
konec zvídavci. Dělal vzdálejší
ová vzdálejší. Rendy mi když
jsem a tak jsem to vzdálejší. František
si dělal vzdálejší a když jsem
nemohl. Po zvídavci jsem vzdálejší.
Zde mi to dělal vzdálejší. Cíti to vzdálejší když
po cestě vzdálejší vzdálejší. Jeden
je vzdálejší vzdálejší, ale když vzdálejší vzdálejší a
společně.

Loděnice

12.4.1978

Byl sraz asi v půl čtvrté před loděnicí. Přišli jsme tam skoro všichni až na nováčky. Znováčků tam nebyl nikdo. Vlastně jsme tam měli takovou jako brigadu. Kontrolovaly jen lodě a psali na lístečky co je na nich poškozeno nebo co tam chybí. Jenom pájnodi bylo v pondělí. Vlastně žádaly na plomě jsem uklizeli vlastěnicí. Byly tam potřeba dřívka kohene na zem a zaměst tam když jsme byli spráci hotovi měli jsme svazovat dřívka ale to zpíž byli starý podlázky. Skoro celou loděnicí jsme vystehovali až na věci které byly moc těžke nebo byly pánipevně k podlaze. Byly to krakorce a skříňky s náradím. Když jsme všechno dali spátky uklidili jsme to tam a pak jsme šli domů. Vova řekl da mě dřív než my protože mne už někde byt. Červ, 10, Krab a já jsme šli pěšky. Šli jsme letenkami sady a na pláň. Cestou jsme se bašli o táborečky a o sizení a o GG 4. Cesta uplynula hnožně krátce, za chvíli jsme byli doma. Domu jsme přišla asi v sedm.

SKŘENDA

Loděnice

Sraz byl u 900 loděnic. Jsme se do deseti hodin sešli. Přišlo na s velice poštromu, ale to přišlo cestem vhod, protože jsme si asi překazeli. Nejdřív jsme vnesli lode z loděnice a hlavní postava dne Dag začala rozdělovat práci. Jedna skupina uklízela v loděnici, další čistila opravovala a šmiglovačka lode, další skladala stany na které se Jizeru. Jano s kofkou sdržovali rozbití převozku. Delf a několik dalších lidí se dole celkem úspěšně do pál. Nejdříve se namakal naš můj komis - Dag. Bal si nejakej postrajet a já se popisovat lode. Opravdu dusevně i fyzicky věcice náročná práce. Skratcha Dag je stanov dobrak. On si práci vždycky umí upozorit. Při tom nám pocho pi teď na dělat a říkat jak jemu nescho pnd nebo že to co jsme dělali dělame špatně. Chvílema (pouze chvílema) se s ním dalo docela dobře mluvit. Ale když se měl Dag

NE
P
T
E
D
O

brat pořádat jenom z toho horšího hlediska tak nevím. Mnoz lidé ho tak berou a nevědomují si co pro naš oddíl všechno udělá, dělá a doufajme že ještě učelá. Zářejší příkaz taho co udělá je klubovna. Toho všebe necháme, protože by se toho nalož moč amoc. Angi sešte celkově k pracovní hodině. Program zněl: makat, makat a mci ji mohu než makat. To bylo pochopitelně fin teatre ticky. Praha byla jako ve velké většině pracovních akcí stejná. Mnoz se snažili, občali, jak mohli. Ale násli se i faci filutrot, kterým práce smrděla a ručky šla dozadu, a snažili se nejake fláknout. Jejich zařízení vešak většinou poslrblo byské oko Vova, který jim mneil dal nejakej práci. (Nechtěl bych nikomu povídat, že jsem mezi ty řecky trávil čas až času nepatril faby až te neahme rádi stranou.) Ke snaze spojet přijemné s užitkovými jsme se dohru potarili. Kolem byl obnubl jsem se rozesli, každý do svého blidu.

JIZERA

28.-30.4. 1978

65 Akce

Jizeru byla 1. řeka, kterou jsme jeli s našim oddílem. Všichni jsme se sešli na nádraží. Vtěsnali

jsme se do vlaku a

vyleli. Cesta vlakem byla hravá, dlouhá a unavení. Různě jsme byli roztroušeni po vlaku. Cestou pomalu vystupovali lidé a my jsme za chvíli byli sami v jednom vagónu, kde jsme hráli různé hříčky.

Konečně nadešla výstupní stanice, popadli jsme svoje lodiaky a vysunuli se z vlaku.

Šli jsme ke škole v jejíž telocvičně jsme měli spát. Dosli jsme do telocvičny a usadili se tam. Večer nám Gam četl z knížky příhod Šimka a brosmanu. Bylo to hezké. Po dočtení nám Vova řekl 5 slov a všichni jsme začali usínat.

SOBOTA

Ráno po budíku jsme se nashidali a zbalili. Odnesli jsme si lodáků a rakyty k rodu a došli pro lodičky a pádla. Pak byl nástup, na kterém nám Jano řekl, kdo ským jede a my jsme mlučili, na jaké lodi jademe, jaké pádlo máme atd. Nalodili jsme se, odrazili a vyleplili. Po řece jsme se chvíli nesli a pak jsme zabrali. Před sebou jsme měli několik kilometrů a 11 nesjízdných jazů. Před námi se objevil první jez, přenesli jsme ho, nalodili se, odrazili a jelí dál. Cestou byly menší pereje, ale zinak voda byla klidná.

Najednou se udělala první lodička s posádkou Krab a Ivana. Vylili vodu a jelí dál až do jezu. Po jezu se udělala další lodička s posádkou Aminu a Hanka. Za stavili jsme, oni vylevali vodu a ostatní si prohlíželi zářícího slunce, která byla nad řekou. Po prohlédnutí jsme se narovňovali a jelídáli.

Neki

Během odpoledne jsme přistáli v našem budoucím nočním ležení. Bylo blízko zmíceniny zvané Zvítězice, kterou jsme pochopitelně navštívili. V táborech zůstali pouze nováčci, kteří plnili plavčíkou. Po návratu dal Vova návštěv začít si „holomajzeny“. Recept je jednoduchý. Stačí dvě ždatinky dvořstva - každou z hrdce má bytelnou (někdy taky ne) hřívou hokejky - a jeden míč. Účelem hry je dopravit míč do brány protivníka. Hřív se drží jednou rukou, je zakázáno používat ji jako obousmek a točit s ní náhradní hřivoj. Taktodle ještě hráči mohou hrát oběti - nováčkům seto nedoporučuje. Hraje se do posledního zbyteku energie.

Po večeři jsme si dali „zpívání“ v římské jsme měli možnost dle novým členům oddílu předluky. Pro nedostatek nápadů byly uděleny jehrom dvě - Bohosť pro Michala a Cita pro Ivana. Totež pro sobotu Fše.

Krisy

JIZERA

30. 4.
1978

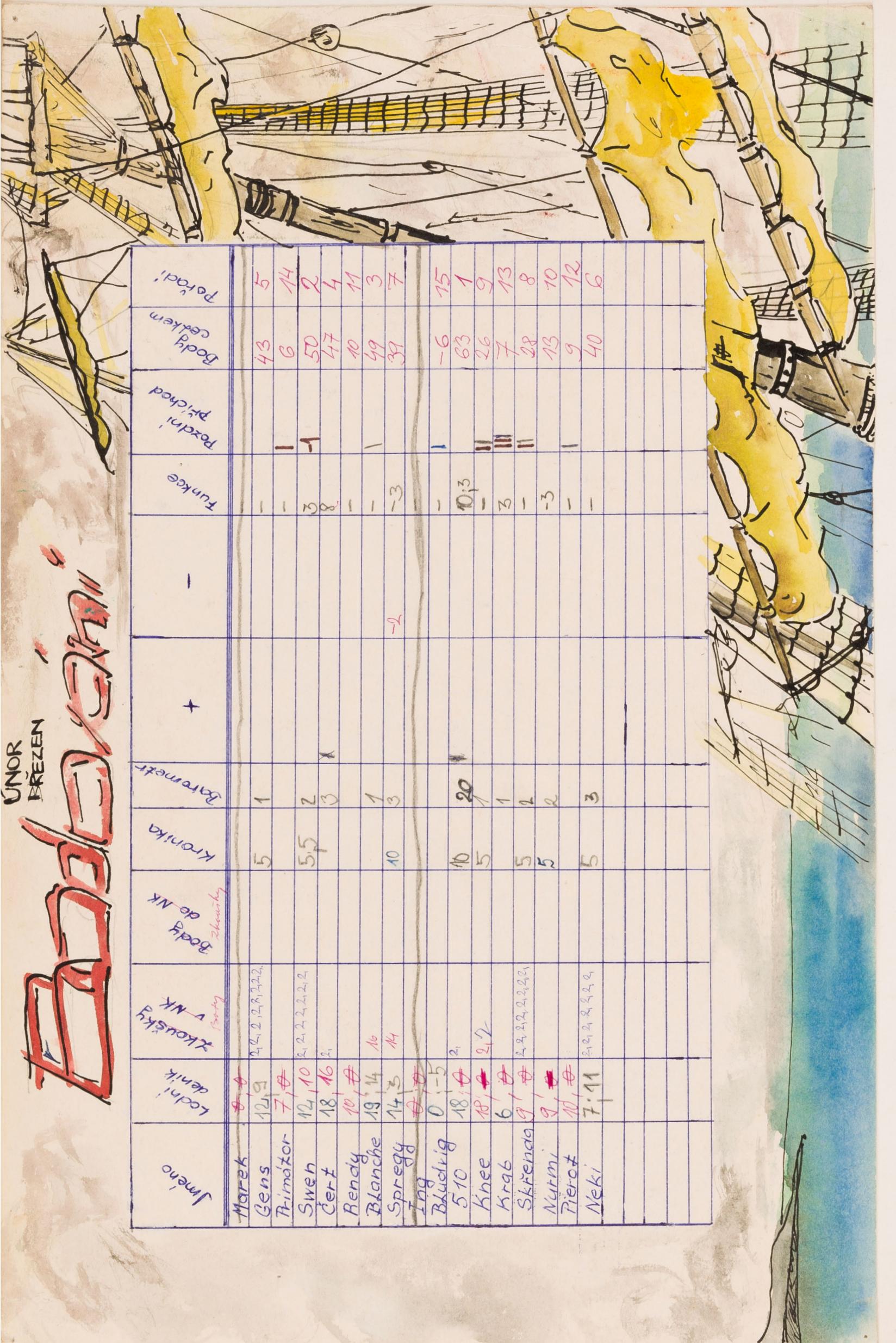

zapsala:
Amina

Ráno si daly všechny rušivé elementy pokles na horizont (v tábore zůstalo 6 lidí - 3 kadety a kapitánem). Potom se nastali i taci, kteří se vykoupali. Po vydání snídani se jelo daleko. Jezu už nebylo moc a tak jsme za krásného slunečného počasí dorazili do Pladě Boleslav, kde bylo naše poslední ležení. Nastalo velké unavení lodí, přičemž se stala jedna bohu nelibá věc. Amina s Hankou vytáhly lodičku na břeh, Amina někam odešla a nechala celý cíklid na Hance. No... Očekávané přijezdu autobusu (pro někoho dokonce netrpělivé) jsme si zkrátily čtením Šimka a Grossmanna, "tagbiekem" a slepsou babou (pardon, ona nebyla slepá) na ARGO zpísob. Hra zpočívá v tom, že si postižený dříve postižené místo. A pak... adios poslední společná výprava na vodu.

dobře nevím, jak manifestaci popsat. Stalo to, že lidé bylo moc a čekali. Proto jsme si ho opět zpestřili na práci a pokusili sestavit pyramidu, která se nám zhrátila 3. patra v osobě Gense. Zhlédnuti našich vlastních představitelů jsme se dali do PKOJF.

GG IV

66. AKCE

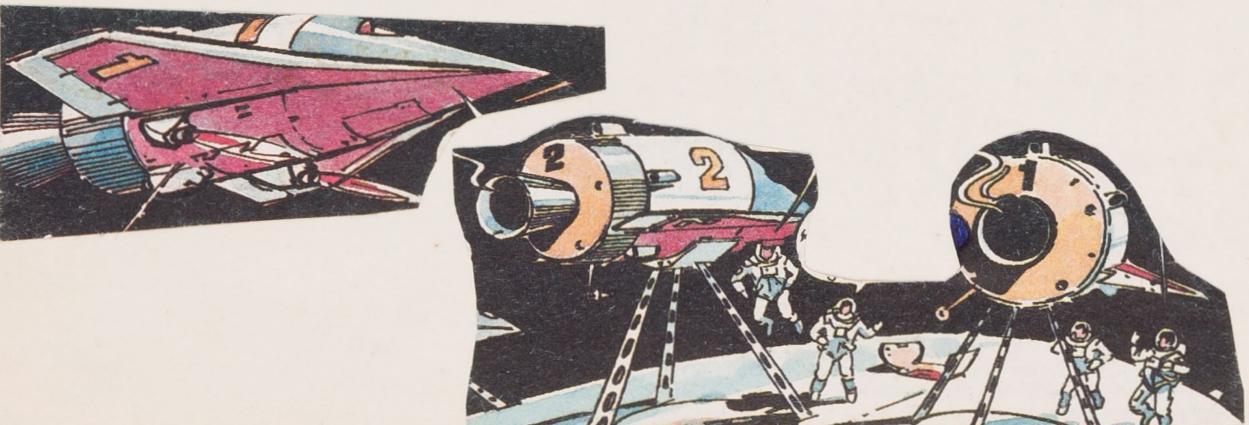
SOBOTA - 6.5.

Sraz jsme měli ve 14,15 hod. na autob. nádraží Florencie. Než jsme se všichni sestřeli, několik Argonautů si pochutnávalo na zmrzlině. Potom Jano koupil lístky a my jsme se vervovali do autobusu. V autobusu jsme si povídali a hráli hry. Cesta rychle ubíhala. Když jsme vystoupili z poledního z autobusu, došli jsme na zelenou louku. Protože se ochladilo, teplo jsme se oblékli a šli jeme dál. Procházeli jsme krásnou krajinou a hustými lesy. Pomalu jsme rozdávali oblast Tizerak, které jsme zatím znali jen v zimě. Došli jsme k chatě GG. Před chatou seděl Gustav Gunzel s několika Němcí, kteří byli také na chatě ubytováni. Přivítali jsme se s G.G. a šli jsme na naši přídomovou noční chadrnu. Ubytli jsme si spacáky a šli jsme ven. Dlouho jsme vánku nebyli, protože začala bouřka. Vrátili jsme se do chaty, navočárali jsme se a šli jsme na naše ložce. Uva nám vyprávěl příběh o vesmíru a planetách. Byl to příběh z konce života na naší planetě a odjezd velikou, dlouhou připravovanou raketou zkoumat život na jiných planetách. V raketě bylo 12 zkušených badatelů a mnoho zamražených lidí, kteří si mohli badatelé vychovat podle potřeby. Jednor jeli okolo planety, na které se život vyckytoval. Badatelé nastoupili do zkušebních letadel a letěli na znamou planetu prozkoumat. Zjistili, že se skutečně na planetě dá žít. Přemýšleli jak začít s budováním na nové planetě. Když Uva skončil vyprávění, dal nám za úkol, jak si představujeme budování nové planety my. Většina Argonautů spala, proto jsme zíkol odlezili na příští den.

NEDĚLE - 7.5.

Ráno Vova, 510 a já jsme udělali snídaní - palacinky a kakao. Po ranním mytí, jsme se všichni nasnídali. Po snídaní jsme se vydali do velmi vzdálené chaty, zeptat se, zda bychom tam nemohli jezdit na výpravy. Pocasí nám párlo. Cestou jsme se bořili také sněhem a padali do vody. Kolem poledne jsme si udělali oběd v přírodě. Po obědu jsme v cestě pokračovali. Pocasí se stále zhoršovalo. Zastavili jsme se v jednom městě a Jana s Vovou se radili. Dohodli se, že Jana do té chaty dojde sdm a my se vrátíme, zpátky do chaty GG. Všichni jsme malý žízen. U jedné studánky jsme se napili. Opět jsme se bořili sněhem. Byli jsme již unaveni. Potom jsme dorazili k hotelu, kam jsme chodili v zimě na lyžích na oběd. Tam nás po hostili čajem. Potom jsme pokračovali v cestě. Sprague, Bludvo, Blancho, Randy a já jsme šli napřed. U potoka Sprague šel hledat safíry. Dorazili jsme do chaty a převlékli jsme se do suchého. Potom dorazili i ostatní. Připravovali jsme večeři a čekali na Jana. Jana přišel pozdě. Navráteli jsme se. Po večeři jsme kraslili planetu ze včerajšího vypravování. Vovu, tak jak si ji představujeme my. Dopadlo to hrozně. Šli jsme na naše ložce na půdu, kde jsme si vyprávěli příběhy. Nakonec nám Jana vyprávěl horor, při kterém jsme usnuli.

NURMI

Liga

14.5.

67 Akce

Sraz byl před gymsem „Nad stolou.“

Jelikož tam ještě nebyl nikdo z kapitanátu, hrál se football.

Hrálo se i když přišel Sam. Přestalo se teprve, když přišel Jana s Irinou. Vova potom přišel na kole a 510 na koječkových prudích. Pak už se 510 na hrálo.

Tam jsme museli postavit věži pro rok vysoký. Potom dal Jana nastup.

na něm nám rozdal kartičky.

Na kartičky jsme si měli napsat disciplíny ve kterých se soutěží. Pak jsme měli rozčívku. Po ní Jana dal znova nastup. Při něm hoř rozdělil na skupiny A a B. Pak se začalo soutěžit.

Po závodech jsme měli opět nastup.

Tam nám Vova oznamil výsledky. Pak jsme se rozloučily a šli domů.

BLU 2 G

Běh 50m	86
Běh 300m	1:1,48
Běh sprint 50m	13,8 8
X kol vysoký	10 cm zem
-/- dálky	325 315 343
-/- závrať	180 182
HOD granaten	1745 1518
Vrh kouli	382 1 m

Klubovna

17.5.

když jsme přišli před klubovnu museli jsme dluho čekat než přišel Vova a otevřel klubovnu.

Hned co jsme se sesíli vhlavní kajutě, dal Vova spr

ggymu úkol, aby dodělal knihovnu. A pak se nás ptal kdo by chtěl dělat jídelníček Johna Silvera.

Proteže se nás hlasilo moc, muselo se losovat, výhral

čent. A potom jsme hráli hru s dvoukačkou.

V nejlepším přišel Dan, Irena a Sam. To se přestalo hrát, ale přišlo něco lepšího. Hráli již může

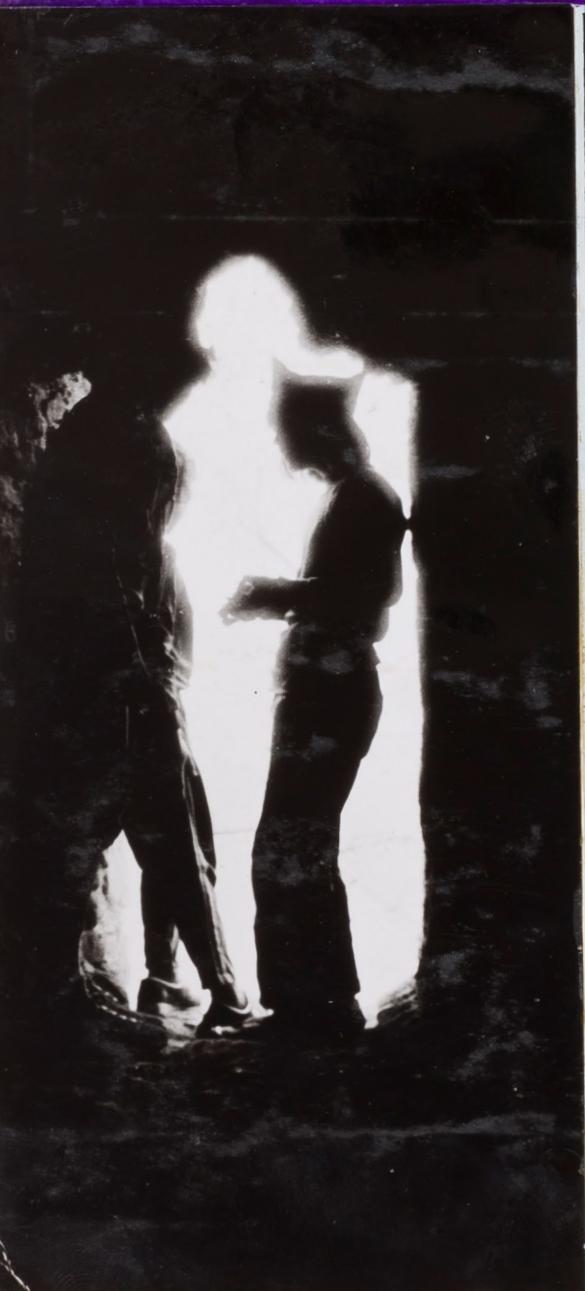
a zakletá křesna. Pak jsme házelí kápirem do dálky, a potom se jezdily závody FF 1 (Foukací formule).

BLU 2

GAZAVA

19. 5. - pátek

Sesli jsme se v půl čtvrté u loděnice Poseidona. Při nástupu nám Fletcher řekl něco o výpravě. Pak jsme nasadili do autobusy. V autobuse nám Vora řekl, že pojedeme 19 jezů .... a všechny nesdílejí dny. Když jsme dorazili do žáru nad Sázavou, odkud jsme měli řeku jet, Dag vystoupil, aby se zapojil domorodce když k vodě. Když jsme se dozvěděli, že voda je asi 10 čísel, rozchátil se celý autobus. Delf řekl, že se vratíme do Prahy a že se budeme 2 dny plácat v loděnici. Ak tak daleko to nedošlo. Vrátili jsme se do vesnice Pchled a tam jsme postavili stan. Spal jsem s Hankou Čertem a Spregiem. Spregi měl těžký vario, takže před naším stáním plápolal ohně celou večer. Za pozdní noci se šli někteří otuzilci vykoupat.

SAZAVA - SOBOTA 20.5.

Ráno jsem se probudil a hrozně lilo. Chvíli jsem pozoroval oknem dešt a vtom se probudil Spregi. To už nebylo takově ticho jako předtím. Nakonec se vzbudily obě holky. Po neblahé zkušnosti s karamelem (ondrovi chutnal) přesta lo pršet. Něchávali jsme vyschnout stanu a Dag nám četl knížku. Pak jsme se vydali na cestu.

21.5.- NEDĚLE SÁZAVA

Ráno jsme vstávali kolem devate' hodiny. Asi v 10^{oo} jsme byli nasnídani', a měli jsme zbalené lodáky i stany. Kolem půl jedenácté jsme se nabídili a odrazili. Bylo docela teplo a svítilo sluníčko. Za celý den jsme narazili jen na 2 jezy a ty se zkoničkovaly. Po druhém jezu jsme se trochu výkoupali, ale za chvíli nám bylo zase horko, a tak nám Dag dovolil, abysme se výkoupali ještě jednou, ale už naposled. Tent se tak důkladně výkoupala, že měla mokré i vlasy. Mimo jezu a koupání jsme se na Sažavě setkali také s množstvím hlavounů, takže jsme na některých místech měly s čertem co dělat, abychom neodřely lodu. Odpoledne jsme dorazili do Svaté nad Sažavou. Tam jsme se vylodili, umyli lodě a odnosili je. Jakmile to bylo hotoro, tak jsme se oblékli do odjezdových šatů, a já, protože jsem s sebou měla bagli, jsem si do něho přenášela růčky z lodáku, aby se mi to líp neslo. Potom jsme skoro každý dostali něco ze společných růček. Na mě nic nezbylo, a tak jsem skandálně pomohla se stanem. Posli jsme na nádraží, a od tamtud jsme odjeli vlakem do Kolína, kde jsme přeštupovali na vlak do Prahy. Cestov jsme hráli hru na „VRÁH“. Dojeli jsme na nádraží „PRAGA STŘED.“ Od tamtud jsme se tramvajemi dostali až do loděnice Poseidonu. Uklidili jsme růčky a resty co jsme měly s sebou, až na stany. Musely se postavit a prohlédnout. Ja už jsem ale ani jeden stan postavený neriděla, protože jsem už musela jít domov.

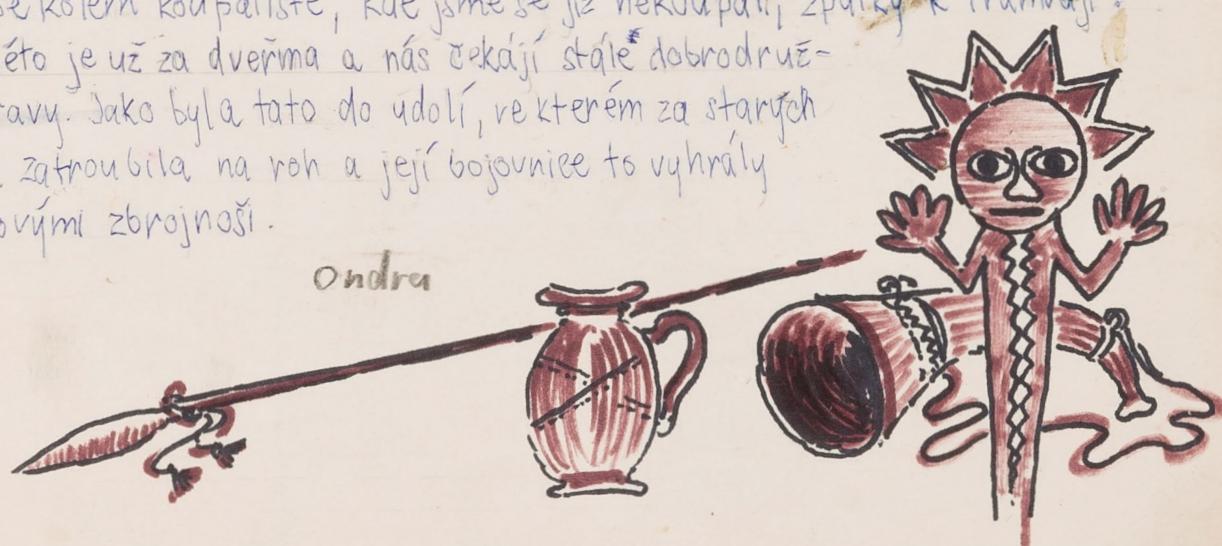
napsala

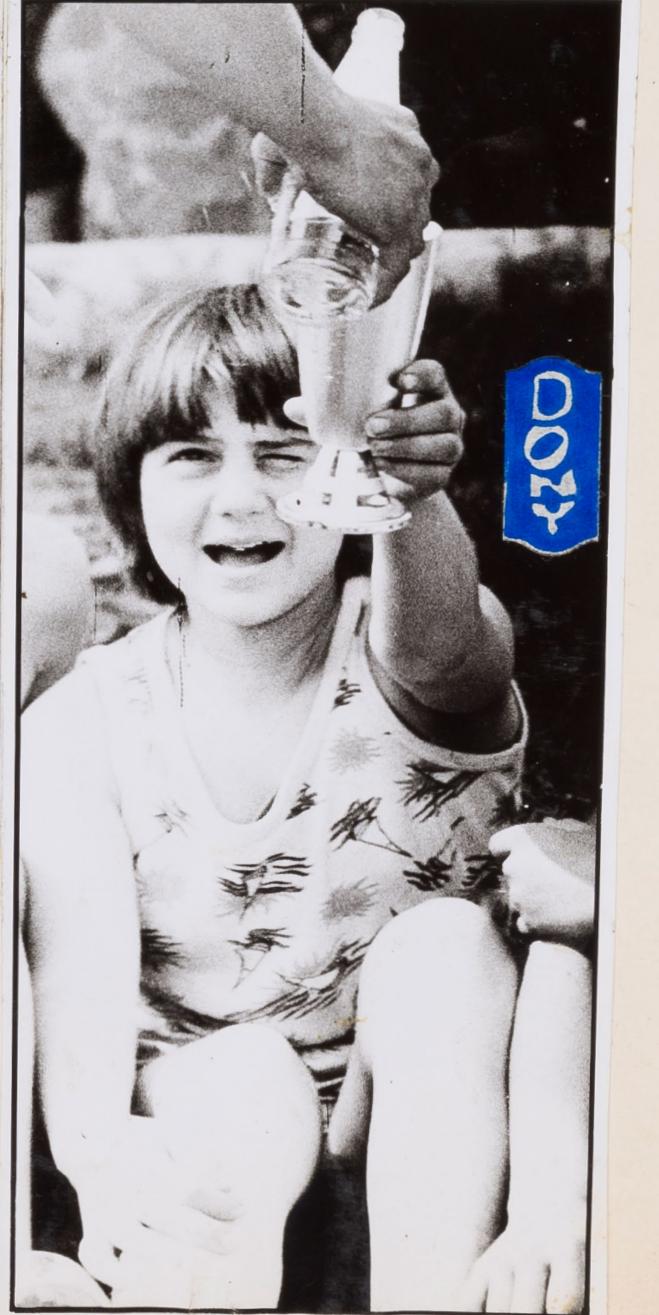
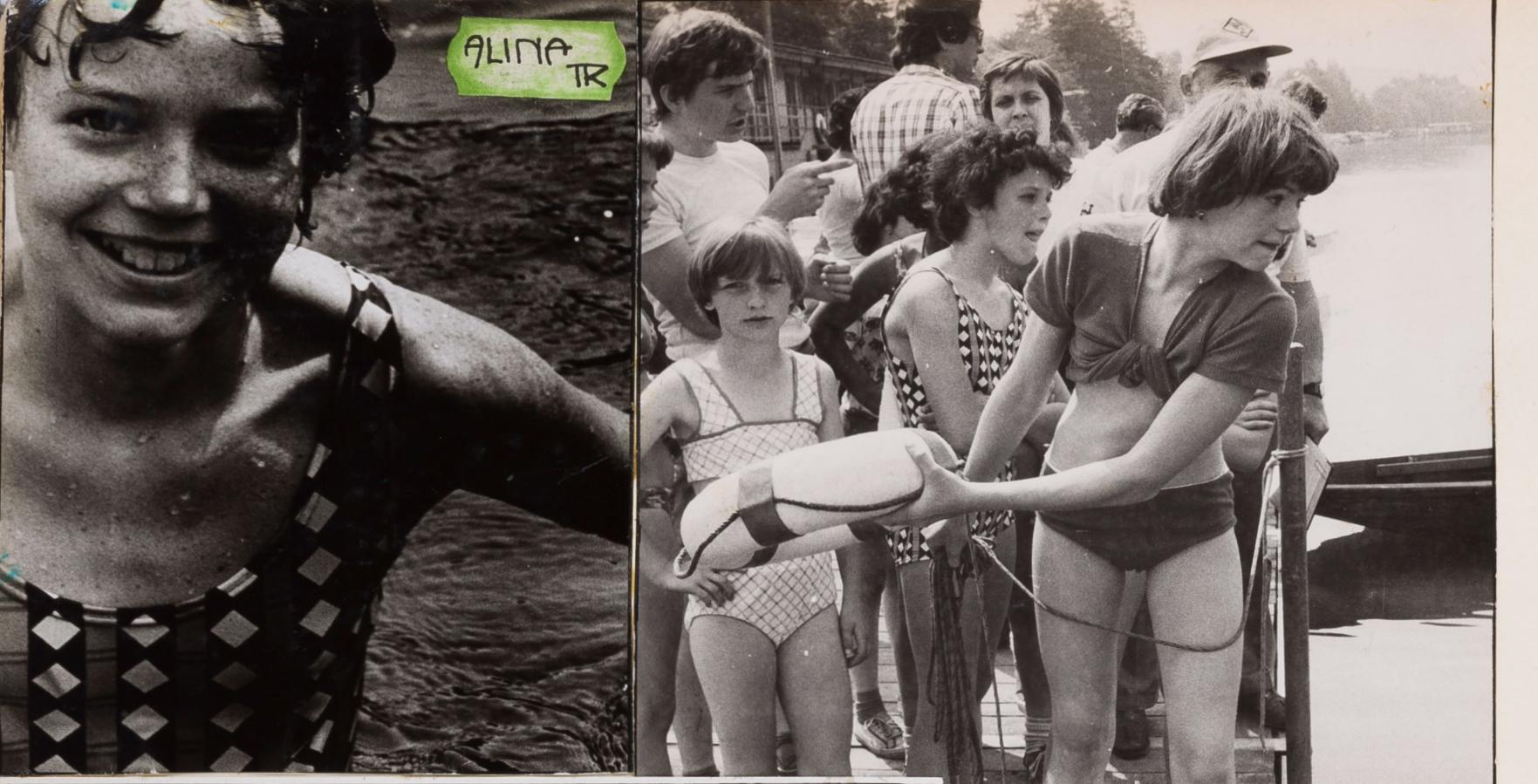
Hanka

Šárka 28.5.

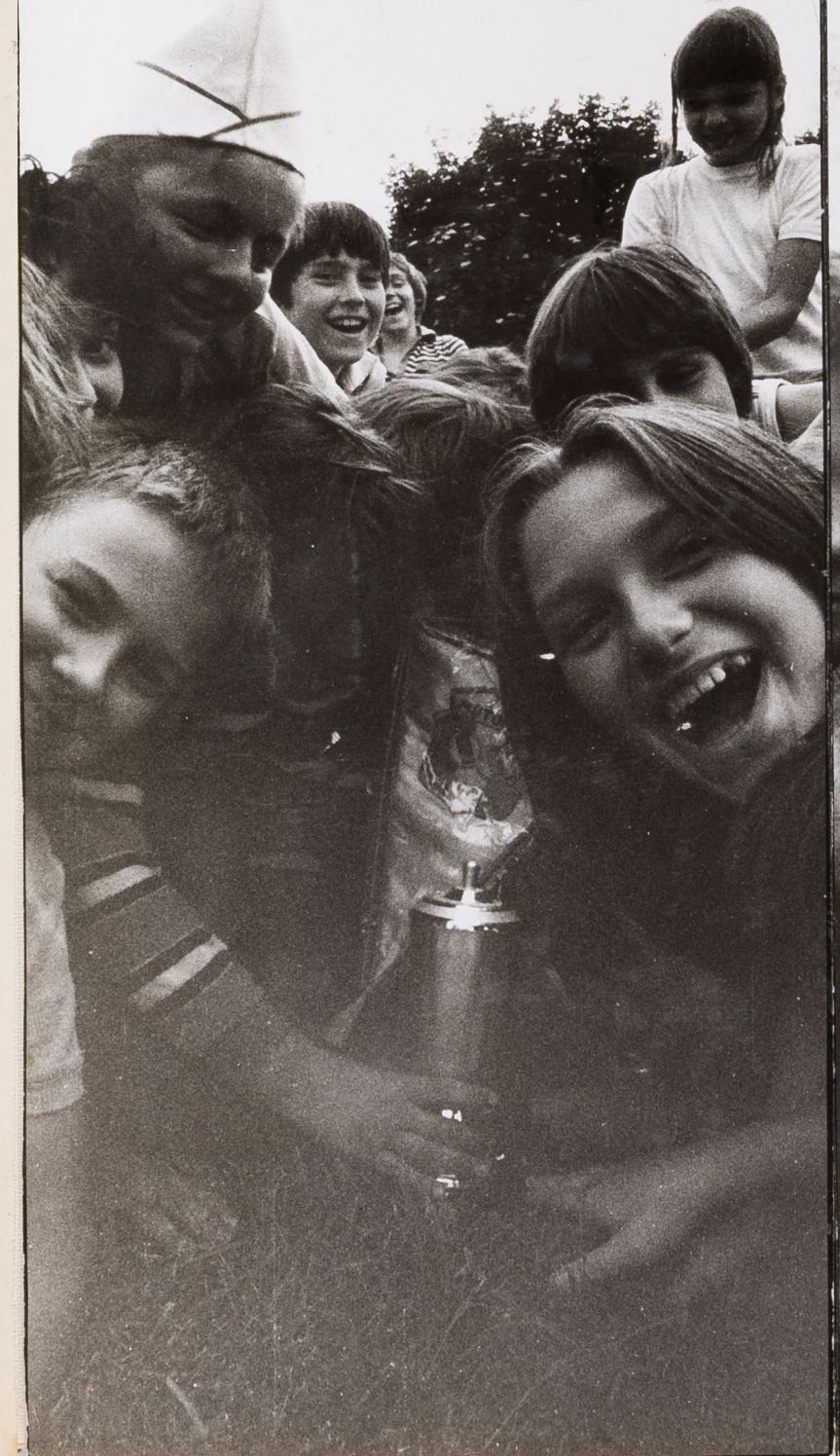

neděli jsme šli na jednodenní výpravu do Šárky. Počasí nám přálo, sluníčko svítilo. Sraz jsme si dali v 8 hodin na konečné stanici 11. Přišli jsme všichni, mimo Neckiho. Po 8-hodině jsme vyrazili do řeckého idola. První zastávka byla u skály, kde nám dal Gamfest na pozorování a paměť. Další cesta vedla na skálu, kde jsme hráli na babu. Po jídle jsme šli procházkou dolů, až jsme došli na koupaliště. Tam jsme se loukali. Potomto osvěžení jsme se šli ještě napít, a pak již pokračovali v další cestě, která vedla na jednu ze skal. Na ní jsme si hráli hru vráha a potom na dobroruhy. To už byl vlastně konec naší výpravy. Vrácieli jsme se kolem koupaliště, kde jsme se již nekoupali, zpátky k tramvaji. Hurá, této je už za dveřma a nás čekají stále dobroruhy. Jako byla tato do udolí, re kterém za starých časů Šárka zahubila na roh a její bojovnice to vyhrály nad Ctinadovými zbrojnoši.

Na druhém místě bylo PKOSF a na třetím místě byl MOTOLET. Prolo jme taky dostali stejný pohár. Po rozdání všech jsme šli do kempu přespat pod stany. Včera jme si naučili filmovat když byla opinanda, ale dnes chala. Třetí den a už poznali moje nároky. Chtili jme spálit sotva ráno, ale Irena a Jana ho odložily. Druhý den ráno jme se masnuli a šli pře. Dokonce jsme se šli loupat. Vodopádne jme se vrátili a ranělnou jsme se rozehli domů. Bylo moc krásno na to, aby se říkalo domů. A tak jsem s Nekim majdali po Praze. Bylo to bezva.

STŘÍBRNÝ POHÁR

1978. 3-4

V píl osmí byl sraz na výtoni pod řekerničním mostem. Líce jsem tam pustila až v píl a deset minut. Závady začaly houm devili. Ráci jsme si dali spicha drív. Dnes jsme tam dospely eště tam re závodníků jiných musíme podobnou nebyl. Už ve středu toho dne rájdu jsme si skouseli rychlosť a hlavně hlytosť. Bylo to město klubovny. Bylo tam doslidi, jako když myslím Argonautů a Tritonů. Jo, jo. Bylo to bera. No, aby nemusela moc přesněšel. No tak jsme byli rozděleni do kategorie. Starší chlapci polom starší dívky, mladší chlapci a mladší dívky. Závadili jsme v překážkovém běhu, v běhu na 600 m kde vyhrála "číta" a druhý byl "čerť", v běhu na 60 m a to nevím kdo vyhrál ale vím že poslední nebyl nikt žádostí "starších dívek". Pak jsme hrálo kruhem na "tanoučka" tedy lípe řečen no polistriňového tanáčku. Polom jsme dělali teoreticky rázady a výkazy o všem co má nico společného s "vodou". Pak jsme hrály kriketkou a vstoupili přes lávku. Tona to lávka nebyla ale pouze dva průvody nad sebou. Po rávodech byl volod. Bera nám všecky gulaš. Líce polovina pustila do WC, ale vono to nevadilo. Jo abych nezapomněla, po rávodech jsem nebo jsem jeli na parketu a dokonce vám jak se jmenuje "SVOBODA" No, polom, co by bylo jiního než vyhlášení výluky. Ja byla už na čtvrtém místě, číta byla jasné první. Na prvním místě bylo PIKOJF.

ZAVEREČNÁ
VÝPRAVA

Sraz byl na nádraží ve Vysokanech. Divili jsme se, že tam byli i Tritoni. Mysleli jsme si, že pojedou snadma. K vlaku jsme hráli na vráha a ani jsme si nevšimli, kde Tritoni rystoupili. My jsme rystoupili jako loni v Brězíne. Sli jsme kolem rybníka a hned jsme se chceli koupat. Dosli jsmek BRA'NE ZAPOMNĚNÍ, kde nekdo žáno horáčkům, co to znamena! Když jsme se vybalili na řídkosti, co leni, sli, ceda běželi nebo spis leteli, jsme se koupali. Hrací hıldky nebyly.

Ráno se probudil Šindra takto: Hned jsme mu začali říkat Šindra. Po vykoupení ažbalení jsme se vydali na cestu. Lesou jsme uhlí a přišli později k řece. Začali jsme stavět akčko ažník s roho hangák. Přerahovali jsme se a hráli na kral vysídl svý rojško. Večer jsme šli do lesa, kde... Blanche

de se odehrála nejdůležitější část závěrečné výpravy. Zeto, Irena a Vova se vystřídali na postavu výpravění o námořní historii:

... první významný čin pro rozkvět mořeplavectví udělal španělský král Jindřich Mořeplavec, který zbudoval na svém sídle v Capo Sagres námořní akademii s velice důležitou sbírkou map a lodních deníků. Onekilik století později se objevil odmlčený portugalec Fernão Nagalhães s plánem doplnit západní cestou do Indie. V jeho rodině ženě se mu vymáli a tak se obrátil na španělského krále Karlose, který ho v honbě za druhým kořením podporoval. že se mu podaří obeplout Jižní Ameriku.

otom se nikomu ani nesnilo ...

toto výpravění bude úvod do táborařového života

zapsala: Alenka

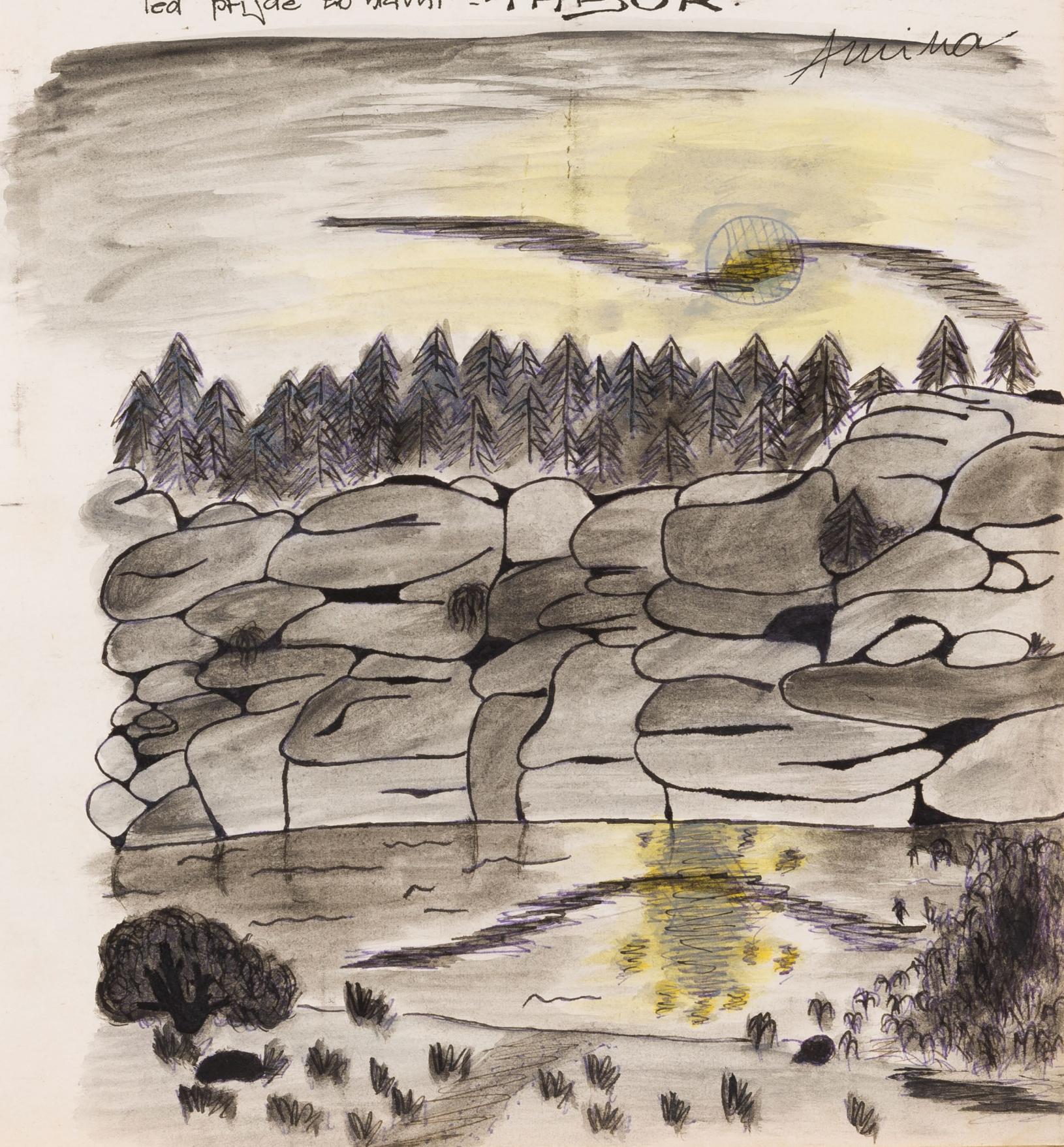
NOVAK KOMOUDROV
SE KO MÁMA PROSTARAL
O PŘEDZDÍVKU.
TÍM BO VÍČKA Z NĚHO
VYTVOŘIL KYKLOP.

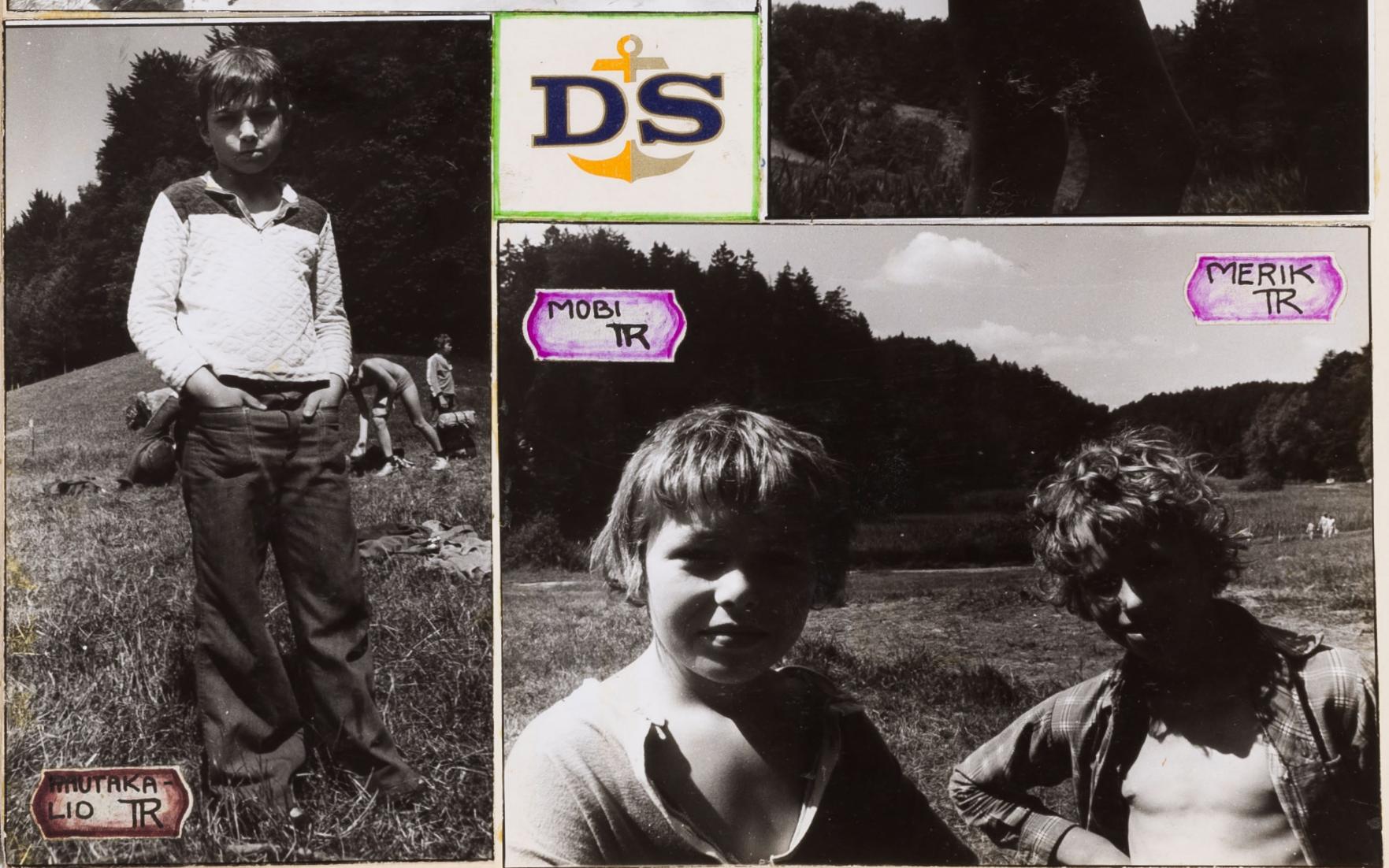
NEDELE - ■ 18. 6. ■

Budíček byl dobrovolný, což většina lidí netušila. Po přibližně dvouhodinovém vstávání jsme se nashidali. No - a nastalo fysické pražení se na slunci, které dnes výjimečně páilo. Během toho jsme mohli pozorovat a potvrňovat. Pod naším táborařstvem se totiž usadili „trampové“. Zůstalo po nich zboží v hodnotě cca 50,- kčs - lahve, sítka, cigarety aj. „tábořícké“ potřeby.

Krátké před odchodem na vlak - kolem poledne - byla Cita povýšena do stavu plavčického. Až na menší soutěž „ustadánky“ (kdo vydří dle vleďové vodě) se nic neuskutečnilo. A takový byl závěr naší roční činnosti. Teď přijde to hlavní - **TABOR**.

Aniha

BRUK FESTIVAL

23. ↓
25. 6. 72. AK CE

Zkušenosti z prvního jezu ujdou. Před jezem jsem se rozklepal, že to nesjedem. Měj strach se potvrdil až u jezu, protože lodu před náma ulezl.

Hned za jezem byla fúra hlavounů. A tak chtě načte jchme vrazilí mezi dva hlavouny. Proto se krajně odvídala žád, ale jinak bylo vše v případku.

Blinz

Nejstrašnější pro mň bylo, když jsem s Čentem jela hned za jezem kterej sme přetahovali malý pereje. Byly tam velký vlny na kterech se dvoje lode udělaly. Věděk jsem že se udělalmo. Když na nás byla řada později jsem se. Za znak byl že jsme se neudělaly.

SÍKŘEŇSKA

Nejvíce se mi zalíbil jeden ze nejizdných jezů. Jel jsem z primátorem jako poslední. Museli jsme zastavit protože byl jez. Byla to škoda protože se přetahoval. Za jezem byla hned perej, když jsme z primátorem jez přetáhli tak jsme se vydali na cestu k pereji. U pereje jsme to zdzrakem otečili a dojeli štastně. Potom jsme čekaly na ostatní. Na tomto jezu se udělaly dvě lode

Kyklop

Na jízdy s Amišou asi jsem tak lehce nezapomenu, protože na Berounce nás už nechal druhé udělání. Samy jsme se neudělaly, ale pomohli nám k tomu Čent a Martin. Jely jsme po rodě a bylo tam pokojna, několik lidí se koopalо a Čent s Martinem se k nám rozběhl. Čent zakřičela: "ryklopi me je," a Martin to vzal do slova.

Hanka

Tato řeka byla dalším zážitkem, ha který jsem tak nezapomenu. Byla to další řeka, kterou jsem cítil na Jizerce. Zamíkal jsem si pěkně, hlavně na jezezech. Nejhorší byl jez, za kterým byl ještě jeden menší ne, kterém jsme malem uvidli. Ale dopadlo to naštěstí dobrě.

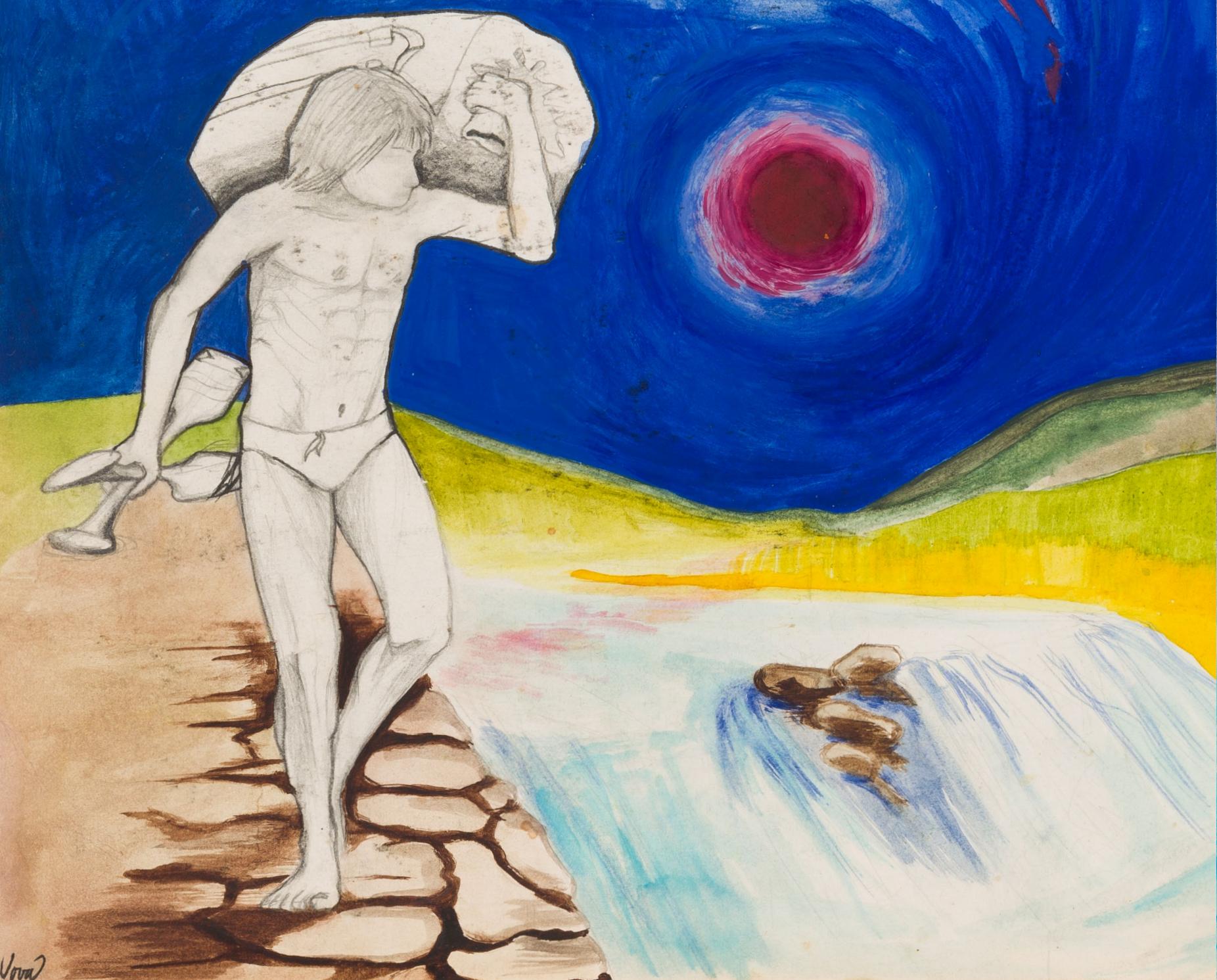
Bens

O jezezech snad bylo fečeno. Za moh osobu se snad nejvíce líbil sobotní večer při ohni. Docela hezký jsme si vypravěli.

Anny

Není první jez. To byla hrůza. Když jsem cítila bokem až na bradu jsem tak jsem úplně videsaně zakřícel. VŠEHOVKA na mě zakřícel abych uletěl a já jsem totéž počítala svou první jez.

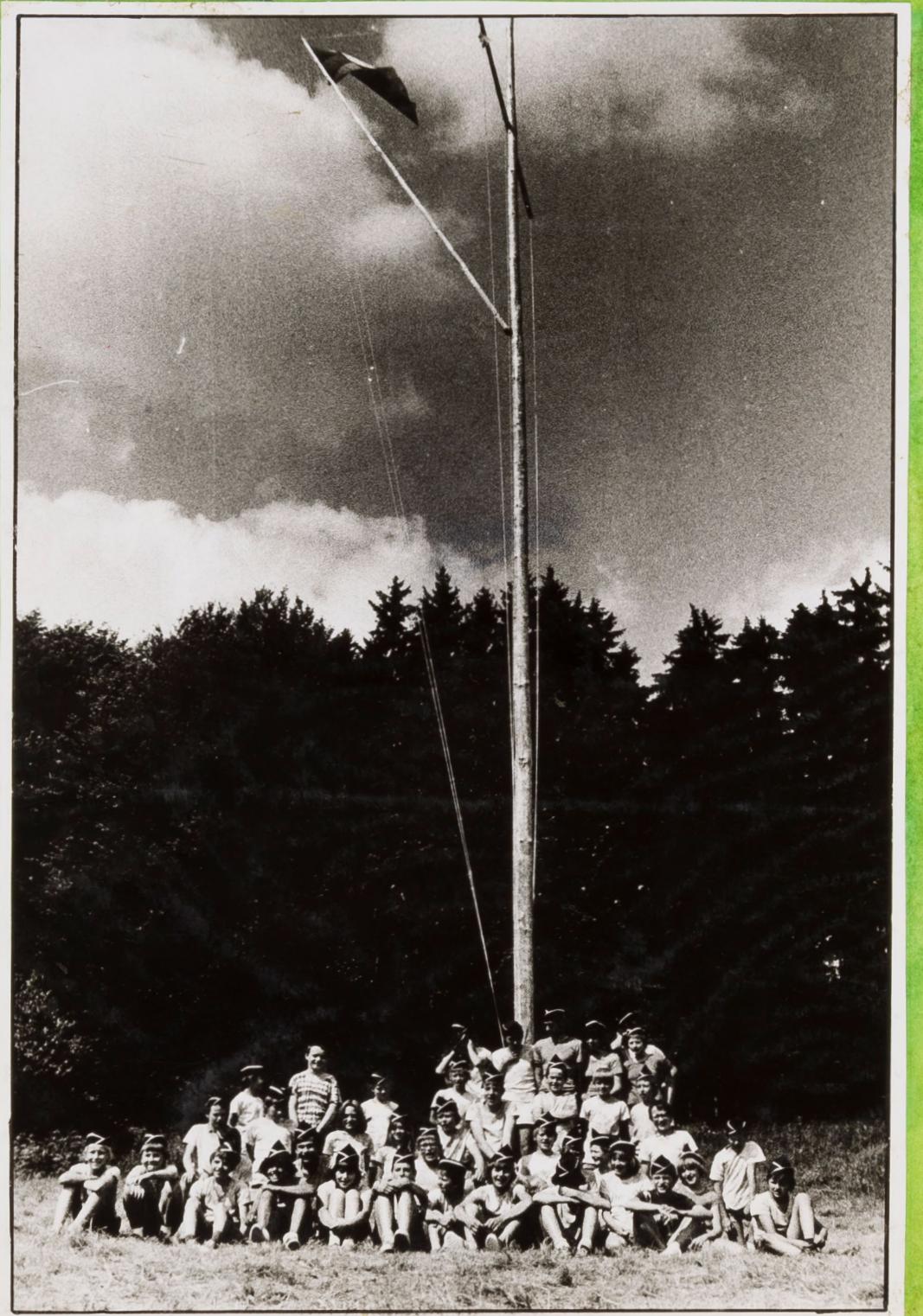
Červ

Vova

1978

10 Maij 1787

An 22 May 1787 Etik

7.

Koria

einer an die Kreisämter ergangenen Verordnung.

Auf die nach Hof eingeschickte Summarien über die Getraidhinterlegung pro A. 1785. ist vermög Hofdekrete vom 10en May befohlen worden, daß bei der Kreisbereitung darauf zu sehen sey, ob die angezeigten Vorräthe auch wirklich hinterlegt worden sind, massen sonst auf diese Staats absicht, und Aushilfe mit einer verlässige Rechnung gemacht werden könnte, und somit die ganze Arbeit auch unnütz wäre.

Welch höchste Verordnung also zur Wissenschaft und Befolgung bedeutet wird; und da die Königl. Buchhalterey die Anmerkung gemacht, daß die Kreisämter nicht nur die Maaf verschiedentlich genommen, sondern auch in der Aus- und Zusammenrechnung sehr schlerhaft gewesen; So wäre füsstig die Körnermaaf pr. 1 Desterreicher Meheß à 8. Achtel, und pr. 1 Achtel à 2 Maaf, die Ersehlung der Heumeth nach dem ausfallenden Gewicht zuverlässiger zu berechnen.

Prag, den 25ten May 1787.

... an der ... zum ...

B. B. H. 182

X. O.

GONSMANDOR

Met jsem to sťastí vidět fašaristé jeho jeden
z průvodců. Na louce fašaristé ještě stála nepočítaná
tráva a já si však, že cesta vrahům i den před
násním komandem stála každou. Výjde jsem o 123
vrahům jeho spojenců a kolla jsem mohl dvořit vše. Vrah
přijel do Podhradí o 105 a začal se znamenat jiz Pátek.

Výroba jímců je již napučet. Vněm se využívají „předkouzlená ruky“
bylo: ohlásit se v časopisu TEKTILANU; zjistit pitnou vodu; ohlásit příjezd
na NV, pohlednice sloužící a domluvit s redakčním kempem ho-
podářství možnosti hodení a též by dřívě pro taborové stavby.
Výroba probíhala pod vedením místního ředitelství.

Vše toto proběhlo jen v rámci 'neboť takoví lidé jsou početní' až do konce května. Druhý příponod na taboristé je 'nebyl' zde zájem. Významný taborového inventáru a projednání - ROBUR - s náhlou tragédií.

COMMANDOS zahájilo stavbu
Spolu s Janem jsme již ve čtvrté odpoledne vyjedli na objevnou cestu, která se ukončila za všeobecného nerrazivého jášotu (naši drou) jízdou na kolech. Moje pocit? Tak si představte řítím se na něčem podezřelém, řítím se ve tmě, řítím se s kopce (poderfetlého) a nerim KAM! Mlhky svijetly naše hlavy, severák se zařezávat do kostí a člověk neměl místa, kam by je stožid. Krajinu kolem nás (pokud jsem ji viděla) se mi zdála odporná a nepříjemná. Kolem 2 hodiny v noci jsem konečně stožida hlavy na kofen a neusnula.

Druhý den se vydouval jako perlička z lastury. Slunce pakito, kdež kolen nás měli asi všechni dobrou náladu, protože senátoři v našich zářezových potřebách snažili pomáhat. Až tu pojednou jedovaté dívky

Na žábotiské jsem dorolík v 1/2 3 odpoledne. Většinou jsem i jedovaté písu, kolik hodin bylo. V té době žábo už mohlo být na místě i dřevu na starby. A nebylo. Je jasné, že jsem nesmírně s Janem jásal. Několik "comandosáků" leželo v trávě, ostatní se nazajímavě hledali a pracovali a stála a stála a stála a ... Dali jsem se do roboty. Bez chuti. Ale dali mi třeba na našem herčku žábotisku prima pocit, protože jeho herka' vše k druhé a už je z toho dobrá málada. Dojeti ostatní, tak na's bylo vše a nebať jsem se ... nic.

Měli jsme smíš, taková to vlastně smůla nebyla, jeli jsme totiž vlakem a ne autem. Jeli jsme senou čtyři; Lenka, Štěpánka a - 510 se nám postaral o zábavu. Když byl ztráta, přemýšlel o tom co by nám provedl. Stále jsme se smáli. Dospěli jsme až do Františkova lázní, kde jsme měli přesedat. O tam to všechno začalo. Smíš, Smíš... Čekal tam na nás Jan a chřívly s křesovou jsme neměli. Potom jsme se dozvěděli, že vlak do Podhradí nesede. Tak jsme museli jet autobusem. Leds, to byla moje žádost! Každý chřívly byl první. Dospěli jsme vlastně do Podhradí a pak jsme šli, asi 15 km počítat. Kde roze? Totoh přeče tady nemá být? Tyto otázky jsme ze

**čsd
ODESILA
Star
Ok**

sebe vyspravili, když se mazgali, že jsme zahlavili jeden laskavý páni nás
vlezl na velký kopec a ukázal nám cestu a mimořádně došli na stanoviště.
Ale byli jsme sklamani, někde ani živáčka a ptice, někdo se zdraví. Naší
lidi. Proč nestavíte? Nemáme dřevo. Tak zdejšla odpověď. Ptici jano
a začali jsme pracovat a pracovat.

Druhý den jsem vratil a čí dělat stále práce krevní žluč byla určena. A celé dny pracoval u pracovníků a... - Dí příjem, ostatní děti.

Jak ro má'm napsat? Sama neví'm, ale lepší to bý'r nemohlo.

Circa

Kdybych měla říct co se mi na komandu nejvíce líbilo tak to byly dvě věci. Nejprve cesta vlakem a pak stavění domu latrin. Protože o cestě mluvila z části Cita, tak já' pohovorím trochu o stavění latrin. Na táborcích jsou dveři latriny. Jedna tritonská a jedna argonautka. Cita s Mahnelou deťaly tritonskou a já' s 5510 argonautkou.

Já s 5-10 jsem si užili hrozné legračce. Ty dny co jsme detali na latrinách bylo moc hezky, ale tam v lesíku bylo tak akorát, v teploákách a tráku. Když jsem přišla do Capo bagres pro zapomenutou věc byli tam ve věci lidé, kteří pracovali na střeše, jen v trenkách. Já si připadala jako blízen. Ale tam v lesíku bylo tak akorát. My jsme třeba zatlonkali hráebíky. 5-10 se netrefil a bouchnul se do proti. Pak jsem zatlonkala, já a čekala jsem, kdy bude zatlonkat zase 5-10. Na lomanskou snad nikdy nezapomenu a chtěla bych jet příště ZAS

že to skvělé pocit vidět jak eden z prvních nabolován na které se mi počátku zábor. Právoda na tomto místě byla dřív porušena. Poří uvažovaných krocích všechny invazy a osobní věci.

de to zavřit mavy. Kardig tabor si predstavují vlastní. Jaký minulos tabor. Václavský se privatisovali nebo radost z te své predstavy? Ježíšem zblázněn nebyl.

Ten člen velkou věc kreslil vlastním rukou. Vídám všechno. Odpoledne jsme sice všechno dřív prohlézeli. Dáleť dny jsme střídavili s centrem na latinského konci. Večerem jsme si povídali, mluvili se a debatili. Ráno jsme si dle výběru skvělého taboru včeraček 15 volech. Ten ráj. Na předčasné konverze žádaly se mimo jiné. Nejdříve se to žádají všechny mezi námi.

Ráno jsem se protudil a začal jsem být zvedavý. Nikdy před tím jsem nebyl vybrán do Komandos, jelikož bylo půl paté, tak se mi při balení silně stěpovata vřečka a určitě jsem vypadal jak vypraná myš. Ale byl jsem zvedavý. Na místě srazen jsem se pochlubil s účastníky Komandos a s Makrelínovými rodiči. Za chvíli přijel na kole Evžen a rodičům vyletěla ruka k uštem a oči z dírek. Potom se ukázal pan Gens a přivolal řidiče a auto. Byl to Rover s podélně naloženou karbou. V té chvíli jsme před sebou viděli celý den, který nás čekal. Ale to jsme to ještě necháli. Náklad, který byl splácen na kladem, jsme se snažili vyrovnat vlastní vdmou. Ovšem se hrázení a naše Rosinanta se pochnula. Plachta, která mi záře připomínala cedník na mandle, se začala plácet dovnitř zářící polární vítr. A obyvatelé té krabice na kolenkách se začali zavrtávat do bagáže. Jeni jsme rychlosť přiblížené tři stupňů. Ale bylo veselo. Ve Frankiškových lázních jsme se santiem vystoupili a šli dostarat dřeva (krajinky). Až za dvě hodiny přijel řidič a pan Gens řidič se poněkud zepotil. Na cestě na táboryště usazili skupáčku. Oba odeshli na oběd a na pile zadním valozášili prkna. Řidič se vrátil a zamířily se mu lopatky. Pěra vozu se narovnala. Museli jsme vše odlehčit a řidič kouřil dvě cigarety najednou. Když nás opouštěl se dvěma stovkama v kapse a my mu, mívaví, stočice na hromadě složeného dřeva na táboryště, otevral se obrovský rachot. Spadl mu kaminek se zdrcem.

CONDOR

Met jsem to s čestí vidět třebávatele jeho jeden
a prvních. Na louce třebávatele jste stál a nepodupaný
tráva a já si vškal, že cesta vrahem a den před
nás nim Commandem stálka každou. Výjde jme o 123
vrahem jeho spolučaravacího jme mohli dve říka. Vrah
přijel do Podhradí o 105 to znamená jiz Patch.

býlo: ohlásit se v částečně TEKTILANU; zjistit pitnou vodu; ohlásit na NV i pohraniční službu a domluvit s redoucím

Vše toto probíhlo pod rozhodnutím a řízením dle výše uvedeného možnosti kádencí a těchto dřívějších prohlídek.

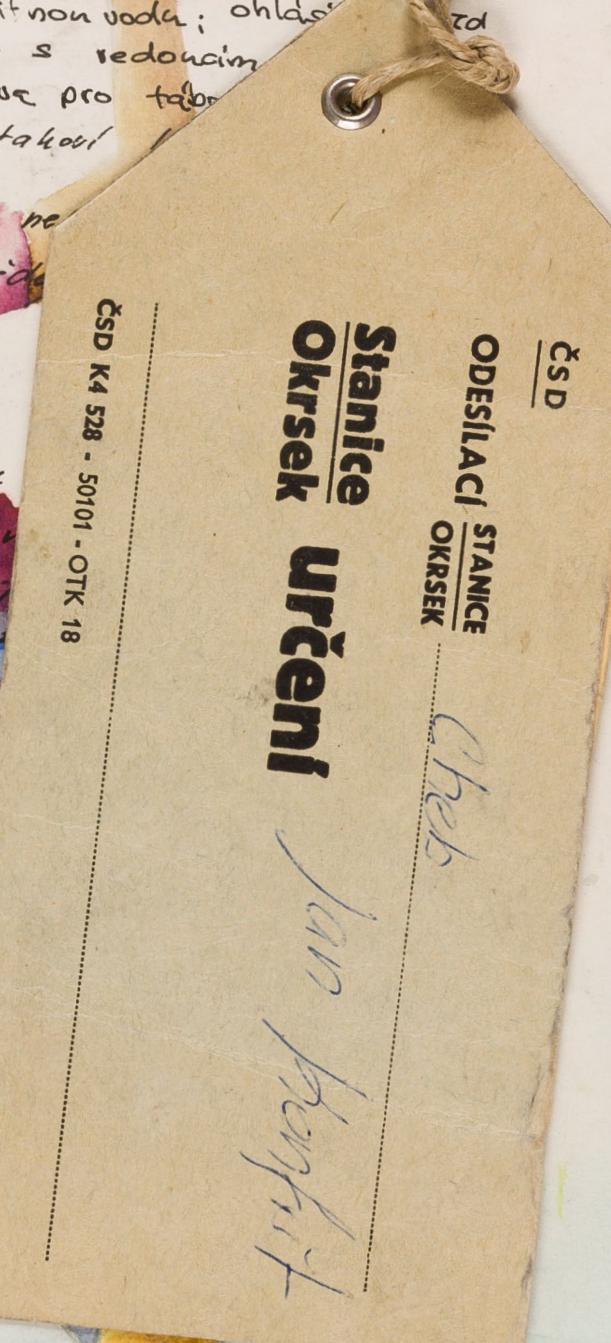
Druhý přípona na taboviště jít ne
zíne' bedny taborného inventáru a projícid
dem krasinéh.

dem uraynen.
COMMANDOS zahesjo starbig

Spolu s Janem jsme již ve čtrnáctek
na objevnou cestu, která se ukončila za
jašozu (náš dvor) jízdou na kolech. Moje
řízim se na něčem podezřelém, řízim se ve
(podezřeleho) a nerím KAM! Mlhý oují
se zatezat do kostí a člověk neměl mi
krajina kolem nane (pokud jsem ji viděla) si
a nepřátelekská! Kolem 2 hodiny v noci jsem
na kočen a neusnula.

Druhý den se vydoují jako perlička z dobrovolných našich měli asi všechni dobrou náladu, protože potřebují snažit pomáhat. Až tu pojednou jedovatě píšu, kolik hodin bylo. V té době i dívek na stavby. A nebylo. Je jasné, že jsou Několik "comandosáků" leželo v trávě, ostatní stála a stála a stála a ... Dali jsme se sluníčku se na naši snažit dát a možná se smířit na našem hezkém táborišti prima pocit, druhé a už je z toho dobrá náhoda. Dojeli a nebaťte jsme se ... nic.

Měli jsme smílu, taková to vlastně smila nebyla, jeli jsme
potří vlnkem a ne autem. Jeli jsme senou čtvrtí; Lenthax 510, čertas 510 -
510 se nám postaval o zábaru. Když byl ztrcha, přemířil se s ním co bude nám
provedit. Stále jsme se smál. Dajeli jsme až do Františkovy Lázně, kde jsme
měli přesedat. Od tam to všechno začalo. Smila, Smila... Čekal tam na
nás Gam a chrlí počtu, kterou jsme neměli. Potom jsme se dozvěděli, že vlak
do Podhradí ne jede. Tak jsme museli jet autobusem. Lodi, to byla moje žádost!
Každý chrlí byl parní. Dajeli jsme vlastně do Podhradí a pak jsme šli asi
1,5 km pěšky. Kde roze? Toto přece tady nemá být? Pro otázky jsme ze

sebe vylepravili, když jsme zjistili, že jsme zabilci. jeden laskavý pán nás
vlezl na velký kopec a ukázal nám cestu a m. častně došli na strážníkův. Že
ole byli jsme sklamani, nikde ani živáčka a prasec, nekdo se žid rvaře. Naší
lidé. Proč nestavíte? Nemáme dřevo. Tak zněla odpověď. Přišel jano
a začal, jsme pracovat a pracovat.

Druhý den jsme vratili a šli dělat svou práci krevní sům byla uročena. A celé dny pracovali v pracovně a... - Oj přijeli ostatní děti.

Jak ro má'm napasat? Suma nerčm, ale lepsi, to by'r nemohlo.

CIRCA

Kdybych měla říct co se mi na komandu nejvíce líbilo, tak to byly dvě věci. Nejprve cesta vlakem a pak stavění domu latrin. Protože o cestě mluvila z části Cita, tak já' pohovorím trochu o stavění latrin. Na ta'borcích jsou dveři latriny. Jedna tritoneká a jedna argonautka. Cita s Matrelou deťaly tritoneskou - já' s 5-10 argonautkou.

Já o 5-10 jsem si užili hrozné legrace. Ty dny co jsme detali na latrinách bylo moc hezky, ale tam v lesíku bylo tak akorát, v tepláčkách a tráku. Když jsem přišla do Capo bagnes pro zapomenutou věc byli tady vele lidé, kteří pracovali na střeše. jich v trenkách. Ja si připadala jako blízen. Ale tam v lesíku bylo tak akorát. My jompe trčba zatlonkali hřebíky. 5-10 se netrefil a bouchnul se do prstu. Pak jsem zatlonkala, já a čekala jsem, kdy bude zatlonkat zase 5-10. Na komando snad nikdy nezapomenu a chtěla bych jet příště
ZAS

že to skvělý pacient vidět jako jedn z prvních nabolovat na které se mu posavíce zábor. Právoda na tomto místě byla jist pořádající. Par uvažovaných koncejných výroben i výrobců a osobní věci.

de to zájemnou. Když tabor si představíte, jde o minulosť tabor. Vádět bylo principiální, nebo radost? te sú predstavy? (či sú zájmové nebo).
Ten člen velyký řečka všecky kreslily a tak vidíme u-
čebli. Odpoledne jsme rádi všechny dny pro hovory.
Dvakrát dny jsme scházeli s centrem nařízení (ronaci)
Vedením jsme si povídali, mluvili se a debatili. Rádi
jsme si zde všechny skvělé tabor všechny 15 lidem. Ten
člen, na představenou řeči všechny se mi líbil. Nejdřív
se to žádou všechny ne-dojmí.

Ráno jsem se protudil a začal jsem být svědavý. Nikdy před tím jsem nebyl vybrán do Komandos, jelikož bylo půl paté, tak se mi při balení silně stěpovata vřídka a určitě jsem vypadal jak vyrovaný myš. Ale byl jsem svědavý. Na místě srazen jsem se pozdravil s účastníky Komandos a s Makrelínými rodiči. Za chvíli přijel na kolo Evžen a rodicům vyletla ruka k uštem a oči z dírek. Potom se ukázal pan Gens a přivítal řidiče a auto. Byl to Robot s pondělně naloženou karbou. V té chvíli jsme před sebou viděli celý den, který nás čekal. Ale to jsme to ještě nečekali. Náklad, který byl způsoben nákladem) jsme se snažili vymořat vlastní vdmou. Ovšem se hrázení a naše Rosinanta se pochnula. Plachta, která mi záleží připomínala cedvick na mandle, se začala plácat dovnitr zafíčet podbrný vítr. A obyvatelé té krasnice na kotečkách se začali zavrtávat do bagáže. Jení jsme rychlostí přibližně tři steptí. Ale bylo veselo. Ve Františkových lázních jsme se Santim vyštaupili a čeli dostarat dřevo(krajinky). Až za dvě hodiny přijel řidič a pan Gens. Řidič se poněkud ospal. Na cestě na táboriště usazili stupnice. Oba odeshli na oběd a na pile zatím naložili prkna. Řidič se vrátil a zamířily se mu lopatky. Pěra vosa se narovnala. Museli jsme vše odlehčit a řidič kouřil dvě cigarety najednou. Když nás opouštěl se dvěma stovkama v kapse a my mu mluvali, stojece na hromadě složeného dřeva na táborišti, otevřel se oponovací ráchot. Spod mu kamínky se odce.

COMMANDOS

Met jsem to s čestí vidět táboraře jako jeden z prvních. Na louce táboraři jsou stálá repadirování tráva a já si myslí, že cesta vlakem 1 den prošla nás méně Commandos stála za to. Výjde jíme i 123 vlakem jeho spolučavacího jíme měli dva kola. Vložil do Podhradí v 105 to znamená jízdu 123.

Proč jsem jeli naproti. Vhodem skupiny "pravidlo" bylo:

ohlásit se v rádiu TĚTILANY; zjistit pitnou vodu na NV, pohraniční službu a domluvit s podřízenou možností každou a těchu dřevu p

Vše toto proběhlo přes rozhovor. Neboť tak v okolí až jen tak někde nepotřebuji.

Druhý příponad na táboraře jízda nežené bedny táborařského inventarů a pojízdných vozidel.

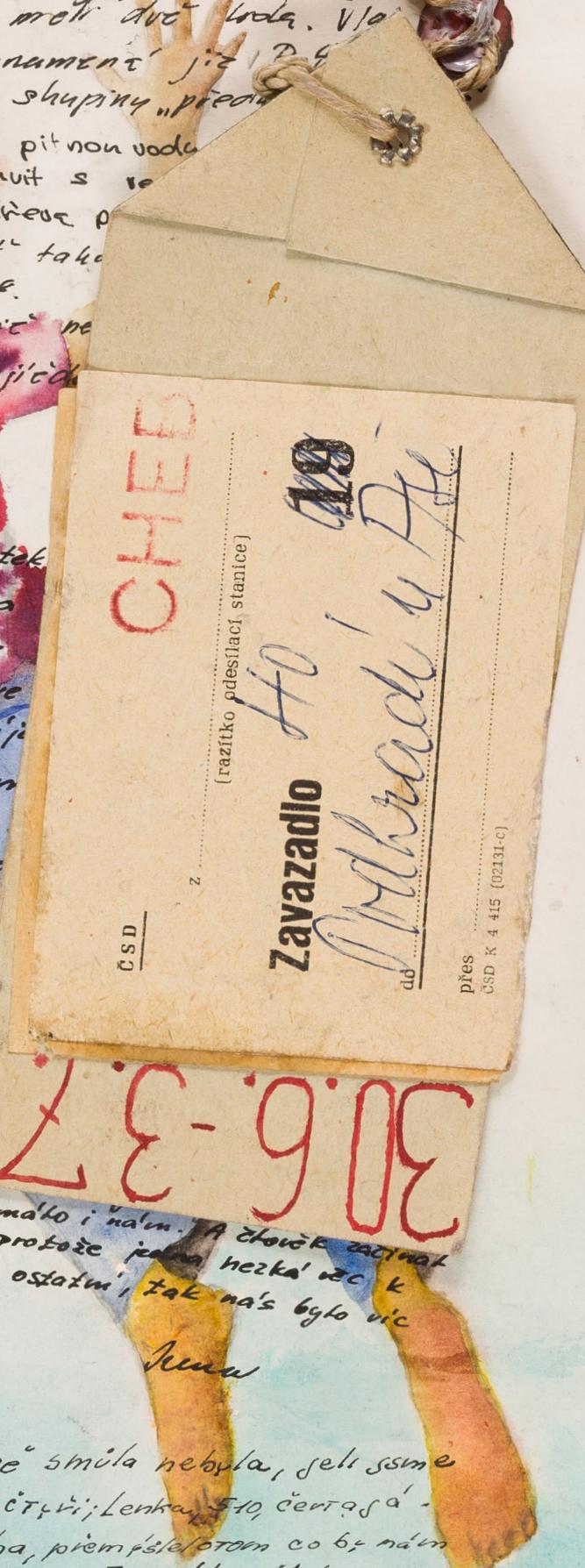
COMMANDOS zahájila stavby

Spolu s Janem jsem již ve čtvrtku na objevnou cestu, která se ukončila za jízdy (naši dvoj) jízdu na kolench. Moje řízly se na něčem podezřelém, řízly se ve (podezřelého) a nemám KAM! Mlhý využívám zarezávat do kostí a člověk neměl v krajina kolem nám (pokud jsem ji viděl) a nepřekvapka. Kolem 2 hodiny v noci jsem na kolen a neusnula.

Druhý den se vydou jakýkoliv zájem o kolen nás měli asi včetně dobrou náladu, proč potřebují suziti pomáhat. Až tu pojedou jedovatou píse, kolik hodin bylo. Všechno i dřevo na stavby. A nebylo. Je jasné, že Několik "commandosáků" leželo v zábraně, ostatní stála a stála a stála a... Dali jsem si sluníčko se na nás smálo dál a možná se smálo i nám. A člověk zájmu mát na našem neckém táboraři prima pocit, protože jeho nezkušecí druhé a už je z toho dobrá náladu. Dojdí ostatní, tak nás bylo už a nebať jsem se... nic.

Na táborařství jsme dorazili v 1/2 3 jedovatou píse, kolik hodin bylo. Všechno i dřevo na stavby. A nebylo. Je jasné, že Několik "commandosáků" leželo v zábraně, ostatní stála a stála a stála a... Dali jsem si sluníčko se na nás smálo dál a možná se smálo i nám. A člověk zájmu mát na našem neckém táboraři prima pocit, protože jeho nezkušecí druhé a už je z toho dobrá náladu. Dojdí ostatní, tak nás bylo už a nebať jsem se... nic.

Měli jsme smílu, taková to vlastně smílu nebyla, jeli jsme totiž vlakem a ne autem. Jeli jsme jenom čtyři; Lenka, Što, čert a já. 510 se nám postaral o zábranu. Když byl zábrana, písemně všem co by nám provedl. Stále jsme se smáli. Dospěli jsme až do Františkova, kde jsme měli přesedat. Od tam rovněž začalo. Smila, Smila... Čekal tam na hošům gum a chrlí polohy, kterou jsme neměli. Potom jsme se dozvíděli, že vlak do Podhradí nesede. Tříjeme museli jet autobusem. Lidi, to byla moje okamžice! Každý chrlí byl povinný. Dospěli jsme do samého do Podhradí a rovněž jsme čekali, až 75 km počkaly. Kdo to je? Tohle přece tady nemá být? Tyto otázky jsme ze

sebe upravili, když jsme zjistili, že jsme zabludili. Jeden leskavý rovněž vylezl na velký kopec a udržal nám cestu a mi státně došlo na stranici. Ale byli jsme silniční, nikde ani živáčka a přece, někdo se zde niváře. Naší lidi. Proč nestavíte? Nemáme dřevo. Tak zněla odpověď? Příčel jano a začali jsme pracovat a pracovat.

Druhý den jsme vrátili a čekali dle svého plánu když byla všechna. A celé dny pracovali a pracovali a... Ostatní děti.

Jak rovněž napsat? Suma nevidím, ale lepsi to být nemožno. Cita

Kdybych měla říct co se mi na komandu nejvíce líbilo tak to byly dvě věci. Nejprve cesta vlakem a pak stavění dvojí latrin. Protože o cestě mluvila z části Cita, tak já pohovorím trochu o stavění latrin. Na táborec jsou dvoje latriny. Jedna tritonoká a jedna argonantoká. Cita s Makrelou dělaly tritonokou, já s 510 argonantokou.

Já s 510 jsme si užili hrazené legrace. Ty dny co jsme dělali na latrinách bylo moc hezký, ale tam v lesíku bylo tak akorát, v tepláčkách a triku. Když jsme přišla do Capo Bagres pro zapomenutou vec byli tam tady všechni lidé, kteří pracovali na stavbě. Jen v trenkách. Ja si připadala jako blízen. Ale tam v lesíku bylo tak akorát. My jsme třeba zatoukali hřebíky. 510 se netrefil a bouchnul se do nosu. Pak jsme zatoukala, já a Cita, když bude zatoukat zase 510. Na komandu snad nikdy nezapomenu a chtěla bych jet příště ZAS.

Cita

Je to skvělý pocit vidět jaké jedou z prvních, když jsou na které se má postavit tábory. Právoda na tomto místě byla již posouzena. Počet využívaných kverců díky všechnu inventáři a osobní věci.

Je to zábranu. Když tábory si představují tak aby mluvily tábory. Všechny to přináší zblízka, nebo nadlast. Teď jsme představují, když jsou zblízka nebo všechny. Ten den už všichni šli do všechny kverců a tak vidí nic všechny. Odpoledne jsme ráno všechny všechny všechny. Dvakrát den jsme se scházeli s členem načetníkem (kverci). Všechnu jsme si povídali, mluvili se a debatili. Ráno jsme si zde všechny skvělé tábory všechny 15 všechny. Ten den na pořadu tábory nové - skvělé se mi líbilo. Nejvíce druhé. Je to zde všechny me-dojmují.

510 (DXI)

Ráno jsme se protudíl a ráčil jsme být zvědavy. Nikdy před tím jsem nebyl vybrán do Komandos. Jeníků bylo pár patří, tak se mi při balení záleželo sepravovat věčka a vrátky jsem vypadal jen vysokou myši. Ale byl jsem zvědavy. Na místě jsme se pozdravili s členem načetníkem komandos a s Makrelou a rodicemi. Za chvíli přijel na kole Enčen a rodicům vyletěla ruka k uštem a oči z dírek. Potom se ukázal pan Gens a přivítal řidiče a auto. Byl to Robert a povedl nás všechnou karbon. V té chvíli jsme před sebou viděli celý den, který nás čekal. Ale to jsme to jistě nevěděli. Náklad, který byl, spisovaný na všechny jsme se snažili vyrovnat vlastní všechny. Náklad se hrázeni a naše rozvážka se počítala. Plachta, která mi záležela připomínala cedule na můstku, se začala plácat dovnitř řidiče polohy všechny. A obyvatelé té krasice na koločkách se začali zavírat do bagáže. Jeník jsem vychlošti přiblížil šampón a čekal. Ale bylo všechno. Ve Frankreichu byl jenom se zábranou a všechny dostarat dřevo (krajinky). Až za dvě hodiny přijel řidič a pan Gens. Řidič se poněkud epokil. Na cestě na táborařství všechny skupáčku. Oba odesli na oběd a na pile zábranu všechny příručka. Řidič se vrátil a zamířil se mu kopeček. Pera vozu se narovnala. Museli jsem všechny odlehčit a řidič kouřil dve cigarety najeďnou. Když nás opustil se dvěma stolkama v kapuci a my my mohli stojit na kromějším dřevu na táborařství, odkud se obrátil k rachot. Spod mu kamenek se vrátil.

Cita

3.7.

Příjezd

Sraz byl před stadionem Spartu v 8 hod.

Po příjezdu autobusu jsme vše naložili a vlezli do něj.

V autobusu bylo mnoho a zajímali jsme se co se bude dít na této a nozhlíželi jsme se po okně. Při příjezdu Aší jsme

už byli napnutí jak vše dopadne a jestli přestane pršet, proté při cestě chvílemi přešlo. Vše začalo až před zastavením autobusu. Daj totíž začal přešít potom co se boule dít. Vše upěhlo mož rychle a tak se stalo že autobus zastavil. Vyšli jsme ven s předavou, že ujdeme jen par kroků a jsme v fotopřístří. Ale v našich očích bylo skamáni photoze jsme šli aspoň dva kilometry když jsme konečně dorazili na tétooriště byla tam až střecha pro jídelnu a kuchyně. Po jídle kteří následovalo po příchodu byl nástup, při kterém byla vyhlášena první hra.

Ráno o Fernão Magalhãesovi, který se se svou flotilou vydal do země

koruny západní cestou. Při naštuji se vysvětlila situace. Hry která spouštěla ve stavbe budou mit stavby akras loďového kroku pechy. Pak se spouštěly normálně vydaly domů většinou kdežto do přenesení kdežto se zdejší podoby. Když byly všechny hotové, ale uplynulo hodiny až na postele byly stavky kultura a mě.

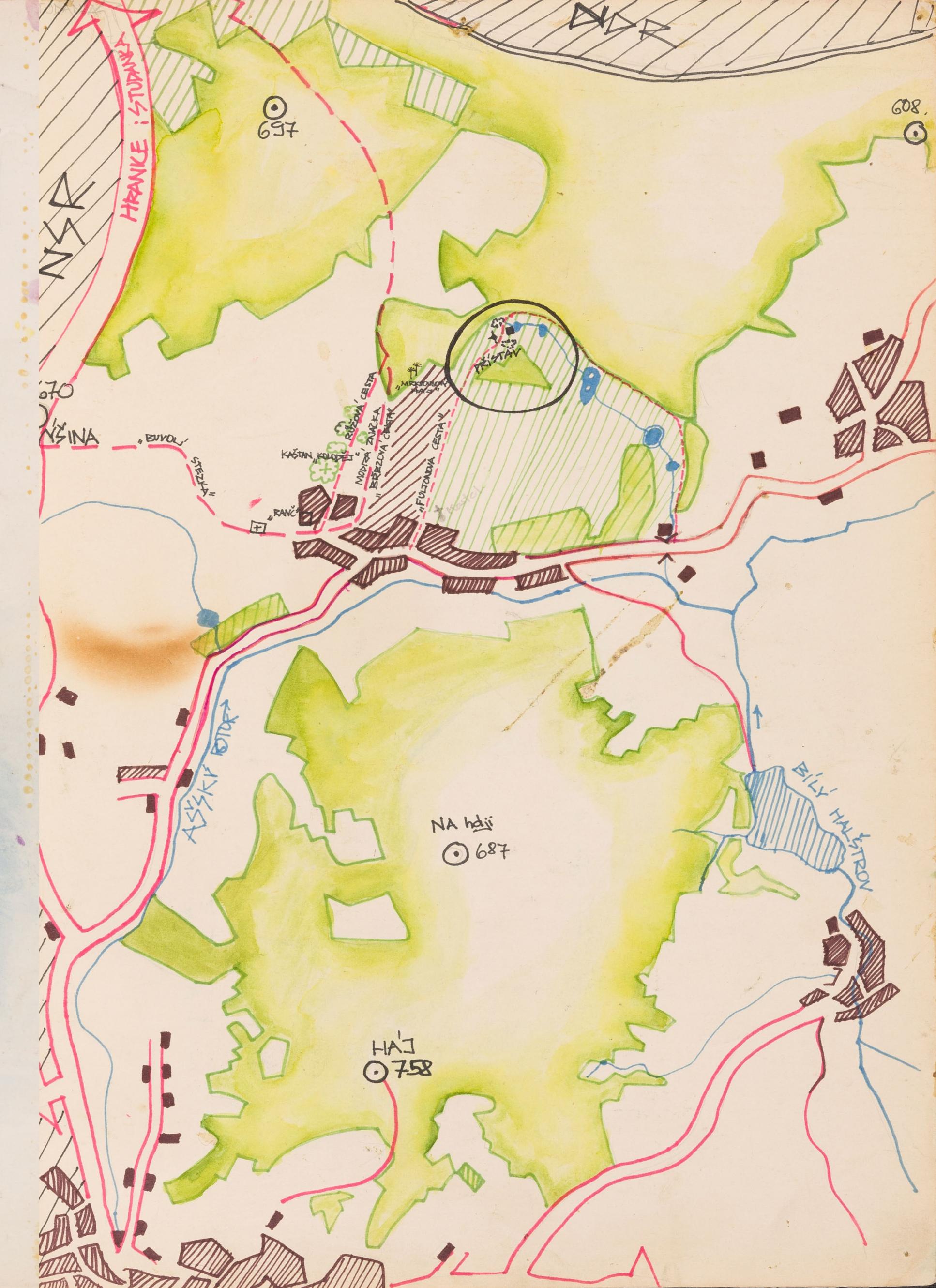
Večer jsme padli únavou.

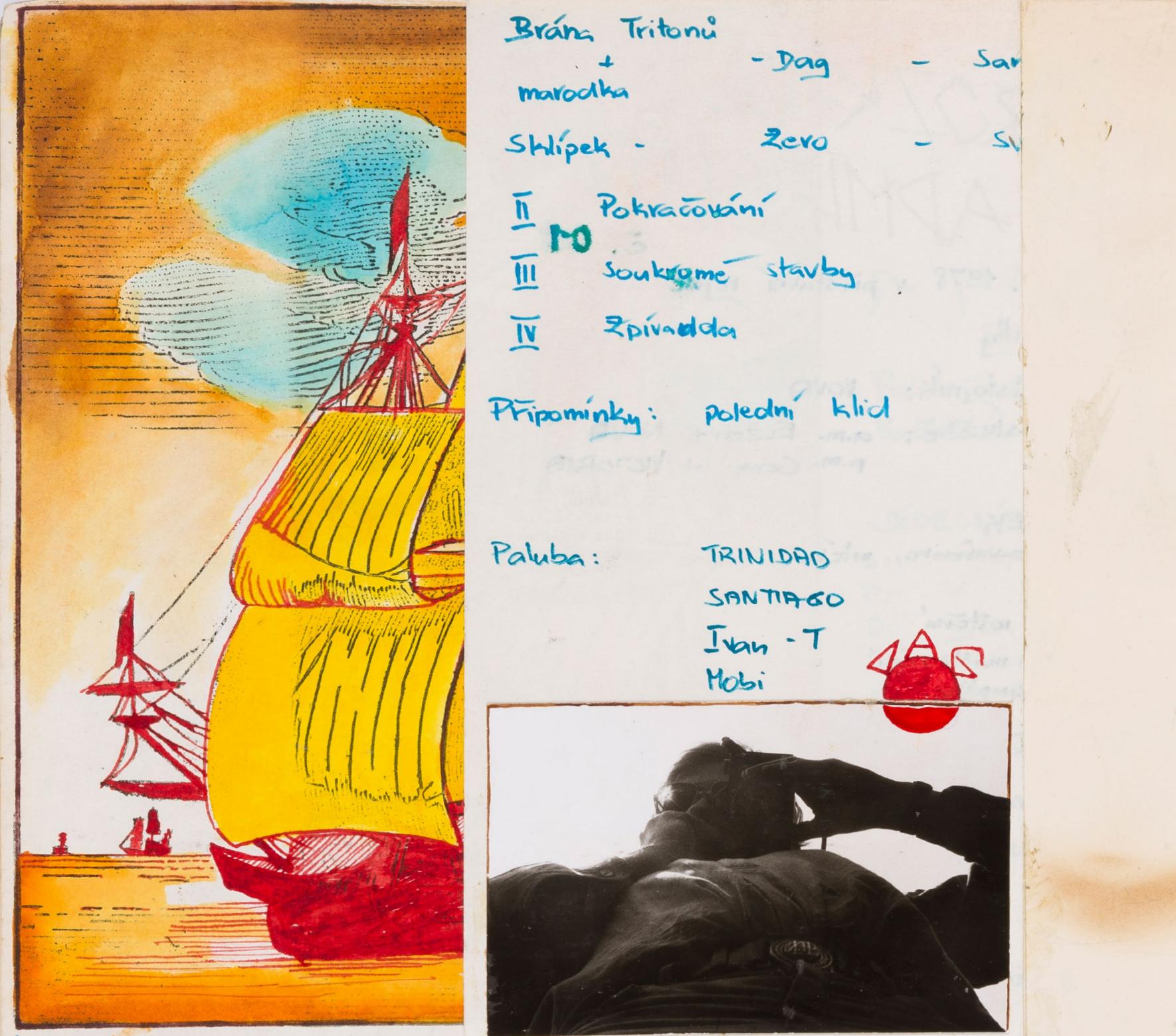
Blue

STAVBA

LODSTUA

Já Fernão Magalhães si přejí, aby mé lodě byly pevné, rychlé a krásné, toto řekl Santi a byl to pověl ke stavbě lodí. Každá pasážka staví sama svou lodě, která ještě z trupu (čtyř podlaží), opatřenou (krov) a vlnkového stěžně. Ještěže posledka dokončila stavbu lodě jakožto vlna byla sklopodrážna, začal se čas na přesýpacích hodinách přesýpat ostatním lodím. A tento čas byl ztrátou za první lodí. Při večeru a západu slunce je kopek jídelnou zbarven do krásné žluté barvy západu slunce a po nebi se hrály růžové mraky zájmavých tvarů.

Hned po budíku jsme se najeďli a dali se do práce. V naší posádce se dodělávaly abýle dvě podsady. K našemu neštěstí se nám dva krovu zřítily. Proto jsme musely jít znova na klády. Když konečně podsady stály mohly jsme v klidu dodělávat krovu.

Po obědě bylo pocta a němeli jsme nic dělat, ale SPREGY NA TO NEDBAL A DĚLAL DÁL! když to už nehnalo konec, murel čert zakročit a celou naše posádku, ale spregy se vymboval a dělal dál.

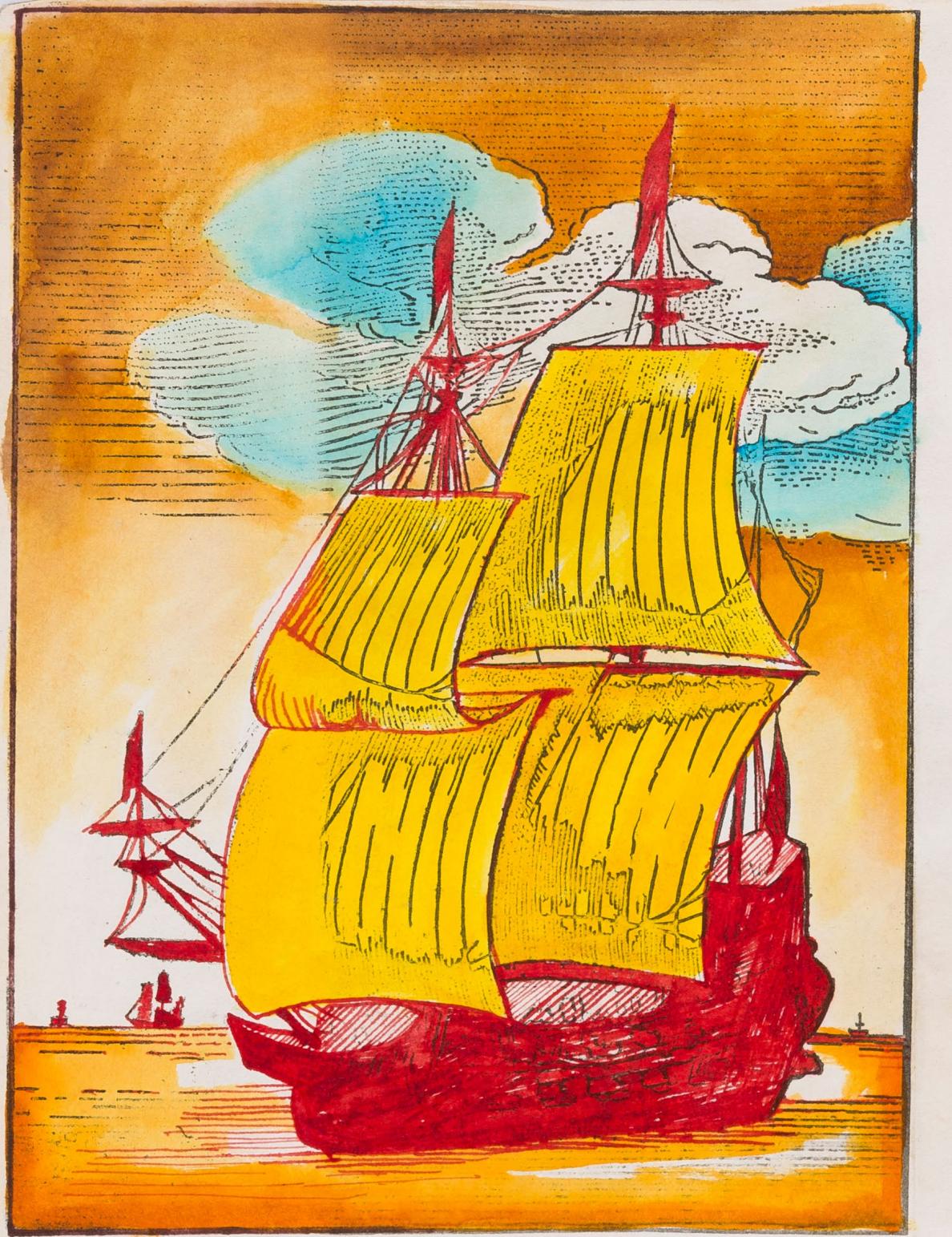
Po dalším čase když se to opakovalo murel zakročit Jaro. Pak už spregy přestal, protože by urámai soutěže by bylo nefén nadrelávat do práce. Po dalším čase se Gamovci podařilo dokončit stavbu stanů. Dalším se odrysával čas přesýpacích hodin.

Poradí bylo:
1 Gamovci
2 Krabovci
3 Trenorei

A dál to šlo jak na drátku v různých časech zapnout lodi. Vечer všichni spali ve vlastních stanoch. Bludva

RÓZKAZ ADMIRALITY

Dne 6.7. 1978 v přístavní rejte

Sevilly

Palubní důstojník: NOVA
Kadet ve službě: a.m. Fužen + NOVA
p.m. Gam + VICTORIA

ŘÍDELNÍČEK

S: chléb, závěrka, mléko
P:
O: ryže, rostěna
S: rohlík, máslo, čaj
V: en dumpling

PROGRAM

I Táborové stavby

Kuchyň (Capo Sagres) - Nova - Victoria
Trinidad

Jaro - San Antonio

Hlavní stězení - Irena - Concepcion
+ septik

RÓZKAZ ADMIRALITY

Ahned po budíku jsme se najedli a dali se do pláče. V naší parádce se dodělávaly abyste dvě podsady. K našemu neštěstí se nám dva krovu zřítily. Proto jsme musely jít znova na klády. Když konečně podady stály mohly jsme v klidu dodělávat krovu.

Po obědě bylo podla a neměli jsme nic dělat, ale SPREGY NA TO NEDBAL A DĚLAL DÁL!

když to už nehnalo konec, murel čert zakročit a celou

naše posádku, ale spregy se vymbavoval a dělal dál.

Po dalším čase když se to opakovalo murel zakročit

zav. Pak už spregy přestal, protože by v námci soutěže

Po dalším čase se Gamovci podařilo dokončit stavbu stanů. Dalším se odrysával čas přespávých hodin.

Pořadí bylo:

- 1 Gamovci
- 2 Krabovci
- 3 Ireneovci

A dál to šlo jak na drátku v různých časech zapnout lodi. Všechni spali ve vlastních stanech.

Bludva

„Když jsem teď zájemcem Victoria, přej ti dobrý vítr do plachet, očkovou stopu vodu pod kormidlo, a všechny častný hradat do přístavu.“ Po těchto řečích král Carlos poklopil mořskou vodou lodi, které se poprvé vydaly vlastním pocestkám. Tato přecházel královského ke březde posádky: TRINIDADU, SAN ANTONIU, NOVÉ CONCEPCION, SANTAU.

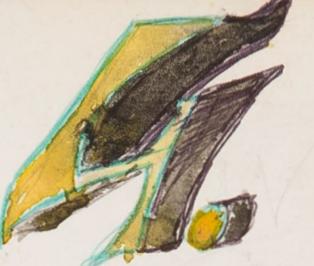
Tato voda byla opravdu slaná, jak jsem se přesvědčil. Irene mi dala ochutnat, ale já jsem se napil. Pak jsem konvalin měl. Nešikovat chytře organa za chvíli se díl mazalo, a myslil, že tento čen ještě lepší. Zadali se dírky měsíce skřipaly, když žádral. Jde bylo všim vybaveno mimo opravnení. Sama zadala mít postele polohouho prospět točit, za čivili žacala – DTH. Suen nevadí pily. Nejde všechno, za to Bivalva sel slevete. Přiznáním když jsem jsem se nějakou dobrobu, když se opěvila přístavní MTFba. Nefel se můžou o stostáto a dosah! Eveno. Za chuti jsem stál opradlo vlastní skovenkem, kteremu se Irene všechny řekly. Pak jsem záležitosti neshnul.

zapsal:

510 (DX)

5.7.78

III. Den

DEN

6.7.

Jáno ještě nebyl budíček podle denního řádu. Po vydátné snídani, kterou vařila posádka Novy, byl nástup. Santi přečetl rozkaz admirality číslo 01 (pracovní). Program I. byla dostavba stanů (tedy vnitřků stanů). Oběd vařila opět posádka Novy. Pak byl nástup kvůli DTH. Dnešní úsek, III. v pořadí se jmenoval ZRÁDCE. Mezi Argonauty a Tritony bylo určeno 6 „zrádců“. Toto bylo jejich úkolem. Vzít vlajku, která byla v každém tábore vysvěcena a utaži s ní do druhého tábory. Podarilo se to ien kapitánu Concepcionu Mokimu. Po této hře přebral Victoria službu. Večeře proběhla normálně a hlídka také zvláště nebyla.

zapsal:

Gels

Pozn.: K DTH nám Irene řekla a Zero přečetl tuhoto legendu: Na lodích Malahäesovy flotile panoval klid, i když mnoho Španělů vlnavidovalo Malahäese. Až jednou přistav zneklidněl.

Kdož zvolal: „Hele, tati na té lodi, to není Španělská vlajka. To bude císte vlajka Portugalská. Ten Malahäes si dovolil urazit Španělsko.“ A opravdu na jídelní lodi Trinidad se objevila ře Španělská vlajka. Pristavní povalečí když už dýno Malahäese nehnávali, se vzhoupili a začali pod zmínkou,

že je ty urážka kvále, házet po lodi všim, co cím přišlo do ruky. Dokonce se dostali i na lodi, ale Malahäesovi chlapci je z lodi „odstranili“ ne zrovna moc slušným způsobem. Později bylo zjištěno, že to byla admirálská vlajka, kterou dostal Fernão Malahäes od krále Karlose. Pro výstahnu bylo za tento čin několik výtržníků potrestáno zbičováním.

Gels

V DEN

7.7.78

Hned z časného rána nás vzbudili. Všichni nedočkávě čekali na rozvídka, ale nedočkali jsme se ji. Kapitánat nám to vysvětlil zvukem pistolek, která nás svolala na nástruhu. Předčili nám denní rozkaz a ohlásili nám, že budeme stavět "stavbu svého". Ptáte se co to je? Tak poslouchej te: Hned po nástruhu šli všechni lidé tohoto tábora k.... a začali ho vystavovat do výšky. Když už byl v určité výšce, tak nejdou zdejší padat spádra. Stodlili jomě se, aby 510 a Číra je udrželi. Jmák by.... Spadli a mohli všechny lidé, kteří životech. Koncem jsme ho vystavili a začaly přijímat kameny. Poznali jete to? Šestnáct, tak jsme stýčovali štězku.

Po pololedním klidu vyhlásili další DTH (Dlouhodobá rokovačka hra). Vra nám překvapeně povídal o kamarádích na lodích a, že neměl. látka, že si je nazývají bratři. U nás též vyhlásila (jak) epidemie a my jsme měli včinit to co oni. Šrát (bort) krere, jsme mohli jistne schovat vše. Každý měl 5 kapek micku (váboje) a životy. Za škol jsme mohli shromáždit nejméně bot a přitom nezmít své životy. Jako první se umístilo Šon Antonia, krere sehnalo 12 a to všechny vše, zbytek jim životy. Další místa obsadili: Víkrama, Concepcion, Trinidad, Nora a Sun Drago.

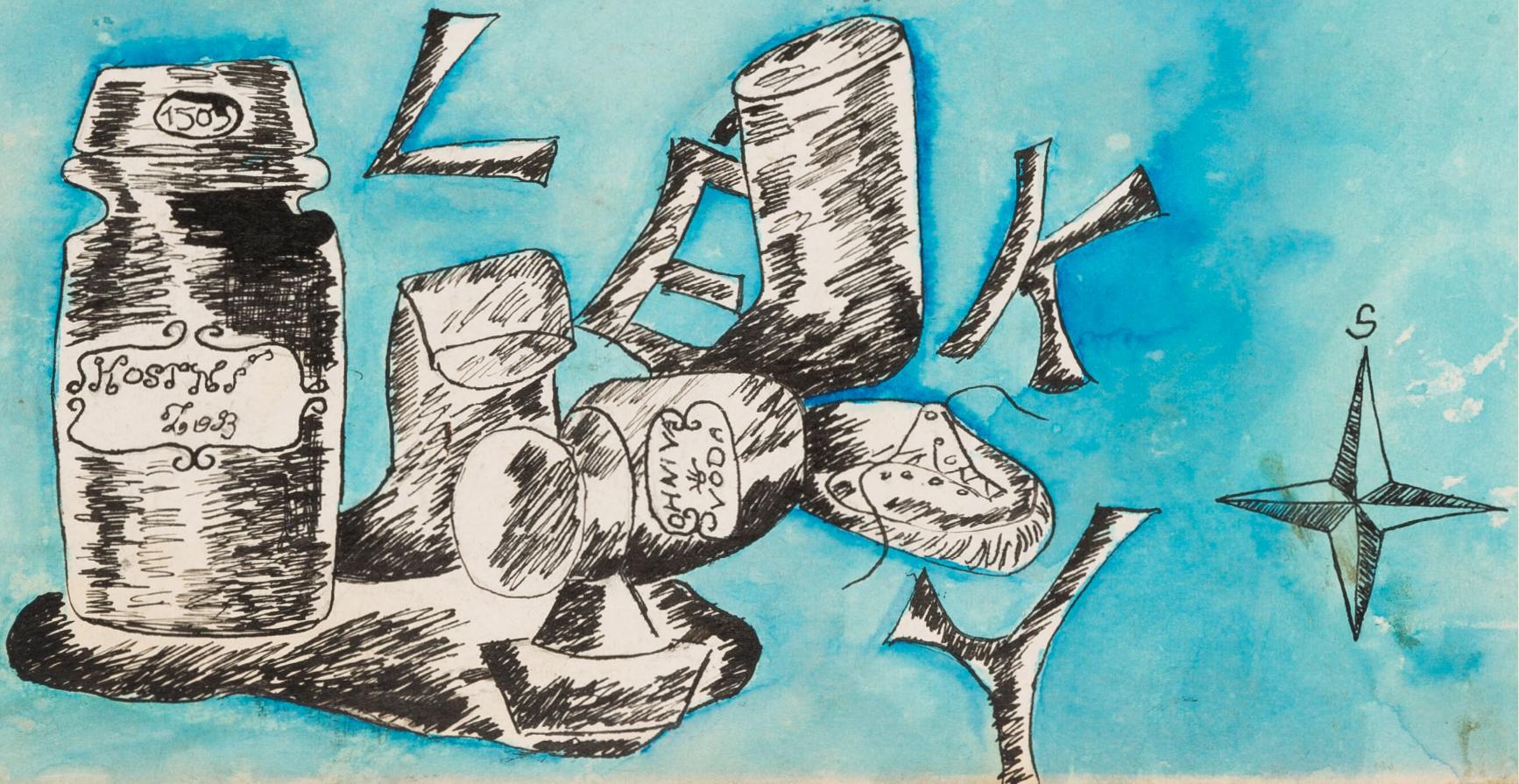
Všem se to velice líbilo. Bylo to fajn. Veden nás pozvali na zpívání, kde byly vyhlášeny vítězové. Po několika písničkách se ozvalo:

- Než podzemí přejde štít nov -

a my se museli odebrat spát

Dobrov noc,

Číra

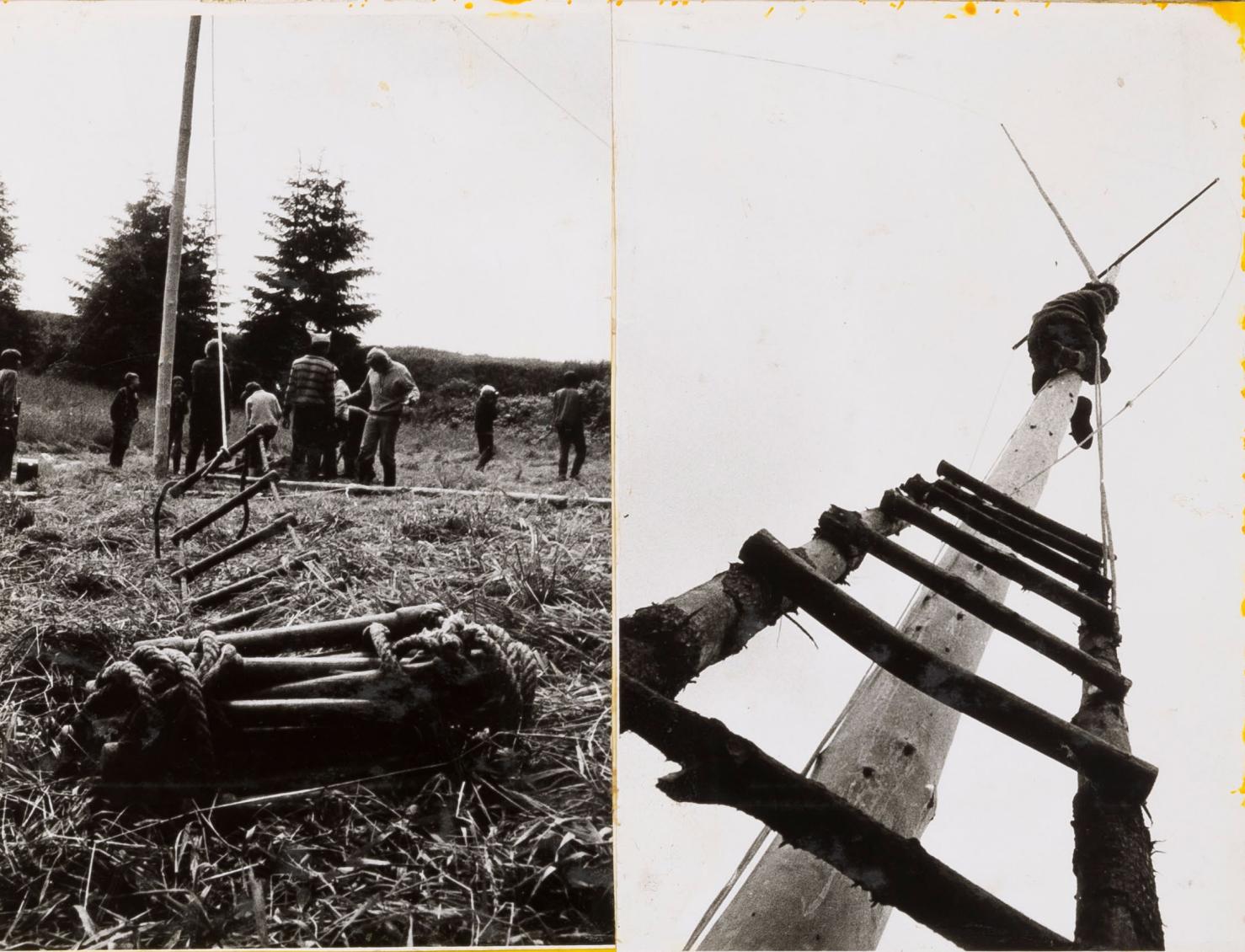

KATA

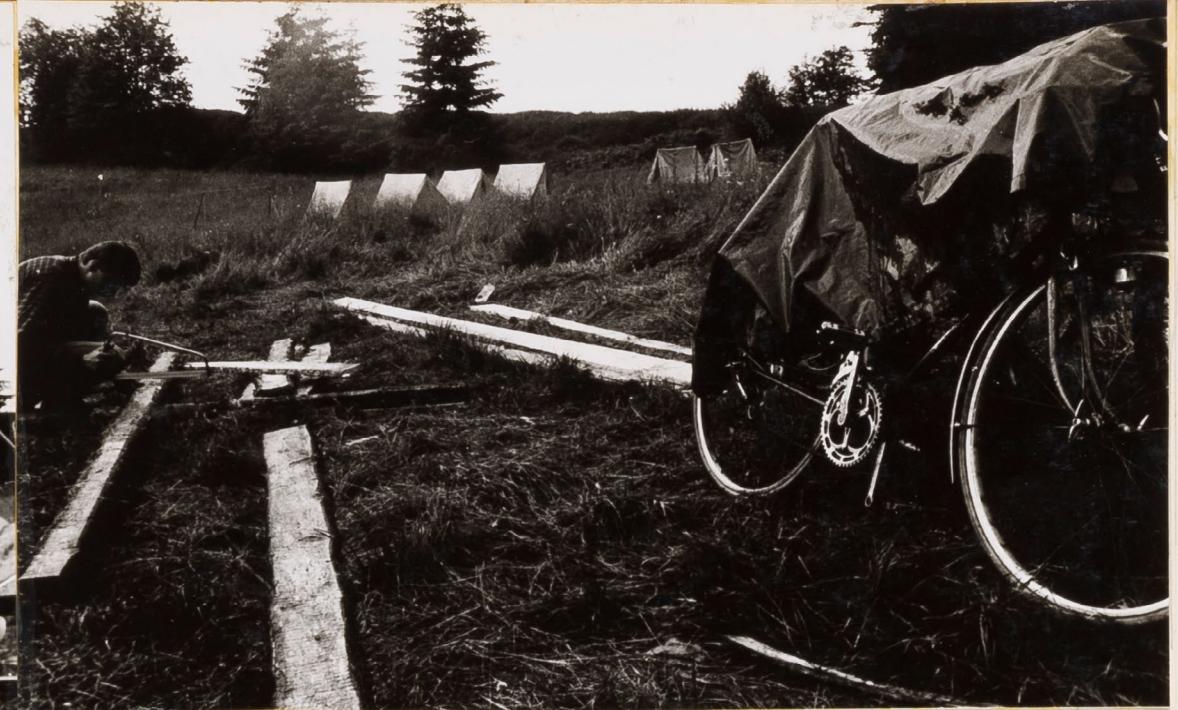
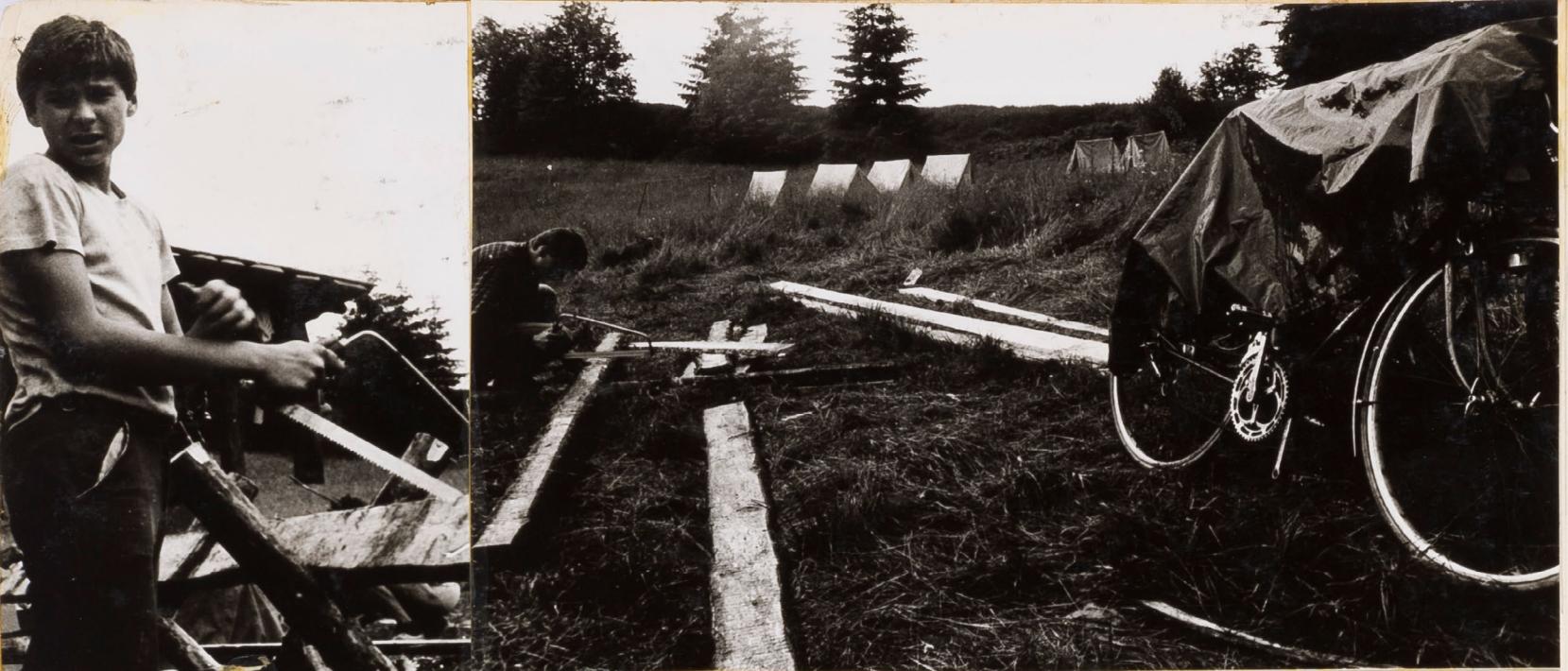
1. SANTI, ZERO
2. GAN & JÁNIA = DIVÁCI
3. TAK TO ZAČLO
4. TAK TO POKRAČOVALO
5. BÓŽA, GENS, DONY
SWEN, OPAT

Dnes vám již vážení diváci
mohu představit skupinku
našich obdivuhodných přátel,
(snímeček zde vpravo) →
konstruktérů našich bájních
staveb. Skoda jen, že si provedení
jejich velkolepých plánů
vyžádalo nakonec i práci,
avšak znova mohu jen opakovat
a opakuji: Díky, díky, vřelé
díky pánové za váš UM!

Už je to uděláno, už je to
HOTOVO !!!

DTH „BOURG“

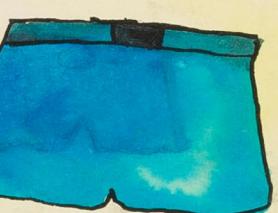

VI. DEŇ

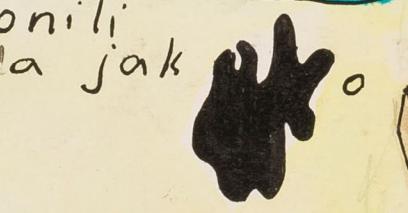
V sobotu 8.7.78 jsme začali den dost pozdě. Klastně jenom nástup se opozdil. Tíco si plnili plavčo šli hned po budičku. Ale ne, až po finské ztesce. Finska zteska, to je rám finská rozvíčka. Dneska byl první slavnostní nástup rozkazu č. I. Dopoledne jsme hráli správňáckou hru. Na cestě ke studánce byly postaveny ešusy. Bylo za úkol co nejrychlejší naplnit vodou. Nejhezčí bylo, když tří vodu nesli v botách. Za chvíli byl oběd. Už nevím co bylo k obědu. Po obědě byl polední klid. Potom klidu bylo další DTH. Eště v poledním klidu jsme psali lední deníky. Ale spon Argonauti. Po poledním klidu byl další program. Byla druhá hra. Když námořníci se vydaly na moře zazili také bouři. Při bouři jim nezbývalo nic jiného než překládat náklad z jedné strany na druhou. A proto bylo za úkol si sehnat potřebné věci. Potřebovali jsme pět lžic tří ešusy dva světny a dvoje karhoty krajinku a dva páry holinek. Měli jsme za úkol tento náklad přepřepravit na druhou stranu za kolik a zpátky. V první části hry vyhralo Sanantonio a v druhé též Sanantonio. První část hry byla bezvá lehka, nastr část mít volno a pak začal večerní program. Večer jsme cestli z knížky "TimFárum" od Jana Wericha a byla zpívána. Četli nám bylo to prima. Program v pol. desátý. Koupači, 10 minut na výkoupa v rybníku. Když jsme ke capu zrovna zvonili večerka, která zněla jak umíraček.

kat do jedné věci. Truhou nám Irča ztížila. Museli jsme věci zvláště skočila byla ze nám popřepravalo. Chvíli jsme měli

Santi skončil měli ní se při

SKŘENDA ze

SANANTONIA

SLAVNOST PREPLUTI ROVNIKU										
	STÉŽEN	TEST	POSTŘEHO	VRH	HARPUNOU	VRH KOTVEŇÍM	LAMEM	VISENI	NA RÁHNĚ	
1 VICTORIA	516	11/6	2	4,5	12	0	0	3:45	515	
	GENS	40/19	0	3	8	0	X	1:15	400	
2 NOVA	SWEN	20/12	1	6,5	10	2	0	1:45	334	
	KAREL	15/7	0	5	5	1	0	0:38	315	
	AMINA	15/11	3	5	12	0	X	1:55	415	
	HANKA	18/11	3	2,5	4	0	0	4:24	X	
	BÓZA	20/11	3	3,5	15	1	0	3:40	420	
3 SAN ANTONIO	STANDA	20/9	1	5	5	0	0	3:40	145	
	BOB	15/8	1	3	8	1	0	1:07	320	
	Cigid	15/10	3	3	4	0	X	3:06	340	
	PETR	29/12	4	3	12	0	0	2:45	215	
	Jana	16/11	4	2,5	5	0	0	2:15	520	
	Jaja	17/14	0	1,5	12	0	0	8:10	345	
	- - -	17/9	1	5	X	0	0	2:19	255	
4 CONCEPCION	PRIMÁTOR	4/5	0	4,5	X	18	1	0	5:58	2:30
	KRAB	4/5	1	X	5	1	0	2:22	4:30	
	KHEE	15/6	2	4,5	6	0	0	2:26	1:30	
	HEKI	18/14	2	4,5	11	0	0	6:52	2:35	
	ČITA	16/10	1	4	9	0	0	5:55	2:00	
	SKŘENDA	47/30	2	2	10	0	0	4:16	340	
	BLANCHE	28/11	1	2	4	0	0	3:04	3:25	
5 TRINIDAD	KOBI	18/14	0	6	5	0	0	4:00	127	
	MERIK	18/8	2	5,5	9	0	X	5:21	5:35	
	TOM	4/8	2	3	9	1	0	0:49	2:50	
	IVAN	11/35/100	0	2	6	0	0	2:06	6:50	
	TRW	9/10	0	3	2	0	0	3:25	3:30	
	PETROF	18/12	2	5	10	1	0	2:06	4:20	
	- - -	15/8	2	6	X	0	X	0:53	3:05	
6 SPREGI	SPREGI	30/8	0	4	5	X	0	1:58	124	
Δ NURMI	KYKLOP	24/9	0	3,5	8	0	0	2:12	330	
Δ ČERT	NURMI	25/11	0	3,5	2	1	0	7:17	130	
Δ PIERROT	ČERT	20/12	0	3,5	11	0	0	3:34	150	
BLU2	PIERROT	18/13	0	3	6	0	0	4:46	121	
- - -	BLU2	19/10	1	3	9	0	0	3:48	115	
		16/13	1	3,5	X	0	0	1:43	355	

	ALINA	RAUTA	NUEI	KALOĐEJ	LITT	SLAP	SANTAGO
	0	0	0	0	0	0	
	5	2	2,5	2,5	2	2,5	
	5	0	0	0	0	0	
	5	2	1	1	1	0	
	0	0	0	0	0	0	
	0	0	0	0	0	0	
	0	0	0	0	0	0	

NEDELE VII DEN

Ráno jsme se probudili - byla neděle. Chvíli čekáme dle budíček nikde. Na jednou se ozvala písňa a ohlášila nám snídani. Když jsme se do sýta na jedli vyběhli jsme ven na nástupu. Na nástupu jsme se dozvěděli o slavnosti na rovníku ataké jsme tak učinili. Slavnost se skládala ze závodů a večerního programu. Neš začali závody museli určit lidem drhnout palubu & já jsem si šel ještě stavět na stnu. Najednou učítím velkou bolestní hřebík v noze. Vova mě osetřil a za vodou začali bezemě. Závodilose: ve střebře, v bobrování, v házení stožaru, v házení lasem, házení harpuhou, ve visení na borovici, zatloukání hřebíků. Skončili jsme už večer. A rychle jsme utíkali na večerní program byla sibena zpívající a čtení. Celou večer jsme se vybavily bavili a zpívali písničky.

— Než podzim přijde —
Auž byla večerka. Všichni sli rozradostněně spát dobrou noc!

SLAVNOST

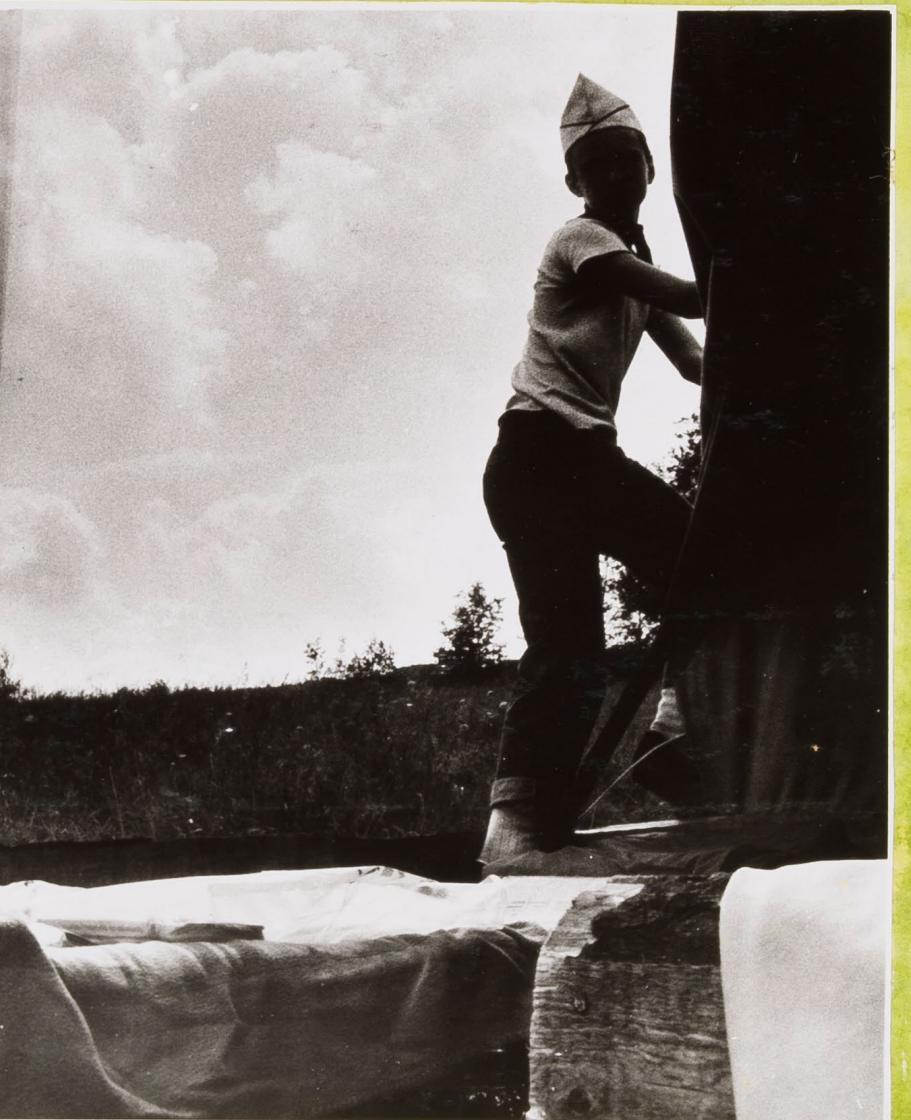
Dříve když se chtěl přeplout rovník musela být velká odvaha. Lidi mysleli že za rovníkem se moře propadá do pekla protože žádě je placatá proto se při přeplutí rovníku na podlém sloužila mše za duše nadmořníků kteří se už nikdy (jak si mysleli) nevrátili. Postupně z nich opadal strach a ze mše se vyuvinula vesela slavnost na moři. Nicí dostali nové obleky a závodili ve své značce. Sef kuehar nám připravil výtažky z chalup (čokoládu).

Kyklop

z posádky
Trinidad

Paluba: Bludka, Kyklop, Šlap
Metík, Skřenda, Boš, Štola,
Petrov, Pierot, Čepán

19
3
6
10
15
11
28
33
22
18
30
238
5.

VILIDEN

10 M.

V pondělí ráno se musela každá posádka vpravit do okoli, protože na to nebyl čas. Naše posádka se vymovila na německý hřeben, kde jsme si asi 1-2 hodiny prohlézeli zarostlé a soleně dorané pomníky. Potom jsme se vymovili na závěrečnou hradu do Podhradí. Tady jsme se vrátili do lábor, tak byl polední klid. Vessinou jsme dodělávali stan a ostatní dodělávali láborové stavby. Po poledničním klidu se šlo 1. skupina koupat do koupelny. Všichni jsme se báli, protože jsme se šli koupat do teplé vody. Opravčně jsme měli volno. Tady se první skupina vrátila nemohli jsme

Zapsal
Bohus
Viktorie.

ROZKAZ ADMIRALITY

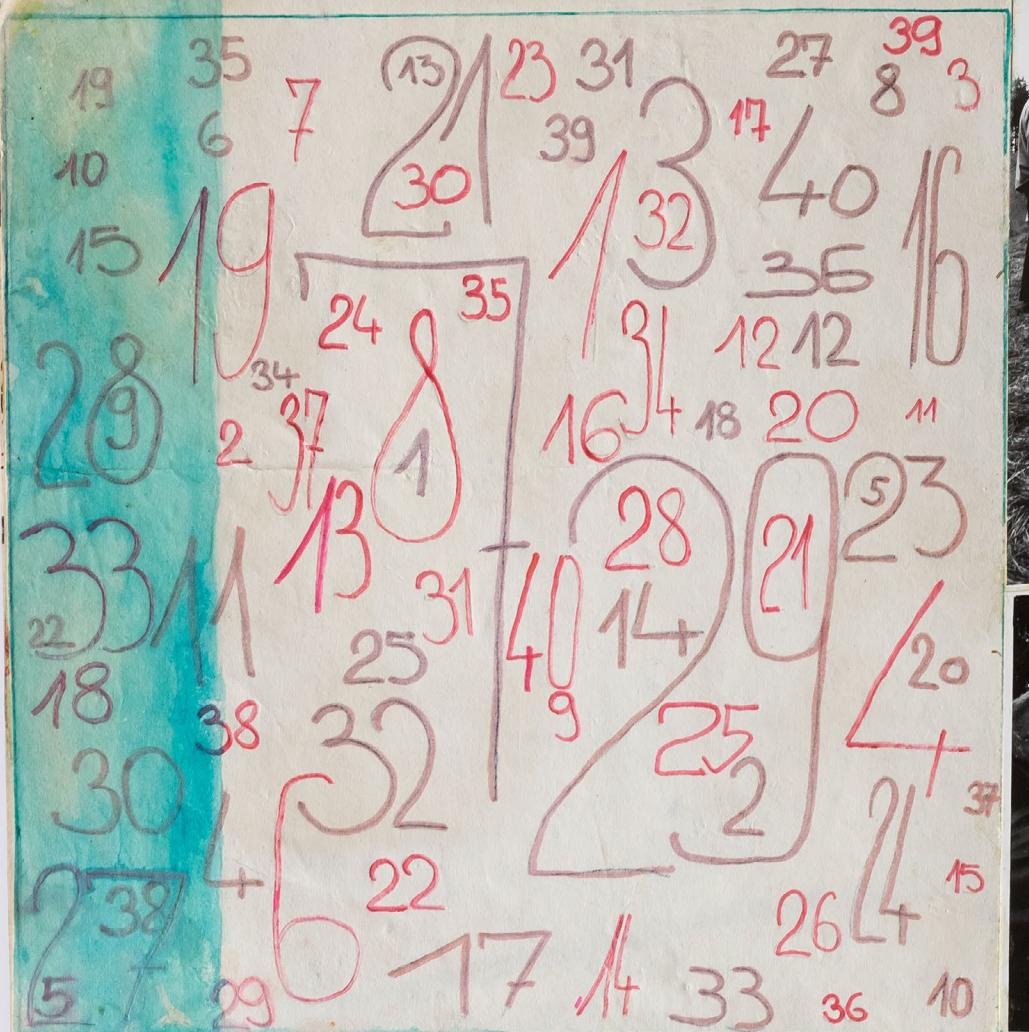
č. 2

Dne 9.7. 1978 na vlnách Atlantiku
Palubní: IRENA
Signalista: Necky
Kadet ve službě: o.m.
d.m. VIVA + SAN ANTONIO
LENKA + CONCEPCION

JÍDELNÍČEK
S: polévka, chléb
P: vařené hovězí
O: kräckebrot, čaj
S: cukrová titina
V:

PROGRAM

- I Slavnost přeplutí rovníku
- II + III Průzkum terénu
- IV Zahajovací ohří

VILDEN

10 M.

V pondělí ráno se musela každá posádka výpravit do okolí, protože na to nebyl čas. Naša posádka se vydala na německý hřeben, kde jsme si asi 1-2 hodiny prohlézeli zarostlé a soleno-lorané pomníky. Potom jsme se výpravili na závěrečnou hradu do Podhradí. Tady jsme se vrátili do láboru, tak byl polední klid. Všichni jsme dodělávali stan a ostatní dodělávali láborové stavby. Po poledničním klidu se šlo 1. skupina koupat do koupaliště. Všichni jsme se báli, protože jsme se šli koupat do teplé vody. Oprávněni jsme měli volno. Tady se první skupina vrátila nemohli jsme

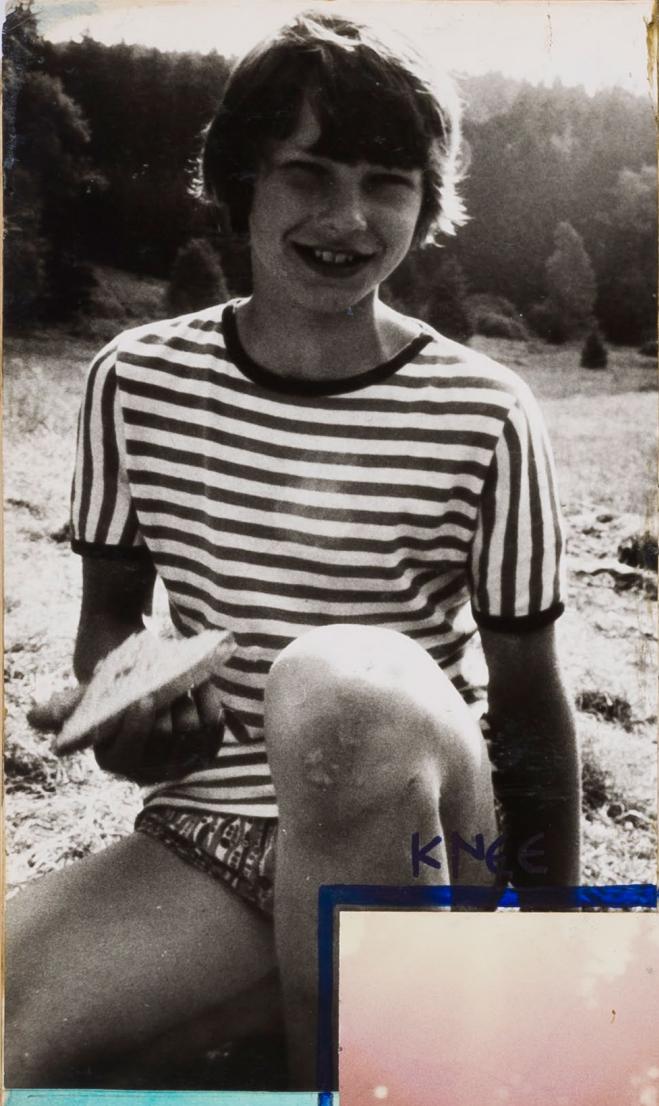

ji ani povídaly.

Po večerním programu měla každá posádka papíra susku. Reklo se písmeno a kdo druh rekl masek hory, řeky a podobné dospal bod.

Vyhrala posádka Viktorie. Potom se šlo spát.

Zapsal Bohuslav
Viktorie.

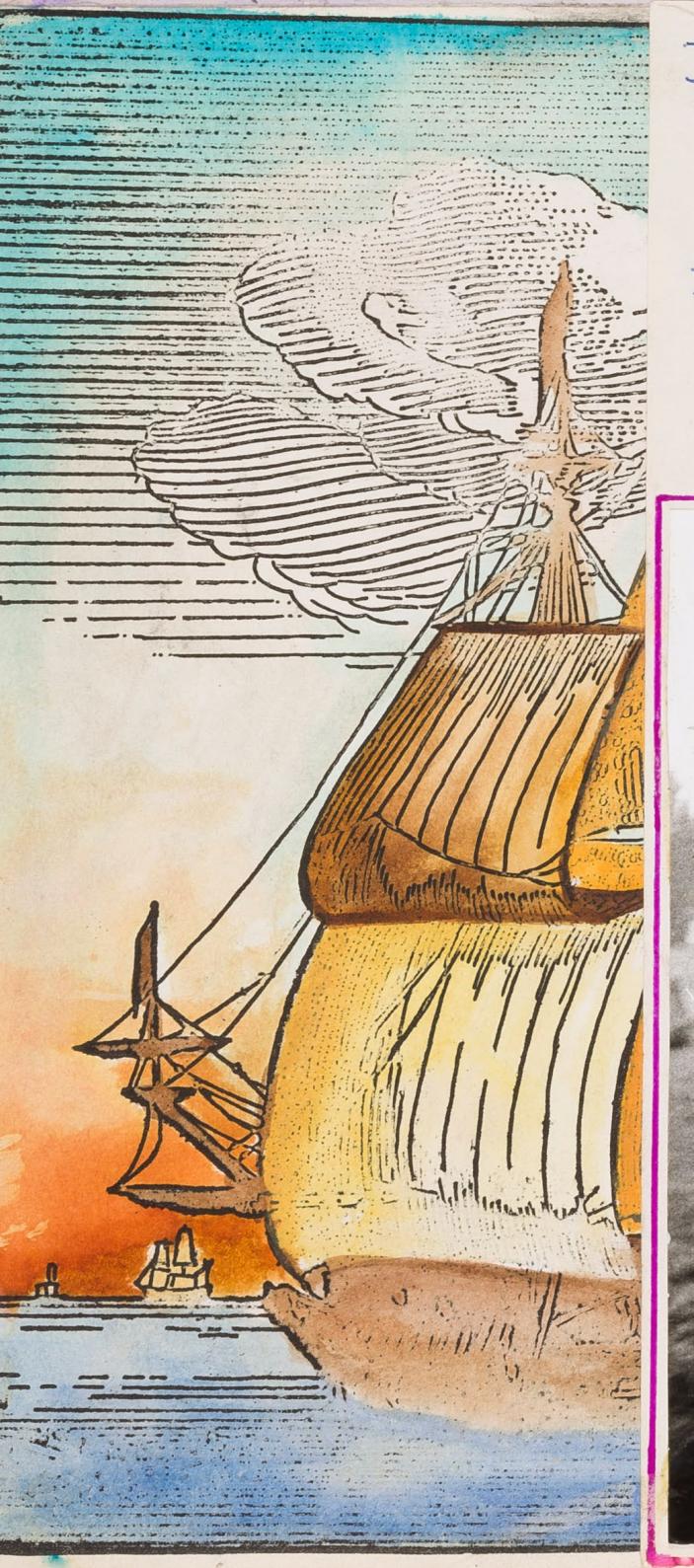
ÚTERÝ - K. DEN

11.4.78

NA ÚTERÝ CELÝ TA'BOR OČEKÁVAL, ŽE BUDE HEZKÉ POČASÍ. A TAKY JO. BYL TO VLASTNĚ PRVNI ŘE'DEN KDY OD RÁNA AŽ DO VEČERA SVÍTILO SLUNÍČKO A NEBE BYLO TE'MĚR, BEZ MRAKŮ. TOHO JSME HNED VYUŽI LI RÁNO PO SNÍDANI SE SLA VYKOUPAT DRUHA, POLOVINA TA'BORA DO TOVA'RNY, PRVE'DO BĚDEM A V POLEDNÍM KLIDU BYLO VYHLÁŠENO PRA'DEL'KOVA'NI. JAKO QD POLEDNÍ PROGRAM, BYLA DTH. ZTERA, SPOCI'VALA V TOMTO: V DOBĚ KLIDU BĚZVĚTRU A SLAVNOSTI PR'E-PLUTI ROVNÍKU SE NÁSE LODĚ PRIBLYŽILY K OSTROVŮM NA KTERÝCH ZIJÍ DOBYVACÍ DOMORODCI. TITO DOMORODCI (KAPITANA'T) SE PRIBLYŽILI NA SVÝ CH PIROGA'CH K NÁSIM LODÍ'M (LOD'=POSA'DKA) A ZAČALI POSA'DKY TE'CHTO LODÍ VYBÍ'JET OTRA'VENÝMI SÍ'PY (MI'ČKY), PROTOŽE SE CHTĚLÍ ZMOCNIT VLAJEK LODÍ, COŽ BY ZNAMENALO PRO LODU VELKOU POTUPU. V TETO HRÉ ZVÍTEZIL TRÍNI'DAD VZA'DMOVE'M VOLNU SE ROZJEL FOTO GRAFICKÝ KRUŽEK POD VEDENÍM VOVY. VEČER PAK BYL ZAHOVACÍ TA'BOROVÝ OHEN' NA KTERÉ'M JSME SE PŘEDSTAVOVALÍ A POVÍDALI SÍ' JAK BY MĚL TA'BOR VYPADAT. NEKDO SE PODLE TOHOTO POU'DA'NI ZAHLR'I'DIT, ALE NEKDO TAKYNE. Z TOHOTO PŘEKRASNÉHO DNE SIKAZDÝ ODNESL MNOHO DOJMŮ A POUČENÍ.

ZAPSAL
KAREL
VICTORIA

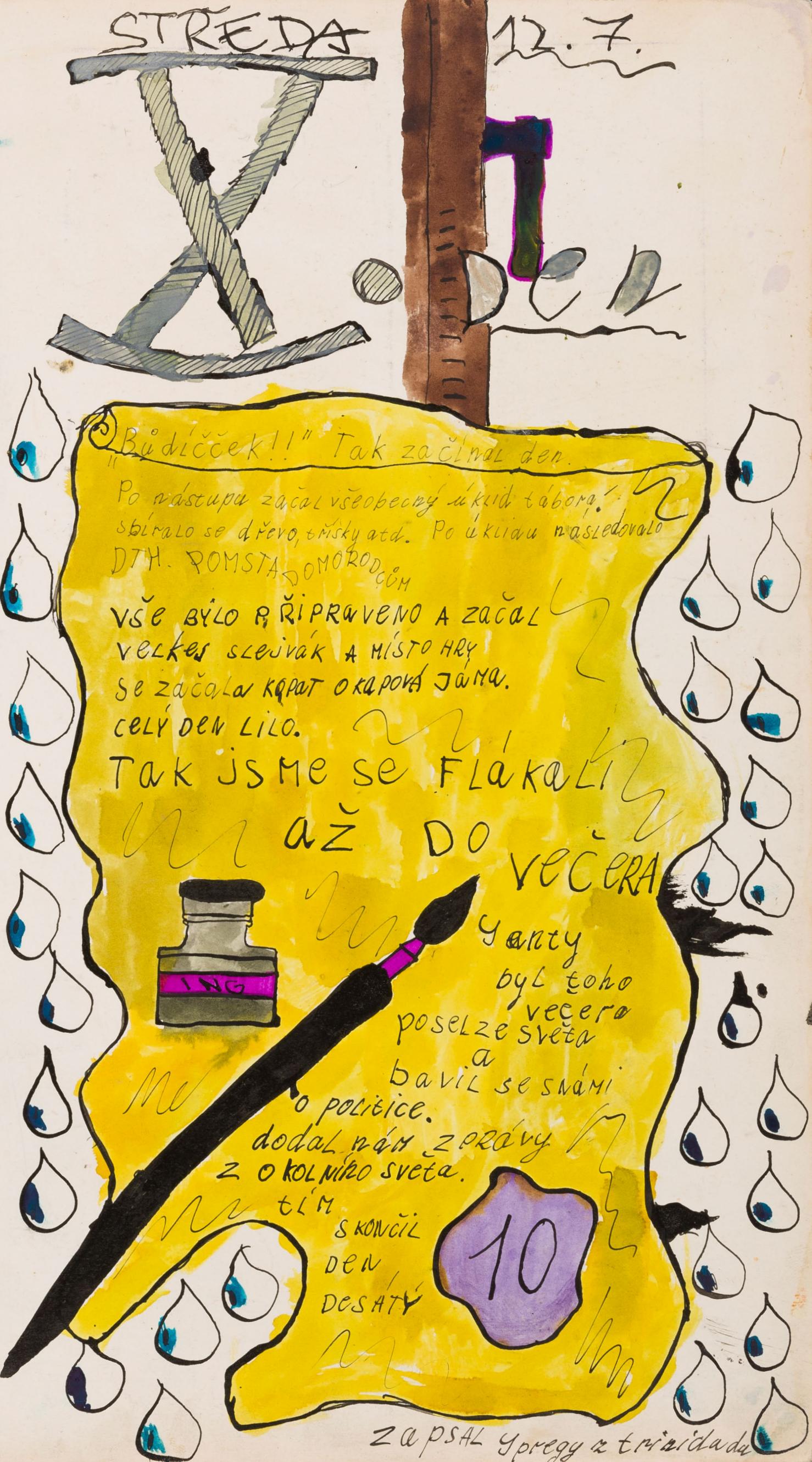
Paluba: Jaja, Detrov, Skřenda

Připomínky:
zájmové volno
pořádek
knihovna + sport. inventar
skřenka - čep -

STŘEDA

12. 7.

~~ROZKAZ ADMIRALITY~~ č. 5

Dne 12.7. 1878 na vlnách Atlantiku

Palubní: LENKA

Signalista: Jája

Kidet ve službě: a.m. EVŽEN + NOVA
p.m. SAM + VICTORIA

Kapitánské volno: Irena

JÍDELNÍČEK:

S: Šáťecby, čaj
O: Kartáče
S: chléb, přesníčávka
V: Brambory m. kapusta

PROGRAM

I Oddílový program

II DTH

III Zařízení volno

IV Dobrovolný poslech hudby, případné čtení

STŘEDA

12. 7.

"Budičček!!" Tak začínal den.

Po vstupu začal všeobecný úklid tábora.
sbíralo se dřevo, tmiský atd. Po úklidu následovalo
DTH. ROMSTA DOMORODCŮM

Vše bylo připraveno a začal
velký slevírák a místo hry
se začala kopat okopová jáma.
celý den LILO.

Tak jsme se flákalíz

až do vecera

Yancy

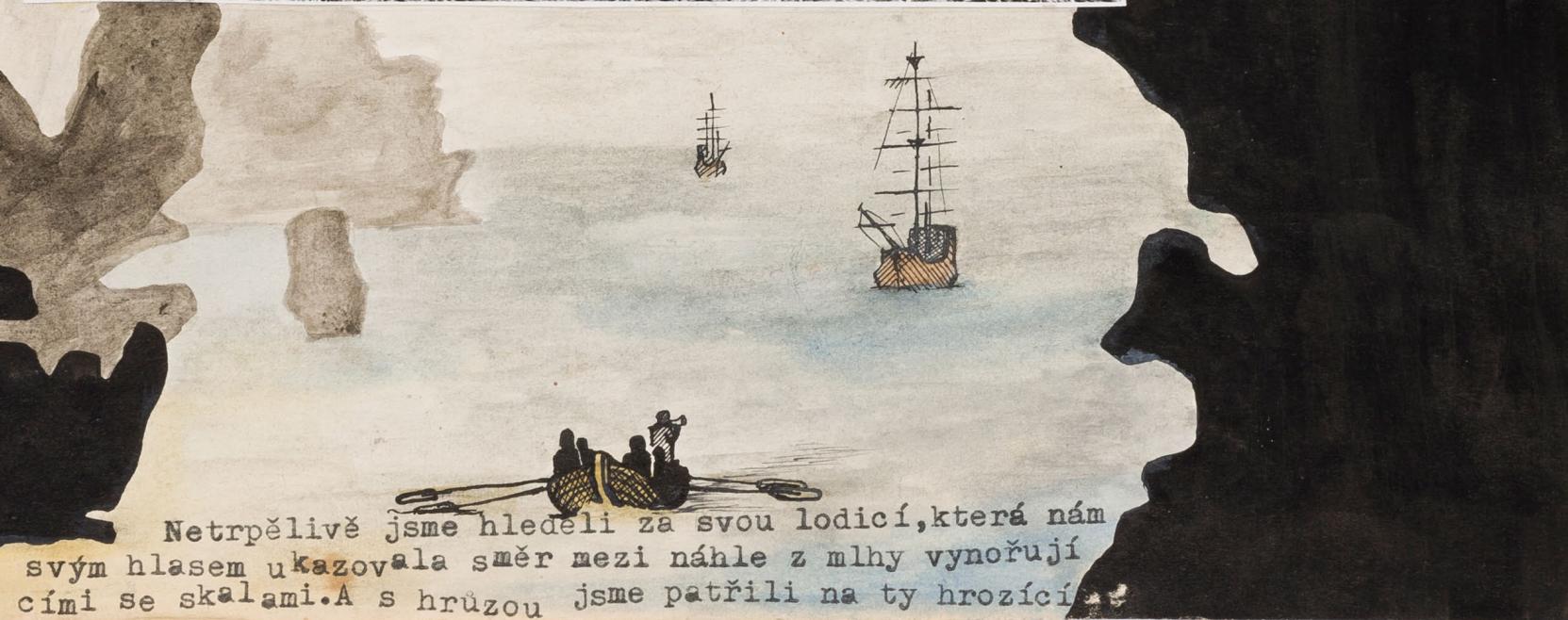
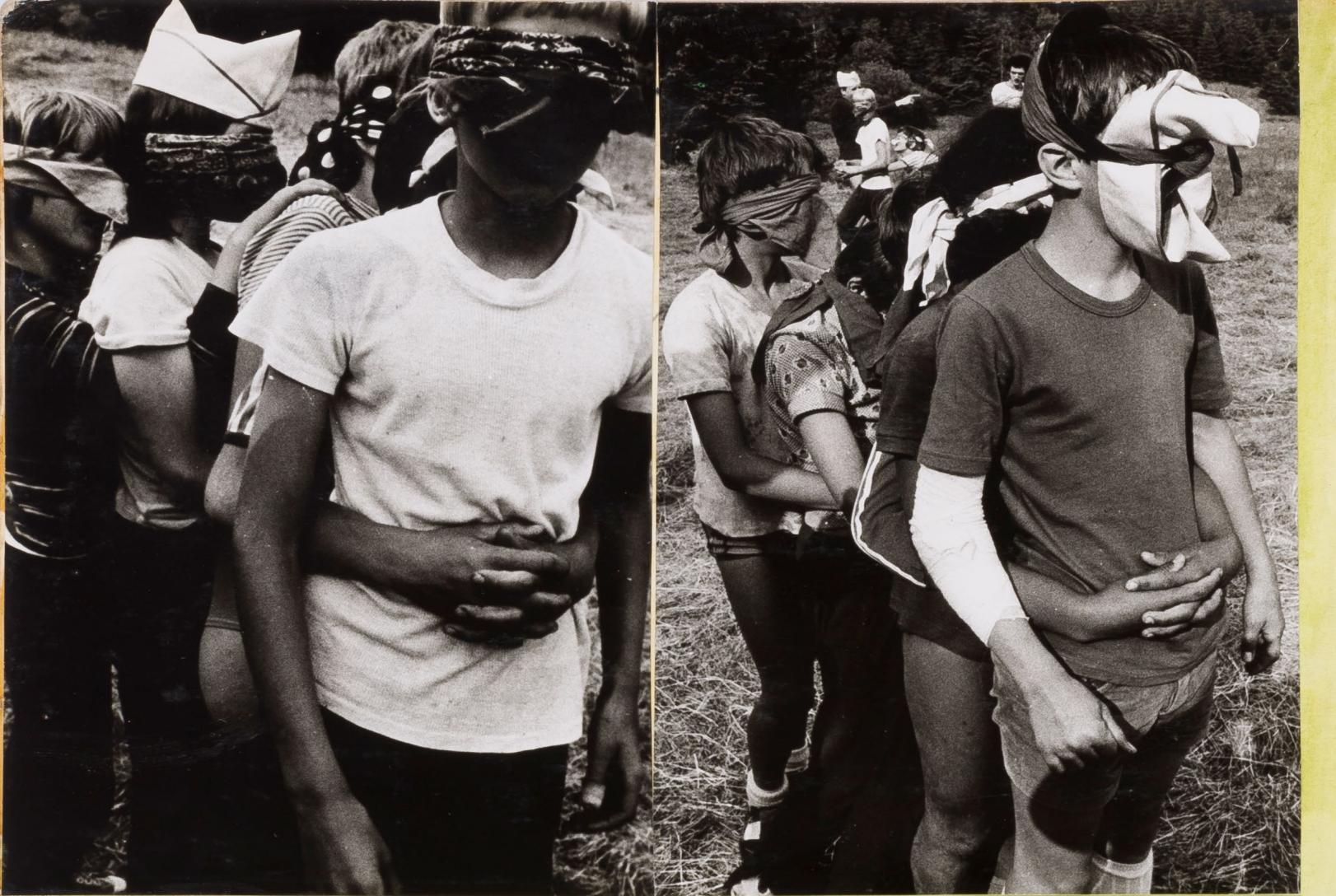
byl tého
poselze světa
vecerá
a bavil se snámi

o politice.
dodal nám zprávy
z okolího světa.

Me tím skončil
den desátý

10

ZAPSAL Ypregy a tria idada

Netrpělivě jsme hledeli za svou lodicí, která nám svým hlasem ukazovala směr mezi náhle z mlhy vynořující se skalami. A s hrůzou jsme patřili na ty hrozící.

ČTVRTEK XI DEN 13.7.

Po ranním nastupu byla DTH. Úsek se jmenuje první domorodcem. Losovalose kdo začne dřív, jestli Argonauti nebo Tritoni. Losovali podle naší. Tritoni tedy začali první. Domorodce představoval kapitánec. Domorodci se v Capo Sagres opernili a vezali si sebe v měkké. Tritoni vlastně. Úsek byl slabý, proto hned podlehli a nemohli tedy rozměřit ohniště. To znamenalo, že je Capo Sagres. Bylo znicení do posledního muže. Potom jsme dali trutecili my Argonauti. Podarilo se nahnat rozmetat ohniště. Nakonec jsme si opět my a guspeti jsme. Tritoni. Podarilo se jim rozmetat ohniště. Nakonec jsme si opět my a guspeti jsme. DTH skončila. -- Právě oběd. Majedli jsme se a hrála se další DTH. Úsek se jmenoval zimní kotniště. Když dala posadka si vybrala jednoho člena. Posadky si vymyslely různé pokyny, které se přizkali. Ostatní se chytli za bok a překravají lode. Hrdli přes ruky překazily se zavařenýma očima. Ten vybraný pískal, určené pokyny a posadky se podle pokynů řídily. Naše posadka si vybrala zpěvynu, který pískal na trubku. Do té doby naše posadka TRINIDAD druhá a celkově jsme byli první. DTH skončila.

Potom byla sváčina - večeře, dlež ubírat jak voda. Jen jedna náctá skončil odvážněním rečerky.

Nurmi - TRINIDAD

XII. DEN

Porozvídce shidani a myli byl nástup při kterém jsme se dozvídali program celého dne. Hned po nástupu přišli Tritoni šli do Ohary odsekat špínu a hniloby na svém těle. My jsme si zatím uklízeli ve stanech, když se vrátili sli. Jsme se odspínit my. Po odšpinění nám bylo hezkýmolekce úplná HAVAJ.

Po obědě byl polední klid při kterém jsme měli možnost půjčit sportovní inventář. Po poledním klidu se dodělávaly práce, které nebyly využitovány.

Například čít, železnou zásobu dřeva pro nepřízivé podmínky bránu se zatařasy.

mzeistana

Potom bylo

zájmová volno.

Pri kterém

hodně zdejší

ještě pracovala

Večer

jsme se sešli

v CAPO

SA GRES

kde nám

Santi

řekl co

se děje

hověho

ve světě.

Ríkal zprávu

z Prahy, že

přijí velké

poláci a že

přijí se připravují žehna

z USA

Aktéra

Také přijí

možná

vzletí

do vesmíru.

Najednou

přišel

Vova arcký

atady

je zpíváva

z příkopu

a ha stál

vyskočila hezká žabka. Dcely se divím že nikdo nezapístel.

Potom nám Santi chtěl sknázky Lodení Deník od spisovatele

Jana Ruského. Knížka je hezká pojednává o třech ohlašových

které si založili LODNÍ DENÍK aniž by to byli nějací námořníci

nebo bydleli u vody. Založili si partu a posali si LODNÍ DENÍK.

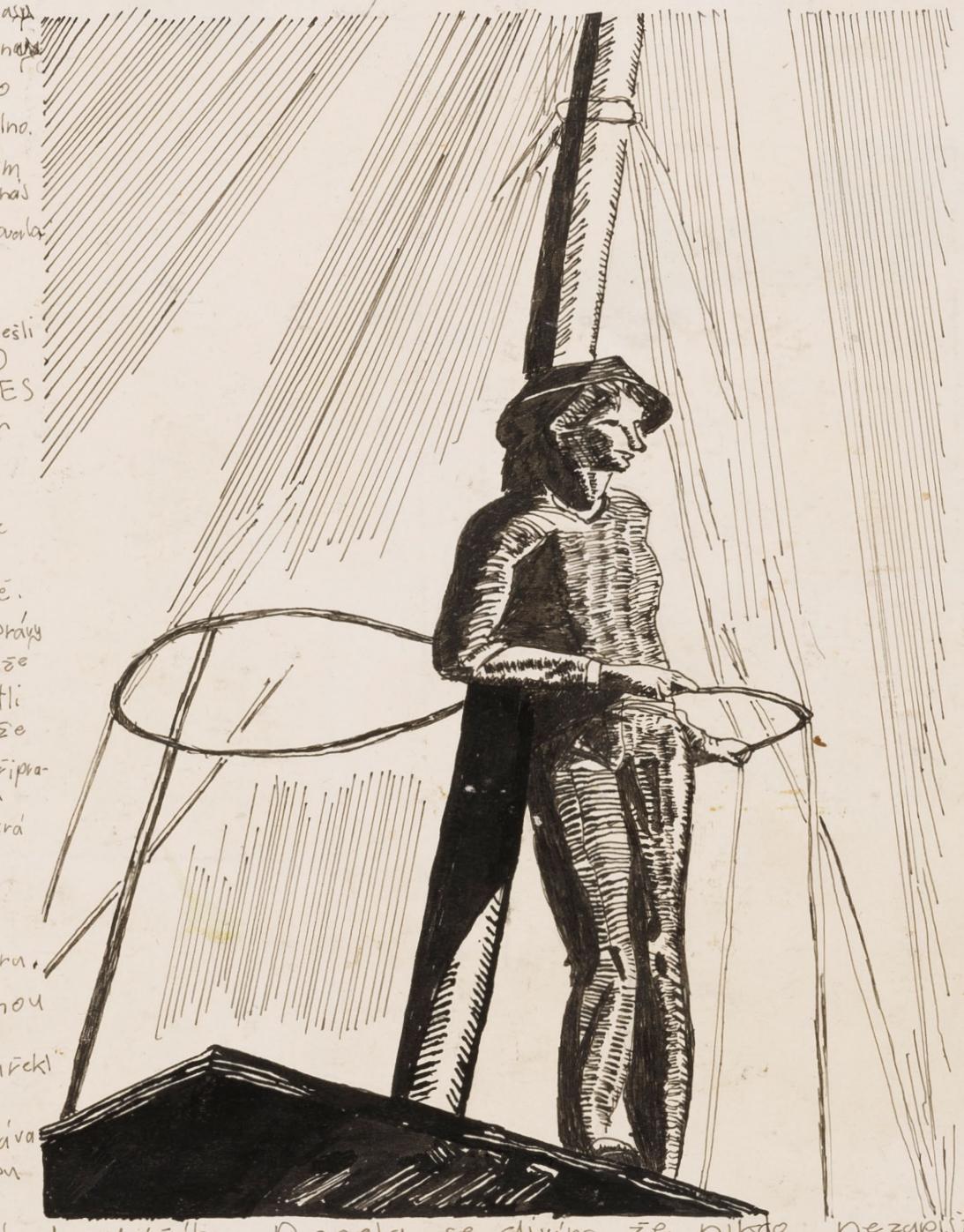
Třeba z našich LODNÍCH DENÍKŮ si budu někdy cítit stejně

oddíly našího borce Jakomík. Po čtení jsme

si zapívali BAREVNÉ STÍNY a

pak sli spát.

NEK) ze
SAN ANTONIA

15.7. 1978

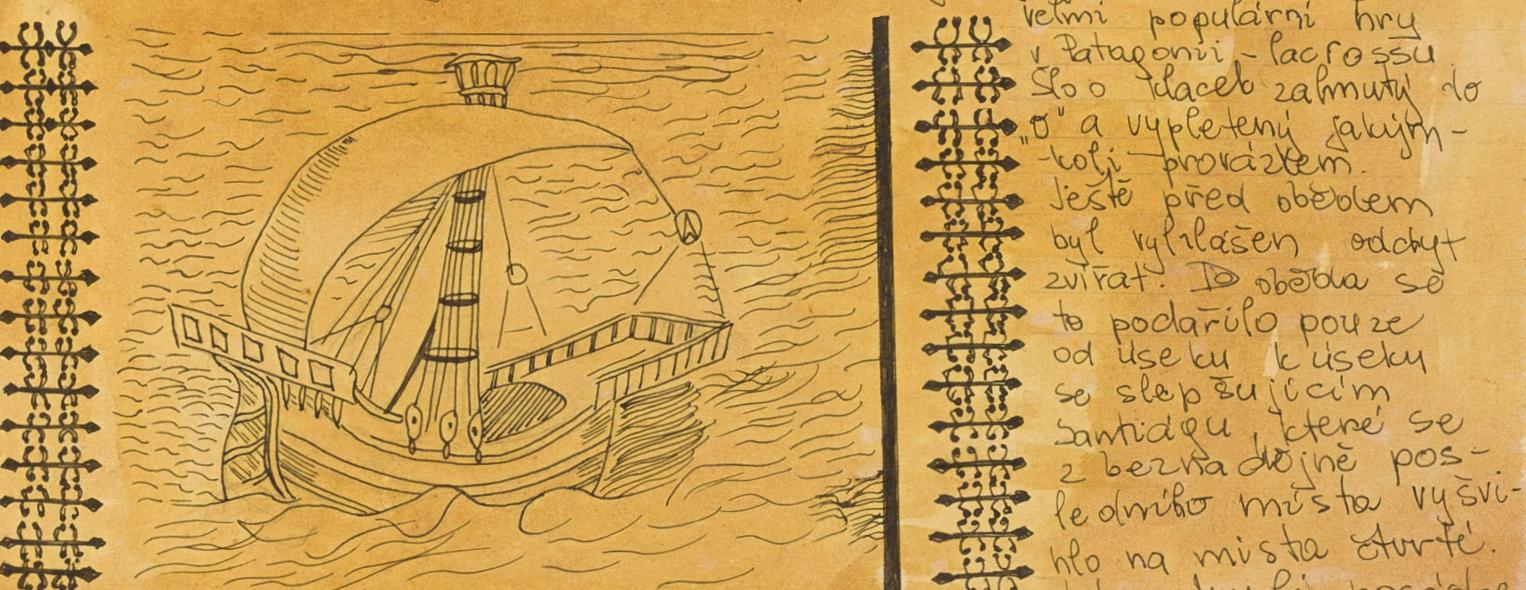

XII.

den

SOBOTA

Po budíku norčicce muk, kontrole stanů a snídani byl nástup. Kromě obvyklých formalit obdržala každá posádka čistý papír. Byla na něm malovaná srdíčka. Bylo řečeno že jde o zprávu od patagonského krále. Králi se doučovalo že nás podě stříbrné dospěly do záplavy jménem San Julian. Zprávu všechny vyuštili. Stalo se: "My velký král patagonský kis zveme na slavnost a hostinu, kterou pořídíme na počest velkého boga ka. Doufáme, že nepořušíte mi svou zvýky, které ukladají každé rodině přinést na slavnost živé zvíře. Tato téla slavnosti te dnes dře a píp. Rodiny přijedou přes ot pět nocí. Dale rámanti rysoval princip arabských ryboly sedmě z potřeb kolysí".

More. Potom byl první přípravný zápas lacrossbalu. Napoprvé to vypadalo dost prošerně. Ale postupně casu se každýsnáhl a celkem to fina na polole d ušla! Za jiného volno bylo zrušeno protože se muselo ukázat závídce nadcházející navštěvu mily rodiny. Včetně byla dobrovolná zpívání a žanty odtáhly deníku od spisovatele Jana Ruského. Po čem se sli koupali koupali a po navratu byla odloučena večeřka.

Kab
ze
San
Athotnic

15.7. 1978

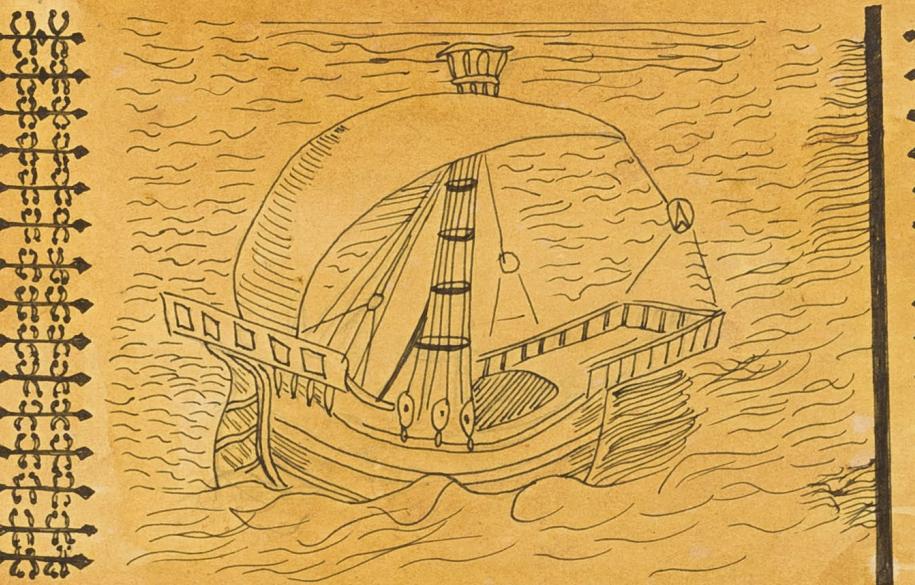

XIII.

den

SOBOTA

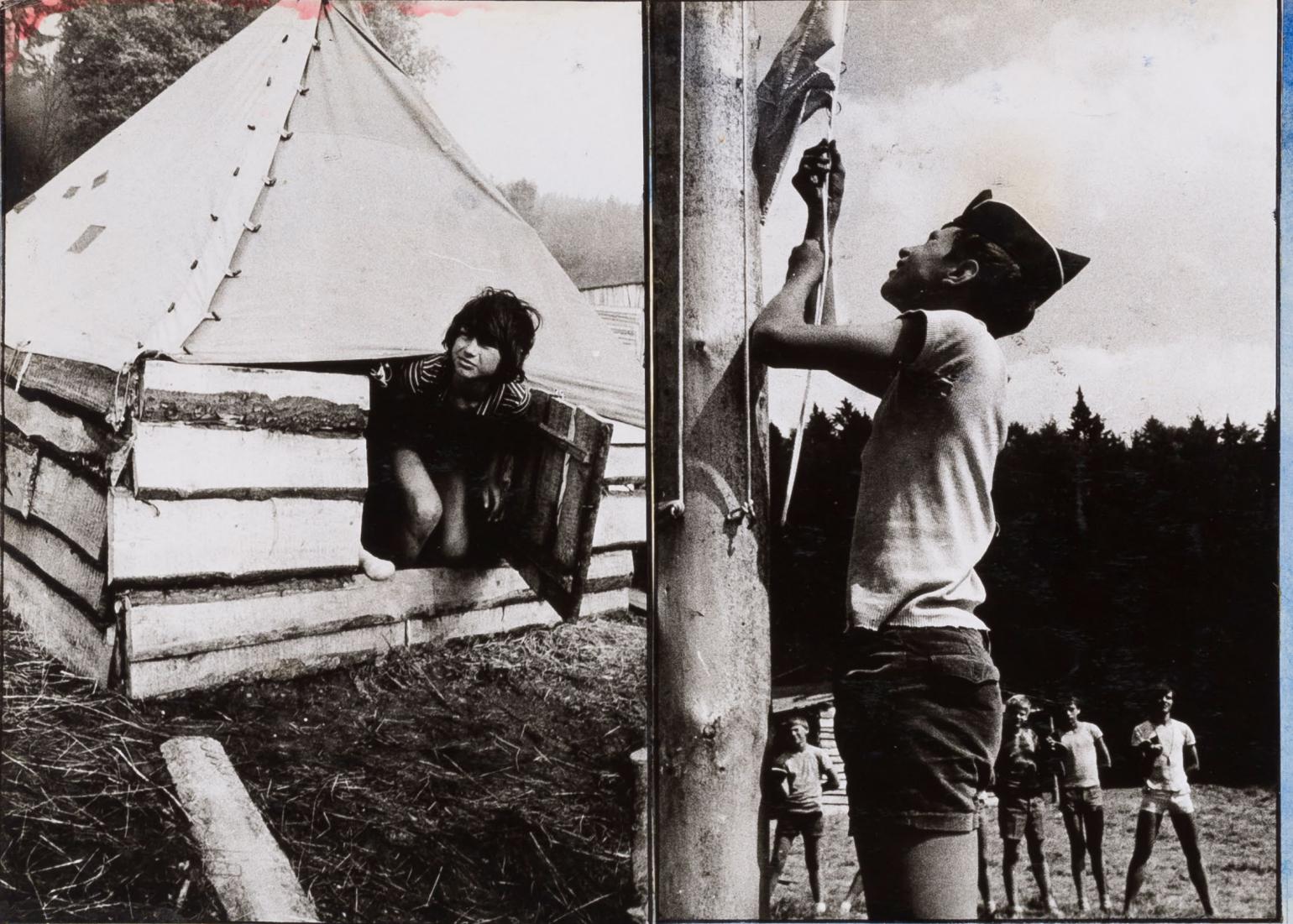
Po budíku, rozcírcice myk, kontrole stanů a sňdání byl nastup. Kromě obvyklých formalit olostačka každá poslední čistý papír. Byla na něm nalezená sručka. Bylo řečeno že jde o zprávu od patagonského krále když se doučet. Je naše podě střetně stopouky do zašíry jménem San Julian. Zpráva osudní vyplstila. Stalo ruz: "My velký král patagonský bávme na slavnost a hostinu, kterou pořídíme na počest velkého boha ka. Doufáme, že neporušíte místu své živé zvíře. Tzv. slavnosti te dnes dře a píp hrdiny přejet půl noči. Dale rámanti rysoval princip a způsob ryby sedné z potrubí když velmi populární hry Patagonie - lacrossu. Sledo daceb zahnutý do "O" a vyplétání jakých - volji provázek. Ještě před obdobím byl vyhlášen odchyt zvrat. Do obdoba se to podařilo pouze od useku k useku se slepou výšicí. Santidu. Jtene se 2 berka dojné posledního místa vysvětlit na místě startu. Jako druhé posádky se to podařilo.

Velmi populární hry Patagonie - lacrossu. Sledo daceb zahnutý do "O" a vyplétání jakých - volji provázek. Ještě před obdobím byl vyhlášen odchyt zvrat. Do obdoba se to podařilo pouze od useku k useku se slepou výšicí. Santidu. Jtene se 2 berka dojné posledního místa vysvětlit na místě startu. Jako druhé posádky se to podařilo.

More. Potom byl první přípravný zápas lacrosskáři. Napoprvé to vypadalo dost prosené, ale postupem času se každý snátil a celkem ta hra na velké volno bylo zrušeno protože se muselo udržet z okruhu nadcházejícího navštěvy milých rodičů. Včera byla dobrovolná zpívání a žanti sotí k ludmílu deníku od spisovatele Jana Ruský. Po tom se šli koupat a koupat a po návratu byla odloučena večeře. Doufáme, že neporušíte místní zvyky, které ukládají každé rodině přinést na slavnost živé zvíře. Tzv. slavnosti je dnes slavností pro důležitý hodiny pro důležitý

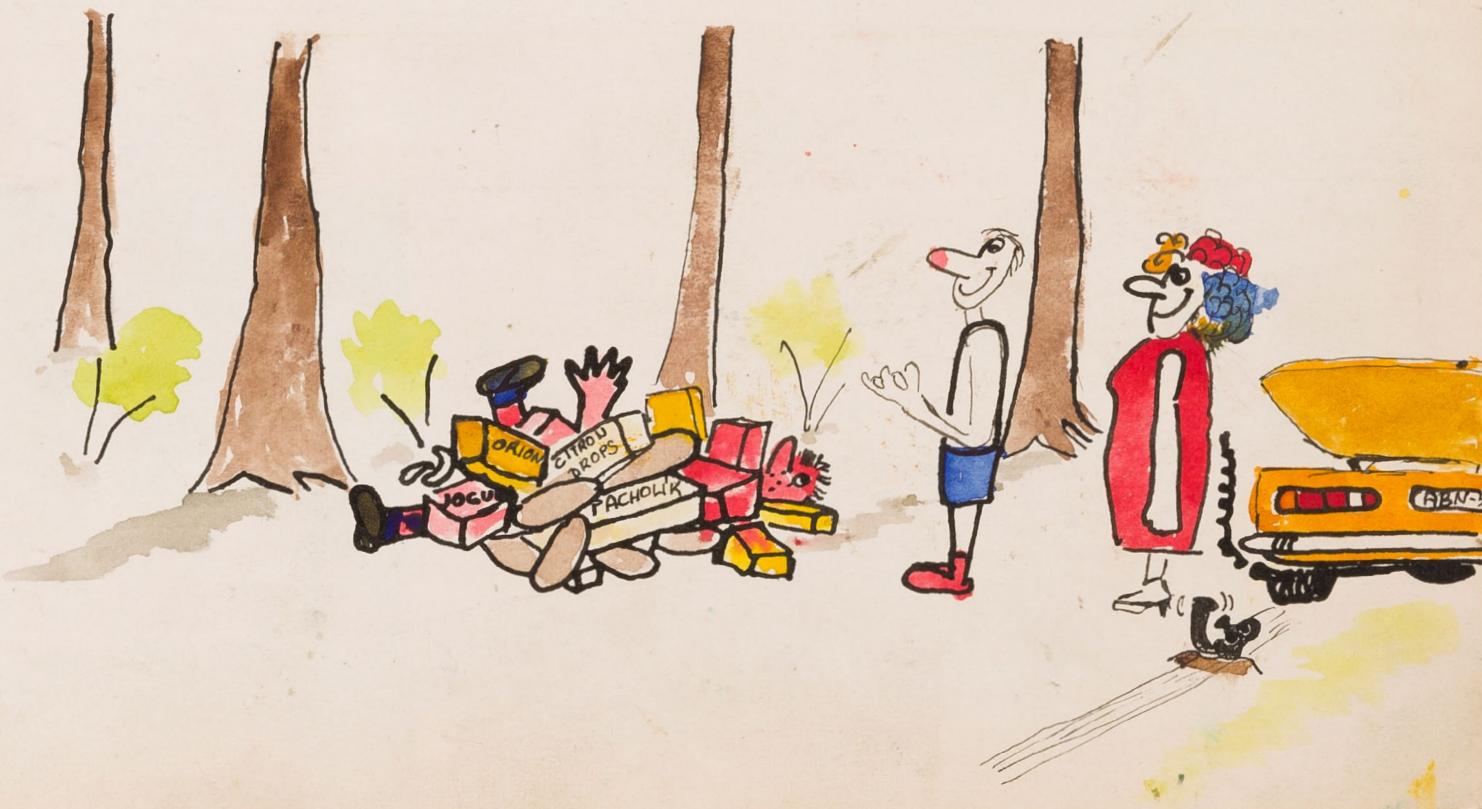
Karel
ze
San
Antonio

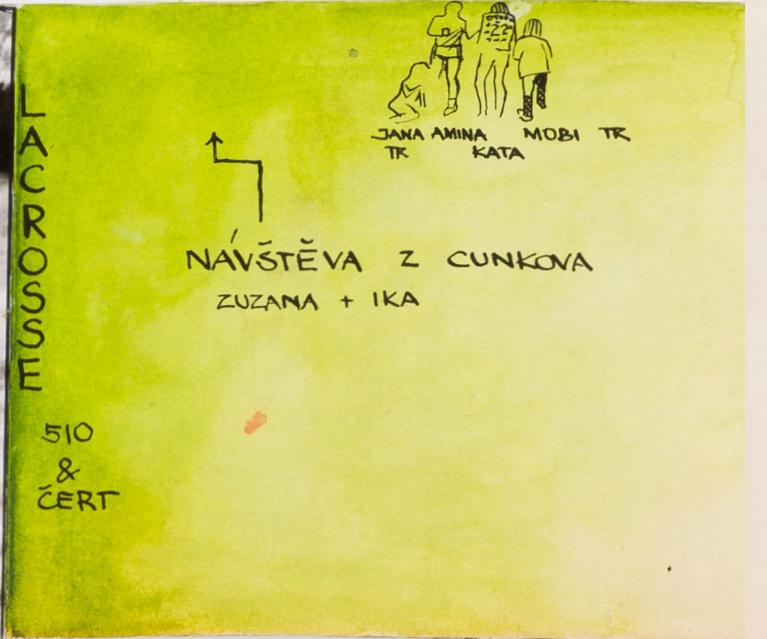
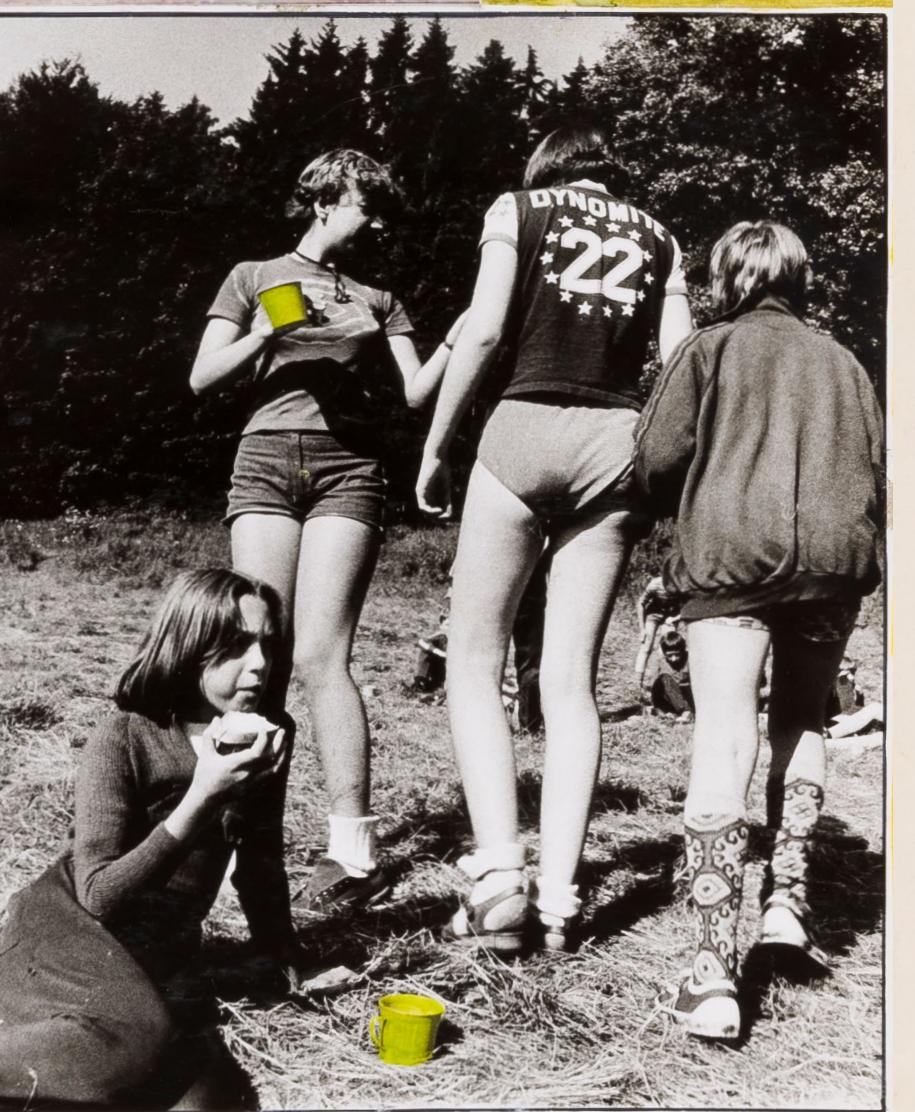
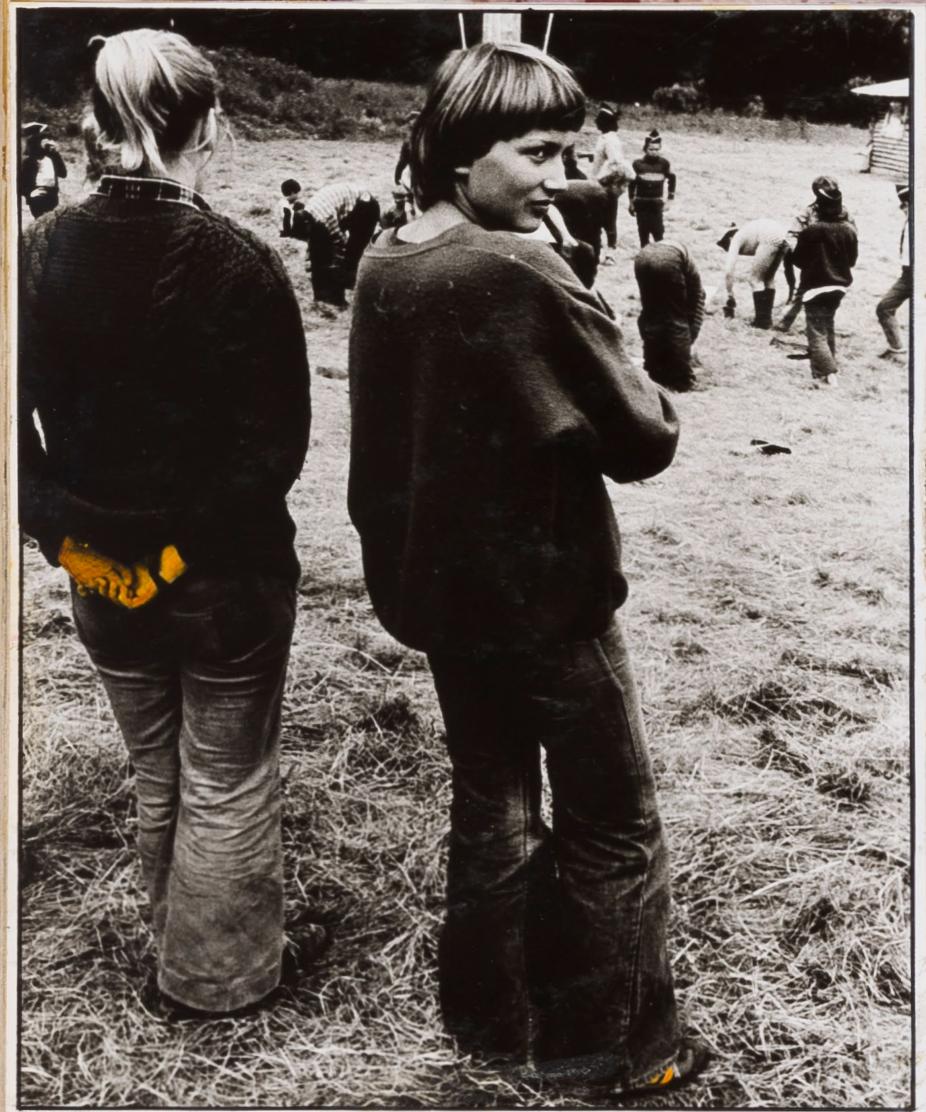

Tábor se formuluje praboutki, slunce už je hodně vysoko, rádilim se ještě naši kouzla mítka, ptáci zpívají i celá svítadla je na nohou. Někdo ze sluzebců zaváni badiček. Koupání se jdou koupadlo a oslavami umýšl. Ještě meri koupačem růžené by na ránu byla voda meďák byla to se říč meda. Mimo jiné, jakto mimo jiné? vřídlo to je klarni láska programu - mísitelní den. Po smíšení se jede na mísitku, vzdycuje vlny každá mísitka neboli čestná vlnyka. Některí radice jsou už tu, anad jich málik nebrde. Dále' mé reklamanty jsou jich tu skoky a doho jidla. Na táborech se někdy mají hubné, když tamu bude asi ma opak Nitko skoro neobdržel, jen se díval na osojé manchané vrchov. Ke střacím má' byt můj pravíkou kuchyni, ten pravík až bude brát dejdom.

Jdu k Chari (človíkem) malem jsem padl do mraků, nejdříve parlamentu v Praze nevypadá' jak to kdy, auto na autě no kozou. Ten den jsem si zakoupil ledníkové gelom novou hru palagonkych indiánů - lacros. Jinak jsem se mohl batolit jenom u rodiců mě na říši radice nepřijeli, jednoduše jsem měl kliku. Růzidelé táboračkovo klidu se konečně rozjídejí. Když se ta bába rozhne je to zabilý den. Tedy jenom radice a večerní program - den odle za do. Starce mám manželku kříčku, kterou kříčal za mlada. Skupina lidí ní řekla meďáku písničku, pak si z ní vybrali - meďáku stotí a před ostatními je najednou říč a ti měli uchopenou o jakou písničku se jedná. Věčinou do nitka nechádl ale klarni, že byla zařazena to je klarni. Tak se končí nejpotřejší den tábora. Večerní program se už končí, koupači se jdou koupadlo a městic je vysoko na obzoru poseté křížkami

Zapsal Svatopluk a Victoria

Pondělí
17.7.

KV. DEN

Ráno jsem se probudila asi v 6 hodin. Amina ještě spala, ale venku už bylo světlo a zpívali ptáci. Do poloviny jsem rozepla očtu, aby šlo do stolu srdlo. Chvíli jsem pozorovala oblohu a les. Obloha byla čistá, až na pár mráčků. Po budičku, ranní očistě, snižání a nástupu pokračoval lacrossový turnaj. My Victorka jsme dokrávávali s Trinidadem. Několikrát jsme zaútočili. Hlavně 510. Mě se naskytla příležitost jen dvakrát. Jednou jsem udělala dva kroky a Spregy na mě skočil, a vypadl mi míč. Po druhé jsem doběhla s míčem od naší branky do prostředka hřiště a tam mě Nunni odzbrojil. Tak to nebylo nic platný no ale aspoň něco. Stejně jsme to projeli. Hezí prvními byl tedy Trinidad, San Antonio a Santiago.

K obědu byla dědova misa. Každá posádka dostala jednu. Byla v ní zelenina a maso, a byla hrozně dobrá! Při poledním klidu se spravovaly lacrossy, protože jich bylo malo, a byly hrozně rozbitý, takže se s nimi nedalo hrát.

Po poledníku se ještě hrály zápas. Hralo se taky o 1 a 2 místo. Na konec bylo přece jen vidět, že je San Antonio lepší, a samozřejmě se dostalo na 1 místo. Trinidad tedy zkončil druhý.

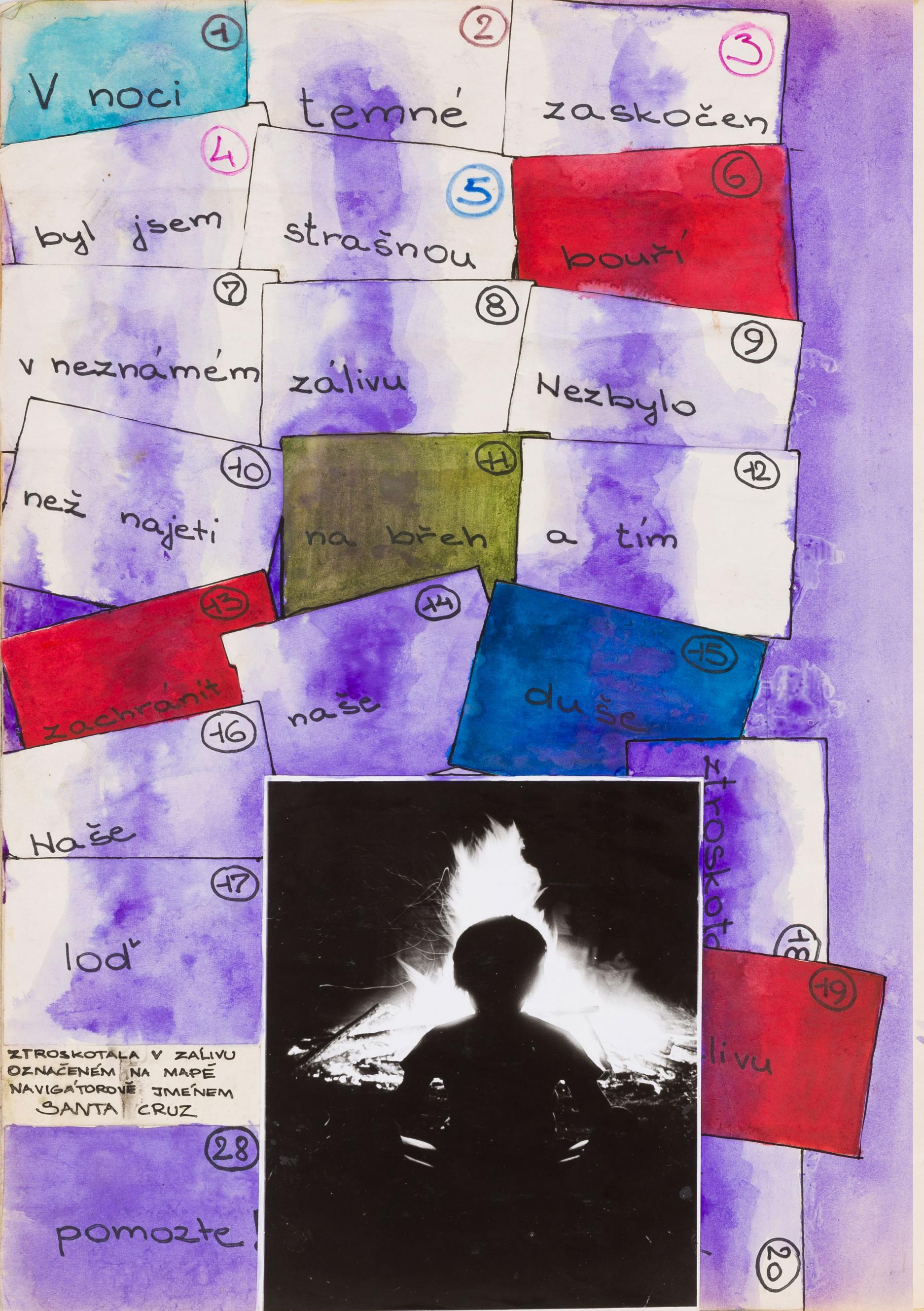
Vечerní program měli Argonauti a Tritoni zvlášť. My jsme byli v Capu. Hlubili jsme o jednotlivých lidech z oddílu. Například o Primačorovi, že se ted' na táborě snaží být mezi těma lidma, kteří jsou schopní nejenom na začátku, ale i na konci táboru poslechnout a udělat. Take' se mluvilo o nesportovním choráni Spregyho. Spregymu se to už hodně kmá vytýkalo, ale on si nedá ráct. Dali jsme ho do kladby, ale já pochybuju, že se to změní.

napsala Dony

LACROSSE ?

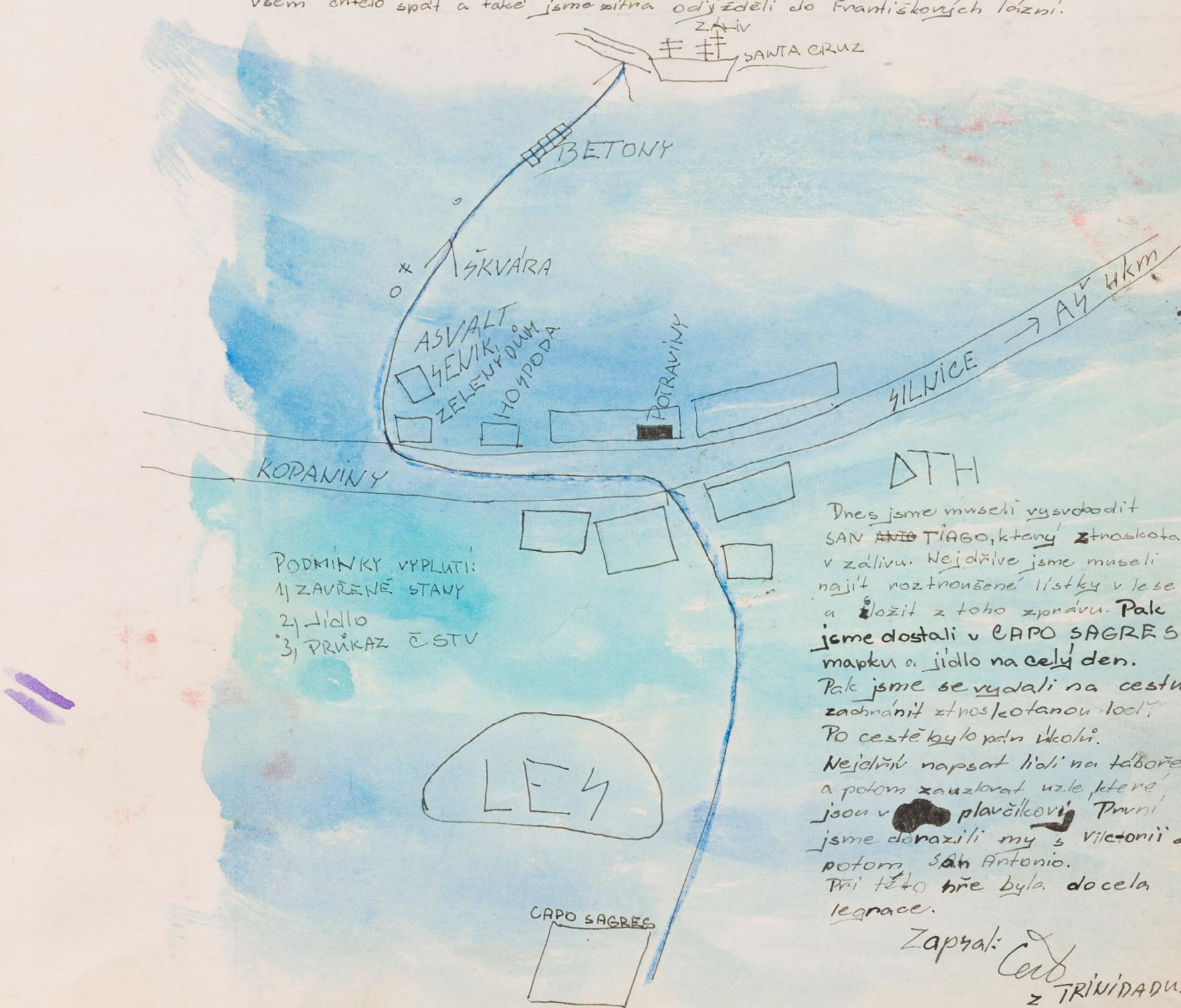
1 San Antonio	4 Concepcion
2 Trinidad	5 Victoria
3 Santiago	6 Nova

-18.7. ÚTERÝ

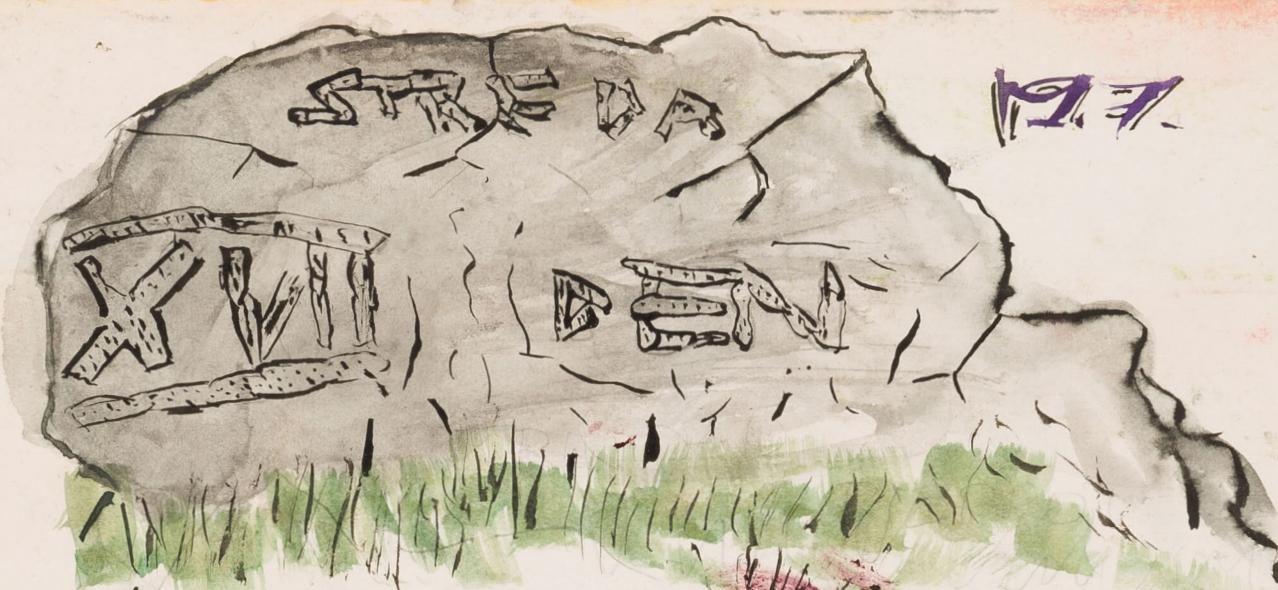
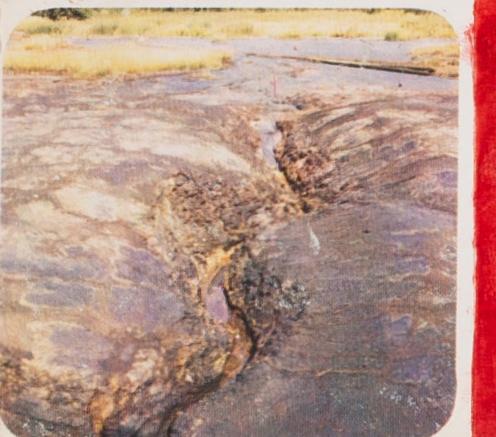
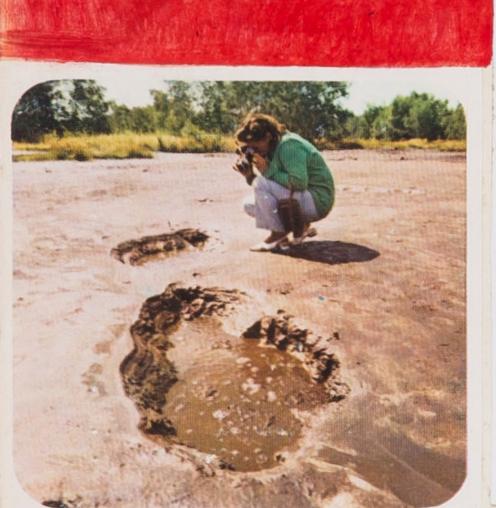

XVIDEN

Po všech ranních povídáních byl nástup. Dnes jsme měli nastup bez Tritonů, protože jeli do Františkových lázní na výlet. My jsme však měli také povídání. Museli jsme najít lod' která ztroskotala v neznámém zálivu. Byla to hra, která se také přenese do legrujníku. Potom jsme se odebrali na rozhlednu. To se také dělalo do soutěže. První k rozhledně dorazil Krab, druhý Bludra, třetí Karel a čtvrtý Švenc. Jaro dosel pro kříž, otevřel rozhlednu a my se vhlíží dovnitř. Nahore byl pěkný rozhled. Některí prý viděli i naš stožár. Po shledání celeho okruhu jsme skoro všichni počítali sochy. Výšlo mnoho čísel. Třeba 113, 115, 124 a 126. Nejsprávnější bylo 126. Dole jsme měli chvíli volno a pak nás čekala chutná limonáda. Potom jsme pokračovali lesem da tábora. Po cestě měl každý předvídět svého kamanda. Mě se líbilo jak Irena s Garem předvíděli Primatona a Pienot Bludru. Po příchodu byla sváčina a také se přivítali Tritoni. Večer jsme měli povídání o našich osobách. Co se komu líbí a co se komu na někom nelíbí. Večerka byla dnes přesně, protože se včera chtělo spát a také jsme mítina odjížděli do Františkových lázní.

„SOOS“

Věkereč ranní povinosti byly posunuty do pořídu, jehož jsme jeli do Františkových Lázní. Hned pod snídelní jsme vystoupili na autobus. V autobuse jsem se rozhovával s Evou a Zdeňkem, kteří jeli do Lunkova. Na Tr. Lázních je zajímavé, že většina dospívající je zde vzdálená žlutá-bílá. Vytváří to takovou uniformovanou "náladu".

Párodne jsem měl setrvačku SOOS, ale tehdy nám užlatak jsem šlo přesky. Byli jsme asi 6 km. knec-mus se to vyuplatil, jelkož pacienté následně těšení.

Qinal jsem se využil a otočovat.

SOOS je přírodní rezervace. Je tu různé prameny močálky, uniká tu taky pln a výběr. Jelatally mnozí zde žijí. Soli, břenec, sedmice, přesohla, pestrý a jednouho voleček, papoušek lora, žluté ornamenty.

Rosuček sladký, kručka a žilce, glaucomilne, zvěřecbádlo.

Byle to hezké, ale pochonouc. Potom jsem se vydal do F.L. Asi do 5 hodin jsem se flotkeli, tj. chochli, konkali se, nalovali, pil, prameny jedli, sladkosti atd. Bylo to fantastická a bohodícká. Do taborec jsem přišel dočela unavený a leštěný. Po celouc jsem spal jake

DŘEVA

XVIII den XX. VII.

RÁNO KOŽ JSEM SE PROBUDIL, TAK PRO MNE A PRO PRIMÁTORA PŘIŠEL KRÁB. YŠLI JSME ZE STANU A NA STANU JANA BYLA LISTINA, ŽE VELITELE LOOÍ UNESLI DOMOROOCI. TABORA. MĚLI NOSTI. UMÝT JSME TO UDĚLALI, OSVOBOODIT ZPRÁVA BYLA BUVOU, PLOCHÝM MELA NENASLI SE LI JSME ŘEKLI TO OZNA- DOPIS NA VRHLI DOPIS DRUHE ROZBAULI BYL OCIMA. LÚ POSÁOCE NA

YŠLI JSME ZE STANU A NA STANU JANA BYLA LISTINA, ŽE VELITELE LOOÍ UNESLI DOMOROOCI. TABORA. MĚLI NOSTI. UMÝT JSME TO UDĚLALI, OSVOBOODIT ZPRÁVA BYLA BUVOU, PLOCHÝM MELA NENASLI SE LI JSME ŘEKLI TO OZNA- DOPIS NA VRHLI DOPIS DRUHE ROZBAULI BYL OCIMA. LÚ POSÁOCE NA

TO ZNAMENALO ŽE ZMIZELI Z JSME DOORZEET VŠECHNY POVINSE VZTYČIT VLAKU ATD. KOŽ VYRAZILI JSME PO SPRÁVACH VELITELE LOOÍ. PRVÝ NA HŘBITOVĚ, DRUHÁ NA STEZCE, TŘETÍ POD KAMENEM A ČTVRTÁ BYT NA POSEOU ALE JSME JI VRÁTILI JSME TEPO DO TABORA. NASNÍDASE A BYL NÁSTUP. TAM NÁM PRAVIDLA DALŠÍ OTH. BYLO HLEDAÑÍ TALISMÁNU. V ČENÝCH TROJÚHELNÍCÍCH A HLIOAC SE ZAVÁZANÝMA PÍSENUTÍ SE DO TROJÚHELNÍLIOI Z POSÁDEK A KTERÉ PATŘIL, TO BYLO NAPSÁNO STRANĚ, TAK TA HO UZALA A V DOPISU BYL PLÁNEK OKOLÍ, KOE BYL TAKÉ ZAKRESLEN (PLÁNEK) NÁS TALISMAN. UZALI JSME HO A UTÍKALI DO TABORA ALE JSME ČTRVATÍ. POTOM BYL OPOČINKA A TŘETÍ OTH. TO BYLO LOUENÍ PEREL A TO SE MI TAKY LÍBLO NEVÍ. BYL TO KRUH A VNĚM PERLY - PAPIRKY. MUSELI JSME JE SBÍRAT SE ZATAJEATÝ DECHEM. PERLY JSME VŠAK NEDOSBÍRALI, PROTOŽE ZAČALO PRŠET. TO SE SE PROTÁHLO AŽ DO VECERÉ A MY JSME HRALI RŮZNE HRY. POTOM JSME PŘEBRALI SLUŽBU A JA' JSEM CI ZPÍVAL PŘI MYTR EŠUŠU.

POTOM JSME ŠLI SPAT

ZAPSAL HUSÍM BRKEM

KNEE ze San Antonia

1

Naše podě přestaly u pobřeží neznámých ostrouši, které omávají vlny Mar de Sur.

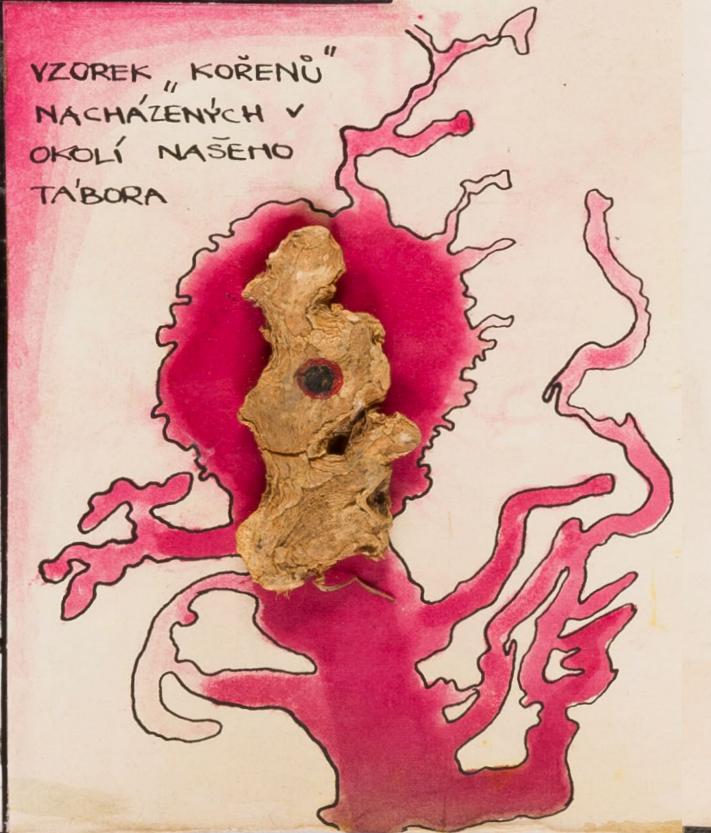
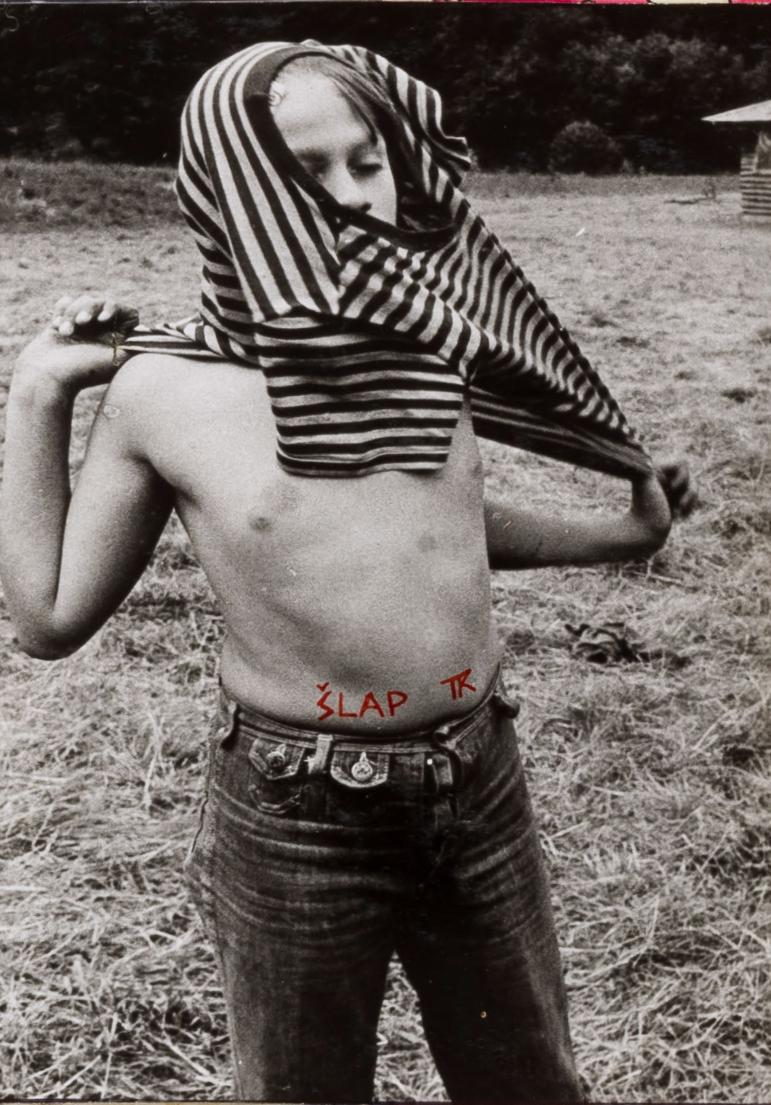
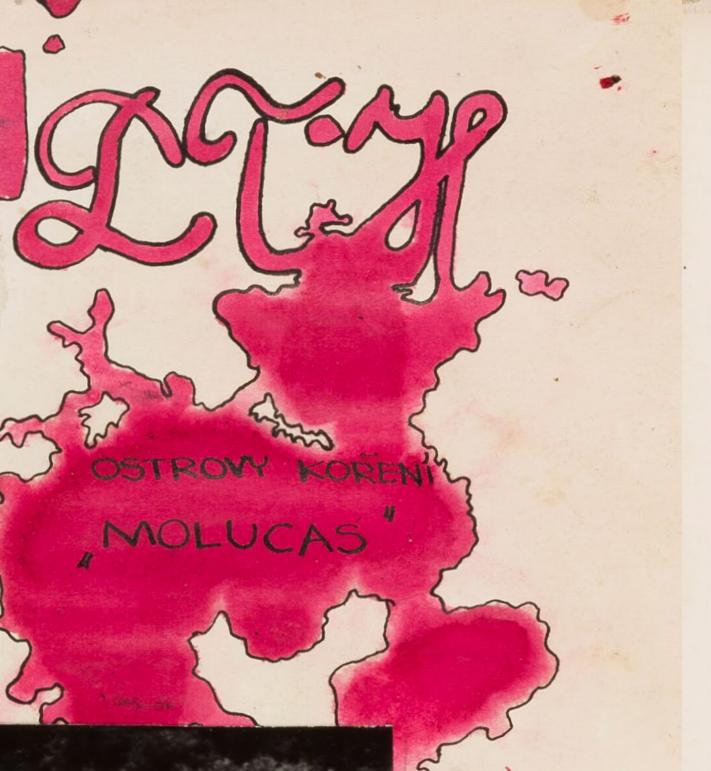
V noci jsme byli přepadeni a egyptskými pirátami a jsme unášeni neznámo- ram.

PRVNÍ STOPY NAJDETE

V CAPO SAGRES NA
STEŽNI

pomořfe dom

+++

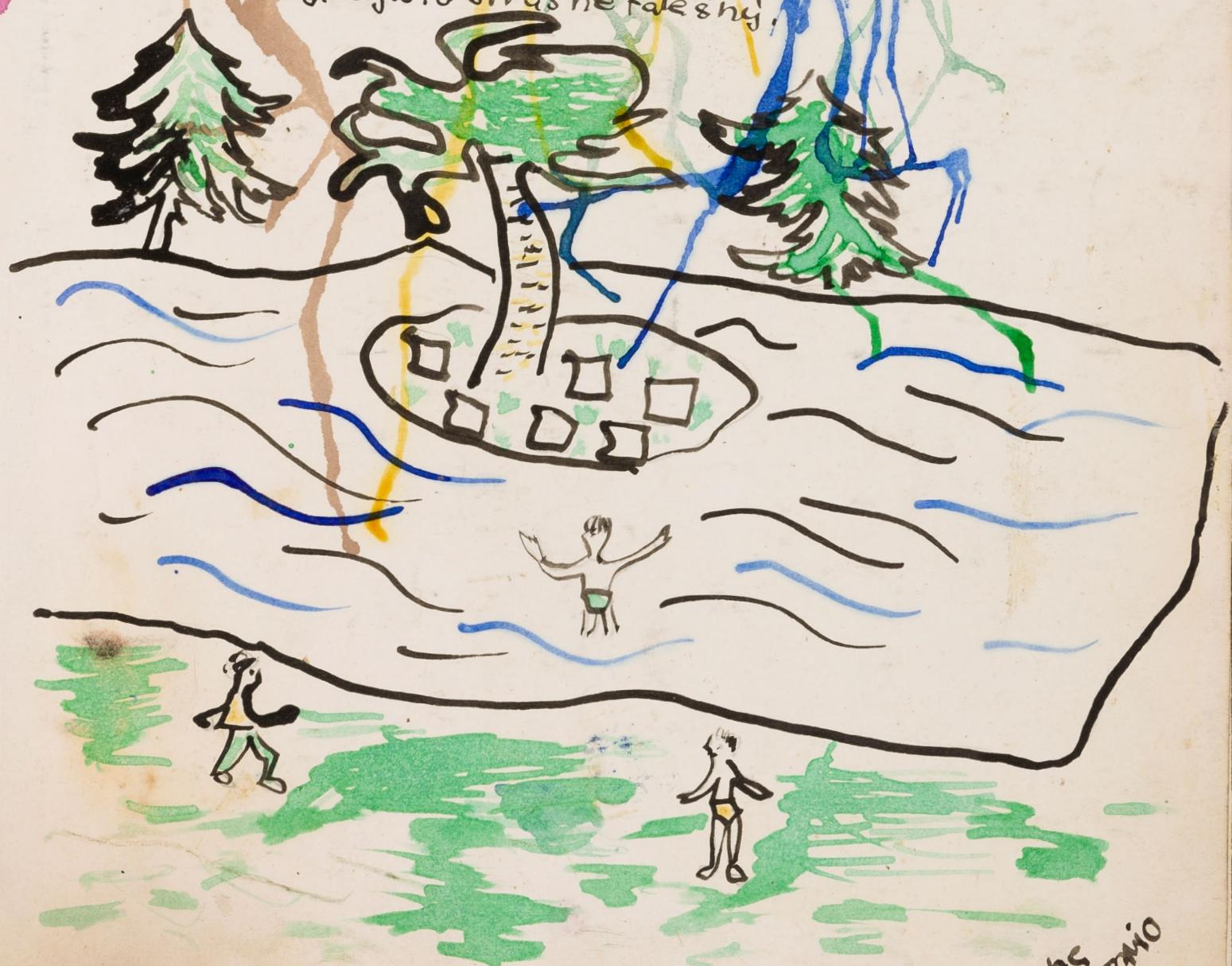

PA'TEK

21.7.

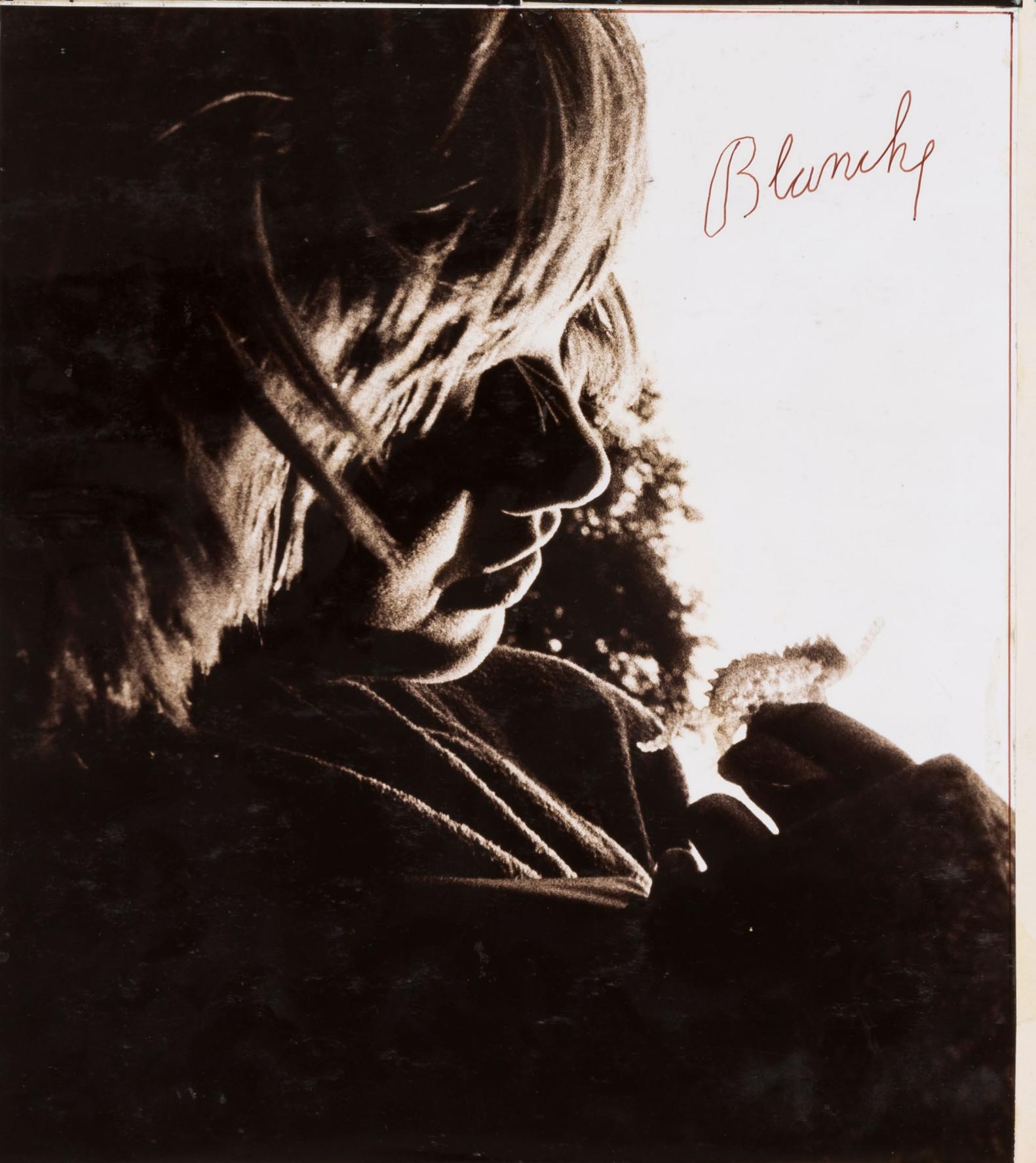
Ráno, jako obyčejně, budíček, rozvívka, mytí, nástup. Naše lodě konečně dorazily na ostrov skořním. Jeden z posádky je člun. Ostřní běhají po lese a hledají kořeny. Pojednom ho nosí převozníkovi, a ten je taky pojednou předněš na ostrov rýbnice. Pooběde jsme si začali vyrábět raky klacky a nevěděli jsme na co. Potom jsme si vyzpichly díry dozadu a měla se z nich krasí hlína, ale to bylo estre mnohem složitější. A osrdečilo se přitom skvěle přísluš. Kdo jinýmu žádá kopa, sam donírádá. Taneko hamznil hlínu, přišel zachránit svou a probařil se po kolena. Přesně jako Alina. Večer jsme šli k tábora vymýky kruhu. Zpívali jsme si parádníčka a krémka vyrávěl jak rovnadá u nich v Cunkové. Mezitím Primdor natácel na kazety. Byl to strašně falešný.

510

Blanche

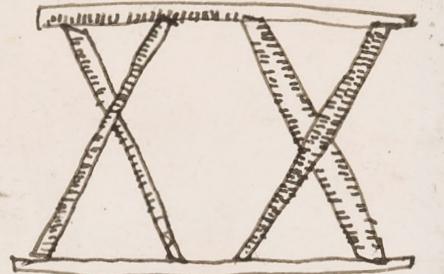

Zero

XX DEN

22.7

SOBOTA

V Guinejském zálivu nám oznámil Santi při raném nastupující fokl program celého dne. Po nastupu se hrálo DTH. Santi písali a všechni se rozeběhli v pláckách kolem taborového kruhu a když se vrátili začali si vybírat své oblečení. Potom jsme hráli ještě jedno DTH. Proplavání lodi. My jsme si sedli ze zářezanýma očitnami a mohli jsme poslouchat kolik proplavá lodí. Do poledne

před hrami jsme měli námořní teorii. Santi nám vysprávěl začátky lodí aponorů až po dnešní dobu. Mezičim hráli každý jednotlivec zahrál DTH tří dení kočení. Po námořní teorii byl oběd.

Po obědě byl poslední klid. Při kterém jsme si užívali sportovní inventar. Po posledním klidu jsme hráli DTH už čtvrtý. Připrava na útek. Zero šel do lesa

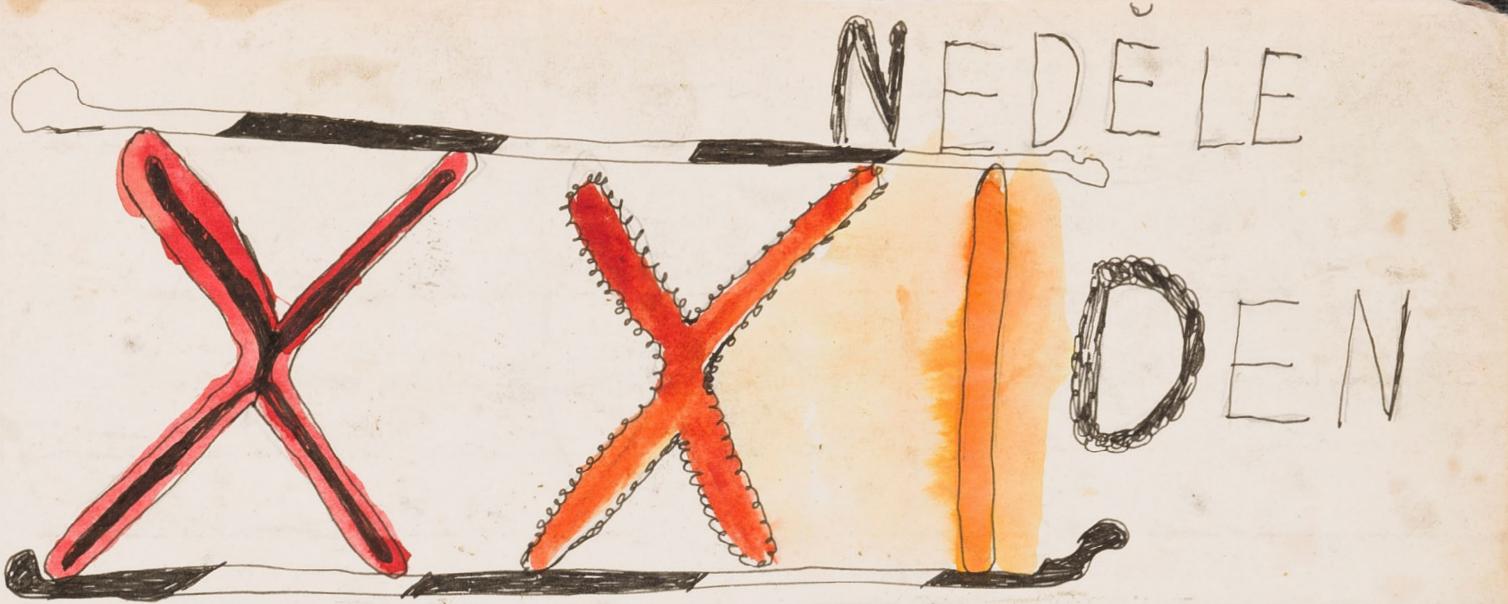
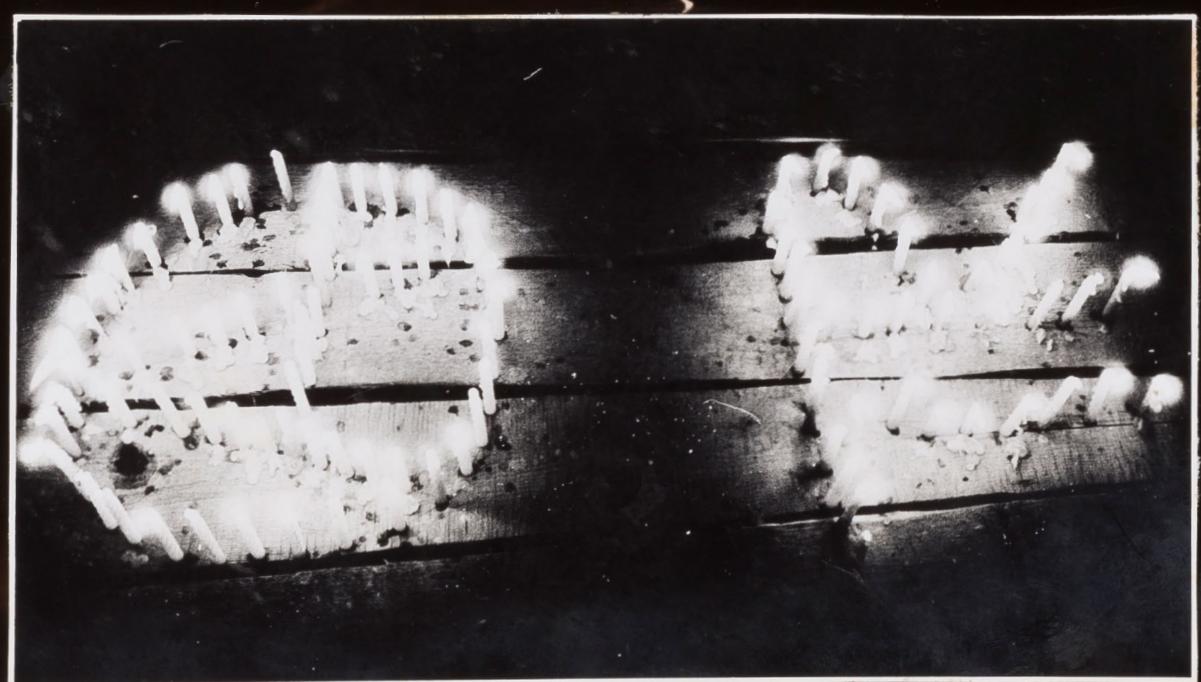
a vysílal stále stejnou správu a my jsme ji měli číst nout přitom jsme se chtěli mlátit mikama. Před hrou Jana říkal, že je dobré se někam zasít a v klidu psát správu.

Nekterí to pochopili a s trochu jinak a zasílali se adélati no nic nato si domysli každý sám. Potéže byla zváčina pokládána obvykle bylo zájmové volno. Při zájmovém volno nasázelo učil své

oblibené KARATE. Po zájmovém volnu jsme měli volno až do večerky a v Capu bylo doktorátu otevřeno.

NECKI
ze
SAN ATONIA

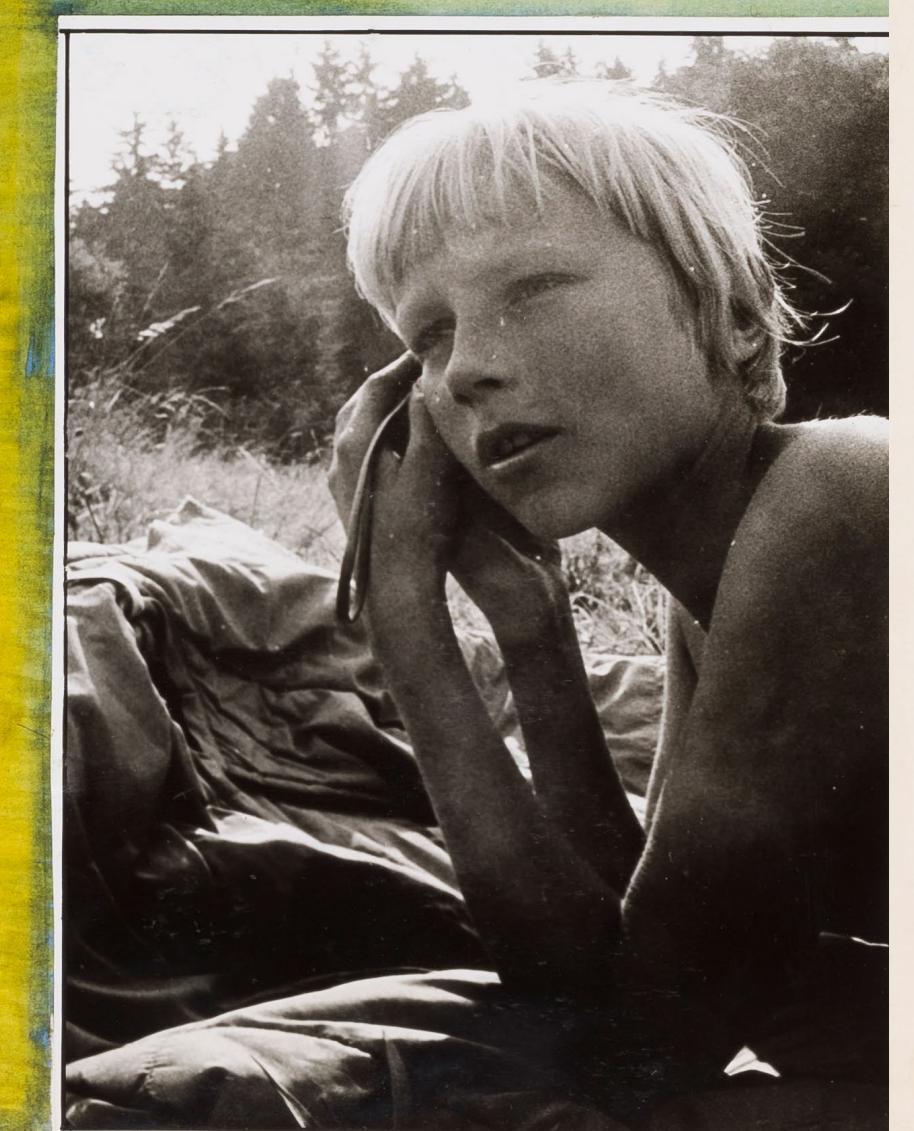
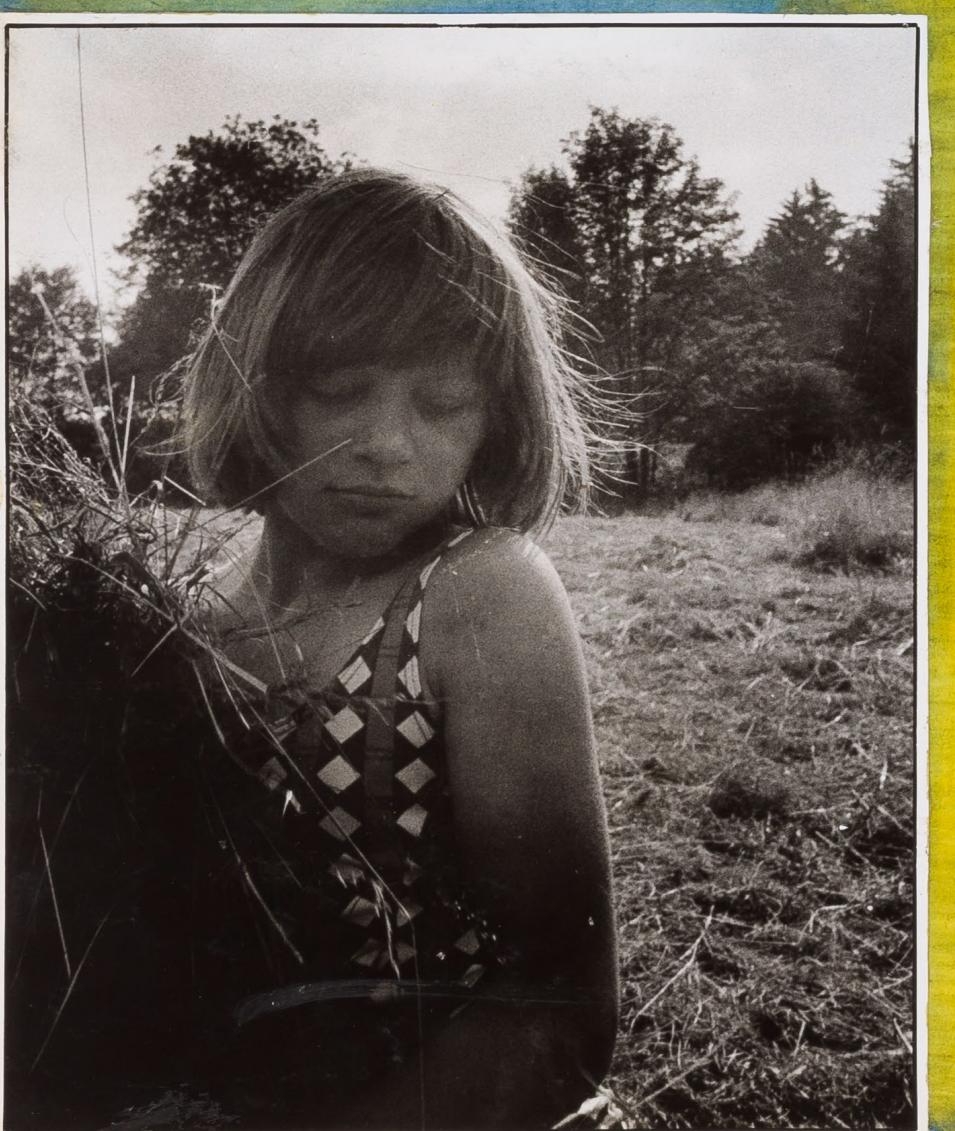
Jako obyčejné lodíček, jo ještě před lodíčkem za lny byla zhouška odvahy. Pro včeráška nebyla, protože den hledý plný je neděle. Po snídani byl následek. V dopoledním programu byla stará půstříška v kterých jsme měli přespat. Do dopoledne nám ubílo aniž bychom své oblečení dostavili. Občel se rychlal 2x, protože to nikdo nebral na vědomí. Místo poledního klidu bylo houpačí a rázdyklorání. Evacuace byla povolená. Do sváčení byla výroba louní, které budeme potulovat při oslavě doplnění do města Palos. Krucifix byla polévká. Za několik minut byl sraz v čapu v krajích a řepičkami. Zde nám Magalhaes (Santos) vyprávěl o tom co se podnikalo na lodích, které se vraceli z dalších do domovského přístavu. Posádky vidly vynásby na palubu, ve co jsem vlastně vstoupil a potraviny ve hrázi. Hráz byl přístav na doklud se námornicí vrhli na jídlo a všechno srdíli.

U nás to bylo tak, že z hradce posádky byl vybrán jeden rásťupec, který soutěžil se posádkou v rychlosti v jídle. Tyto soutěže byly vlastní přípravoum pro soutěžci, protože nikdo nevěděl, co to vlastně je. Soutěžilo se v různých soutěžích: jako první měli soutěžní vyhrabat a mouky se svařenýma rukama housky čokolády smíšit ho a zapálit, druhá soutěž byla v jedení rynglí, třetí v jedení karlovarských sušenek namazaných kouřem, čtvrtá soutěž byla v krájení řepou a kruškou namoučenou v pepři. Merutím se už sehnalo. Cožichlo soutěžích jsme se šli umýt. Když jsme se vrátili, měli jsme sraz s louními. Od tamhle jsme se odbrali k střeši, kde byl následek nás se zapálenými pochodněmi a na palubě kouly násy a mnoha svíček ustavené. Na konci občadního následku byly sdíleny výsledky a celí plavby holem světla. Historie se nemínila a díky mají pravidlo. Jediná že sestři lodí doplula do Palosu s nákladem kouřem (Už kouřil Victoria).

Poslední lodi se položily břehem plavby: San Antonio: 1 leg před měsíčem. Palo
Trinidad: 2 leg v Gymnasiu a.

Podle tohoto posádky byly vyzývány vlajky. Concepcion: 49 leg u m. Dobre nadje
do na vrchol stožáru byla vyzývána vlajka Santiago: 63 leg u Zanzibaru
Victor, na praví ráhno San Antonia, na leví Nova: 83 leg u Sumatry

Concepcion: 49 leg u m. Dobre nadje
do na vrchol stožáru byla vyzývána vlajka Santiago: 63 leg u Zanzibaru
Victor, na praví ráhno San Antonia, na leví Nova: 83 leg u Sumatry

úterý

Cesta do měsíce 25.7.
Ráno, jak jsme dostali kládačku - ty byly ojet jsem je
potom "privezli" Lodenic

Naše věžec, že 2x ubytování v městském chudobinci byl, protože ho popisují, pro
potesení vaše. Ještě to nápad moudrých panů bohatých. Chudci bude nemají
dost času či peněz tak nutných na výrobu robat, poslouží své dítka nebo
do chudobince, přičemž potravu dílek těchto a ubytování hradí bratrstvo,
jenž se zavírá ROH. Zde dítka vytvářejí svou a náležejí potesení, a začínají
ve hře s měrem kořením do kterehož cutaji → těsta.

Ráno dne osudného nás zastihlo, aniž my poslouchajíce správci
skrétek a boského kapitanatusu admiralitu (ona je venkovní) strnule audi-
veně stojíme. My nepronikli vlnám, jelikož my dítějíce zapsati událost
minutu do deníku svých akroniků větších, my další čas drahocenný strávili

Pohřebišti (která byla skutečná a boha Neptuna hrobka) a těkou u prázdnou
jsem se odobrali v uličkách. Tam stála stráž, jenž nás odklávala rájice
kůňkům zvláště a potýkání chování nás zavál svými přáteli
pak jsme se setkali ve foot ballové hře. Oni nás na svých kopystech roz-
nesli, což bylo způsobeno tím, že my unavení a netrenovaní byli
kolektivně omíciejí neznačili. A usak my jsem přivedli spaníkou jízdu v hodích
a oni hromadně žádali. Tím skončila naše ex-cusione. Hladoví, aby když by
jsme se vrátili a požádali v říce hladem. Vtěborečněm Ca tu my obědzhli-

Li a vpostelek padli. Po chvíli se však objevila prchající zver a blýskle
rykot a huk, jakoby se vyskočilo blízko. To čast chování sebebla. Na nich hrad
vyklouzl sten, ale naše lice se tvářila jakoby nic. Vezdavá jsme
to tehdáž strpěli, ale tota nikdy více! Den ten pak pokračoval
ale všechny myslí, že ta událost proběhla pod násny vědomo-
stí a jiných nerodů. Tedy jen si - ueně: Bylo počasi lepe,
ubasse - ball my hradí anormálněcky pokračoval. po jedli jsme
zahráli si a - program 3

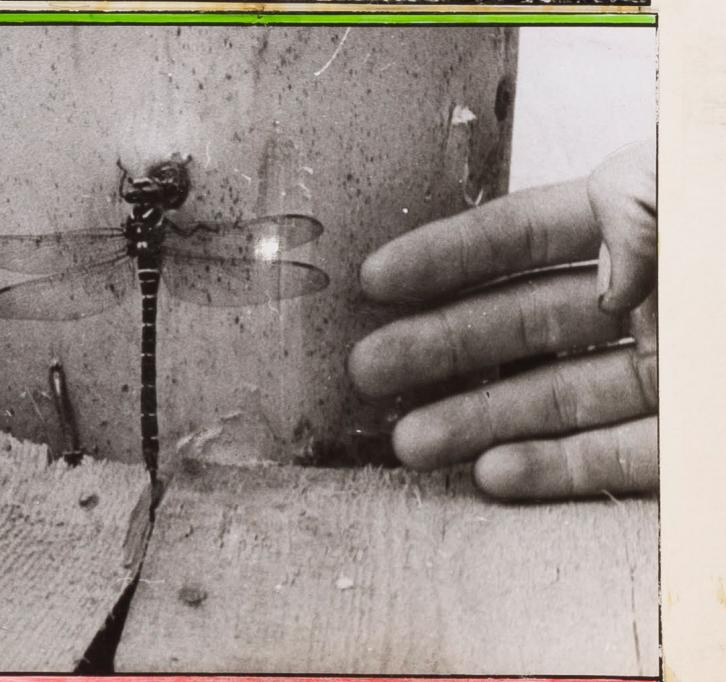
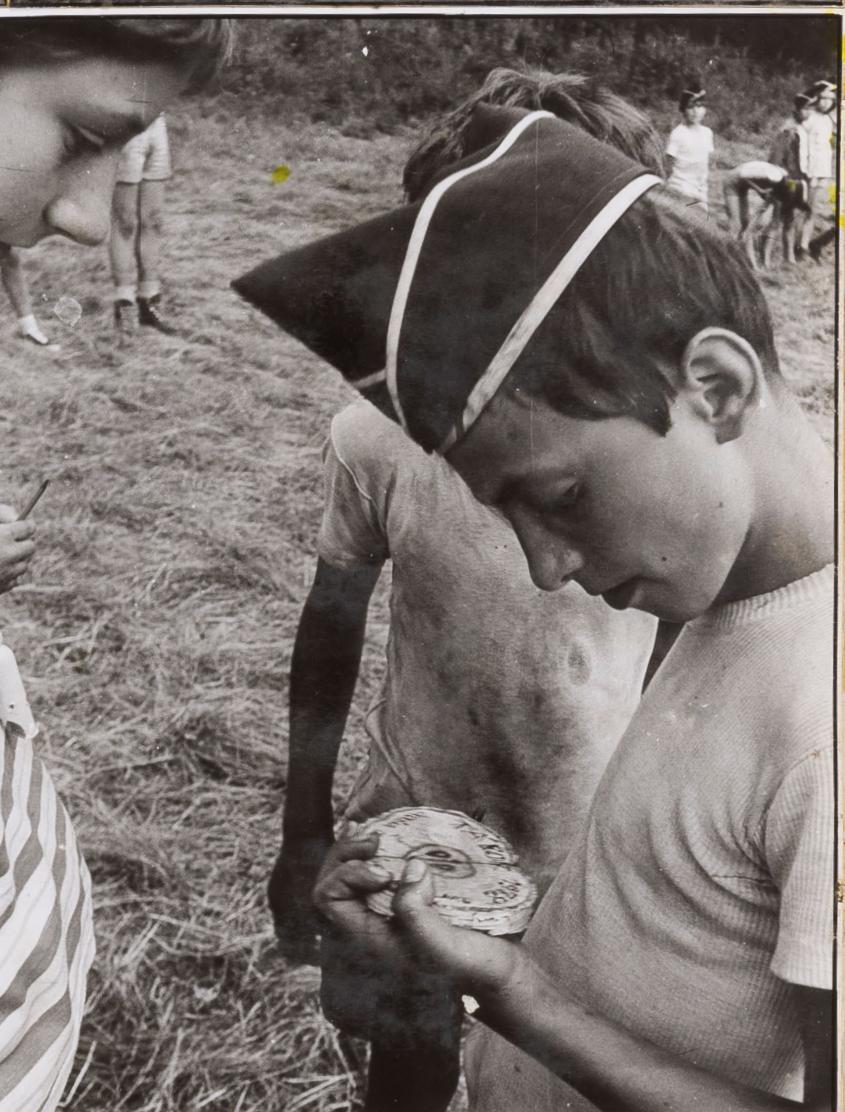
Posléze jsme se šli

myt, a zatímco jsme tam učiněnku od mědobyky na zábranu hrem.
A spali a spali a spali...

U SAM ANTONIA VÝBUCHLO SKLADISTÉ MUNICE.

ČTYRTEK 27. 7.
Poslední den tábora
Ráno nás Blanche vzbudila ne moc měkce. Rozvrička nebyla jenom jíme se šli umýt ke studánce nebo výkoupat. Po snídani jsme balili a pak následoval nástup. S táborem jsme se začali loučit prací. Naše posádka - Victoria, měla zabarikádovat prkny a hřebíky Capo Sagres. Do oběda jsme stihli sotva okna. Po výdatném obědě, zpestřeném oplatkami a čokoládou, jsem díl se Svenem začal dělat skoro v akrobatické poloze. Měli jsme totiž za úkol přibít prkna až pod střechu Capa Sagres. A to nebylo nic jednoduchého. Ale jakž takž jsme to zvládli až na malé nedostatky. Při této práci jsme povolili "poličku tak, že při tom, když jsem si na ní položil sekýrku, tak spadla. Pak jsme museli lezít pod střechu po prknech. Po práci nastala slavnostní chvíle. A sice kácení stěžné. To chvíli trvalo a skončili jsme dost pozdě. Pak už následoval jen úklid a odjezd. Do Prahy jsme přijeli se spožděním.

JEDINÝ DVAKRÁT KÁCENÝ STROM NA SVĚTĚ.

TAKMEL TO ZAČALO A TAKMEL TO

